

"กาญจนามิเชกสมโภช"

เฉลิมพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

781.7593
ก469ก
ฉ.4
ประภา
ภาคด.
ด้วยพระ

BURAPHA UNIVERSITY LIBRARY
3 2498 00018330 9

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

“กาญจนานิกเชกสมโภช”

เฉลิมพระเกียรติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๕

ซึ่งถวายพระราชทานฯ

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

๔๐๘๐๐

ครั้งที่ ๑๕	สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยบูรพา
วันลงทะเบียน.....	23 เม.ย. 2540
ระดับมัธยมศึกษา	107334
ถ้วยพระราชทาน	781.7593
	๗๕๔๙๗

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร (ม.๕)
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ

ระดับประถมศึกษา

ถ้วยประทาน

พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

จัดโดย

โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยบูรพา

และ

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติคส์ จำกัด (มหาชน)

เริ่มบริการ

11 ก.ค. 2540

พระบรมราโชวาทใน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน

ไม่ควรจะเอาของใหม่ไปปนกับของเก่า ควรจะรักษา
ของเก่าไว้ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจของพลเมือง
และสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ
จึงควรรักษาไว้

พระราชดำรัส สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในพิธีเปิดปีแห่งการรณรงค์เพื่อส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมไทย
ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ

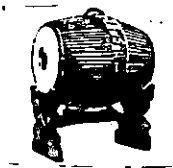
...ในการนี้ ทุกคนต้องทราบแก้ไขโดยตระหนักว่า
การศึกษา และรักษาวัฒนธรรมไทย แท้จริงก็คือ
การจรรโลงรักษาอิสรภาพ และ ความเป็นไทยของ
ชาติไทย และ คนไทยแต่ละคนไว้นั่นเอง.

กำหนดการการประชุมดนตรีไทย

๑. วันที่ประกวด : การประกวดทั้งระดับประถมศึกษา และ
มัธยมศึกษา ประกวดวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘
๒. สถานที่ประกวด : อาคาร ๖๐ พระรามหาราชินี
(อาคารเรียนรวม ๑)
- ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘
- ๐๗.๐๐ น. ลงทะเบียนรับคู่มืออาหาร และเก็บ
เครื่องดนตรี ณ ห้องที่กำหนดดังนี้
- QS ๑๐๑ วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา
 - QS ๓๐๑ วงอังกฤษ และซิมเดี่ยว
ระดับประถมศึกษา
 - QS ๔๐๑ วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา
- ๐๘.๓๐ น. - พร้อมกันที่ห้อง QS ๑๐๑
- พิธีเปิดการประกวด ประธานในพิธี
ดร.วีระ ปิตรชาติ ประธานกรรมการแรงงานและ
สวัสดิการและสังคม , วุฒิสมาชิก
 - แนะนำคณะกรรมการตัดสินการประกวด
- ๐๙.๓๐ น. เริ่มการประกวดแยกตามห้อง ดังนี้
- เวที ๑ - ห้อง QS ๑๐๑ วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา
- เวที ๒ - ห้อง QS ๓๐๑ วงอังกฤษ และซิมเดี่ยว
ระดับประถมศึกษา
- เวที ๓ - ห้อง QS ๔๐๑ วงปี่พาทย์ไม้นวมและ
วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา
- ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. - พักรับประทานอาหารกลางวัน
- ๑๓.๐๐-๒๐.๓๐ น. - ประกวดต่อ
- ๒๑.๐๐-๒๒.๐๐ น. - ประกาศผลการประกวด และมอบรางวัล
ณ ห้อง QS ๑๐๑

๓. การนัดหมายอื่น ๆ

- ๓.๑ วงอังกะลุงระดับมัธยมศึกษาทางดประกวดเนื่องจากมีวงสมัครไม่ถึง ๕ วง และให้บรรเลงถวายมือในพิธีไหว้ครูวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ แทน
- ๓.๒ ถ้วยรางวัลพระราชทานโรงเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศไปครั้งที่แล้วขอให้ นำมาคืนในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๘
- ๓.๓ ขอให้ทุกโรงเรียนเตรียมป้ายชื่อโรงเรียนที่เห็นชัดเจนมาตั้งขณะบรรเลง เพื่อประโยชน์ในการถ่ายรูป
- ๓.๔ กติกาการประกวดโดยเฉพาะเรื่องจำนวนนักเรียนประเภทของวงดนตรีไทย และเครื่องดนตรีไทยต้องตรงตามกติกาที่ประกาศ หากไม่ตรงตามกติกา จะหมดสิทธิ์การแข่งขัน โรงเรียนที่ส่งมาผิดขอให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขและ ส่งกลับมาโดยด่วน

คำกล่าวรายงานของ
ผศ.ไพพรรณ อินทนิล
ประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม
ต่อประธานในพิธีเปิดงาน
การประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน
ภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕
วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เวลา ๐๘.๓๐ น.

กราบเรียน ท่านประธานในพิธีที่เคารพ

ในนามของมหาวิทยาลัยบูรพา กระผมขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดงานการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียน ภาคตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕

ดนตรีไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของไทยได้สร้างสมมานานนับร้อยปีเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นชาติอย่างเด่นชัด ควรที่คนไทยจะภูมิใจและช่วยกันรักษาไว้ให้ดำรงอยู่สืบไป โดยเฉพาะเยาวชนไทยซึ่งเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ควรจะได้รับการปลูกฝังให้ตระหนักถึงคุณค่าและเกิดความรักความชื่นชมในดนตรีไทย

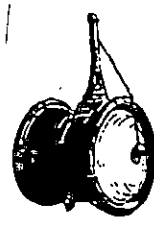
มหาวิทยาลัยบูรพาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการทำนุบำรุง สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงอยู่สืบไป และยังเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงควรมีบทบาทในการส่งเสริมการประกวดดนตรีไทยเป็นการกระตุ้นให้โรงเรียน ครู ผู้ปกครองและนักเรียนได้ให้ความสนใจกิจกรรมด้านนี้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยบูรพา ในฐานะที่เป็น สถาบันการศึกษาระดับสูงของภาคตะวันออก จึงจัดให้มีการประกวดดนตรีไทย ในภาคตะวันออกฯ จังหวัดขึ้น และได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๒ รวม ๑๕ ครั้งแล้ว ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๑๕ โดยได้รับพระกรุณาธิคุณในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ และพระเจ้าหลานเธอ

พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา โปรดเกล้าพระราชทานและประทานถ้วยรางวัลสำหรับ
วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศการประกวด นักเรียนและผู้เข้าร่วมโครงการประกวดทุกคนจะ
ได้รับประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยในครั้งนี้อย่างมาก

สำหรับในการประกวดดนตรีไทยครั้งที่ ๑๕ นี้ มีผู้เข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด ๗๐๐
คนเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน ๘๒ โรงเรียน
จาก ๘ จังหวัดในภาคตะวันออก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา
นครนายก สระแก้ว ปราจีนบุรี และสมุทรปราการ โดยจัด ประกวดทั้งหมด ๔ ประเภท
คือ ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวม ประเภทวงเครื่องสายผสม ประเภทวงอังกะลุง และ
ประเภทซิมเตี๋ย โดยแยกประกวดในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งมีรางวัล
ชนะเลิศ ด้วยพระราชทานและด้วยประทาน รวม ๖ ด้วย

ในการจัดประกวดครั้งนี้ได้รับเงินสนับสนุนจากทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชน
โดยเฉพาะจากบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน) เป็นเจ้าภาพร่วม
และภาคเอกชนต่าง ๆ ร่วมสนับสนุน ตลอดจนได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางด้านดนตรีไทยจากหน่วยราชการต่าง ๆ และฝ่ายเอกชนเป็นคณะกรรมการตัดสิน
การประกวดรวม ๒๒ ท่าน การจัดทำเนื้องานครั้งนี้ ดำเนินงานโดยคณะกรรมการ
จัดการประกวดดนตรีไทยของโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยบูรพา และคุณบุญสิทธิ์ โชควัฒนา คุณชลธิชา โยคะกุล แอนเดอร์สัน
ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของบริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์จำกัด นับเป็นกำลัง
สำคัญที่ทำให้การดำเนินงานจัดการประกวดมีติดต่อกันมาจนถึงครั้งที่ ๑๕

บัดนี้ได้เวลาอันเป็นมงคลแล้วขอกราบเรียนเชิญท่านประธานในพิธี
ได้กล่าวเปิดงานการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียนในภาคตะวันออกครั้งที่ ๑๕
ซึ่งด้วยพระราชทาน

คำกล่าวเปิดงาน

ของ

ดร.วีระ ปิตรชาติ

ประธานกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคม , วุฒิสมาชิก
ในพิธีเปิดงานประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก
ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕
วันเสาร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เวลา ๐๘.๓๐ น.

เรียน คณะอาจารย์ กรรมการประกวดดนตรีไทย แยกผู้มีเกียรติ และสวัสดิ์
นักเรียนทุกคน

เนื่องในวโรกาสมหามงคล"กาญจนาภิเษกสมโภช"ผมมีความชื่นชมยินดีที่
มหาวิทยาลัยบูรพาโดยโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม และภาค
เอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติกส์จำกัด(มหาชน)
ได้ร่วมมือร่วมใจจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติถวายแด่พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว โดยการจัดกิจกรรมประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียน
ภาคตะวันออก ครั้งที่ ๑๕ ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่
สร้างสรรค์ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติ
ให้มีความถาวรเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นสืบไป และมีความยินดีที่ได้ทราบว่า
กิจกรรมดังกล่าวนี้ได้ประสบความสำเร็จพัฒนายิ่ง ๆ ขึ้นตลอดมา ทำให้
เยาวชนไทยภาคตะวันออก ได้รับการกระตุ้นพัฒนาฝีมือเป็นนักดนตรีไทยที่มี
ฝีมือไม่น้อยหน้าใคร

ในโอกาสนี้ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยได้โปรดอำนวยการอันเป็น
มงคลแก่ท่านทั้งหลายให้ประสบแต่ความเจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้า และมีความ
สุขภายใต้พระบารมีปกเกล้าของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อันทรงเป็นที่
รักยิ่งของปวงชนชาวไทย

บัดนี้ได้เวลาอันเป็นมงคลแล้ว ผมขอเปิดงานประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออก ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ ๑๕ ณ บัดนี้

ผู้สืบสานวัฒนธรรมทางดนตรีไทย ประธานอำนวยการ

แม้ข้าพเจ้ามีภาระด้านธุรกิจมาก แต่ข้าพเจ้าก็พอเหลือเวลาที่ใกล้ชิด ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่ได้รับการตกแต่ง ข้าพเจ้าสังเกตว่า ต้นไม้ที่ เจริญเติบโตตามธรรมชาติ จะมีความสวยงามแบบหนึ่ง และต้นไม้ที่เจริญด้วยการดูแลและได้รับการตกแต่งจากมือมนุษย์ ก็ยังมีความสวยงามไปอีกแบบหนึ่ง หากจะนำเอามาเปรียบถึงเยาวชน คงเข้าใจได้ว่า เยาวชนที่เติบโตโดยการอบรม เอาใจใส่จากบิดา มารดา ผู้ปกครอง ตามสภาพฐานะ ก็สามารถเป็นเยาวชนที่ดีได้ ในขณะที่เดียวกันเยาวชนที่ได้รับการอบรม เอาใจใส่จากบิดา มารดา ผู้ปกครองเป็นพิเศษ ตามฐานะโอกาสที่อาจจะมากกว่า ก็คงจะเป็นเยาวชนที่ดีได้อีกแบบอย่างหนึ่งเหมือนกัน

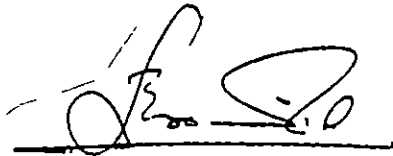
เช่นเดียวกับการดนตรี ไม่ว่าจะเป็นดนตรีสากล หรือดนตรีไทย ต่างเป็นศิลปะที่งดงาม ไพเราะ มีความสำคัญที่จำเป็นแก่มนุษย์เรา อุปมาอาหารที่เราบริโภคประจำวัน ให้ประโยชน์แก่สุขภาพร่างกายฉันใด ศิลปการดนตรีก็ คงเปรียบเสมือนอาหารทางจิต อารมณ์ สติ อีกทั้งความอ่อนโยนในความประพฤติของมนุษย์

ดังนั้นจึงเป็นสิ่งดีที่เยาวชนจะได้รับการสั่งสอน เรียนรู้ทางการดนตรี ไม่ว่าจะเป็นคนตรีสากล หรือดนตรีไทย เป็นไปตามโอกาส ฐานะ ความสนใจ รักชอบของแต่ละคน

แต่การดนตรีไทยนั้น ยังมีความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ เป็นมรดกทาง

ศิลปวัฒนธรรมและเป็นเอกลักษณ์ของชนชาวไทยและประเทศไทย ผู้ที่เล่นดนตรีไทยจะเกิดความภาคภูมิใจด้วยว่าเป็นผู้ที่ได้สืบทอดมรดกทางการดนตรีที่บรรพบุรุษไทยสร้างสมมานานนับร้อย ๆ ปี

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดียิ่งที่ได้มีส่วนในการสนับสนุนการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งด้วยพระราชทาน ตลอดมาจนถึงครั้งที่ ๑๕ นี้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่า มีโรงเรียนส่งวงดนตรีไทยเข้าประกวดมากขึ้น นับได้ว่าการทำงานที่ผ่านมานั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างดียิ่งและย่อมหายความได้ว่าประเทศไทยได้มีเยาวชนที่มีคุณภาพ มีความละเอียดอ่อน ทางอารมณ์และทางการดนตรี และคงจะหมายความต่อไปได้ว่ามรดกทางวัฒนธรรมการดนตรีจะได้รับการสืบสานตลอดไป

(นายบุญยสิทธิ์ โชควัฒนา)

ประธานสหกรณ์

ภาระของผู้อยู่เบื้องหลัง ประธานบริหารโครงการ

ดิฉันได้มีโอกาสร่วมทำงานการประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียน ภาค ตะวันออก ซึ่งด้วยพระราชทานตลอดมา แม้แต่ครั้ง งานจะลุล่วงด้วยดีแต่ นับได้ว่า เป็นงานที่เหนื่อยพอสมควร

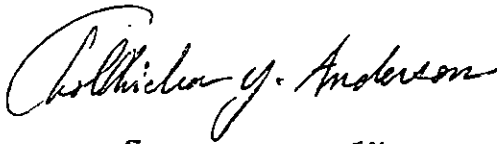
แต่พอถึงวันประกวด ความเหนื่อยนั้นหมดไป เมื่อได้เห็นแววตาที่ แสดงออกถึงอารมณ์ ความมุ่งมั่นเอาจริง เอาจริงของนักเรียนหญิงชายเจ็ดร้อย คนที่ได้เข้ามาประกวดและแสดงความสามารถทางศิลปการดนตรีไทย พวกเขา จะแสดงออกถึงความเสียใจเมื่อเล่นพลาด และจะแสดงความยินดีปรีดาที่ สามารถเล่นได้ดี นั่นคือความน่ารักของเยาวชนที่แสดงออกตามความรู้สึก ของปวงชนธรรมดา

๑๔ ครั้งที่ผ่านมา นับได้ว่า นักเรียนของโรงเรียนในภาคตะวันออก ได้ พัฒนาฝีมือทางศิลปะการดนตรีมากขึ้นจริง ๆ เป็นการพัฒนามีแบบแผน ขั้นตอน นักเรียนเหล่านี้เปลี่ยนหน้า เปลี่ยนคนในการประกวดแต่ละปี นั้น หมายถึงว่า มีเยาวชนได้รับการเรียนรู้ทางการดนตรีไทยเพิ่มขึ้นทุกปี เป็น ความรู้ที่รู้จริง เก่งจริง

ผู้ที่สมควรกล่าวถึงและได้รับการยกย่องก็คงจะเป็นครูอาจารย์ดนตรีไทย ของนักเรียนนักดนตรีท่านเหล่านั้น รับภาระหนักตลอดทั้งปี เพราะนักเรียน ต้องมีการออก-เข้าโรงเรียน ต้องฝึกสอนกันใหม่เรื่อยไปคนแล้วคนเล่า ไม่ได้ ฝึกสอนให้เพียงเล่นเป็นเท่านั้น ยังต้องสอนให้เก่งเข้าระดับการประกวดด้วย

ดิฉันจึงขอขอบคุณและยกย่องครู อาจารย์ที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนา
ความสามารถทางดนตรีไทยของนักเรียน และความสำเร็จของการจัดการ
ประกวดดนตรีไทย ระดับนักเรียน ภาคตะวันออกทุกครั้ง

ดิฉันและบริษัทอินเตอร์เนชันแนล คอสเมติกส์ จำกัด (มหาชน) หวัง
เป็นอย่างยิ่งว่า มหาวิทยาลัยบูรพา คณะทำงานทุกท่าน จะร่วมกันเพื่อพัฒนา
เยาวชนให้มีความรู้ ความสามารถทางศิลปการดนตรีไทย เพื่อสืบสาน
วัฒนธรรมไทยให้ยั่งยืนตลอดไป

ชลธิชา โยคะกุล แอนเดอร์สัน

สารประธานโครงการจัดตั้งสถาบัน ศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา

การเล่นดนตรีไทยจนสามารถบรรเลงเป็นเพลงได้อย่างถูกต้อง ตามทำนองและจังหวะก็เรียกว่าเก่งแล้ว เมื่อเล่นจนสามารถบรรเลงเป็นวงร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ ก็ยิ่งเก่งขึ้น และเมื่อเล่นดนตรีไทยจนสามารถเข้าร่วมประกวดได้ก็เรียกว่าเป็นเพชรที่ผ่านการคัดและการเจียรไนแล้ว ทุกคนที่ได้มีโอกาสรู้จักและเห็นฝีมือเยาวชนเหล่านี้ จะรู้สึกชื่นชมและภาคภูมิใจแทน คุณพ่อคุณแม่ อาจารย์และโรงเรียนของเยาวชนเหล่านี้

การจะแพ้หรือชนะไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ที่สำคัญคือ ดนตรีไทยจะทำให้เยาวชนได้รับการหล่อหลอมไปในทางที่งดงาม มีความอ่อนน้อม มีความกตัญญู เกิดความเป็นสิริมงคลและเจริญกับตนเองและประเทศชาติ

อานิสงส์แห่งดนตรีไทยจะทำให้เยาวชนนักดนตรีไทยพบกับความสุข ความสงบ ได้รับความเชื่อถือตลอดจนความสำเร็จต่าง ๆ จะตามมา อย่างที่คาดไม่ถึง ของจตุตสหาชะ บากบั่นฝึกซ้อมดนตรีไทยให้พัฒนาอิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอจง ตระหนักว่าได้เป็นเยาวชนไทยที่มีคุณค่า ได้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่ายิ่งของชาติ ซึ่งโอกาสนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับเยาวชนทุกคน แต่โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม ก็ได้พยายามเป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างและขยายโอกาสให้เยาวชนไทยให้มากที่สุด

และขอคารวะด้วยความชื่นชมแต่ ผู้บริหารการศึกษา อาจารย์ผู้ฝึกซ้อมคณาจารย์และผู้มีส่วนสนับสนุนเยาวชนนักดนตรีไทยให้ได้มีโอกาสร่วมประกวดดนตรีไทยครั้งนี้ เพราะ "ท่านคือผู้สร้าง" ที่แท้จริง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ อินทนิล)
ประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม

ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา

เรื่อง รับสมัครวงดนตรีไทยเข้าประกวดเพื่อชิงถ้วยพระราชทาน

ตามที่มหาวิทยาลัยบูรพามีนโยบายส่งเสริมกิจการดนตรีไทยในภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยจัดให้มีการประกวดดนตรีไทยในระดับนักเรียนเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและพัฒนาความสามารถทางดนตรีไทยให้สูงขึ้นนั้น สำหรับในปีการศึกษา ๒๕๓๗ มหาวิทยาลัยได้กำหนดจัดงานประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้ชิงถ้วยพระราชทานครั้งที่ ๑๕ ในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ณ มหาวิทยาลัย กำหนดรายละเอียดในการรับสมัครวงดนตรีไทยเข้าประกวด ดังนี้

๑. วัน เวลา รับสมัคร

ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๗

๒. ระดับและประเภทของดนตรีที่เข้าประกวด แบ่งเป็น ๒ ระดับ

๒.๑ ระดับประถมศึกษา

๒.๑.๑ วงเครื่องสายผสม

๒.๑.๒ วงอังกะลุง

๒.๑.๓ ซิมเดี่ยว

๒.๒ ระดับมัธยมศึกษา

๒.๒.๑ วงปี่พาทย์ไม้ฆ้อง

๒.๒.๒ วงเครื่องสายผสม

๒.๒.๓ วงอังกะลุง

๓. คุณสมบัติ

๓.๑ โรงเรียนที่มีสิทธิ์ในการส่งวงดนตรีไทยเข้าประกวดจะต้องเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตราด ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก และสมุทรปราการ

๓.๒ โรงเรียนหนึ่งอาจจะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดพร้อมกันได้ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (ถ้าโรงเรียนนั้นเปิดสอนทั้งระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา)

๓.๓ โรงเรียนหนึ่งอาจจะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดพร้อมกันได้มากกว่าหนึ่งประเภท ประเภทละไม่เกิน ๑ วง ทั้งนี้จะต้องไม่เป็นปัญหาต่อการประกวดอันเนื่องมาจากตัวผู้เล่นมิเช่นนั้นจะถูกต้องสิทธิ์

๓.๔ คุณสมบัติของผู้บรรเลงดนตรีไทย

๓.๔.๑ ต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่กำลังศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (สำหรับโรงเรียนที่ส่งประกวดในระดับประถมศึกษา)

๓.๔.๒ ต้องเป็นนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่กำลังศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ (สำหรับโรงเรียนที่ส่งประกวดระดับมัธยมศึกษา)

๓.๔.๓ ต้องได้รับการรับรองจากครูใหญ่อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการของโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ตามแบบฟอร์มของมหาวิทยาลัย

๔. การรับสมัคร

โรงเรียนที่ประสงค์จะส่งวงดนตรีไทยเข้าร่วมประกวดจะต้องกรอกรายละเอียด (ชื่อ, ชั้นเรียนและเครื่องดนตรีที่เล่น) ของนักเรียนทุกคนตามแบบใบสมัครของมหาวิทยาลัย ส่งถึงประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะ และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑ ตามกำหนดเวลารับสมัคร

๕. ประเภทของวงดนตรีไทยที่จัดประกวด

มหาวิทยาลัยกำหนดให้ประเภทของวงดนตรีไทยทั้งระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ประกอบด้วย

๕.๑ วงอังกฤษ (ประกวดทั้ง ๒ ระดับ)

๕.๑.๑ ผู้เข้าอังกฤษ จำนวน ๗ คน (อังกฤษ ๑๔ ตับ)

๕.๑.๒ ฉิ่ง ๑ คู่

๕.๑.๓ กลองแขกหรือโทน - รำมะนา ๑ คู่

๕.๑.๔ โหม่ง ๑ ใบ

- ๕.๑.๕ ฉาบเล็ก ๑ คู่
 ๕.๑.๖ กรับเสภาหรือกรับพวง ๑ คู่
 ๕.๑.๗ ขับริ่อง ๑ คน
 รวมทั้งวงไม่เกิน ๑๔ คน
- ๕.๒ วงเครื่องสายผสม (ประกวดทั้ง ๒ ระดับ)
 ๕.๒.๑ ซอด้วง ๒ คัน
 ๕.๒.๒ ซออู้ ๒ คัน
 ๕.๒.๓ จะเข้ ๒ ตัว
 ๕.๒.๔ ซลู่ย ๒ เล้า เป็นซลู่ยเพียงออ ๑ เล้า และซลู่ยหลีบ ๑ เล้า
 ๕.๒.๕ ฉิ่ง ๑ คู่
 ๕.๒.๖ ฉาบเล็ก ๑ คู่
 ๕.๒.๗ กรับ ๑ คู่
 ๕.๒.๘ โหม่ง ๑ ใบ
 ๕.๒.๙ กลองแขกหรือโทน-รำมะนา ๑ คู่
 (ระดับมัธยมศึกษา ต้องใช้โทน-รำมะนา เท่านั้น)
 ๕.๒.๑๐ เครื่องดนตรีผสมให้เลือก ๑ ชิ้น จากเครื่องดนตรีต่อไปนี้
 ๑. ระนาดเอก ๒. ซิมสาย ๓. ออร์แกน
 ๕.๒.๑๑ ขับริ่อง ๑ คน
 รวมทั้งวงไม่เกิน ๑๖ คน
- ๕.๓ วงปี่พาทย์ไม้นวม (ประกวดเฉพาะระดับมัธยมศึกษา)
 ๕.๓.๑ ระนาดเอก ๑ รวง
 ๕.๓.๒ ระนาดทุ้มไม้ ๑ รวง
 ๕.๓.๓ ม้องวงใหญ่ ๑ วง
 ๕.๓.๔ ม้องวงเล็ก ๑ วง
 ๕.๓.๕ ซลู่ยเพียงออ ๑ เล้า
 ๕.๓.๖ ซออู้ ๑ คัน
 ๕.๓.๗ ฉิ่ง ๑ คู่
 ๕.๓.๘ ฉาบเล็ก ๑ คู่
 ๕.๓.๙ กรับ ๑ คู่
 ๕.๓.๑๐ โหม่ง ๑-๓ ใบ

- ๕.๓.๑๑ กลองแขก ๑ คู่
- ๕.๓.๑๒ ซับร้อง ๑ คน
- รวมทั้งวงไม่เกิน ๑๓ คน
- ๕.๔ ซิมเตี้ยว (ประกวดเฉพาะระดับประถมศึกษา)
- ๕.๔.๑ ซิมสาย
- ๕.๔.๒ ฉิ่ง
- ๕.๔.๓ กลองแขกหรือโทน - รำมะนา
- รวมไม่เกิน ๔ คน

หมายเหตุ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะดำเนินการอย่างไรอย่างหนึ่ง ในกรณีที
ประเภทวงดนตรีประเภทใดประเภทหนึ่ง มีโรงเรียนสมัครเข้าประกวด
น้อยกว่า ๕ วง มหาวิทยาลัยจะไม่ตัดสิน โดยจัดเป็นการบรรเลง
แสดงฝีมือ

๖. รางวัล

ระดับมัธยมศึกษา

๖.๑ วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศประเภทวงปี่พาทย์ไม้แวม จะได้ครองถ้วยรางวัล
พระราชทานในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารฯ เป็นเวลา ๑
ปีการศึกษา และจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๒ วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศประเภทวงเครื่องสายผสมจะได้ครองถ้วยรางวัล
พระราชทานในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นเวลา ๑
ปีการศึกษา และจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๓ วงดนตรีไทยที่ชนะเลิศประเภทวงอังกะลุง จะได้ครองถ้วยรางวัล
พระราชทานในสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ เป็นเวลา ๑
ปีการศึกษาและจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

ระดับประถมศึกษา

๖.๔ วงดนตรีไทยชนะเลิศประเภทวงเครื่องสายผสมจะได้ครองถ้วยรางวัล
ประทานในพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เป็นเวลา
๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำมาส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๕ วงดนตรีไทยชนะเลิศประเภทวงอังกะลุง จะได้ครองถ้วยประทานใน พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๖.๖ ชิมเดี่ยว ผู้ชนะเลิศการบรรเลงชิมเดี่ยว จะได้ครองถ้วยประทานใน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เป็นเวลา ๑ ปีการศึกษา และจะต้องนำ ส่งคืนมหาวิทยาลัยก่อนการประกวดในปีต่อไป

๗. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการเข้าร่วมประกวด

๗.๑ ทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมประกวดดนตรีไทย ในงานประกวดดนตรีไทย ของมหาวิทยาลัยบูรพา จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่าย อื่น ๆ เองทั้งหมด

๗.๒ การเข้าประกวดครั้งนี้ จะประกวดในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ ระหว่างเวลา ๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ณ มหาวิทยาลัยบูรพา หรือสถานที่ที่เหมาะสม ผลเป็นทางการจะประกาศหลังจากการประกวดเสร็จสิ้นในวันเดียวกัน

๘. เพลงที่ใช้ประกวด

๘.๑ ระดับมัธยมศึกษา

๘.๑.๑ เพลงเลือกทุกประเภทของวงดนตรีจะต้องบรรเลงเพลง โหมโรง ๑ เพลง จะเป็นเพลงโหมโรงใดก็ได้

๘.๑.๒ เพลงบังคับ สำหรับวงดนตรีแต่ละประเภทมีดังนี้

๘.๑.๒.๑ ประเภทวงเครื่องสายผสมจะต้องขับร้องและ บรรเลงเพลงเขมรลออองค์(เถา)

๘.๑.๒.๒ ประเภทวงอังกะลุงจะต้องขับร้องและบรรเลง เพลงแขกกุลิต(เถา)

๘.๑.๒.๓ ประเภทวงปี่พาทย์ไม้นวมจะต้องขับร้องและ บรรเลงเพลงสารถี(เถา)

๘.๒ ระดับประถมศึกษา

๘.๒.๑ เพลงเลือก ทั้งวงเครื่องสายและวงอังกะลุงจะต้องบรรเลง เพลงโหมโรง ๑ เพลง (เป็นเพลงโหมโรงใดก็ได้)

๘.๒.๒ เพลงบังคับ สำหรับวงดนตรีแต่ละประเภทมีดังนี้
 ๘.๒.๒.๑ ประเภทวงเครื่องสายผสมจะต้องขับร้องและ
 บรรเลงเพลงนกเขาชะแมร์(เถา)

๙. เนื้อเพลง สำหรับวงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

เพลงเขมรลออองค์ เถา

เพลงนี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
 รัชกาลที่ ๗ ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นจากเพลงเขมรเอบาง ๒ ชั้น เสร็จเรียบร้อยเมื่อ
 พ.ศ.๒๔๗๓ พระราชทานชื่อใหม่ว่าเขมรลออองค์ เป็นเพลงอันดับที่ ๒ ของบรรดา
 เพลงที่ทรงพระราชนิพนธ์ ทำนองของเพลงเป็นกลาง ๆ ในทางความสุข มีสำเนียง
 เขมรระคนอยู่สมตั้งชื่อในบางตอนทรงประดิษฐ์แก้งอนอันคมคายใส่อย่างแนบเนียน
 แปลกกว่าเพลงอื่น ๆ ในจำพวกเพลงประเภทเดียวกันที่มีมา

บทร้อง เพลงเขมรลออองค์ เถา

๓ ชั้น	เมื่อนั้น ไทยคนนี้มีปัญญากล้าจริงจริง จึงมีพระราชบัญชา ตัวเรานี้มีบุญญาธิการ	ท้าวพันธุมทรงฟังแล้วหนึ่ง จะละทิ้งข้าไว้ไม่เป็นการ แต่พญาเดโชยอดทหาร ไม่มีใครเปรียบปานแต่เดิมมา
๒ ชั้น	บัดนี้พระร่วงเมืองละโว้ ไม่เกรงซึ่งราชอาณาจักร	มีปัญญาอะโชทั้งใจกล้า ทิ้งไว้ข้าจะทำรำคาญใจ
ชั้นเดียว	จะตั้งตนขึ้นเป็นผู้วิเศษ แนะพญาเดโชชาญชัย	ก่อเหตุกำเริบเดิบใหญ่ จงรีบไปกุมจับคนสำคัญ

(พระร่วง พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๖ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงแก้ไข)

เนื้อเพลง สำหรับวงอังกะลุง ระดับมัธยมศึกษา

เพลงแขกกุลิต เถา

เพลงแขกกุลิตนี้ นายมนตรี ตราโมท ได้แต่งขึ้นจากเพลงแขกหนึ่ง ๒ ชั้นของเก่าพร้อมทั้งบทและทำนองร้อง เมื่อ พ.ศ.๒๔๗๒ ความหมายของเพลงมีความหมายเป็นไปในทางชมธรรมชาติป่าเขาลำเนาไม้อันร่มรื่นและได้ตั้งชื่อขึ้นใหม่ตามภาษาชวามลาญว่า 'แขกกุลิต' ซึ่งคำว่า 'กุลิต' ก็แปลว่า 'หนึ่ง'

บทร้อง เพลงแขกกุลิต เถา

๓ ชั้น	สายันท์ตะวันชายฉายแสงส่อง บุปผาหวานอวลอบตลบฟุ้ง	ดั่งแสงทองส่องทอทิวภูนง กลิ่นจรวงเจริญใจใสสรานู
๒ ชั้น	ดอกปะหนันหลั่นคลี่กลีบขยาย ต้นหยงร่วงหล่นพรุดูตระการ	กลิ่นขจายปนรสสุคนธ์หวาน กุหลาบบานชูช่ออรชร
ชั้นเดียว	บุหร่งร้องก้องก็กออีกป่า โกกิลาวาคู่สู้รังนอน	บ้างแตกถาไผผืนที่ยวบिनร้อน หม่อมรว่อหนาวผกาเขย

(นายมนตรี ตราโมท แต่ง)

เนื้อเพลง สำหรับวงปี่พาทย์ไม้มวม ระดับมัธยมศึกษา

เพลงสารถี เถา

เพลงสารถี ๒ ชั้น เป็นเพลงโบราณ อยู่ในเรื่องของเพลงช้า เป็นเพลง ๓ ท่อน แต่เวลานำมาใช้เป็นเพลงร้องประกอบการแสดงละคร มักใช้เพียง ๒ ท่อน พระประดิษฐไพเราะ (ครุมีแขก) ได้นำเพลงนี้มาแต่งขึ้นเป็น ๓ ชั้น ในราว ๆ สมัยปลายรัชกาลที่ ๓ ภายหลังได้นำมาใช้เป็นเพลงสำหรับเดี่ยวवादฝีมืออีกเพลงหนึ่ง มาถึงสมัยที่นิยมบรรเลงเพลงเถากันขึ้น จึงมีผู้ดัดลงเป็นชั้นเดียว ให้ครบเป็นเถา ความหมายของเพลงเป็นไปในทางความสุขและความรัก

บทร้อง เพลงสารณี เถา

๓	ชั้น	น้อยหรือวาจาช่างน่ารัก ปืมจะกลืนขึ้นใจในวาที แม่ช่ายโตได้อยู่เป็นคู่ครอง พี่จะอยู่สู้รักไม่แรมชม	เสนาะหนักน้ำคำร่ำเสียดสี เสียดตายแต่ยังไม่มีคู่กรรมย์ จะแนบน้องเซยชิดสนิทสนม มิใช่ลมลวงน้องอย่าหมองใจ
๒	ชั้น	อย่าว่าแต่เจ้ายากอยู่สืบท้า บุญหลังได้สร้างมาปางใด ว่าพาลงอิงแอบแนบชิด	ถึงห้าซ้งพี่ก็หามาช่วยได้ บังเอิญให้จำเพาะพบประสบนาง ปลื้มจิตอย่าสะเทิ้นเมินหมาง
ชั้นเดียว		แก้ห่อเงินมอบแล้วปลอบนาง ครานั้นนางแก้กิริยา บัดป้องมิให้ต้องเข้าชมชู้	อย่าระคางเคืองใจได้เอ็นดู เมินหน้าช่อนชบหลบอยู่ รู้แล้วว่ารักกว่าปรานี

(เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน)

เนื้อเพลง สำหรับวงอังกะลุง ระดับประถมศึกษา

เพลงแขกชาว เถา

เมื่อราว พ.ศ.๒๔๖๔ หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้แต่งเพลงแขกชาว ๒ ชั้น ให้ปีพาทย์ วงวังสวนกุหลาบ ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนครราชสีมา ใช้ร้องและบรรเลงแทรกในตับนางลอย (แทนเพลงจีนขิมเล็ก) ต่อมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๗๓ จึงแต่งทำนองเป็น ๓ ชั้น และชั้นเดียวขึ้นสำหรับขับร้องและบรรเลงเป็นเพลงเถา มีความหมายถึงดวงจิตที่ครุ่นคำนึงและกังวลในของรัก

บทร้อง เพลงแขกชาว เถา
(เนื้อที่ ๑)

๓ ชั้น	เมื่อนั้น ได้ฟังเสนาพาทิ	ปันหยีทรงสวัสดิ์รัศมี ภูมีสรวลสันต์ไปมา
๒ ชั้น	อันเหล่าพี่เลี้ยงกิดาหยัน ปันหยีจึงมีวาจา	กลั่นยิ้มไม่ได้ก็ก้มหน้า ว่าแก้ตำมะหงงด้วยพลัน
ชั้นเดียว	เจ้าจงงดทำอยู่ดูก่อน สิ่งเสร็จเสด็จจรจรัล	อย่าเพ้อริบร้อนผายผัน เข้าห้องสุวรรณอันโอฬาร

(อิเหนา พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๒)

(เนื้อที่ ๒)

๓ ชั้น	ทอดองค์ลงกับที่บรรจถรณ์ ให้ระทวยระทอสดใจ	จะเปลื้องเครื่องอาภรณ์ก็หาไม่ แต่ตริตริกนึกในไปมา
๒ ชั้น	โอ้วว่าโฉมเฉลาเยาวลักษณ์ จะระคนปนศักดิ์จรกา	เสียตายคักดีอัสญแดหวา อนิจจาพี่จะทำประการใด
ชั้นเดียว	จะคิดโฉนดินะอกเอ๋ย พระเร้งร้อนร่ำนทะยานใจ	จะได้เซยชมชิดพิสมัย ตั้งเพลิงกาฬผลาญไหม้ทั้งกายา

(อิเหนา พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๒)

เนื้อเพลง สำหรับวงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา

เพลงนกเขาชะแมร์ เกา

เพลงนี้ ทำนอง ๒ ชั้น ของเดิมเป็นเพลงของเขมรแท้ ๆ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้ไปประเทศเขมร และได้ต่อเพลง นกเขาชะแมร์นี้มาจากขุนสำเนียงไพเราะ เจ้ากรมปี่พาทย์หลวงของพระเจ้ามณีวงศ์ เมื่อกลับมาจึงได้คิดแต่งยึดออกเป็น ๓ ชั้น และตัดลงเป็นชั้นเดียวให้ครบเป็นเพลงเกา ทำนองของเพลงจะฟังคล้ายกับว่ามีเสียงนกเขามาควขันด้วยความร่าเริง

บทร้อง เพลงนกเขาชะแมร์ เกา

๓ ชั้น	พิศดูหมู่วิหคผกผิน นกแก้วสาธิตาน่าชม นกเขาเคล้ำคู่ชูกอ เรียกคู่ผู้พร้อมกองอรัญ	โบกบินร่อนร้องก้องขรม เสียงระงมพลอดเพรียกเรียกกัน จับตอดันตาลขานขัน ผลัดกันไซร์ขันต้อคอ
๒ ชั้น	บนกึ่งกะทกรกนกเอียง จับคู่ผู้เมียเคลียดลอ สาธิตาจับภาหลงร้อง สำเนียงนำฟังกังวาน	ส่งเสียงเฉาะจอดจอดจ้อ แล้วปรือบินปรูสู่นานต์ เพราะพร้อมจำเรียงเสียงหวาน ฟังขานซาบใจไผ่จินต์
ชั้นเดียว	กระลุมพู่จับพุ่มกระลุมพู่ กระลึงจับกิ่งจันทน์กิน	พาคู่เคียงไผ่ผกผิน แล้วบินโบายสู้อัมพร

(นายมนตรี ตราโมท แต่ง)

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗

107334

107334
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผาสุข กุลละวณิชย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

๒๓

๗๕๑.๗๕๑๓

๗๕๖๑๗

ค.๔

หลักเกณฑ์การตัดสินการประกวดดนตรีไทย

๑. เกณฑ์การให้คะแนน

๑.๑ ความพร้อมเพรียง (การเริ่ม การส่งร้อง การหยุด การรับ การดำเนินทำนอง และจังหวะพร้อมเพรียง) ๑๐ คะแนน

๑.๒ ทำนองเพลง (ถูกต้องตามต้นฉบับที่บรรเลงกันมาแต่เดิม ไม่ขาด ไม่เกิน ไม่เพี้ยน) ๑๐ คะแนน

๑.๓ จังหวะ (ความซ้ำเร็วของเพลงเหมาะสมกับอัตราจังหวะหน้าทับถูกต้อง) ๑๐ คะแนน

๑.๔ ความรู้ความสามารถของผู้บรรเลง (เทคนิคการบรรเลง และความสามารถเฉพาะตัว) ๑๐ คะแนน

๑.๕ ชั้บร้อง (คำร้อง ทำนอง จังหวะ น้ำเสียง) ๑๐ คะแนน

๑.๖ บุคลิกท่าทาง (การนั่ง การจับไม้ดีถูกต้องสวยงาม บุคลิกสง่างาม กิริยามารยาทเหมาะสม) ๑๐ คะแนน (รวม ๖๐ คะแนน)

๒. วิธีการตัดสิน

คณะกรรมการตัดสิน จะให้คะแนนตามเกณฑ์ข้างต้น เมื่อเสร็จสิ้น การบรรเลงแล้ว คณะกรรมการจัดการประกวดจะนำมารวมคะแนนแล้วจัดลำดับของกรรมการแต่ละท่าน แล้วนำมาให้คะแนนใหม่ ดังนี้

๒.๑ วงที่ได้อันดับหนึ่ง ได้คะแนน ๑๐ คะแนน วงที่ได้ที่สองได้ ๙ คะแนน วงที่สามและวงต่อ ๆ ไปได้คะแนนรองลงมาตามลำดับที่ละคะแนน

๒.๒ รวมคะแนนของแต่ละวงตามข้อ ๒.๑ วงที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นวงชนะเลิศ วงที่ได้คะแนนน้อยลงมาเป็นวงรองชนะเลิศตามลำดับ

๒.๓ ในกรณีที่ได้คะแนนตามข้อ ๒.๒ เท่ากัน ให้ถือคะแนนดิบเป็นเกณฑ์การตัดสิน

๒.๔ นักดนตรีที่มีความสามารถดีเด่นเฉพาะตัว คณะกรรมการตัดสินจะเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก ให้เกียรติบัตรนักดนตรีดีเด่น

คณะกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทย

๑. อาจารย์สุดจิตต์ ดุริยประณีต (อนันตกุล)

ประธานคณะกรรมการตัดสิน เป็นศิลปินแห่งชาติ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๖ สาขาศิลปการแสดงด้านคีตศิลป์ ผู้ควบคุมวงดนตรีไทยคณะดุริยประณีต อาจารย์พิเศษสอนดนตรีไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตทับแก้ว และชมรมดนตรีไทยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เป็นผู้มีความสามารถด้านการขับร้อง ด้านการละครกับดนตรี และการปรับวง

๒. อาจารย์พัฒน์ พร้อมสมบัติ

ผู้เชี่ยวชาญการละครและดนตรี ฝ่ายวิชาการกองการสังคีต กรมศิลปากร ปฏิบัติหน้าที่ด้านวิชาการละคร และดนตรีไทย จัดทำบทละครและบรรจุเพลงโขน ละคร ในการแสดงของกรมศิลปากร มีความชำนาญด้านการขับร้อง เป็นอาจารย์พิเศษด้านการขับร้องและดนตรีไทยให้กับชุมนุมดนตรีไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และโรงเรียนจิตรลดา

๓. อาจารย์สวิต ทับทิมศรี

อาจารย์สอนดนตรีไทย โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย วิทยากรผู้ให้การอบรมด้านดนตรีไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีความชำนาญด้านเปียโน และอังกะลุง

๔. อาจารย์บรูส แกสตัน

ชาวอเมริกันที่มีความชื่นชอบดนตรีไทย เป็นศิษย์ครูบุญยงค์ เกตุคง และได้ร่วมก่อตั้งวงฟองน้ำ ซึ่งมีชื่อเสียงในด้านการบรรเลงดนตรีไทยประยุกต์ ปัจจุบันเป็นอาจารย์ภาควิชาศิลปะและการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. อาจารย์วิชัย เหล่าประเสริฐ

อาจารย์พิเศษสอนดนตรีไทย ชมรมดนตรีไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยของมูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ ชำนาญด้านเครื่องสาย

๖. อาจารย์พัฒน์ บัวท้ง

ข้าราชการแผนกดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร ชำนาญด้านเครื่องดี

๗. อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้านดนตรีจากมหาวิทยาลัย YORK ประเทศอังกฤษ ชำนาญด้านเครื่องเป่า

๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงบศึก ธรรมวิหาร

หัวหน้าสาขาดุริยางค์ไทย ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชำนาญด้านเครื่องดี

๙. อาจารย์ประดิษฐ์ อินทนิล

อาจารย์แผนกวิชาดนตรีไทย โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีประสบการณ์ทางด้านการเผยแพร่สาธิตดนตรีไทย ณ ต่างประเทศ เช่นที่ประเทศอังกฤษ เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย มีความชำนาญด้านเครื่องดี

๑๐. อาจารย์สุรางค์ ดุริยพันธุ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย มีความชำนาญด้านการขับร้อง

๑๑. อาจารย์ธีระ ภูมณี

ดุริยางคศิลปิน งานดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร เป็นศิลปินห้องทองคำได้รับรางวัลห้องทองคำพระราชทานจากการประกวดการบรรเลงซอด้วง ซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลจัดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ ชำนาญด้านเครื่องสาย

๑๒. อาจารย์นิกร จันทสอน

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นศิลปินห้องทองคำพระราชทานจากการประกวดการบรรเลงซอด้วง ซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลจัดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ ชำนาญด้านเครื่องดี

๑๓. ดร.เพ็ญนี แนนรท

อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ปรึกษาชมรมดนตรีไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชำนาญด้านเครื่องสาย

๑๔. อาจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์

เป็นอาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นหัวหน้าคณะพาคณะนิสิตนาฏศิลป์ไทยและอาจารย์ไปเผยแพร่ดนตรี ณ ประเทศต่าง ๆ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฮองกง อังกฤษ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ฯลฯ ชำนาญด้านเครื่องหนังและอังกฤษ

๑๕. อาจารย์ป๊อบ คงลายทอง

ดุริยางคศิลป์ งานดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร มีความชำนาญด้านเครื่องเป่า คือ ขลุ่ย ปี่ เป็นอาจารย์พิเศษสอนดนตรีเครื่องเป่า คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นกรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยของสถาบันต่าง ๆ หลายแห่ง

๑๖. อาจารย์บุญเชิด พิณพาทย์

อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความชำนาญด้านเครื่องดี มีประสบการณ์การเผยแพร่ดนตรีไทยในต่างประเทศหลายประเทศ

๑๗. อาจารย์อนันต์ สบฤกษ์

อาจารย์ภาควิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีความชำนาญด้านเครื่องเป่า

๑๘. อาจารย์บุญช่วย แสงอนันต์

ข้าราชการดุริยางคศิลป์งานดุริยางค์ไทย กองการสังคีต กรมศิลปากร มีความชำนาญด้านเครื่องหนัง

๑๙. อาจารย์ ดร.อำพล ธรรมเจริญ

รองศาสตราจารย์ หัวหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านคณิตศาสตร์จาก มหาวิทยาลัย NORTH CAROLINA ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่สนใจและชอบเล่นดนตรีไทยมาตลอด ชำนาญด้านเครื่องสาย

๒๐. อาจารย์เฉลิม ม่วงแพรลี

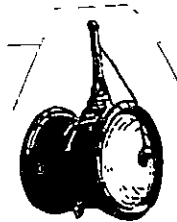
อาจารย์เรียนจบอักษรศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาไทยที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ เคยไปสอนวิชาภาษาไทยให้กับกองทัพอากาศ ประเทศออสเตรเลีย แต่ด้วยความสามารถพิเศษทางดนตรีไทย เนื่องจากอาจารย์เป็นศิษย์เรียนซอสามสายกับ พระยาภูมิเสวินและครูโองการ กลับขึ้น อาจารย์จึงสอนดนตรีไทยให้ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ด้วย และเป็นอาจารย์พิเศษด้านดนตรีไทยให้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยและโรงเรียนจิตรลดา

๒๑. อาจารย์กาญจนา อินทรสุนานนท์

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความชำนาญด้านการขับร้อง มีประสบการณ์การไปเผยแพร่ดนตรีไทย ณ ประเทศต่าง ๆ ทั้งในทวีปเอเชียและยุโรป หลายครั้ง

๒๒. ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จบปริญญาเอกทางด้านดนตรีศึกษาจากมหาวิทยาลัยมิสซูรี ประเทศสหรัฐอเมริกา มีความชำนาญด้านเครื่องสาย มีประสบการณ์การไปเผยแพร่ดนตรีไทย ณ ประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา , อังกฤษ ฯลฯ

ดนตรีมีคุณทุกอย่างไป

ประทีป เล้ารัตนอารีย์

ดนตรีนี้มีคุณที่ข้อไหน
แสนสงสยในจิตคิดประวิง

หรือจะใช้แต่เที่ยวเกี่ยวผู้หญิง
จงแจ้งจริงให้สว่างกระจ่างใจ

.....

ดนตรีนี้มีคุณทุกอย่างไป
ถึงมนุษย์ครุฑาเทวราช
แม้ปีเราเป่าไปให้ได้ยิน

ย่อมใช้ได้ตั้งจินตาค่าบุรินทร์
จดบาทกลางป่าพนาสินธุ์
ก็สุดสิ้นโทโสที่โกรธา

จากเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่
ตอนพระอภัยมณีและศรีสุวรรณพบสามพราหมณ์

ดนตรีกำเนิดขึ้นมาเมื่อไรคงไม่สามารถกำหนดแน่นอนลงไปได้แต่เป็นสิ่งที่มึ
ขึ้นมากับมวลมนุษยชาติและมีการวิวัฒนาการขึ้นมาตามลำดับ ประโยชน์ของดนตรี
นั้นมิใช่แต่เพื่อการสนุกเฮฮาชั่วคราวครั้งชั่วคราวเท่านั้น แก่นที่เป็นคุณอันเอกอนันต์มี
มากมาย จะยกเป็นตัวอย่างพอสังเขปดังต่อไปนี้

อาจารย์ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรรมการตัดสินการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงใต้พระราชทาน

๑) ดนตรีเพื่อการช้บกล่อม (Music for Soothing) ดนตรีประเภทนี้จะเป็นเพลงช้า ๆ ฟังสบาย ๆ คลายความเครียด และทำยที่สุดก็จะนอนหลับไปเลย เพลงจำพวกนี้ได้แก่ เพลงกล่อมเด็ก กล่อมพระบรรทม ตั้มโหรี เพลงประเภทนี้ถ้าจะพิจารณาให้ลึกซึ้งจะเป็นการสร้างควมอบอุ่น สร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ฟัง เช่น แม่กล่อมลูกน้อยให้นอน สายใยของความผูกพันระหว่างแม่กับลูกจะเห็นวเนนลูกจะหลับอย่างเป็นสุขไม่ขวัญผวา หรือหลับ ๆ ตื่น ๆ ลูกจะอุ่นใจว่าเมื่อตื่นขึ้นมาก็จะพบหน้าแม่ที่เป็นผู้ให้ความรักความเมตตาปรานี และถ้าลูกได้ดูนมจะกอดแม่ระหว่างที่แม่ร้องเพลงกล่อมไปด้วยควมสัมพันธ์นี้จะยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิต

๒) ดนตรีเพื่อการทำงาน (Working Song) การทำงานสมัยก่อนไม่มีเครื่องทุ่นแรงจึงต้องใช้แรงงานของมนุษย์ ของสัตว์เมื่อทำไปนาน ๆ ก็เกิดความเมื่อยล้าและเบื่อหน่าย ฉะนั้นดนตรีเพื่อการทำงานจะเป็นเครื่องช่วยให้คนได้สนุกกับการทำงาน ไม่เบื่อหน่าย และถือเป็นการผ่อนคลายไปในตัว อย่างเช่น เพลงเกี่ยวข้าว, เพลงสงฟ้าง, เพลงชักกระดาน, เพลงแจ็กลากซุง, เพลงเห่เรือ, เพลงเรือ

๓) ดนตรีเพื่อศาสนา (Ceremonial Music) ในพิธีกรรมทางศาสนาของศาสนาต่าง ๆ มักจะนำดนตรีหรือคำร้องหรือบทสวดต่าง ๆ มาร้อยรจนาเป็นคำประพันธ์ประเภทโคลงฉันท์ กาพย์ กลอน และนำคำประพันธ์บทสวดเหล่านั้นมาขับร้องในท่วงทำนองต่าง ๆ เพื่อให้เกิดควมไพเราะและนำศรัทธาเลื่อมใส ง่ายต่อการจดจำ ทำให้พิธีกรรมทางศาสนานั้นดูเคร่งขีมน่าเคารพเลื่อมใสมากยิ่งขึ้น

๔) ดนตรีเพื่อปลุกใจ (Patriotic Song) การจะสร้างจิตสำนึกให้หมู่ผู้คนเกิดความรักพวกพ้องและหมู่คณะนั้น ดนตรีและเพลงร้อง เพื่อปลุกใจให้เกิดความรักควมสามัคคีก็เป็นสื่อที่สำคัญที่จะสร้างควมสำนึกนั้น เพลงประเภทนี้จะมีจังหวะหนักแน่น ท่วงทำนองเร้าใจทำให้ผู้ฟังรู้สึกฮึกเหิม และไม่โดดเดี่ยวเดียวดาย เช่น เพลงชาติ เพลงสยามานุสติ เพลงรักเมืองไทย เพลงเลือดสุพรรณ เพลงกราวนอกกราวใน กราวอาสา กราวกีฬา

๕) ดนตรีเพื่อความพร้อมเพรียงทางการทหาร (Martial Music) ในการศึกสงครามในสมัยโบราณยังไม่มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย เช่น ในยุคปัจจุบันซุนทัพนายกองจะใช้ดนตรีเป็นเครื่องส่งสัญญาณนัดหมายการเข้าต่อสู้บุทะลวงหรือร่นถอย

ถ้าใครได้ดูทีวีเรื่องสามก๊กก็จะเห็นตัวอย่างได้อย่างดี ในวงการทหารจึงมีวงดนตรีที่เรียกว่า วงโยธวาทิต (โยธ (ยฺหฺ) + วาทิต) ซึ่งฝรั่งเรียกว่าวง Military Band สำหรับของไทยคงจะได้แก่ วงปี่โจน และกลองชนะ ต่อมาที่ใช้กันแพร่หลาย ในปัจจุบัน คือ ปี่ชวา กับกลองแขก ซึ่งใช้ประกอบกระเป๋ กระบองและซกมวยไทย

๖) ดนตรีเพื่อการพรรณนา (Descriptive Music) เนื่องจากมนุษย์มีความใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีการได้ยินได้ฟังเสียงต่าง ๆ ที่เกิดจากธรรมชาติ เช่น นกร้อง น้ำไหล ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า หรือเสียงสัตว์ต่าง ๆ มนุษย์จึงได้ประดิษฐ์เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อทำเสียงล้อเลียนเหล่านั้น และเมื่อการดนตรีได้วิวัฒนาการก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ จึงเกิดบทเพลงประเภทดนตรีพรรณนาขึ้นมากมาย เช่น เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง เพลงตับโพรเซดก เพลงนกเขาชะแมร์ นกเขามะราปี Patoral symphony ของ Boethoven เป็นต้น

๗) ดนตรีเพื่อประกอบการแสดง (Theatrical Music) ดนตรีกับการแสดงนั้นเป็นสิ่งที่ส่งเสริมกัน แต่คนส่วนใหญ่จะเห็นว่าดนตรีนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบของการแสดงเท่านั้นไม่ได้ให้ความสำคัญกับดนตรีมุ่งเน้นการแสดงเป็นสำคัญ แต่ถ้าท่านลองหลับตานึกภาพเอาเองก็แล้วกันว่ามิคุณเธอสุดสวยคนหนึ่ง ออกมารำเจิบเจิบ หน้าเวทีทำท่าทางลอยหน้า ลอยตา โดยไม่มีดนตรีประกอบอะไรจะเกิดขึ้น ผู้ชมทั้งหลายคงคิดเหมือน ๆ กันว่าคุณเธอผู้นี้ถ้าไม่บ้าก็เมาซึ่งในความเป็นจริงแล้วดนตรี เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของการแสดง ในการแสดงแต่ละเรื่องนั้นองค์ประกอบที่สำคัญคือ ๑) การวางเค้าโครงเรื่อง (Plot Synopsis) ๒) การแต่งเพลงหรือเลือกบรรจุเพลงให้เข้ากับเค้าโครงเรื่องนั้น ๆ ๓) การคิดประดิษฐ์ท่ารำ หรือท่าเต้น ให้เข้ากับเรื่องราวและดนตรีที่ได้ประดิษฐ์ขึ้น คงไม่มีใครที่คิดอุตริให้นักดนตรีบรรเลงตามให้เข้าตามลีลาของคนรำ เพราะคงเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยากมาก

สำหรับดนตรีเพื่อประกอบการแสดงนี้ ก็ต้องแต่งเพลงหรือเลือกบรรจุเพลงในกรณีต่าง ๆ กันหลากหลายให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและการแสดง ซึ่งเพลงประเภทนี้ของไทย ส่วนใหญ่จะได้แก่เพลงหน้าพาทย์ต่าง ๆ เช่น เสมอ เชิด โอด รำ เป็นต้น

๘) ดนตรีบำบัด (Music Therapy) ปัจจุบันในวงการแพทย์ได้เห็นความสำคัญของการใช้ดนตรีในการบำบัดรักษาโรคให้กับคนไข้ ซึ่งพิการทางสมอง เช่น

เด็กปัญญาอ่อน คนไข้ที่ป่วยเป็นโรคอัมพาต, อัมพฤกษ์ คนไข้เหล่านี้ไม่สะดวกที่จะเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่าง ๆ ได้ เมื่อได้ใช้ดนตรีเข้าไปช่วยในการบำบัดตามวิธีทางการแพทย์ ทำให้คนไข้เหล่านั้นมีอาการดีขึ้น วิธีการที่วงการแพทย์แผนปัจจุบันนำมาใช้นี้ ที่จริงแล้วชาวบ้าน เช่น พี่น้องทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ได้ใช้วิธีการเช่นนี้มานานแล้วเป็นการรักษาโรคแบบความเชื่อของชาวบ้าน เช่น การรำผีฟ้า ซึ่งก็ไม่น้อยที่คนไข้หายจากการป่วยไข้ เพราะผลมาจากความเชื่อทำให้เกิดกำลังใจ ในการต่อสู้กับโรคร้ายไข้เจ็บ ซึ่งเป็นหลักการทางจิตวิทยาอันหนึ่ง

อานิสงส์จากการดนตรีนั้นมีมากมาย แต่บางครั้งผู้ปกครองหลายท่านยังไม่เข้าใจ ยังมีความเชื่อเก่า ๆ ที่ว่าดนตรีก็คือ พวกเดินกินรำกิน และที่ผู้ปกครองเป็นห่วงมากคือลูกหลานจะเกลือกกลั้วกับสิ่งที่เป็นอบายมุข แต่ในสังคมปัจจุบันเยาวชนของชาติกับผู้ปกครองก็มีเวลาพบปะกันน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมในเมืองหลวงที่ต้องผจญต่อปัญหาการจราจร การหาเลี้ยงชีพพ่อแม่ลูกแทบจะไม่มีค่อยได้พบหน้าพูดคุยกันเลย ฉะนั้นโอกาสที่เด็กจะไปมั่วสุมในสิ่งที่เป็นอบายมุขทั้งหลายนั้นมียุ่กมูมทางแยกอยู่แล้วแต่การที่เด็กได้เข้ามาใช้เวลาว่างฝึกหัดดนตรีมาอยู่ในระเบียบวินัยรู้จักกราบไหว้ นั่งพับเพียบ รู้จักบิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณ กล้าแสดงออกต่อสาธารณชน ฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะรับผิดชอบในการฝึกฝน จัดเวลาให้เหมาะสม โอกาสที่จะไปมั่วสุมอบายมุขก็จะน้อยลง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูอาจารย์การดนตรีรุ่นใหม่จะพยายามลดละเลิกสิ่งที่เป็นอบายมุขเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของเยาวชนอยู่แล้ว โอกาสที่เด็กจะได้ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยก็มีมากเพราะหลายสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถทางดนตรีได้เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่ต้องผ่านการสอบของทบวงมหาวิทยาลัย มีนิสิตจำนวนไม่น้อยได้มีโอกาสเดินทางไปแสดงและเผยแพร่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ในต่างประเทศ ทั้งในเอเชีย ยุโรป และอเมริกามีนิสิตนักดนตรีหลายคนได้เห็นช่องทางในการศึกษาต่อและศึกษาเล่าเรียนจนจบปริญญาเอก กลับมารับใช้ประเทศชาติบ้านเมือง ดนตรีจึงมีคุณทุกอย่างไป ย่อมใช้ได้ดังจินดาคำบุรินทร์

พิธีเปิดงานการจัดประกวดดนตรีไทย ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๔

โดย ฯพณฯ ธานินทร์ กรัยวิเชียร องคมนตรี

คณะกรรมการตัดสินการประกวด

ร้องเพลงไทยอย่างไรจึงจะไพเราะ

สุรางค์ ดุริยพันธ์ *

ในการศึกษาศาสตร์และศิลป์ในประเภทใดประเภทหนึ่งนั้น ไม่ใช่เรื่องยาก เกินไปที่จะเรียนรู้ได้ แต่การเรียนรู้ให้ลึกซึ่งจนเกิดความชำนาญเป็นเรื่องยากและใช้เวลานาน จึงจะเกิดความเชี่ยวชาญในวิชาการนั้น ๆ อย่างแท้จริง

วิชาการร้องเพลงไทยก็เช่นเดียวกัน การร้องเป็นเพลงไม่ยากอาจจะง่ายกว่าที่คิดเสียอีก แต่การที่จะร้องให้ไพเราะและผู้ฟังประทับใจนั้นค่อนข้างยาก แต่หากผู้เรียนมีความตั้งใจจริง มีความมานะพยายามที่จะใฝ่หาความรู้ให้ แดกจน มีความอดทน หมั่นฝึกฝน ใฝ่หาประสบการณ์แล้วย่อมได้รับความสำเร็จ คือเป็นผู้รอบรู้ มีความชำนาญ สามารถนำความรู้นั้นไปถ่ายทอดแก่ชนรุ่นหลังต่อไปได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ตั้งที่ท่านทราบกันดีแล้วว่า การร้องเพลงไทยนั้นจะต้องมีการเอื้อนทำนองเพลง คลุกเคล้าผสมผสานไปกับบทกวีนิพนธ์มากบ้างน้อยบ้าง ย่อมขึ้นอยู่กับ อัตราจังหวะ บัณฑิตของเพลงแต่ละเพลง ถ้าเป็นเพลง ๓ ชั้นก็เอื้อนทำนองมากหน่อย เพลง ๒ ชั้น ก็เอื้อนทำนองน้อยกว่า ๓ ชั้น เป็นจังหวะมาตรฐานของเพลงไทย เอื้อนทำนองเพลงปานกลาง ไม่มากไม่น้อยเป็นที่นิยมและใช้ร้องประกอบการแสดงโขนละครต่าง ๆ ส่วนเพลงชั้นเดียว (เราไม่นิยมเรียกว่า เพลง ๑ ชั้น) นั้น จังหวะของการเอื้อนทำนองเพลงจะกระชับรวดเร็ว มีทำนอง (การเอื้อน) น้อยที่สุด ถ้าจะให้ยกตัวอย่างให้เห็นอย่างเด่นชัด ก็จะเป็น ดังนี้คือ ถ้าเพลง ๒ ชั้น มีอัตราจังหวะ ๔ จังหวะ เมื่อขยาย (หรือเพิ่ม) ทำนองเป็น ๓ ชั้น ก็จะมีอัตราจังหวะอีก ๑ เท่าตัว คือ ๘ จังหวะ และถ้าตัดทอนลงมาเป็นชั้นเดียว ก็จะมีอัตราจังหวะเพียง ๒ จังหวะ และถ้าเรานำทำนองเพลง ๓ ชั้น ๒ ชั้น และชั้นเดียว มาร้องเรียงกันไปตั้งแต่ ๓ ชั้น ๒ ชั้น ชั้นเดียว เราเรียกว่า "เพลงเถา" เช่นเพลง "โสมส่องแสง" เถา ทำนองเพลง ๒ ชั้น คือ เพลงลาวดวงเดือน เมื่อนำมาขยายอัตราจังหวะ ๓ ชั้น และลดทอนลงมาเป็นชั้นเดียว ท่านอาจารย์มนตรี ตราโมท ได้ประพันธ์ทำนองเพลงและบทกวีนิพนธ์ขึ้นใหม่แล้วตั้งชื่อว่า "เพลงโสมส่องแสง เถา" เป็นต้น ก่อนจะเรียนรู้ถึงวิธีการขับร้องเพลงไทยนั้น มีขั้นตอนอย่างไร ขอได้ทราบถึงบทความที่ท่านอาจารย์มนตรี ตราโมท ผู้มั่งคั่งรักษาเผยแพร่ดุริยางคนาฏศิลป์ไทย กรมศิลปากร และศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทยท่านได้เรียบเรียงไว้ในบทนำของทฤษฎีการร้องเพลงไทยซึ่งสรุปความได้ว่า "คิด" (อ่านว่า คีตะ) หมายถึง อากาการใช้เสียงโดยเปล่งออกจากลำคอโดยตรง "ศิลปะ" (อ่านว่า ศิลป์) หมายถึงสิ่งที่ดัดแปลงขึ้นโดยใช้ธรรมชาติเป็นแนวทาง

* ฝ่ายผลิตรายการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย

สำหรับบทพระนิพนธ์ คงจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงวิธีการแบ่งวรรคตอน การอ่าน และการตอนหายใจ ในบทพระนิพนธ์ ให้ตรงกัน เป็นดังนี้

ขอลาแล้ว (หายใจ) เจ้าแก้ว (หายใจ) โกสุม (หรือจะไม่หายใจ ร้องติดกันไปเลย เป็นเจ้าโกสุม) แต่ระวังอย่าเว้นระยะช่องไฟการหายใจ เป็นเจ้าแก้วโก (หายใจ) สุม กลายเป็นโกคำหนึ่ง สุมอีกคำหนึ่ง ความหมายของบทพระนิพนธ์คือว่า โกสุม ผิดเพี้ยน ไปจนปราศจากความหมายเดิมอย่างสิ้นเชิง...เอื่อนทำนองเพลง ๔ วรรคที่ (หรือช้อย) นี้ รัก (หายใจ) เจ้าหนอ (หายใจ) ชวัญตาเรียม (หายใจ) จะหาไหน (หายใจ) มาเทียม (หายใจ) เจ้าดวงเดือน...เอย (หายใจ) แล้วร้องซ้ำทำนอง จะหาไหน (หายใจ) มาเทียม (หายใจ) เจ้าดวงเดือนเอย... อย่าเว้นระยะช่องไฟการหายใจ คั่นกลางระหว่างคำว่า ดวงเดือน เป็นเจ้าดวง หายใจ เดือน เป็นอันขาด เพราะความหมายของชื่อเฉพาะจะกลายเป็น ดวง คนหนึ่ง และเดือนอีกคนหนึ่ง กลายเป็น ๒ คน อย่างน่าเสียดายมาก

วิธีการเว้นระยะช่องไฟการหายใจ ในการเอื่อนทำนองเพลงกลางดวงเดือน ระหว่างบทพระนิพนธ์ เจ้าแก้วโกสุม...กับที่ (หรือช้อย) นี้รักขออนุโลมเขียนการเอื่อน ทำนองเพลง ดังนี้ เจ้าแก้วโกสุม ช้อยอ้อ (หายใจ) แล้วเอื่อนทำนองเพลง ๔ วรรคดังนี้

- วรรคที่ ๑ ช้อย เงอ เอ้อ (เฮอเอ้อ) เอ้อ (หายใจ)
- วรรคที่ ๒ ช้อย เงอ (เออ เอ้อ) เอ็ง เงอ (หายใจ) สังเกตทำนองเพลง
- วรรคที่ ๓ ช้อย เงอ เอ้อ (เฮอเอ้อ) เอ้อ (หายใจ) เอื่อนเหมือนวรรค 1
- วรรคที่ ๔ ช้อย เงอ (เออ เอ้อ) เอ็ง เงอเออเอย (เอย) (หายใจ)

ที่นี้รัก (หายใจ) เจ้าหนอ นอกนั้น คงเว้นระยะช่องไฟการหายใจตามในบทพระนิพนธ์ ดังได้กล่าวมาแล้ว

สำหรับการเอื่อนทำนองเพลงที่ไม่เป็นที่เป็นทาง หรืออาจจะเรียกว่าตอนหายใจ ตามใจฉัน จะเป็น ดังคือ คือ

- วรรคที่ ๑ ช้อย เงอ เอ้อ (หายใจ) เอ้อ (หายใจ)
- วรรคที่ ๒ ช้อย เงอ เอ็ง (หายใจ) เงอ (หายใจ)
- วรรคที่ ๓ ช้อย เงอ เอ้อ (หายใจ) เอ้อ (หายใจ)
- วรรคที่ ๔ ช้อย เงอ เอ็ง (หายใจ) เงย (หายใจ) อย่างนี้เป็นต้น

ขอเน้นถึงวิธีการเอื่อนทำนองเพลงลาวดวงเดือน วรรคที่ ๑ ที่ใส่ภายในวงเล็บ (เฮอ เอ้อ) เป็นการเพิ่มทำนองเพลงให้เกิดความไพเราะ มีความละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้นซึ่ง ทำนองแท้ ๆ จะมีเพียง ๔ พยางค์ คือ ช้อย เงอ เอ้อ เอ้อ วรรคที่ ๒ ก็เพิ่มทำนองเพลง ภายในวงเล็บ (เออ เอ้อ) ทำนองแท้ ๆ ก็มีเพียง ๔ พยางค์ คือ ช้อย เงอ เอ็ง เงอ กับช้อย

ขยายความการเอื้อนทำนองเพลงให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก คือการเอื้อนทำนองเพลงวรรค ๒ นี้ให้ระมัดระวังทำนองเพลง พยางค์ที่ ๔ คำว่า "เงอ" ไว้ก่อน ถ้าไม่ระมัดระวังก็จะร้องเลยไปเป็นวรรคที่ ๔ ลงทำนองเพลง เอ๋ย หรือ เงยไปเลยเป็นการร้องผิด ไม่ครบทำนองเพลง วรรคที่ ๓ เอื้อนทำนองเพลงเหมือนวรรค ๑ และถ้าไม่จดจำให้ดีว่ามี การเอื้อนทำนองเพลง ๔ วรรคตอนด้วยกัน อาจจะร้องเอื้อนทำนองเพลงเพียง ๓ วรรคตอนก็เป็นไปได้ (เรียกว่าร้องผิดอีกเช่นกัน วรรคที่ ๔ ได้เพิ่มการเอื้อนทำนองเพลง (ภายในวงเล็บ)) (เออ เอ้อ) เหมือนกันทำนองแท้ ๆ จะเป็น อื้อ เงอ เอ็ง เงอ มี ๔ พยางค์ แต่ถ้าเวลาร้องลงทำนอง เงย หรือ เอ๋ย จะขาดความละเมียดละไม ประณีตอ่อนหวาน ไพเราะไปมาก จะฟังแข็งกระด้างจึงต้องค่อย ๆ ร้อง โดยเพิ่มอีก ๒ พยางค์ ๓ เสียง คือ เอ็ง (เง้อเออเอ๋ย) จะลงทำนองเอ๋ย หมายความว่า ถ้าร้องเพิ่มทำนองเป็น ๔ พยางค์ ก็จะลงท้ายเอื้อนทำนองว่า เอ๋ย ตามตัวอย่าง ร้องเพียง ๔ พยางค์ ก็จะลงท้ายเอื้อนทำนองว่า "เงย" ง.งู สะกดเพราะอะไร ? เพราะถ้าร้องว่า อื้อ เงอ เอ็ง เอ๋ย อ.อย่างสะกดจะออกเสียงการเอื้อนทำนองเป็นอย่างไรได้โปรดสังเกตให้ดีด้วย

ลองฝึกหัดขับร้องทั้ง ๒ แบบอย่างในการเอื้อนทำนองเพลงและการถอนหายใจเป็นวรรคเป็นตอน กับการถอนหายใจอย่างพรวดพราด ไม่มีหลักมีเกณฑ์สุดแท้แต่ท่านจะชอบอย่างไรเพราะไม่ผิด แต่ขาดความไพเราะไปอย่างน่าเสียดาย

ขั้นตอนที่ ๓ จังหวะ เป็นสิ่งสำคัญเป็นหัวใจของเพลงต้องร้องให้ถูกต้องตามจังหวะบังคับของเพลง ดำเนินจังหวะในการร้องอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นตอนที่ ๔ เสียง ต้องประกอบกับธรรมชาติ ในการขับร้องประกอบดนตรี นักร้องจะต้องยึดเสียงดนตรีเป็นเกณฑ์ จะเลือกร้องเสียงใดตามใจชอบไม่ได้ ซึ่งวิธีการร้องเพลงไทยนี้ผิดกับการร้องเพลงสากล ผู้ร้องจะเลือกร้องเสียงใดก็ได้

ถ้าเข้าใจถึงวิธีการร้องในเบื้องต้นเพียงเท่านั้น ท่านก็จะสามารถร้องเพลงไทยให้มีความไพเราะได้ในระดับหนึ่ง สมกับคำว่า "คีตศิลป์" หมายถึง ศิลปแห่งการใช้เสียงอย่างมีระเบียบแบบแผน

วิเคราะห์เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น

รศ.มานพ วิสุทธิแพทย์ *

เป็นที่ยอมรับในหมู่นักนิยมนดนตรีไทยว่าหนึ่งในบรรดาเพลงโหมโรงซึ่งเป็นผลงานวรรณกรรมทางดนตรีที่เป็นอมตะเพลงหนึ่งคือเพลง "โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น" เพลงโหมโรงนี้เป็นบทพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและด้วยพระอัจฉริยภาพทางดนตรี ทำให้เพลง "โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น" สามารถถ่ายทอดความงดงามของธรรมชาติ บรรยายด้วยจินตนาการทางดนตรีได้อย่างมหัศจรรย์มากเมื่อเรามองถึงโครงสร้างและทำนองเพลงแล้ว ก็จะได้แลเห็นความล้าลึกของความคิดที่ทำให้เพลงพระราชนิพนธ์เพลงนี้มีคุณค่าแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

บทความนี้จะกล่าวถึงเพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น ใน ๒ เรื่อง คือ

- โครงสร้าง
- ทำนองเพลง

ทั้ง ๒ เรื่องดังกล่าวนั้นผู้เขียนต้องการให้เห็นลักษณะเด่นของแต่ละเรื่องเพื่อให้เข้าใจและซาบซึ้งกับบทเพลงได้ดีขึ้น ไม่ใช่เป็นการวิเคราะห์เพลงโดยละเอียดถี่ถ้วนอย่างที่ควรจะวิเคราะห์หรืออย่างไรก็ตามผู้อ่านก็คงต้องมีความรู้ทางดนตรีไทยบ้างพอสมควรเพื่อที่จะสามารถมองเห็นความงามของบทเพลงนี้ได้ สำหรับท่านผู้ที่เชี่ยวชาญและท่านผู้ที่มีความรู้ทางดนตรีไทย ท่านก็คงมีความซาบซึ้งกับสุนทรียรสของบทเพลงนี้เป็นอย่างตืออยู่แล้วและด้วยเนื้อที่จำกัดจึงไม่สามารถเขียนโน้ตเพลงทั้งหมดในบทความนี้ได้ ความสมบูรณ์ก็ย่อมลดน้อยลงไป ผู้เขียนก็ต้องขอภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เรื่องแรกที่จะกล่าวถึงคือ "โครงสร้าง" ซึ่งเราก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้น เป็นเพลงประเภทโหมโรง ซึ่งลักษณะสำคัญของเพลงโหมโรงคือตอนจบจะเป็นทำนองเฉพาะ ซึ่งเพลงโหมโรงทุกเพลงต้องจบด้วยทำนองที่ว่านี้ ทำนองดังกล่าวเรียกว่า "ท้ายเพลงวา" ซึ่งในที่นี้จะไม่กล่าวถึงความเป็นมาของ "ท้ายเพลงวา" ว่าเป็นอย่างไร แต่จะเขียนโน้ตให้เห็นว่าทำนองนั้นดังอย่างไร ซึ่งสามารถเขียนเป็นโน้ตแบบไทย ๆ ได้ดังนี้

* รองศาสตราจารย์ ภาควิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

| -ลชม | -ร-ช | ---ม | ---ร | ---ด | ---ท | ---ล | ---ช |
 ทำนองดังกล่าวอาจจะเป็นทำนองเพลงในระดับเสียงอื่น ๆ ก็ได้ เช่น

| -มรท | -ล-ร | ---ท | ---ล | ---ช | ---ฟ | ---ม | ---ร |

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชนิพนธ์เพลงโหมโรงนี้โดยการขยายทำนองเพลงขึ้นมาจากเพลงคลื่นกระทบฝั่ง ๒ ชั้น (ซึ่งมี ๒ ท่อน) ในปัจจุบันนี้เรามากได้ยินเพลงคลื่นกระทบฝั่ง ๒ ชั้น บรรเลงเป็นเพลงแรกในฉบับวิวาท์พระสมุทร

การขยายเพลงดังกล่าวจะเขียนโน้ตเปรียบเทียบให้เห็นทำนองเพลงระหว่างทำนองเดิมกับทำนองใหม่ ซึ่งการเขียนโน้ตนี้ใน ๑ แถว หรือ ๑ ชุด จะมีโน้ต ๓ บรรทัด บรรทัดบนเป็นทำนองเดิมซึ่งมีโน้ตเพียง ๔ ห้อง (หรือ ๒ ห้องแล้วแต่กรณี) บรรทัดที่ ๒ เป็นทำนองใหม่เที่ยวที่ ๑ และบรรทัดล่างเป็นทำนองใหม่เที่ยวที่ ๒ การอ่านโน้ตลักษณะนี้ ถ้าต้องการอ่านทำนองใดก็ให้อ่านบรรทัดนั้น ๆ เพียงบรรทัดเดียวเมื่ออ่านจบแล้วก็อ่านบรรทัดเดิมของแถวต่อไป เช่นถ้าต้องการอ่านโน้ตทำนองเพลงทำนองเดิม ก็ให้อ่านโน้ตบรรทัดบน ของแต่ละแถวไปเรื่อย ๆ ทีละแถวตามลำดับตามต้องการ

ท่อน ๑

ทำนองเดิม	---ด	-ดดด	-ช-ล	-ช-ด				
๑ ทำนองใหม่ ๑	---ล	-ดดด	---ร	-ดดด	-มรด	-ช-ล	-ช-ร	-ดดด
ทำนองใหม่ ๒	--ดล	-ดดด	---ร	-ดดด	-มรด	-ช-ล	-ช-ร	-ดดด

ทำนองเดิม	-ช-ล	-ด-ร	-ม-ร	ชมมม				
๒ ทำนองใหม่ ๑	--รร	มรดล	ชมชล	-ด-ร	-ม-ร	-ด-ร	-ม-ช	---ม
ทำนองใหม่ ๒	---ช	---ม	---ร	---ด	-ทลช	-ล-ด	ชรมช	-ร-ม

ทำนองเดิม	----	-มมม	---รด	-ร-ม				
๓ ทำนองใหม่ ๑	----	---ม	--ชล	ทดรม	----	---ม	-มมม	-ม-ม
ทำนองใหม่ ๒	----	---ม	--ชล	ทดรม	----	---ม	-มมม	-ม-ม

(ลูกล้อลูกขัด ๑,๓)

ทำนองเดิม	----	---ม							
๕ ทำนองใหม่ ๑	----	-ม-ม	ชลชม	-ร-ด	-มรด	-ช-ด	--มร	ดร-ม	
ทำนองใหม่ ๒	----	-ม-ม	ชลชม	ชมรด	ลชทล	ดทรด	รทรด	มรชม	

ทำนองเดิม	---ช	---ล							
๕ ทำนองใหม่ ๑	---ช	---ล	ดรดล	-ช-ม	---ร	---ม	---ช	---ล	
ทำนองใหม่ ๒	---	-ช-ช	รมชล	ดลชม	--ชร	--ชม	--ลช	--ดล	

ทำนองเดิม	---ล	-มรด	-ล-ด	----					
๖ ทำนองใหม่ ๑	--รร	มรดล	ชมชล	ดมรด	---ล	-มรด	-ล-ด	----	
ทำนองใหม่ ๒	--ชม	--ชร	--มด	--รล	--รด	--มร	ชมรด	----	

ทำนองเดิม	ชลดร	ดทลช	---ด	รมฟช					
๗ ทำนองใหม่ ๑	-มชร	มรดล	ชลดร	ดทลช	รมฟช	ลชฟม	รดรม	ฟช-ช	
ทำนองใหม่ ๒	-มชร	มรดล	ชลดร	ดทลช	รมฟช	ลชฟม	รดรม	ฟช-ช	

ทำนองเดิม	----	---ช	-ชชช	-ช-ช					
๘ ทำนองใหม่ ๑	----	---ช	--ชด	รมฟช	----	---ช	-ชชช	-ช-ช	
ทำนองใหม่ ๒	----	---ช	--ชด	รมฟช	----	---ช	-ชชช	-ช-ช	

(ลูกล้อลูกซัด ๒)

ทำนอง ๒

ทำนองเดิม	---ม	---ร	---ด	---ล					
๑ ทำนองใหม่ ๑	---ม	---ช	---ม	---ร	ดลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล	
ทำนองใหม่ ๒	---ม	---ช	---ม	---ร	ดลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล	

ทำนองเดิม	----	ชลดร	-ม-ร	-ด-ล					
๒ ทำนองใหม่ ๑	---ล	-ลลล	ดรดล	ดลชม	รมชร	มช-ม	ลชมช	ลด-ล	
ทำนองใหม่ ๒	ลดลล	ลดลล	ดรดล	ดลชม	รมชร	มช-ม	ลชมช	ลด-ล	

ทำนองเดิม	---ด	---ฟ	---ช	---ล				
๓ ทำนองใหม่ ๑	----	---ล	-ลลล	-ล-ล	ดลชม	ลชมร	ชมรด	มรดล
				(ลูกล้อลูกซัด ๔)				
ทำนองใหม่ ๒	--มม	รรรม	--รร	ดรรร	--ดด	ลดลล	--ลล	ชลชล

ทำนองเดิม	----	ชลดล	-ม-ร	-ด-ล				
๔ ทำนองใหม่ ๑	--ลล	ดลชม	--ชช	ลชมร	--มม	ชมรด	--รร	มรดล
ทำนองใหม่ ๒	--ชม	--รม	--ชร	--ดล	--มด	--ลล	--รล	--ชล

(ลูกล้อลูกซัด ๖)

ทำนองเดิม	---ล	-มรด						
๕ ทำนองใหม่ ๑	--ชช	--มม	--รร	--ดด				
ทำนองใหม่ ๒	--ลล	ชลชล	--ชช	มชมช	--มม	รรรม	--รร	ดรรร

ทำนองเดิม	-ล-ด	----						
๖ ทำนองใหม่ ๑	---ล	-มรด	-ล-ด	----				
ทำนองใหม่ ๒	--ดล	--ชม	--ลช	--มร	--ชล	--ดล	ชมรด	----

ทำนองเดิม	ชลดล	ดลชช	---ด	รรมฟ				
๗ ทำนองใหม่ ๑	-มชร	มรดล	ชลดล	ดลชช	รรมฟ	ลชฟม	รดรม	ฟช-ช
ทำนองใหม่ ๒	-มชร	มรดล	ชลดล	ดลชช	รรมฟ	ลชฟม	รดรม	ฟช-ช

ทำนองเดิม	----	---ช	-ชชช	-ช-ช				
๘ ทำนองใหม่ ๑	----	---ช	--ชด	รรมฟ	----	---ช	-ชชช	-ช-ช
ทำนองใหม่ ๒	----	---ช	--ชด	รรมฟ	----	---ช	-ชชช	-ช-ช

(ลูกล้อลูกซัด ๕, ๗)

ในการขยายเพลงคลื่นกระทบฝั่ง ๒ ชั้นนั้น มีทั้งที่ขยายเป็น ๓ ชั้น และ ๔ ชั้น ดังนี้คือ

ท่อน ๑ ทั้ง ๒ เที้ยว

- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น ในแถวที่ ๑, ๒, ๓, ๕, ๗ และ ๘
- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๔ ชั้น ในแถวที่ ๔ และ ๕

ท่อน ๒ เที้ยวแรก

- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น ทั้งหมด

เที้ยวหลัง

- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น ในแถวที่ ๑, ๒, ๓, ๖, ๗ และ ๘
- ขยายจาก ๒ ชั้นเป็น ๔ ชั้น ในแถวที่ ๔ และ ๕

ในการขยายไม่ว่าจะเป็นจาก ๒ ชั้นเป็น ๓ ชั้น หรือจาก ๒ ชั้นเป็น ๔ ชั้นก็ตาม จะพบว่าโน้ตตัวสุดท้ายของทุกบรรทัดในแต่ละแถวจะเป็นโน้ตเสียงเดียวกันเว้นแต่ในท่อนที่ ๒ โน้ตแถวที่ ๕ เท่านั้น ที่โน้ตเสียงสุดท้ายของทำนองใหม่เที้ยวที่ ๒ (เสียง เร) ต่างไปจากทำนองเดิม (เสียง โด)

นอกจากจะเป็นการขยายชั้นเป็น ๓ ชั้นบ้าง ๔ ชั้นบ้างแล้ว ก็ตกแต่งให้เป็นลักษณะของ "โยน" แล้วเพิ่มลีลาด้วยการใส่ "ลูกล้อลูกขัด" ต่อจาก "โยน" ซึ่ง "ลูกล้อลูกขัด" ของแต่ละท่อนมีดังนี้

ท่อน ๑ เที้ยวแรก	มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ และตอนจบท่อน
ท่อน ๑ เที้ยวหลัง	มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ที่เดียวเท่านั้น
ท่อน ๒ เที้ยวแรก	มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ และตอนจบท่อน
ท่อน ๒ เที้ยวหลัง	มีลูกล้อลูกขัดต่อจากโน้ตแถวที่ ๔ และตอนจบท่อน

สรุปแล้ว "ลูกล้อลูกขัด" มีทั้งหมด ๗ ครั้ง ถ้าจะพูดว่า "ลูกล้อลูกขัด" ทั้ง ๗ ครั้ง นั้นอยู่ที่ใดบ้างก็น่าจะเขียนอีกอย่างหนึ่งเพื่อให้ดูง่ายขึ้นคือ

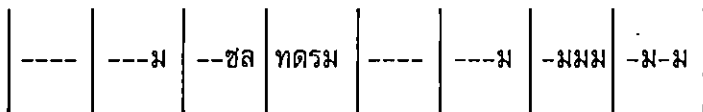
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๑	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ของท่อน ๑ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๒	อยู่ตอนจบท่อน ของท่อน ๑ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๓	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ของท่อน ๑ เที้ยวหลัง (ตอนจบท่อน ๑ เที้ยวหลังไม่มีลูกล้อลูกซัด)
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๔	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๓ ของท่อน ๒ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๕	อยู่ตอนจบท่อน ของท่อน ๒ เที้ยวแรก
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๖	อยู่ต่อจากโน้ตแถวที่ ๔ ของท่อน ๒ เที้ยวหลัง
"ลูกล้อลูกซัด"	ครั้งที่ ๗	อยู่ตอนจบท่อน ของท่อน ๒ เที้ยวหลัง

มาถึงตรงนี้ผู้เขียนเริ่มมีงงมากขึ้นเป็นลำดับเนื่องมาจากโครงสร้างง่าย ๆ ที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างสลับซับซ้อน ก็เป็นอันว่าเราน่าจะพูดเรื่องอื่นต่อไปดีกว่า

เรื่องต่อไปที่จะกล่าวถึงคือ ทำนองเพลงที่ให้ความหมายของ "คลิ่น" ซึ่งมีคลิ่นหลาย ๆ อย่างอยู่ในเพลงโหมโรงนี้ คลิ่นแต่ละอย่างถูกบรรยายออกมาเป็นภาษาดนตรีในลูกล้อลูกซัดแต่ละครั้งได้อย่างพูดง่าย ๆ ว่า "ถึงใจ" ในทุกอารมณ์ในที่นี้จะว่ากันที่ละท่อนและทีละลูกล้อลูกซัดไป

ท่อนที่ ๑ เที้ยวแรก (ในโน้ตที่เขียนตอนต้นก็คือ "ทำนองโหม")

ทำนองเพลงใน ๓ แถวแรกเป็นการเริ่มต้นเพลงด้วยทำนองที่ขำขันม่วนก็ น่าจะหมายถึงบรรยากาศอันสดใสในท้องทะเลที่เว้งว่างมีสายลมเฉื่อยฉิวพัดเข้าหาฝั่งเป็นระลอก ซึ่งตอนที่เป็นเนื้อเพลงนี้น่าจะเป็นการบรรยายลักษณะทั่วไปของท้องทะเลซึ่งก่อนที่จะถึงลูกล้อลูกซัดนั้น มีทำนองเพลง คือ

จุดที่น่าสนใจก็คือ |--ชล| |ทกรม| เป็นทำนองเพลงที่ใช้เสียงเรียงกันเป็นลำดับสูงขึ้นไป ฟังแล้วเหมือนกับสายลมที่พัดฉิวหรือน้ำก้อให้เกิดคลิ่นเล็ก ๆ ททยอยไล่

กันเข้าหาฝั่ง การประดิษฐ์โยนลักษณะนี้น่าฟังมากผิดกับโยนที่เรามักจะพบในเพลง
ทะยอยอื่น ๆ ซึ่งมักจะใช้ทำนองดังนี้

|----| ---ช |--ลช | -ลรม |

เมื่อถึงลูกล้อลูกขัดที่ 1 ทำนองเพลงคือ

--ชด	--ชล	--ชล	ทดรม	(--ชด	--ชล	--ชล	ทดรม)
--รช	--รม	--ชล	ชมรด	(--รช	--รม	--ชล	ชมรด)
--มล	--มช	--ลช	ฟมรม	(--มล	--มช	--ลช	ฟมรม)
--รช	--รม	--ชล	ชมรด	(--รช	--รม	--ชล	ชมรด)

ทำนองเพลงตอนนี้ยังเป็นทำนองที่ชำนาญวนแต่การที่เป็นลูกล้อคือ ๔ ห้องแรกและ
๔ ห้องหลัง ของแต่ละบรรทัดเหมือนกันและบรรเลงติดต่อกันนั้นแสดงว่าคลื่นได้ก่อตัว
ขึ้นให้เห็นแล้วและเป็นคลื่นที่ไล่ต่อกันครั้งละ ๒ ลูก (เท่ากับโน้ต ๑ บรรทัด) และ
ทำนองทั้งหมดข้างบนนั้นบรรเลง ๒ ครั้งจึงมีลูกคลื่นทั้งหมด ๑๕ ลูก และเมื่อทำนอง
เพลงถูกตัดทอนให้สั้นลงตามลำดับ เช่น

|--รช| --รม |--ชล| ชมรด |(--รช| --รม |--ชล| ชมรด)|

ทอนให้สั้นลงเป็น

|--รช| --รม |(--ชล| ชมรด)|

ทอนให้สั้นลงอีกเป็น

|--ชล| ชมรด |

ทอนให้สั้นลงอีกเป็น

|ชมรด|

และทอนครั้งสุดท้ายเป็น

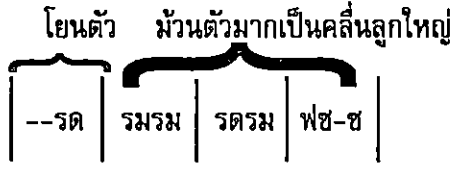
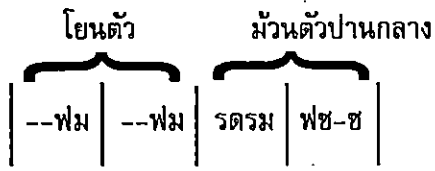
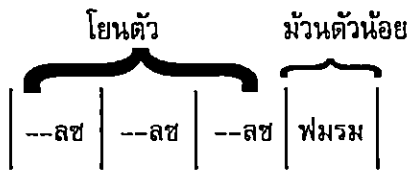
|รด(รด)|

การตัดทอนนี้แสดงถึงคลื่นที่ก่อตัวขึ้นนั้นถูกกระแสม่ออ่อน ๆ พัดเข้าหาฝั่ง ทำให้คลื่นแต่ละลูกอ่อนกำลังลงเป็นคลื่นลูกเล็กลงเรื่อย ๆ ตามลำดับและในที่สุดก็สลายตัวไป

ลูกล่อลูกชด ที่ ๒ ทำนองเพลงคือ

--ลช	--ลช	--ลช	ฟมรม	--ฟม	--ฟม	รตรม	ฟช-ช
--รด	--รด	--รด	รรม	--รด	รรม	รตรม	ฟช-ช

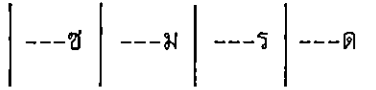
คลื่นชุดที่ ๒ นี้เป็นคลื่นใหญ่กว่าเดิมจะเห็นได้จากทำนองเพลงที่ล่อกันนั้นยาวขึ้น (๘ ห้อง หรือ ๑ บรรทัด) และคลื่นแต่ละลูกมีการโยนตัวหรือกระฉอกไปมาแล้วก็ม้วนตัวโดยใช้ทำนองสั้น ๆ ซ้ำกันคือ

เมื่อหมดช่วงนี้จะเห็นว่าแม้คลื่นจะใหญ่ขึ้น แต่ก็ไม่ได้ชัดโหมอย่างรุนแรง

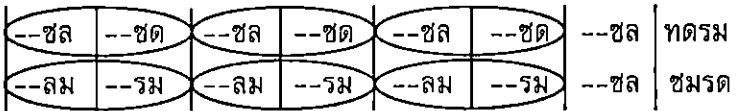
ท่อน ๑ เที้ยวหลัง

ทำนองต่อไปที่ก่อนถึงลูกล้อลูกซัดที่ ๓ นี้ทำนองเพลงได้ย้อนกลับไปเริ่มต้นท่อน ๑ อีก ๑ เที้ยว ซึ่งมีทำนองเพลงที่แตกต่างจากเที้ยวแรกคือที่ ๔ ห้องแรกของแถวที่ ๒ ซึ่งมีทำนองคือ

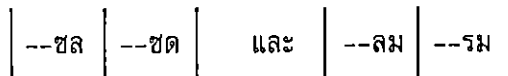
เป็นทำนองที่เน้นหนักแน่น แสดงถึงพลังอำนาจที่ทำให้คลื่นลมในท้องทะเลมีความรุนแรงขึ้น

ลูกล้อลูกซัด ที่ ๓ ทำนองเพลงคือ

(โน้ตในวงรีแสดงถึงการโยนตัวของคลื่น ๖ ครั้ง)

คลื่นลูกใหญ่ ๆ เหล่านี้ (ใหญ่ขนาดที่เทียบเท่ากับโน้ต ๘ ห้องหรือ ๑ บรรทัด) ได้เพิ่มความรุนแรง ซึ่งจะนำไปสู่ความบ้าคลั่งของท้องทะเล โดยมีการโยนตัวของคลื่นรุนแรงขึ้น คือตอนที่ทำนองเพลงซ้ำกัน ๒ ห้อง คือ

(การโยนตัวครั้งก่อนนั้นเป็นโน้ตยาวเพียง ๑ ห้อง) และใช้คู่เสียงห่างกัน คือ

ลูกล้อลูกขัดนี้ มิได้มีการตัดทอนจนสั้นที่สุดเช่นเดียวกับลูกล้อลูกขัดก่อน ๆ แต่กลับมีการ "ล้วง" ต่อเนื่องไป นั้นหมายถึงคลื่นเหล่านี้มีได้สลายตัวเช่นคลื่นชุดแรก ๆ แต่กลับมีความกระอักกระอ่วนเพิ่มขึ้นคือ การก่อตัวของคลื่นเริ่มส่อเค้าที่จะก่อตัวซ้ำซ้อนหนุนเนื่องกันอย่างไม่เป็นขบวน เช่นทำนองเพลงต่อไปนี้

ล้วง	--ซซ	ซซ--	ซลซม	รด--	ดด--	ดด--	ซลทด	รม--
	--ซซ	--ซซ	--ซล	ซมรด	--ดด	--ดด	--ซล	ทดรม

ท่อน ๒ เที้ยวแรก

การเริ่มเนื้อเพลงท่อน ๒ เป็นการย้ำความมีพลังกำลังอันมหาศาลของท้องทะเลด้วยทำนองเพลงที่มีโน้ตห้องละ ๑ ตัว คือ

---ม	---ซ	---ม	---ร
------	------	------	------

และเมื่อหมดเนื้อเพลงช่วงแรกก่อนที่จะไปลูกล้อลูกขัดที่ ๔ กลับไม่มีทำนอง "โยน" ที่ใช้เสียงเรียงกันอย่างเคย แต่กลับเป็นชุดของโน้ต ๔ ชุดที่มีรูปแบบเดียวกันคือ

ด								
	ล		ล					
		ซ		ซ		ซ		
			ม		ม		ม	ม
				ร		ร		ร
							ด	ด
								ล

นั่นคือพายุเริ่มโหมกระหน่ำอย่างรุนแรงเป็นระลอก

ลูกล้อลูกซัดที่ ๔

จากทำนองเพลงที่เร็วขึ้นตามลำดับแสดงถึงความโกลาหลในท้องทะเลยิ่งมีมากขึ้น และคุณลักษณะต่าง ๆ ของคลื่นซัดก่อน ๆ ได้มารวมกันอยู่ในคลื่นซัดนี้ซึ่งเป็นคลื่นใหญ่สมบูรณ์แบบแล้ว หลังจากนั้นทำนองเพลงก็เป็นการล้วงอีกครั้ง คือ

ล้วง	ลลดล	ชม--	ชชลช	มร--	มมชม	รด--	รรมร	ดล--
	--ลล	ดลชม	--ชช	ลชมร	--มม	ชมรด	--รร	มรดล

ซึ่งเป็นการเพิ่มความบ้ำระห่ำของท้องทะเลอย่างยิ่ง และความอัดอั้นทั้งหมดนี้ได้ส่งผลลึกลงไปเบื้องล่างของท้องมหาสมุทร ก่อให้เกิดคลื่นใต้น้ำในลูกล้อลูกซัดที่ ๕

ลูกล้อลูกซัดที่ ๕

ทำนองเพลงตอนนี้ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของบทเพลง เป็นการก่อตัวของคลื่นใต้น้ำที่มีความปั่นป่วน วกวน เป็นอย่างยิ่ง ทำนองเพลงตอนนี้เป็นการล้วงของทำนองเพลงที่มีการลักจิ้งหะ คือ

ล้วง	-ล-ช	---ล	-ช-ฟ	-ม--	-ฟ-ม	---ร	-ม-ล	-ช--
	---ล	-ช--	-ล-ช	-ฟ-ม	---ฟ	-ม--	-ร-ม	-ล-ช
ล้วง	-ร-ด	---ร	-ด-ท	-ล--	-ท-ล	---ช	-ล-ท	-ด--
	---ร	-ด--	-ร-ด	-ท-ล	---ท	-ล--	-ช-ล	-ท-ด

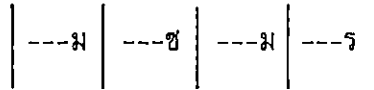
ส่งผลให้เกิดคลื่นใต้น้ำเป็นระลอก ๆ คือ

ชชชล	ชลทด	(ชชชล	ชลทด)	ชชชด	ชดรม	(ชชชด	ชดรม)
ชชชด	ชดรม	(ชชชด	ชดรม)	รดรม	รมฟช	(รดรม	รมฟช)

ท่อน ๒ ท้ายหลัง

ทำนองเพลงช่วงนี้ผนวกกับลูกล้อลูกขัดที่ ๖ แล้ว เป็นการแสดงอิทธิฤทธิ์ของ
ท้องทะเลไว้อย่างสมบูรณ์แบบคือ

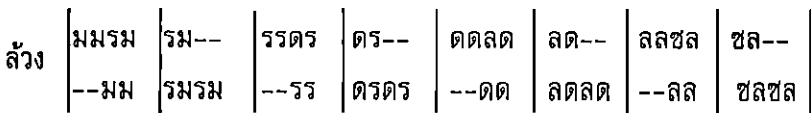
- เน้นพลังอำนาจของท้องทะเลโดยใช้โน้ตห้องละตัวอีกคือ

- มีการกระแทกกระทั้นโดยใช้โน้ตซ้ำกันให้สั้นสะเทือนเลื่อนลั่นไปทั่วท้องน้ำ
โดยใช้โน้ต ๒ เสียงซ้ำไปมา

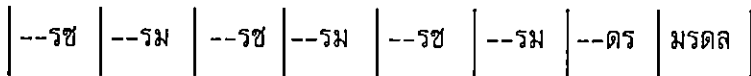
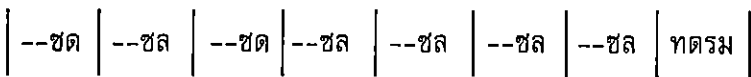

- การสั้นสะเทือนจนเกิดเป็นการสะท้อน (Echo) โดยการสลับ

(ลูกล้อลูกขัดที่ ๖)

- มีการโยนตัวของคลื่นโดยใช้โน้ตซ้ำกันเป็นชุด คือ

ช่วงสุดท้ายของเพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง ๓ ชั้นนี้ ถือว่าเป็นจุด Climax ของบทเพลง ทั้งในส่วนที่เป็นเนื้อเพลงและลูกล้อลูกขัด เนื้อเพลงเริ่มจากการเน้นการสัมผัสเพื่อนของท้องทะเลจากใต้มหาสมุทรขึ้นสู่น้ำ ซึ่งมีลักษณะทำนองเพลงเช่นเดียวกับเนื้อเพลงตอนต้นของท่อน ๒ เพียงหลัง ซึ่งถือว่าการย้ำจุดสุดยอดและเพิ่มพลังกำลังของท้องมหาสมุทรแบบสุด ๆ เลยทีเดียว จนก่อให้เกิดคลื่นซัดสุดท้ายที่โหมซัดเข้าหาฝั่งอย่างบ้าระห่ำโดยที่ไม่มีสิ่งใดจะมาขวางกั้นหรือหยุดยั้งกระบวนคลื่นเหล่านั้นได้

ลูกล้อลูกขัดที่ ๗

ทำนองเพลงคือ

| --ซด | --ซด | --ซด | รμφช | --ซด | รμφช | ลชลด | รμφช |

ทำนองดังกล่าวมีลักษณะเด่น ๕ ประการคือ

- ใช้ช่วงเสียงที่กว้างที่สุดคือ คู่ ๘ และ คู่ ๙ แสดงถึงคลื่นที่ใหญ่ที่สุดในกระบวนคลื่นทั้งหมด

| --ซด | --ซด | --ซด | รμφช | ช ตัวแรกกับ ช ตัวสุดท้ายห่างกันคู่ ๘

| --ซด | รμφช | ลชลด | รμφช | ช ตัวแรกกับ ล ห่างกันคู่ ๙

- การล้วงกันโดยตลอดทั้งหมดเป็นการหนุนเนื่องของคลื่นลูกแล้วลูกเล่า
- การล้อกันตอนแรกใช้โน้ตซ้ำกันเป็นชุด (--ซด) เป็นการโยนตัวของคลื่นอย่างคึกคะนองสุดขีด
- ทำนองเพลงช่วงสุดท้ายนี้เป็นตอนที่เร็วที่สุด แสดงถึงลมพายุ (อาจเป็นได้ฝู่นักได้) พัดคลื่นให้ไล่กันอย่างรวดเร็วจนคลื่นลูกหลัง ๆ แทบจะแซงคลื่นลูกหน้า

- การตัดทอนของทำนองลูกล้อลูกซัดก็ยิ่งปรากฏอยู่ ทำให้เห็นภาพความแรงของคลื่นทั้งลูกใหญ่และลูกเล็ก

ในความอีกทีก็ครึกโครมของกระบวนคลื่นเหล่านั้นในช่วงหนึ่งมันก็เริ่มแตกตัวเล็กลง ๆ ความไกลาหลอลเวงก็คงลดลงตามขนาดของคลื่นตามลำดับ และในที่สุดก็หาได้มีสิ่งใดมาหยุดยั้งปรากฏการณ์อันรุนแรงของท้องทะเลนั้นได้ แต่มันได้สลายตัวมันเองไปตามวัฏจักรของธรรมชาติอีกครั้งหนึ่งเท่านั้น

บทความนี้ผู้เขียนได้เขียนขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียนเองจากความรู้ทางดนตรีที่พอจะมีและพูดเรื่องดนตรีกับคนอื่นได้บ้าง

การเตรียมวงเข้าประกวด

สวิต ทับทิมศรี *

การประกวดวงดนตรี หรือ ประชันวง เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เข้าประกวดเกิดทักษะทางเขาวงปี่ญญา อันจะเป็นผลให้เกิดการพัฒนาฝีมือ ความรู้ และความสามารถในเชิงดนตรีเหนือกว่าคนอื่น ทั้งครูผู้ควบคุมของแต่ละวงก็จะได้ประสบการณ์อย่างคุ้มค่าเพื่อนำไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ก้าวไกลต่อไป

นับว่าการส่งวงดนตรีเข้าประกวดนี้จะได้รับผลดีต่อสถานศึกษาผู้สอนและผู้เรียนอย่างแท้จริงและคุ้มค่าแก่การลงทุน จึงมีข้อเสนอแนะและข้อคิดไว้เพื่อเป็นแนวการประกวดไว้พอสังเขป

เมื่อได้รับระเบียบการประกวดแล้ว ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาระเบียบการกติกา เครื่องดนตรีที่ใช้ ผู้บรรเลง ผู้ขับร้อง และบทเพลงที่กำหนดให้ละเอียดถี่ถ้วน และปฏิบัติตามกติกา

๒. คัดเลือกตัวผู้บรรเลง ควรมองว่าเครื่องดนตรีที่เด่น ตัวนำวงและทำคะแนนมาก ๆ ควรหาผู้ที่มีปฏิภาณไหวพริบ มีพรสวรรค์ทางด้านดนตรีเป็นพิเศษ เช่น โฉมวงเครื่องสาย ควรหาคนซอด้วงที่เก่ง ๆ วงปี่พาทย์ควรหาคนตีระนาดที่เก่ง ๆ

๓. ศึกษาเพลงที่กำหนด ควรศึกษาว่าเพลงที่นำประกวดเป็นเพลงประเภทใด เพลงกรอ ที่เรียกว่า เพลงบังคับขาง หรือเพลงลูกเก็บ ที่เรียกว่าเพลงดำเนิน ทำนองของแต่ละเครื่องมือ หรือ กลอน เมื่อศึกษาแล้วทำทางของเครื่องดนตรีโดยเฉพาะแต่ละเครื่องมือ

* อาจารย์สอนดนตรีไทย โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

วิทยากรผู้ให้การอบรมดนตรีไทย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

๔. การใช้หน้าทับ และเครื่องกำกับจังหวะ หากในระเบียบการไม่ได้กำหนด หน้าทับมาต้องศึกษาเพลงให้ดูว่าจะใช้หน้าทับอะไร วิธีเลือกใช้หน้าทับมีหลักอยู่ว่า

๔.๑ ถ้าเป็นเพลงโหมโรงเสภา ส่วนใหญ่จะใช้หน้าทับปรบไก่ ยกเว้น เพลงโหมโรงกระแต, คลื่นกระทบฝั่ง และเพลงโหมโรงขับไม้ ซึ่งใช้หน้าทับสองไม้

๔.๒ เพลงเถาทั่วไป ถ้าเป็นเพลงลาว ก็ใช้หน้าทับสองไม้ลาว ถ้าเป็น เพลงแขก ก็ใช้หน้าทับแขก หากเป็นเพลงที่ขึ้นชื่อว่าเขมร หรือ มอญ ใช้หน้าทับปรบไก่ ยกเว้นบางเพลงที่บังคับหน้าทับ

๔.๓ ให้สังเกตจากพื้นฐานของเพลงว่าเพลงนี้มีมาสมีใด ใช้หน้าทับอะไร เช่น เพลงแขกต่อยมห้อม เถา แทนที่จะใช้หน้าทับแขกก็ใช้หน้าทับสองไม้ ทั้งนี้ เพราะสองชั้นพื้นฐานเดิมเป็นเพลงประเภทสองไม้ ใช้ตะโพนตี เมื่อเป็นเพลงเถาจึง ต้องใช้หน้าทับสองไม้เช่นเดิม

๕. การปรับวงแยกออกเป็นส่วนย่อย ๆ ดังนี้

๕.๑ ปรับทางเพลง คือ การจัดแนวบรรเลงของแต่ละเครื่องมือให้ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีอยู่ ๒ ลักษณะ คือ ทำนองที่บังคับทาง กับทำนองที่เป็นทางเก็บ หรือที่เรียกว่า "กลอน" ให้สัมพันธ์กันทุกเครื่องมือ

๕.๒ ปรับแนวการบรรเลง คือ เพลงแต่ละเพลงจะมีความช้า ความเร็วไม่เหมือนกันเพลงเถาทัวๆ ไปความยาว ๔ จังหวะเมื่อรวมกับร้องส่งแล้วจะใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที ถ้าจบก่อนเวลามาก เช่น บรรเลงจบในเวลา ๑๒ นาที หรือบรรเลงจบช้าถึง ๒๐ นาที เช่นนี้ก็แสดงว่า บรรเลงเร็ว หรือ ช้าไป ควรเน้นและฝึกให้บรรเลงให้ได้ตามแนว

๓ ชั้น ควรบรรเลงตามแนวค่อนข้างช้า

๒ ชั้น ควรจะเร็วขึ้นกว่า ๓ ชั้น อีกหน่อย

ชั้นเดียว ให้เร็วพอประมาณ

สิ่งสำคัญที่ทำให้บรรเลงได้แนวหรือไม่นั้น กลอง จะเป็นตัวกระทำ ดังนั้นจึง ควรกวาดชั้นเป็นพิเศษ

๕.๓ ปรับเสียงเสียงเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งเสียงที่บรรเลงออกไปแต่ละครั้ง ต้องดังแจ่มใสชัดเจน ไม่เพี้ยนเสียงของเครื่องดนตรีทุกชิ้นที่นำมาผสมวงต้องดังเท่ากัน กลมกลืนกันทั้งวง

๕.๔ เทคนิคการบรรเลง เพลงแต่ละเพลงมีสำเนียงต่างกัน บางเพลงหวาน บางเพลงดุ บางเพลงสนุกสนาน ดังนั้นควรยึดหลักที่ว่า เพลงหวานก็ต้องบรรเลงให้หวาน โดยปกติแล้วทำนองค่อนข้างช้า เช่น ---- ซลตร มรชม -ร-ด ถ้าเล่นลูกหวานก็มัก เปลี่ยนเป็น ---- ซลตร มรชม -ร-ม --รด คือแทนที่จะลง ๓ เลย ก็เล่นเสียง "ม" แทน แล้วค่อย ๆ เลื่อนไหลให้เสียง "มี" ผ่านเสียง "ร" มหาเสียง "โด" โดยให้เสียง เบากว่าปกติเล็กน้อย

ส่วนเพลงดุ นั้น ปกติจะมีลูกสะบัด ลูกชยี่เป็นที่น่าสังเกต เช่น --ดริม หรือ --มรด เสียงจะแข็งกร้าว ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ในวงปี่พาทย์ไม้แข็ง

วิธีปรับ ก็คือ หากเพลงใดมีสำเนียงดุ หรือ สะบัดแล้วจะเกิดความ ไพเราะมากกว่าบรรเลงธรรมดา ก็ให้เครื่องดนตรีทุกชิ้นสะบัดพร้อม ๆ กัน เพื่อแสดง ว่าเรามี การปรับวง ซึ่งความพร้อมเพรียงจะเป็นเครื่องชี้วัด

การทำลูกสะบัด หรือ ลูกหวานนี้ ควรฝึกมาก ๆ จึงจะเกิดผล

๕.๕ เครื่องกำกับจังหวะ ได้แก่ กลอง ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง เครื่องกำกับ จังหวะเปรียบเสมือนผงชูรสที่ทำให้วงดนตรีไพเราะน่าฟังเสียง ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง ต้องดังพอประมาณ ให้กลมกลืนกับเครื่องดนตรีเสียงต้องชัดเจนกังวานสำหรับกลองนั้น มีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเครื่องกำกับจังหวะ นอกจากจะควบคุมความช้า - เร็ว ของการบรรเลงแล้ว ยังทำให้เกิดความสนุกสนาน ไพเราะ น่าฟัง ก่อให้เกิดอารมณ์ คล้อยตามได้ เสียงของกลองต้องตั้งโดยเฉพาะลูก ตัวผู้ เสียงต้องตั้งสูงทั้งสองหน้า ส่วนลูก "ตัวเมีย" ตัน ต้องปรับให้เสียงต่ำ ๆ แต่ดังกังวาน

๕.๖ การสวม สอด หอด ส่ง ต้องให้ต่อเนื่อง เมื่อจบแต่ละท่อนก็ลด ความเร็วลงเล็กน้อย เพื่อส่งร้อง เมื่อส่งร้องแล้วเวลาดนตรีจะรับจะต้องบรรเลงให้ จังหวะกระชับขึ้น เช่นนี้ไปจนจบเพลง ส่วนจะช้าเร็วเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับทำนองเพลง

๖. การขับร้อง

นักร้องเป็นส่วนประกอบของวงที่สำคัญยิ่ง ควรคัดเลือกผู้ที่มีกระแสเสียงไพเราะ น่าฟังและนำมาฝึกการขับร้องเบื้องต้นให้มีพื้นฐานที่ถูกต้อง และร้องให้เต็มเสียง เวลาขับร้องต้องตั้งใจขับร้องเพื่อให้ผู้ฟังได้รจรรสตามไปด้วย

ดังนั้นนักร้องต้องคัดตัวเป็นพิเศษ และต้องมีกระบวนการฝึกที่ต่อเนื่อง จึงจะทำให้วงดนตรีประสบความสำเร็จ

เมื่อสรุปแล้ว การปรับวงมีแนวคิดอยู่ ๓ ประการ คือ

๑. เสียงของเครื่องดนตรีดี ชัดเจน
๒. แนวการบรรเลงดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ
๓. ความกลมกลืน เมื่อบรรเลงรวมวงแล้ว เสียงของเครื่องดนตรีจะต้องกลมกลืน สนิทสนม มีความไพเราะ

เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

ประดิษฐ์ อินทนิล

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การพัฒนาวิชาการดนตรีไทย...."การพิจารณาร่างเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย" ระหว่างวันที่ ๑๑-๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ณ ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย นับเป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานสำคัญทางด้านการจัดการศึกษาของชาติ คือ ทบวงมหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นความสำคัญของดนตรีไทย จึงได้พยายามจัดทำเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย การขับร้องเพลงไทยและเกณฑ์ทฤษฎีดนตรีไทยขึ้น โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทยเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินด้านต่าง ๆ หลายชุด ได้แก่ คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินด้านเป่าพาทย์ และเครื่องสายไทย คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินด้านการขับร้องเพลงไทย และคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีไทย ซึ่งคณะอนุกรรมการแต่ละชุด ได้ประชุมจัดทำเกณฑ์กันชุดละหลาย ๆ ครั้ง เสร็จแล้วก็มีการประชุมพิจารณาร่างเกณฑ์กัน นับตั้งแต่เริ่มจนถึงครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๕ แล้ว และก็ยังไม่ทราบว่าจะประกาศใช้เกณฑ์การประเมินเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เมื่อใด เข้าใจว่าเมื่อประกาศใช้แล้วจะเป็นผลดีต่อบุคลากรทางด้านดนตรีไทย ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีไทย แต่ไม่มีวุฒิ (คือใบประกาศหรือปริญญาบัตร) โดยตรง จะสามารถประเมินความรู้และความสามารถ โดยการทดสอบความรู้และความสามารถว่าเทียบได้กับเกณฑ์ชั้นใดตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย (และควรจะได้รับเงินค่าวิชาชีพเท่าใด?) เช่นเดียวกับการสอบเทียบความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีสากลของ Trinity College แห่งประเทศอังกฤษที่สามารถประเมินว่าผู้ทดสอบมีความรู้อยู่ในระดับ(Grade)ใดนั่นเองและในระหว่างที่เกณฑ์การประเมินนี้ยังไม่ประกาศใช้ ข้าพเจ้าเห็นว่า "ร่างเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย" ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมสัมมนาในครั้งนี้ มีเรื่องให้เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้สอนดนตรีไทย หรือผู้ที่สนใจไปศึกษาหาความรู้ความชำนาญในการบรรเลงดนตรีไทย จึงใคร่ขออนุญาตต่อท่าน คณะอนุกรรมการ จัดทำเกณฑ์การประเมิน และทบวงมหาวิทยาลัย ดัดทอนสาระความรู้บางส่วนจากเอกสาร "ร่างเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องสายไทย การขับร้องเพลงไทยและเกณฑ์ประเมินความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีไทย" นำมาลงไว้ในหนังสือที่ระลึกการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออก ครั้งที่ ๑๕ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้วิชาการด้านดนตรีไทย และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บุคลากรทางด้านดนตรีไทย และผู้สนใจดนตรีไทยทุกท่านดังต่อไปนี้

การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย

หลักการและเหตุผล

เพื่อให้การศึกษาและฝึกทักษะการบรรเลงดนตรีไทยเป็นระบบ และผู้เรียนรู้เข้าใจ รายละเอียดแต่ละขั้นตอนการฝึกฝน คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยและการขับร้องเพลงไทยได้กำหนดการประเมินออกเป็น ๒ หัวเรื่องใหญ่ คือ การประเมินวิธีการ และการประเมินการบรรเลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย

การประเมินวิธีการ ได้ครอบคลุมไปถึงด้านการสำรวจความพร้อมและการปรับเครื่องมือ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้ฝึกหัดดนตรีไทยมีความเข้าใจในส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมีสามารถแก้ไข้ปัญหาและปรับปรุงจุดบกพร่องที่สำคัญอันเกิดขึ้นกับเครื่องมือในแต่ละปัญหา พื้นฐานความเข้าใจปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานเครื่องดนตรีไทยต่อไปในอนาคต

ในส่วนการประเมินวิธีการบรรเลงนั้น เป็นการประเมินกลวิธีบรรเลงตามความยากง่ายของเกณฑ์แต่ละชั้น ลักษณะเช่นนี้ ยังไม่เคยมีปรากฏในการประเมินและการสอนดนตรีไทย การศึกษาดนตรีไทยปัจจุบันยังเป็นไปในลักษณะการเลียนแบบการบรรเลงจากครุผู้ฝึกหรือฝึกจากโน้ตซึ่งดนตรีไทยไม่เคยมีสัญลักษณ์กำหนดกลวิธีต่าง ๆ ไว้ การจำแนกความยากง่ายในกลวิธีบรรเลงของแต่ละเครื่องดนตรี และการกำหนดวิธีประเมินโดยเฉพาะในชั้นพื้นฐานตั้งแต่เริ่มต้นการฝึกหัดจะช่วยให้ผู้ศึกษาดนตรีไทยเข้าใจและนำไปประยุกต์ต่อไปในการบรรเลงเพลงต่าง ๆ เมื่อมีความชำนาญและรอบรู้มากขึ้นได้เป็นอย่างดี

สำหรับการประเมินการบรรเลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยนั้น เป็นการประเมินการบรรเลงเพลงที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐาน ๑๑ ชั้น เอกลักษณะของการบรรเลงดนตรีไทยที่แตกต่างไปจากดนตรีทั้งโลกคือต้องอาศัยการแปลทำนองหลักซึ่งคือทำนองเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดหรือสร้างไว้ การแปลทำนองคือการประดิษฐ์ทางบรรเลงของแต่ละเครื่องมือจากทำนองหลัก แต่ละเครื่องดนตรีจะมีทางบรรเลงแตกต่างกันที่เมื่อบรรเลงร่วมกันแล้วจะผสมผสานกลมกลืนให้เพลงนั้นมีรสชาติสอดคล้องกันกับอารมณ์ของแต่ละเพลงตลอดจนเกิดความสมดุลระหว่างเครื่องดนตรีในวง สำหรับดนตรีตะวันตกนั้นผู้ประพันธ์จะกำหนดลักษณะวิธีการ

บรรเลง และความกลมกลืนของเครื่องดนตรีทั้งหมดไว้ตายตัวในโน้ตเพลง ก็ยิ่งก็ครั้งก็สามารถบรรเลงได้ในลักษณะเดียวกัน แตกต่างกันที่ผู้อำนวยเพลงหรือวาทยกรหรือผู้ควบคุมวงดนตรี จะควบคุมความกลมกลืนของการบรรเลงแต่ละกลุ่มหรือเครื่องดนตรีเท่านั้น แต่ดนตรีไทย เพลงเดียวกันการบรรเลงอาจแตกต่างกันสุดแท้แต่ทางที่ประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลัก การห้อยความสามารถในการประดิษฐ์ทางบรรเลงและไหวพริบที่จะเปลี่ยนแปลงทางบรรเลงให้เหมาะสมขึ้นขณะบรรเลงร่วมวง มีผลต่อความไพเราะของเพลงนั้น ๆ เพราะอาจจะบรรเลงเชิงแซ่ไปด้วยทางต่าง ๆ ที่แต่ละเครื่องระดับเล่นพร้อมกัน หรือไม่มีทางที่ประดิษฐ์ให้เครื่องดนตรีบางชนิดโดดเด่นขึ้นมาด้วยเป็นการบรรเลงทำนองเดียวกันทั้งวงแบบ unison ทำให้ฟังเพลงไทยน่าเบื่อหน่าย วงดนตรีไทยจึงแตกต่างออกไปจากวาทยกรของดนตรีตะวันตก เพราะต้องมีความสามารถปรับทางบรรเลงของแต่ละเครื่องให้เกิดความสมดุล สอดคล้องและบรรเลงกลมกลืนกันจนเกิดความไพเราะของบทเพลงนั้น ๆ ด้วยตนเอง

ด้วยเหตุนี้ คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยและการขับร้องเพลงไทย จึงกำหนดให้มีการประเมินความแม่นยำของทำนองหลักของแต่ละบทเพลงที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ชั้นต่าง ๆ ตลอดจนทักษะการแปลทำนอง ด้วยเหตุผล 5 ประการคือ

เพื่อให้ผู้ศึกษาดนตรีไทย

๑) ได้เข้าใจเอกลักษณ์ของดนตรีไทย และการบรรเลงเพลงไทย ว่าที่ตนเองบรรเลงนั้น เป็นทางเพลงที่ได้ประดิษฐ์หรือแปลงขึ้นมาจากทำนองหลักอะไร และการประดิษฐ์ทางยึดถือหลักการเช่นใด

๒) เข้าใจและตระหนักความสำคัญของการแปลทำนองเป็นทางต่าง ๆ หากผู้ใดสามารถแปลทำนองหลักได้ก็จะสามารถปรับเปลี่ยนการบรรเลงให้เหมาะสมขึ้นในการรวมวงอันเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการปรับวงดนตรีไทย เป็นการสร้างผู้ปรับวงตรีไทยที่มีความเชี่ยวชาญสามารถต่อไปในอนาคต ซึ่งปัจจุบันยังขาดอยู่มาก

๓) สามารถประพันธ์เพลงไทยได้ต่อไปในอนาคต หรือทำทางเดี่ยวชิ้นใหม่ ซึ่งในปัจจุบัน วงการดนตรีไทยอยู่ในช่วงที่ซบเซาขาดผลงานเพลงใหม่และทางเดี่ยวที่มีคุณภาพที่กำลังรอเยาวชนผู้มีความสามารถช่วยนำความเจริญให้กับดนตรีไทยต่อไปในอนาคต

๕) ฝึกหัดการคิด ดนตรีไทยแม่ในอดีตจะเป็นการเรียนด้วยความจำ แต่ก็มีการคิดแฝงอยู่ที่ถูกมองข้ามไปในปัจจุบัน การกำหนดการประเมินการแปรทำนองจึงเป็นมาตรการที่ดีกรอบให้ครูผู้สอนฝึกหัดให้ผู้ศึกษาดนตรีไทยได้ใช้ความคิดตามหลักทฤษฎีและกาสรปฏิบัติดนตรีไทยจนสามารถแตกฉานต่อไปได้อันจะเป็นหนทางได้ศิลปินที่จะนำความเจริญมาสู่วัฒนธรรมดนตรีไทยในอนาคต

๕) ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติพื้นฐานในด้านการประพันธ์เพลงไทยและประดิษฐ์ทางบรรเลงไปพร้อมกัน

ด้วยเหตุนี้การประเมินความสามารถของการบรรเลงดนตรีไทยในชั้นสูง คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินฯ จึงได้คำนึงถึงความสำคัญของการประเมินความสามารถ และไหวพริบของผู้ขอประเมินในการแปรทำนองที่คณะกรรมการดำเนินการสอบจะได้กำหนดให้ใหม่ เฉพาะกาลไว้ด้วย ตลอดจนประเมินความสามารถในการบรรเลงรวมวงซึ่งเป็นการประยุกต์ความรู้ความสามารถดังกล่าวระหว่างการบรรเลงร่วมกัน

หัวเรื่องการประเมิน

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว หัวเรื่องการประเมินจึงแบ่งออกเป็น

การประเมินวิธีการ

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนบรรเลง
๒. ทำนอง
๓. ทำจับเครื่องมือ
๔. วิธีการบรรเลง

การประเมินการบรรเลงตามเกณฑ์

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก
๖. ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงของแต่ละเครื่องมือ พร้อมด้วยแนวการดำเนินทำนอง และจังหวะ
๗. คุณภาพเสียง และรสมือ
๘. การแปรทำนอง
๙. ชีตความสามารถ และสุนทรีย์

การประเมินการบรรเลงรวมวง

ในการบรรเลงรวมวง จะประเมินให้หัวข้อดังต่อไปนี้

๑. ภาพรวมของการบรรเลง
๒. การประเมินเฉพาะเรื่อง

๑. ภาพรวมของการบรรเลง

- ๑.๑ ผู้นำนักเสียงมีความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างกัน
- ๑.๒ ส่วนวนที่ใช้ในการบรรเลงรวมวงต้องสัมพันธ์กลมกลืน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเพลงนั้น ๆ
- ๑.๓ ใช้กลวิธีในการบรรเลงสอดคล้องเหมาะสมตามกาลเทศะของการบรรเลง
- ๑.๔ สวม และส่ง การขับร้อง และการบรรเลงได้เหมาะสม
- ๑.๕ กลมกลืน สอดคล้องตามแนวและจังหวะของบทเพลง และการบรรเลงของวงนั้น ๆ

๒. การประเมินเฉพาะเรื่อง

- ๒.๑ ดำเนินทำนอง ด้วยกลวิธีที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์การบรรเลงรวมวงในเพลงนั้น ๆ
- ๒.๒ ใช้กลวิธีเพื่อการตบแต่ได้เหมาะสมตามกาลเทศะ และสถานการณ์ของการบรรเลง
- ๒.๓ ใช้สำนวนไม่ก่อให้เกิดสำนวนที่ขัดแย้งกับการดำเนินการบรรเลงรวมวง
- ๒.๔ การดำเนินการบรรเลง ต้องไม่ปรากฏลักษณะการรุกหรือด่วงแนวขณะบรรเลงรวมวง
- ๒.๕ แสดงประสิทธิภาพในการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงซอด้วง

๑. การสำรวจความพร้อมและการปรับเครื่องดนตรี

๑.๑ กระทบซอด้วง

๑.๑.๑ กระทบซออยู่ในแนวหน้ากับลูกบิด

๑.๒ หนึ่งหน้าซอ

๑.๒.๑ หนึ่งหน้าซอไม่ชำรุดฉีกขาด

๑.๒.๒ หนึ่งหน้าซอตั้งพอประมาณ โดยระบุมความตึงหย่อนได้

๑.๓ สาย

๑.๓.๑ มี ๒ สาย

๑.๓.๒ ถูกต้องตามตำแหน่งของสายเอก สายทุ้ม

๑.๓.๓ สายพาดอยู่บนหย่องและไม่สัมผัสกับขอบบนของกระทบซอ

๑.๓.๔ ระยะห่างระหว่างสองสายบนหย่อง ประมาณ ๐.๕ ซม.

๑.๓.๕ เลือกชนิดของสายได้ ซึ่งสายควรเป็นไหม

๑.๓.๖ สายซอตั้งแต่บริเวณใต้รัดอกลงมาต้องสะอาด สังกัดได้เมื่อใช้นิ้วสัมผัสจะไม่รู้สึกเหนียว

๑.๓.๗ เปลี่ยนสายซอได้ถูกต้อง โดย

ก. ถ้าเปลี่ยน ๒ สายจะต้องผูกสายทุ้มก่อนสายเอก และสายทุ้มอยู่ด้านในสายเอกอยู่ด้านนอก

ข. ถ้าจะเปลี่ยนสายทุ้มสายเดียว ต้องถอดสายเอกออกเสียก่อน โดยถอดจากที่คล้องสายใต้กระทบซอ แล้วจึงทำการเปลี่ยนสายซอตามข้อ ก.

๑.๓.๘ การสอดสายเข้ารูลูกบิดและพันสายถูกต้อง โดยสายเอกพันกับลูกบิดล่างสายทุ้มพันกับลูกบิดบน แล้วพันสายซอทั้งสองออกไปทางปลายลูกบิดในทิศทางที่แยกออกจากกัน เพื่อให้เกิดช่องว่างระหว่างสายทั้งคู่ ปลายสายอีกด้าน

หนึ่งเงื่อนผูกซุงคล้องกับที่คล้องสายใต้กระบอกลูก

๑.๓.๙ ต่อสายที่ขาดได้ถูกต้อง และจัดปมที่ต่อให้อยู่ที่ได้หย่อง หรือเหนือรัดอก

๑.๔ การเทียบเสียงซอด้วง

๑.๔.๑ ขณะเทียบเสียง ใช้มือขวาจับคันชักสี่สายเปล่า มือซ้ายบิดลูกบิด ปรับจนได้เสียงที่ถูกต้อง

๑.๔.๒ สายทุ้มตั้งเสียงซอล เท่าเสียงซอลต่ำของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมือนี่อื่น ๆ ที่มีระดับเสียงเดียวกัน

๑.๔.๓ สายเอกตั้งเสียงเร เท่าเสียงเรสูงของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมือนี่อื่น ๆ ที่มีระดับเสียงเดียวกัน

๑.๔.๔ ขึ้นเสียงได้ใกล้เคียงเสียงขลุ่ยเพียงออโดยไม่ต้องฟังเสียงขลุ่ย

๑.๔.๕ ปรับเสียงซอที่เพี้ยนในขณะบรรเลงให้ตรงกับเครื่องดนตรีอื่นในวงได้

๑.๔.๖ ระบุเครื่องดนตรีในวงที่ระดับเสียงไม่ตรงกับมาตรฐานของวงได้

๑.๕ หย่อง

๑.๕.๑ มีหย่องตั้งอยู่กลางหน้าซอ

๑.๕.๒ หย่องต้องตั้งฉากกับสายที่พาดอยู่

๑.๕.๓ ความสูงของหย่องเหมาะสม คือ ประมาณ ๐.๕ ซม. ยาว ๑.๕ ซม.

๑.๕.๔ จัดหย่องให้อยู่ในแนวขนบนหน้าซอ และตั้งฉากกับสายที่พาดอยู่

๑.๕.๕ เลือกหย่องได้ความยาวเหมาะสม ประมาณ ๑.๕ ซม. และความสูงประมาณ ๐.๕ ซม.

๑.๕.๖ สามารถเลือกและจัดหย่องเพื่อสีให้ได้คุณภาพเสียงที่ดีที่สุด

๑.๖ รัดอก

๑.๖.๑ วัสดุที่ใช้ทำรัดอกเหมาะสมโดยเมื่อสีเข้าออกต้องเป็นเสียงเดียวกัน

๑.๖.๒ ระยะของรัดอก ระหว่างคันทวนและสายซอประมาณ ๒.๐ ซม. และเมื่อสีเข้าออกต้องเป็นเสียงเดียวกัน

- ๑.๖.๓ บอกรอบบนของร็อดกว่าอยู่ต่ำกว่าไต้บัวถูกต้อง คือประมาณ ๕.๐ ซม.
- ๑.๖.๔ พันและผูกร็อดได้ถูกต้อง
- ๑.๖.๕ ผูกเงื่อนผูกซุงที่คล้องสายไต้กระบอกขอ

๑.๗ คันทันชัก

- ๑.๗.๑ หางม้า ไม่หย่อน
- ๑.๗.๒ มีจำนวนหางม้า ไม่น้อยกว่า 200 เส้น จากการสำรวจขนาดด้วยสายตา
- ๑.๗.๓ หางม้ามียางสนพอเพียง ทดสอบด้วยการฟังคุณภาพเสียง

๒. ทำนั้ง

นั้งพับเหยียบ ลำตัวตรง

๓ ทำจับ แบ่งออกเป็นมือซ้ายและมือขวา

- ๓.๑ มือซ้ายจับคันทวนขอ โดยให้มืออยู่ไต้ร็อด ต่ำกว่าร็อดประมาณ ๑ นิ้ว ให้คันทวนอยู่ชิดง่ามนิ้วระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ และวางกระบอกขอยู่บนหน้าขาซ้าย โดยให้คันทวนอยู่ในแนวตั้งตรง
- ๓.๒ มือขวา จับคันทันชักแบบ ๓ หยิบ วิธีจับแบบ ๓ หยิบ คือ มือขวาจับคันทันชักห่างจาก หมุดตรึงหางม้าในช่วงไม่เกินหนึ่งฝ่ามือ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้และนิ้วกลางจับก้านคันทันชัก และให้นิ้วหัวแม่มือพาดอยู่บนคันทันชัก นิ้วชี้และนิ้วกลางรองรับอยู่ด้านล่าง ส่วนนิ้วนางให้สอดเข้าไปในระหว่างก้านคันทันชักกับหางม้า นิ้วก้อยให้อยู่นอกหางม้า โดยเรียงลำดับกันให้สวยงาม

๔. วิธีการบรรเลง วิธีสีซอดังมืองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การใช้คันทันชัก

- ๔.๑.๑ ใช้มือขวาไกวคันทันชัก แบบครึ่งข้อครึ่งแขน โดยใช้แขนและมือบังคับคันทันชักเข้าออกในแนวราบ ด้วยการตรึงหัวไหล่ไว้แต่ไม่ใช่เกร็ง
- ๔.๑.๒ สีให้มีเสียงดังสม่ำเสมอ

๔.๒ การใช้นิ้ว มือซ้ายทำให้เกิดเสียงดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ ใช้นิ้วชี้ กลาง นาง หรือก้อยของมือซ้ายกดลงบนสายให้ถูกต้องตามระดับเสียงต่าง ๆ

๔.๒.๒ โไล่เสียงตามที่ต้องการด้วยการกดสายที่ละนิ้ว

๔.๓ ลักษณะการสีซอดัง

มีวิธีการปฏิบัติได้ ดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ โไล่เสียงด้วยการกดสายที่ละนิ้ว ยกเว้นนิ้วก้อย จากต่ำไปหาสูง และจากสูงลง มาหาต่ำหนึ่งช่วงเสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตราจังหวะช้า ปานกลางและเร็ว

๔.๓.๒ โไล่เสียงโดยใช้นิ้วก้อยด้วยได้ ๘ เสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตรา จังหวะช้า ปานกลาง และเร็ว

๔.๓.๓ สีเก็บ

๔.๓.๔ สะบัด

๔.๓.๕ นิ้วพรมเปิด

๔.๓.๖ นิ้วประ

๔.๓.๗ นิ้วพรมปิด

๔.๓.๘ ครั้น

๔.๓.๙ สีให้เสียงเบาลง หรือดังขึ้น

๔.๓.๑๐ สะอึก

๔.๓.๑๑ กิ่งเต็น (พรมจาว ๆ)

๔.๓.๑๒ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นคู่ ๔ และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง

๔.๓.๑๓ ควง

๔.๓.๑๔ แอ้ (เช่นซอสามสาย)

๔.๓.๑๕ ขยี้นิ้ว

๔.๓.๑๖ ขยับคันชัก

๔.๓.๑๗ ลีแผ่ว

๔.๓.๑๘ ลีตั้ง

๔.๓.๑๙ รูด

๔.๓.๒๐ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นเป็นคู่ ๕ หรือสูงขึ้นไปอีก และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง

๔.๓.๒๑ ลีรัว

- หมายเหตุ - คันชักรัว หมายถึง การใช้ส่วนปลายของคันชักสีเข้าสีออกสลับกันให้ถี่และเร็วที่สุด
- คันชักสะอึก หมายถึง การสีคันชักเข้าหรือออกให้เสียงขาดเป็นตอน ๆ เริ่มจากช้า ๆ และเร็วขึ้นตามลำดับจนหมดคันชัก
 - ประ หมายถึง การสีสายเปล่า และใช้กลางนิ้วของนิ้วกลางแตะเร็ว ๆ สลับกับสายเปล่า จะเกิดเป็นเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิมถี่ ๆ
 - พรหม หมายถึง การใช้นิ้วใดนิ้วหนึ่งกดยึนเสียงไว้ แล้วใช้ปลายนิ้วถัดลงไปแตะถี่ ๆ ก็จะเกิดเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิม
 - ครุ่น
 - ควง หมายถึงการใช้เสียงนิ้วก้อยที่กดสายทึ่ม แล้วเปิดนิ้วไปสีสายเปล่าซึ่งเป็นสายเอกเสียงเดียวกัน

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของทำนองหลัก หมายถึง ถูกต้องตามทำนองเพลงของเครื่องสาย

๖. ความแม่นยำตามทางบรรเลงของแต่ละเครื่องมือ พร้อมทั้งแนวการดำเนินทำนองและจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงซอด้วง เป็นการประเมินความสามารถในการบรรเลงทางเพลงสำหรับซอด้วง ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครูดนตรี ทางเพลงเหล่านี้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักของเครื่องสาย ให้เหมาะสมกับลักษณะและบทบาทของ

แต่ละเครื่องมือ ซึ่งจะผสมผสานกลวิธี หรือวิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยามถ่ายทอดทางกันมา หรือเป็นทางที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติก็ได้

๖.๒ แนวการดำเนินทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของทำนองเพลง

๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึงบรรเลงได้ถูกต้องตามจังหวะสามัญ และตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและรสมือ

มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๗.๑ คุณภาพเสียง

สีได้เสียงดังพอดี หนักแน่นชัดเจน ไม่เพี้ยน

๗.๒ รสมือ

มีความสามารถในการปฏิบัติ เพื่อบังคับให้เกิดเสียงซึ่งฟังแล้วก่อให้เกิดความไพเราะและเกิดความพอใจทั้งผู้ฟังและบรรเลง

๘. การแปลทำนอง หมายถึง ความสามารถในการประดิษฐ์ทำนองเพลงโดยยึดทำนองหลักเป็นแนวทางให้เกิดเป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของซอด้วงขึ้นได้หลายแบบ สำหรับเพลงบังคับหรือจำกัดทางนั้นก็สามารถดัดแปลงทำนองได้บ้าง

๙. ความสามารถและสุนทรีย์ หมายถึง ความสามารถของผู้บรรเลง ประกอบด้วยการเล่นมือ เล่นเสียง เล่นจังหวะ เล่นทาง สามารถทำเป็นทำนองด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของซอด้วงโดยเฉพาะให้มีความหนักเบา ซ้ำ เร็ว เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้อง สามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงและตามหลักทฤษฎี ทั้งเพลงบรรเลงทางหมู่และทางเดี่ยวจนเกิดความงามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงซอู้

๑. สำนวความพร้อมของเครื่องดนตรี

๑.๑ กะโหลกซอู้

๑.๑.๑ ไม่แตก

๑.๑.๒ หน้ากะโหลกซอตั้งฉากกับแนวของลูกบิด

๑.๒ หนังหน้าซอ

๑.๒.๑ หนังหน้าซอไม่ชำรุดฉีกขาด

๑.๒.๒ หนังหน้าซอตั้งพอประมาณ โดยระบุมความตึงหย่อนได้

๑.๓ สาย

๑.๓.๑ มี ๒ สาย

๑.๓.๒ ถูกต้องตามตำแหน่งของสายเอก สายทุ้ม

๑.๓.๓ สายพาดอยู่บนหมอนและไม่สัมผัสกับขอบบนของกะโหลกซอ

๑.๓.๔ ระยะห่างระหว่างสองสายบนหมอน ประมาณ ๐.๗ ซม.

๑.๓.๕ เลือกชนิดของสายได้ ซึ่งสายควรเป็นไหม

๑.๓.๖ สายซอต้องไม่มียางสน

๑.๓.๗ เปลี่ยนสายซอได้ถูกต้อง

ก. ถ้าเปลี่ยน ๒ สายจะต้องผูกสายทุ้ม ก่อนสายเอก และสายทุ้มอยู่ด้านใน สายเอกอยู่ด้านนอก

ข. ถ้าจะเปลี่ยนสายทุ้มสายเดียวต้องถอดสายเอกออกเสียก่อน โดยถอดจากที่คล้องสายใต้กะโหลกซอแล้วจึงทำการเปลี่ยนสายซอตามข้อ ก.

๑.๓.๘ การสอดสายเข้ารูลูกบิดและพันสายถูกต้อง โดยสายเอกพันกับลูกบิดล่างสายทุ้มพันกับลูกบิดบนแล้วพันสายทั้งสองออกไปทางปลายลูกบิด

- ในทิศทางที่แยกออกจากกันเพื่อให้เกิดช่องว่างระหว่างสายทั้งคู่ปลาย
สายอีกด้านหนึ่งผูกเงื่อนผูกซุงแล้วคล้องกับที่คล้องสายได้กะโหลกขอ
- ๑.๓.๙ ต่อสายที่ขาดได้ถูกต้อง และจัดปมที่ต่อให้อยู่ที่ได้หมอน หรือเหนือรดอก

๑.๔ การเทียบเสียงซอฮู้

- ๑.๔.๑ ขณะเทียบเสียง ใช้มือขวาจับคันทันซีสายเปล่า มือซ้ายบิดลูกบิดปรับ
จนได้เสียงถูกต้อง
- ๑.๔.๒ สายทุ้มตั้งเสียงโด เท่าเสียงโดต่ำของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมืออื่น ๆ
ที่มีระดับเสียงเดียวกัน
- ๑.๔.๓ สายเอกตั้งเสียงซอล เท่าเสียงซอลต่ำของขลุ่ยเพียงออหรือเครื่องมือ
อื่นที่มีระดับเสียงเดียวกัน
- ๑.๔.๔ ขึ้นเสียงได้ใกล้เคียงเสียงขลุ่ยเพียงออโดยไม่ต้องฟังเสียงขลุ่ย
- ๑.๔.๕ ปรับเสียงซอที่เพี้ยนในขณะที่บรรเลงให้ตรงกับเครื่องดนตรีอื่นในวงได้
- ๑.๔.๖ ระบุเครื่องดนตรีในวงที่ระดับเสียงกับมาตรฐานของวง

๑.๕ หมอน

- ๑.๕.๑ หมอนอยู่ประมาณกลางหน้าซอ
- ๑.๕.๒ หมอนต้องตั้งฉากกับสายที่พาดอยู่
- ๑.๕.๓ บอกขนาดของหมอนถูกต้อง คือ เส้นผ่าศูนย์กลางของหมอนประมาณ
๑.๕ ยาวประมาณ ๒.๕ ซม.
- ๑.๕.๔ วางหมอนและจัดหมอนได้เหมาะสม คือให้อยู่ประมาณกลางหน้าซอ
โดยให้สายซอพาดอยู่ข้างบนและตั้งฉากกับแนวยาวของหมอน
- ๑.๕.๕ เลือกหมอนได้ความยาวเหมาะสม ยาวประมาณ ๒.๕ ซม. และเส้น
ผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑.๕ ซม.
- ๑.๕.๖ สามารถเลือกหมอนเพื่อสีให้ได้คุณภาพเสียงที่ดีที่สุด

๑.๖ รัตอก

๑.๖.๑ ทดสอบความเหมาะสมโดยการสีเข้าออกต้องเกิดเสียงเดียวกัน

๑.๖.๒ ระยะของรัตอก ระหว่างคันทวนและสายช่อประมาณ ๒.๐ ซม.

๑.๖.๓ บอกขอบบนของรัตอกว่าอยู่ต่ำกว่าลูกแก้วได้ลูกบิดสายเอกถูกต้อง คือประมาณ ๖.๐ ซม.

๑.๗ คันทวน

๑.๗.๑ หางม้า ไม่หย่อน

๑.๗.๒ มีจำนวนหางม้า ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ เส้น จากการสำรวจขนาดด้วยสายตา

๑.๗.๓ หางม้ามียางสนพอเพียง ทดสอบด้วยการฟังคุณภาพเสียง

๒. ทำนั้ง นั้งพับเพียบ ลำตัวตรง

๓. ทำจับ

๓.๑ มือซ้ายจับคันทวนช่อ โดยให้มืออยู่ใต้รัตอก ต่ำกว่ารัตอก ประมาณ ๑ นิ้ว ให้คันทวนอยู่ชิดง่ามนิ้วระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้และวางกะโหลกช่อที่โคนหรือกลางหน้าขาซ้าย และเอนคันทวนช่อไปข้างหน้าเล็กน้อย

๓.๒ มือขวา จับคันทวนแบบ ๓ หยิบ วิธีจับแบบ ๓ หยิบ คือ มือขวาจับคันทวนห่างจากหมุดตรงหางม้าในช่วงไม่เกินหนึ่งฝ่ามือ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้และนิ้วกลางจับก้านคันทวน และให้นิ้วหัวแม่มือพาดอยู่บนคันทวน นิ้วชี้และนิ้วกลางรองรับอยู่ด้านล่าง ส่วนนิ้วนางให้สอดเข้าไปในระหว่างก้านคันทวนกับหางม้า นิ้วก้อยให้อยู่นอกหางม้า โดยเรียงลำดับกันให้สวยงาม

๔. วิธีการบรรเลง วิธีสีช่ออุ้มองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การใช้คันทวน

๔.๑.๑ ใช้มือขวาไกวคันทวน แบบครึ่งช่อครึ่งแขน โดยใช้แขนละมือนับดับคันทวนเข้าออกในแนวราบ ด้วยการตรึงหัวไหล่ไว้แต่ไม่ใช่เกร็ง

๔.๑.๒ สี่ให้มีเสียงดังสม่ำเสมอ

๔.๒ การใช้นิ้ว มือซ้ายทำให้เกิดเสียงดังต่อไปนี้

- ๔.๒.๑ ใช้นิ้วชี้ กลาง นาง หรือก้อยของมือซ้ายกดลงบนสายให้ถูกต้องตามระดับเสียงต่าง ๆ
- ๔.๒.๒ ไล่เสียงตามที่ต้องการด้วยการกดสายทีละนิ้ว

๔.๓ ลักษณะการสี่ซออยู่

มีวิธีการปฏิบัติได้ ดังต่อไปนี้

- ๔.๓.๑ ไล่เสียงด้วยการกดสายทีละนิ้ว ยกเว้นนิ้วก้อย จากต่ำไปหาสูง และจากสูงลงมาหาต่ำ หนึ่งช่วงเสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตราจังหวะช้าปานกลางและเร็ว
- ๔.๓.๒ ไล่เสียงโดยใช้นิ้วก้อยด้วยได้ ๑ เสียง แต่ละเสียงมีความยาวเท่ากันในอัตราจังหวะช้า ปานกลาง และเร็ว
- ๔.๓.๓ สี่เก็บ
- ๔.๓.๔ สะบัด
- ๔.๓.๕ นิ้วพรมเปิด
- ๔.๓.๖ นิ้วประ
- ๔.๓.๗ นิ้วพรมปิด
- ๔.๓.๘ ครั้น
- ๔.๓.๙ สี่ให้เสียงเบาลง หรือดิ่งขึ้น
- ๔.๓.๑๐ สะอึก
- ๔.๓.๑๑ กุ้งเต็น (พรมจาว ๆ)
- ๔.๓.๑๒ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นคู่ ๔ และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง
- ๔.๓.๑๓ ควง
- ๔.๓.๑๔ แอ้ (เช่นซอสามสาย)

๔.๓.๑๕ ขยี้นิ้ว

๔.๓.๑๖ ขยี้คันทัก

๔.๓.๑๗ สี่แผ่ว

๔.๓.๑๘ สี่ตั้ง

๔.๓.๑๙ รูด

๔.๓.๒๐ การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นเป็นคู่ ๕ หรือสูงขึ้นไปอีก และไล่ต่อไปได้อีก ๓ เสียง

๔.๓.๒๑ สี่รว

- หมายเหตุ
- คันทักรว หมายถึง การใช้ส่วนปลายของคันทักสี่เข้าสือออกสลับกันให้ถี่และเร็วที่สุด
 - คันทักสะอึก หมายถึง การสี่คันทักเข้าหรือออกให้เสียงขาดเป็นตอน ๆ เริ่มจากช้า ๆ และเร็วขึ้นตามลำดับจนหมดคันทัก
 - ประ หมายถึง การสี่สายเปล่า และใช้กลางนิ้วของนิ้วกลางแตะเร็ว ๆ สลับกับสายเปล่า จะเกิดเป็นเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิมถี่ ๆ
 - พรหม หมายถึง การใช้นิ้วใดนิ้วหนึ่งกดยึนเสียงไว้ แล้วใช้ปลายนิ้วถัดลงไปแตะถี่ ๆ ก็จะเกิดเป็นเสียงสูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิม
 - ครั้น
 - คง หมายถึงการใช้เสียงนิ้วก้อยที่กดสายหุ้มแล้วเปิดนิ้วไปสี่สายเปล่า ซึ่งเป็นสายเอกเสียงเดียวกัน

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของทำนองหลัก หมายถึง ถูกต้องตามทำนองเพลงของเครื่องสาย

๖. ความแม่นยำตามทางบรรเลงของแต่ละเครื่องมือ พร้อมทั้งแนวการดำเนินทำนองและจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงขอต่วง เป็นการประเมินความสามารถ

ในการบรรเลงทางเพลงสำหรับซอด้วง ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครูดนตรีทางเพลงเหล่านี้ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักของเครื่องสาย ให้เหมาะสมกับลักษณะของบทบาทของแต่ละเครื่องมือ ซึ่งจะผสมผสานกลวิธีหรือวิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกันมา หรือเป็นการที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติก็ได้

๖.๒ แนวการดำเนินทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของทำนองเพลง

๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามจังหวะสามัญ และตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและรสมือ มืองค์ประกอบดังต่อไปนี้

๗.๑ คุณภาพเสียง

สีได้เสียงดังพอดี หนักแน่นชัดเจน ไม่เพี้ยน

๗.๒ รสมือ

มีความสามารถในการปฏิบัติ เพื่อบังคับให้เกิดเสียงซึ่งฟังแล้วก่อให้เกิดความไพเราะและเกิดความพอใจทั้งผู้ฟังและบรรเลง

๘. การแปลทำนอง หมายถึง ความสามารถในการประดิษฐ์ทำนองเพลงโดยยึดทำนองหลักเป็นแนวทางให้เกิดเป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของซออู้ชั้นได้หลายแบบสำหรับเพลงบังคับหรือจำกัดทางนั้นก็สมารถดัดแปลงทำนองได้บ้าง

๙. ความสามารถและสุนทรีย์ หมายถึง ความสามารถของผู้บรรเลง ประกอบด้วย การแม่นยำ แม่นเสียง แม่นจังหวะ แม่นทาง สามารถทำเป็นทำนองด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของซออู้ โดยเฉพาะให้มีความหนักเบา ซ้ำ เร็ว เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้องสามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงและตามหลักวิชาทั้งเพลงบรรเลงทางหมู่และทางเดี่ยวจนเกิดเป็นความงามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงซอสามสาย

๑. สำรองความพร้อมและปรับเครื่องดนตรี

๑.๑ กะโหลกซอ

๑.๑.๑ ไม่แตก

๑.๑.๒ หน้าซออยู่ในแนวขนานเดียวกันกับลูกบิด

๑.๒ หนังหน้าซอ

๑.๒.๑ ไม่ชำรุดฉีกขาด

๑.๒.๒ หนังหน้าซอตั้งพองประมาณ ระบุความตึงหย่อนได้

๑.๓ ห้อยอง

๑.๓.๑ ต้องมีห้อยอง

๑.๓.๒ ห้อยองต้องตั้งตรงบนหน้าซอ

๑.๓.๓ ห้อยองอยู่ห่างจากหน้าซอด้านบนประมาณ ๑ ใน ๕

๑.๓.๔ ความสูงของห้อยองซอประมาณไม่เกิน ๒.๐ ซม.

๑.๓.๕ เลือกห้อยองได้ความเหมาะสม ให้มีระยะห่างระหว่างฐานทั้ง ๒ ข้าง ประมาณ ๓.๐ ซม.

๑.๓.๖ จัดห้อยองอยู่ในแนวขนานบนหน้าซอ

๑.๔ ถ่วงหน้า

๑.๔.๑ มีถ่วงหน้าติดอยู่หน้าซอ

๑.๔.๒ มีถ่วงหน้าติดอยู่บนหน้าซอถูกต้องตามตำแหน่ง คือด้านสายเอก

๑.๔.๓ ติดถ่วงหน้าในจุดที่กำหนดได้

๑.๔.๔ เลือกตำแหน่งการติดถ่วงหน้าได้เหมาะสมโดยสีสายเปล่าได้เสียงที่
โปร่งใสและกังวาน

๑.๔.๕ เลือกถ่วงหน้าที่มีน้ำหนักได้เหมาะสม ที่ให้เสียงมีคุณภาพ

๑.๕ ริดดอก

- ๑.๕.๑ บอกความหนาของริดดอกชอได้ถูกต้อง คือประมาณ ๒.๐ ซม.
- ๑.๕.๒ ริดดอกพันแนบกับคันทวน
- ๑.๕.๓ ระยะระหว่างริดดอกกับหย่องอยู่ระหว่าง ๔๐-๔๕ ซม.
- ๑.๕.๔ พันริดดอกได้เหมาะสมตามตำแหน่งและคุณภาพเสียง

๑.๖ สาย

- ๑.๖.๑ มีครบ ๓ สาย
- ๑.๖.๒ อยู่ถูกต้องตามตำแหน่ง เอก กลาง ทุ่ม (สาย ๑, ๒, ๓ หรือ เอกทุ่ม)
- ๑.๖.๓ สายพาดอยู่บนหย่อง
- ๑.๖.๔ จัดระยะระหว่างสายบนหย่องได้ถูกต้อง
- ๑.๖.๕ สายชอตั้งแต่บริเวณใต้ริดดอกลงมาต้องสะอาด สังกัดได้เมื่อใช้นิ้วสัมผัสจะไม่รู้สึกเหนียวมือ
- ๑.๖.๖ จัดตำแหน่ง ขึ้นหย่อง แล้วขึ้นสายชอให้ตึงโดยพาดบนหย่องได้ถูกต้องตามตำแหน่ง
- ๑.๖.๗ เปลี่ยนสายชอได้ถูกต้อง ถ้าเปลี่ยนทุกสายต้องเริ่มจากสายกลาง สายทุ่ม แล้วจึงเป็นสายเอก
- ๑.๖.๘ ต่อสายชอที่ขาดได้ถูกต้อง และจัดปุ่มที่ต่อให้อยู่ที่ใต้หย่อง
- ๑.๖.๙ ร้อยสายด้านบนเข้าลูกบิดถูกต้อง ด้านล่างผูกเงื่อนชนิดเงื่อนเป็น และคล้องเข้าหวดพราหมณ์ และบิดลูกบิดเพื่อขึ้นเสียงได้ถูกต้อง

๑.๗ คันทวน

- ๑.๗.๑ หางม้าไม่หย่อน
- ๑.๗.๒ มีจำนวนหางม้าประมาณ ๓๐๐ ถึง ๓๕๐ เส้น (จากการสำรวจขนาดด้วยสายตา)
- ๑.๗.๓ หางม้ามียางสนพอเพียง ทดสอบโดยการสีได้เสียงที่มีคุณภาพ

๑.๘ การตั้งและเทียบเสียง

๑.๘.๑ ขณะเทียบเสียงใช้มือขวาจับคันทังสี่สายเปล่า มือซ้ายบิดลูกบิดปรับจนได้เสียงถูกต้อง

๑.๘.๒ การตั้งเสียงซอสสามสาย แต่ละสายเสียงจะห่างกันเป็นคู่ ๔ ดังนี้
สายเอก ต้องตั้งให้ตรงกับเสียงซอสต่ำ
สายกลาง ตรงกับเสียง เรต่ำ
สายทุ้ม ตรงกับเสียง ลา
ทั้งนี้โดยเทียบกับเสียงขลุ่ยเพียงออ

๑.๘.๓ ขึ้นเสียงได้ไกลเคียงเสียงขลุ่ยเพียงออโดยไม่ต้องฟังเสียงขลุ่ย

๑.๙ หมวดพราหมณ์

๑.๙.๑ เปลี่ยนหมวดพราหมณ์ที่ขาดได้โดยเลือกใช้สายเอกแต่อาจไม่สมบูรณ์

๑.๙.๒ เปลี่ยนหมวดพราหมณ์ที่ขาดได้อย่างสมบูรณ์ และเรียบร้อย

๑.๙.๓ แกไขสถานการณ์ กรณีที่ขาดแคลนวัสดุสำหรับการทำหมวดพราหมณ์ได้

๑.๑๐ ทำซอ

๑.๑๐.๑ ปรับทำซอที่เกิดจากการตั้งของสาย (ไม่ว่าจะเป็นกรณี ซอแอนหน้าหรือเอียง) ให้อยู่ในสภาพที่ตรง

๒. ทำนั้ง มีล็ก ๒ ลักษณะ

๒.๑ นั้งพับเพียบยึดตัวตรง

๒.๒ นั้งคุกเข่า ในลักษณะที่ขาและเท้าแนบกันวางราบไปกับพื้น ก้นวางลงไปบนฝ่าเท้าทั้งสอง ยึดตัวตรง

๓. ทำจับ ประกอบด้วย

๓.๓.๑ การตั้งซอ

๓.๓.๒ การจับช่อ

๓.๓.๓ การจับคั่นชั๊ก

การตั้งช่อ จัดให้ปลายเท้าช่อ บังอยู่กับพื้นข้างหน้าเอียงไปทางด้านซ้ายของผู้บรรเลง ในขณะที่ห่างจากเข่าข้างซ้ายพอประมาณ โดยหันหน้าช่อออกไปด้านหน้าตรง ๆ กะโหลกช่ออยู่ตรงกันกับเข่าซ้าย และลูกบิดของสายทุ้มอยู่ที่ประมาณระดับหูตรงกับแนวหูทั้งสองข้าง

การจับช่อ การจับช่อสามสายมีศัพท์เฉพาะเรียกว่า "การคอนช่อ" มีวิธีการดังนี้ หันฝ่ามือซ้ายไปทางด้านหน้า จัดให้ทวนกลางของช่อ ที่ตำแหน่งต่ำกว่ารัดอกเล็กน้อย พาดอยู่ที่ระหว่างนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ ตรงตำแหน่งประมาณข้อที่ ๑ ของนิ้วหัวแม่มือและโคนนิ้วชี้ การจับช่อที่ถูกต้อง นิ้วก้อยจะสามารถปฏิบัติกับสายช่อได้ตามตำแหน่ง

การจับคั่นชั๊ก จับคั่นชั๊กอยู่ในแนวราบโดยหันให้ส่วนหางม้าอยู่ทางด้านผู้บรรเลง แล้วให้คั่นชั๊กส่วนที่ชิดกับด้านในของรัดหางม้าพาดอยู่บริเวณโคนนิ้วชี้มือขวา ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วกลางจะช่วยจับคั่นชั๊กในลักษณะ ๓ หยิบ โดยนิ้วหัวแม่มือวางอยู่บนคั่นชั๊ก นิ้วกลางช่วยรองรับคั่นชั๊กไว้ สอดนิ้วนางแทรกเข้าไปอยู่ระหว่างก้านคั่นชั๊กกับหางม้า และนิ้วก้อยอยู่นอกหางม้าทางด้านลำตัวของผู้บรรเลง

๔. วิธีสีช่อสามสาย แบ่งออกเป็น

๔.๑ การใช้คั่นชั๊ก

๔.๒ การใช้นิ้ว

๔.๓ ลักษณะการสี

๔.๑ การใช้คั่นชั๊ก

สีโดยหงายมือในลักษณะตะแคงมือเล็กน้อย ส่วนใหญ่ใช้กล้ำมเนื้อแขนบังคับการเคลื่อนไหวของข้อมือ ข้อศอก ให้แขนไกวไปตามแนวราบ คั่นชั๊กต้องอยู่ในแนวระนาบด้วยระดับคงที่โดยตลอด

๔.๒ การใช้นิ้ว

สายเอก จะใช้นิ้วทั้ง ๔ กำหนดระดับเสียง

สายกลาง และสายทุ้ม จะใช้เพียงนิ้วชี้ นิ้วกลางและนิ้วนางเท่านั้น

การใช้นิ้วกำหนดระดับเสียงเป็นไปได้ ๒ ลักษณะดังนี้

๔.๒.๑ ใช้นิ้วบริเวณก้นหอย หรือมัดหวาย กดลงไปบนสาย เป็นการใช้นิ้วจับเสียงที่สายกลาง และสายทุ้ม

๔.๒.๒ ใช้นิ้วซุน คือไม่ใช้นิ้วกดบนสาย แต่เป็นการใช้ปลายนิ้วแทงไปทางด้านข้างของสายเอกเท่านั้น สามารถทำได้โดยนิ้วทุกนิ้ว จุดประสงค์เพื่อให้เสียงซอด้ง ใสชัดเจน และกังวานขึ้น

๔.๓ ลักษณะการสื้อซอสามสาย

ก. การสื้อไล่เสียงพื้นฐาน โดยเริ่มจากสายทุ้มเปล่าเรียงไปหาสายเอก ด้วยการใช้นิ้วบังคับเรียงไปตามลำดับชั้นของเสียงโดยไม่ใช้นิ้วก้อยจะได้เสียงรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๑๐ เสียง จาก ลา ถึง โดสูง การเปลี่ยนจากสื้อสายหนึ่งไปอีกสายหนึ่ง ผู้บรรเลงต้องไกวหน้าซอเข้าหาคันทักให้สัมพันธ์สลุสลุสลุที่ต้องการ

ข. การสื้อสายเปล่าพร้อมกันทั้งสองสาย หรือเรียกว่าเปิดซอ ซึ่งจะเกิดเสียงพร้อมกันเป็นเสียงคู่ ๔ คู่บนเกิดจากการสื้อสายเอก และสายกลาง คู่ล่างเกิดจากการสื้อสายกลางและสายทุ้ม เสียงที่เกิดจากทั้ง ๒ สายจะต้องดังเท่ากันและสม่ำเสมอตลอดคันทัก การสื้อเปลี่ยนคู่ทำได้โดยไกว หรือพลิกหน้าซอ เข้ามาหาคันทัก

วิธีการสื้อซอสามสาย มีดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ การสื้อแบบไกวแปล ไล่เสียงขึ้นลงด้วยการใช้คันทักออก และคันทักเข้า (คันทักเกิดคันทักดับ) โดยไม่ใช้นิ้วก้อยกดสายในอัตราจังหวะ ซ้ำ ปานกลาง และเร็ว

๔.๓.๒ การสื้อไล่เสียงโดยใช้นิ้วก้อยกดสายด้วย ด้วยการช้คันทักออกและคันทักเข้า (คันทักเกิด คันทักดับ) ในอัตราจังหวะซ้ำปานกลางและเร็ว โดยได้เสียงสม่ำเสมอและสมบูรณ์

๔.๓.๓ การสื้อพร้อมกันทั้งสองสายเปล่าให้เกิดเสียงคู่สื้อล่าง และคู่สื้อบน

๔.๓.๔ สื้อเก็บ

- ๔.๓.๕ นิ้วประ
- ๔.๓.๖ นิ้วพรม
- ๔.๓.๗ สีให้เบาลงหรือดั่งขึ้น
- ๔.๓.๘ คันชักสายน้ำไหล
- ๔.๓.๙ นิ้วควง
- ๔.๓.๑๐ นิ้วรูต
- ๔.๓.๑๑ นิ้วซุน
- ๔.๓.๑๒ การใช้คันชักเข้าออก ๒ ถึง ๔ เสียง
- ๔.๓.๑๓ การใช้คันชักเข้าออกเกิด ๘ เสียง
- ๔.๓.๑๔ นิ้วแอ้
- ๔.๓.๑๕ การสีแบบขับไม้
- ๔.๓.๑๖ นิ้วครั้น
- ๔.๓.๑๗ การเลื่อนตำแหน่งนิ้วให้สูงขึ้นเป็นคู่สี่ และไล่เสียงต่อไปได้อีก ๓ เสียง
- ๔.๓.๑๘ คันชักงูเลื้อย
- ๔.๓.๑๙ เปิดขอ
- ๔.๓.๒๐ ชะงักขอ
- ๔.๓.๒๑ ชะงักคันชัก

๕. ความแม่นยำของท่านองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของท่านองหลักหมายถึง ถูกต้องตามท่านองเพลงของมโหรีก่อน
ที่มีการทำทางบรรเลงสำหรับซอสามสาย

๖. ความแม่นยำตามทางบรรเลงของซอสามสาย พร้อมทั้งแนวการดำเนินท่านอง
และจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการบรรเลงของซอสามสาย เป็นการประเมินความ
สามารถในการบรรเลงทางเพลงสำหรับซอสามสาย ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจาก
ครูดนตรีทางเพลงเหล่านี้ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากท่านองหลักของเครื่องสาย
ให้เหมาะสมกับลักษณะ และบทบาทของซอสามสาย ซึ่งจะผสมผสานกลวิธี

หรือ วิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชา และวิชาสีพจนตรีย์ไทยแต่ละชั้นอันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกันหรือเป็นทางที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกประดิษฐ์ขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติก็ได้

- ๖.๒ แนวการดำเนินทางทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของทำนองเพลง
- ๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้อง ตามจังหวะสามัญ และตรงกับ จังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียง และระสมือ

ขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบดังนี้

- ๗.๑ การเทียบเสียง
- ๗.๒ เสียงดังและกังวานชัดเจน
- ๗.๓ เสียง กลมกลืน รื่นหู

ทั้ง ๓ ประการหลังนี้ เป็นไปได้โดย การคอนซอ การจับและการใช้คันชัก การใช้นิ้ว การไกวซอ ที่ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้เกิดเสียงที่มีคุณภาพ คือเสียงแน่น และเต็มเสียง เสียงที่มีคุณภาพของซอสามสาย เรียกว่า เสียงด้อ

๘. การแปลทำนอง

หมายถึง ความสามารถในการประดิษฐ์ทำนองเพลงโดยยึดทำนองหลัก เป็นแนวทางให้เกิด เป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของซอสามสายขึ้นได้หลายแบบ สำหรับเพลงบังคับหรือจำกัดทางนั้น ก็สามารถแต่งทำนองได้มาก

๙. ขีดความสามารถ และสุนทรีย์

หมายถึงความสามารถของผู้บรรเลง ประกอบด้วยการเล่นมือ เล่นเสียง เล่นจังหวะ เล่น ทาง สามารถทำเป็นทำนองด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของซอสามสายโดยเฉพาะ ให้มีหนักเบา ซ้ำ เร็ว เข้ากับจังหวะได้อย่างถูกต้อง สามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงตามหลักวิชาและบท เพลงนั้นจนเกิดเป็นความงามและความพึงพอใจทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลงทั้งนี้ทั้งเพลงบรรเลงทางหมู่ ทางเดี่ยว และการบรรเลงคลอการขับร้อง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงจะเข้

๑. การสำรวจความพร้อม และปรับเครื่องมือก่อนการบรรเลง

๑.๑ การวางเครื่องมือ

๑.๑.๑ ด้านหัวซึ่งเป็นส่วนที่มีกระพุง (กลองเสียง) อยู่ทางด้านขวามือของผู้บรรเลง

๑.๑.๒ จะเข้ไม่โคลงเคลง และไม่โยก

๑.๒ สสำรวจจะเข้

๑.๒.๑ จะเข้ต้องไม่ร้าว หรือแตก

๑.๒.๒ ถ้าจะเข้ร้าว ต้องทดสอบว่าเสียงเสียหรือไม่

๑.๒.๓ ขาต้องไม่หลวมถ้าเป็นขาที่ไม่ได้ฝังไว้กับตัวจะเข้ แต่เป็นขาที่ขันด้วยน็อตหรือสกรู ต้องทดสอบดูว่าขาแน่นหรือไม่ และต้องทดสอบเสียง เพราะถ้าน็อตหรือสกรูหลวม เสียงจะเปลี่ยน หรือเกิดเสียงผิดปกติได้

๑.๒.๔ ลูกบิดอยู่ในสภาพสมบูรณ์

๑.๒.๕ จะเข้ไม่โคลงเคลง และไม่โยก

๑.๓ สาย

๑.๓.๑ สายครบ ๓ สาย

๑.๓.๒ สายอยู่ถูกตำแหน่งได้แก่ สายเอก สายทุ้ม (สายกลาง) และสายลวด โดยเรียงจากนอกเข้าหาตัวผู้บรรเลง เมื่อวางจะเข้ถูกตำแหน่งที่จะบรรเลง

๑.๓.๓ สายวางพาดอยู่ในร่องบนหย่อง และพาดอยู่บนแหนที่วางอยู่บนโต๊ะอย่างถูกต้อง

๑.๓.๔ ระยะห่างระหว่างแต่ละสายถูกต้อง คือประมาณไม่เกิน ๑ ซม. และสายขนานกันโดยตลอด

- ๑.๓.๕ บอกลักษณะของวัสดุที่ทำสายได้ และบอกได้ว่าสายไหมดีเพราะมี
เกลียวทำให้ไม่ลื่นและสายเอ็นมีความลื่นมาก ซึ่งจะทำให้ผู้บรรเลง
รูกจังหวะได้
- ๑.๓.๖ เทียบเสียงบงได้ถูกต้อง โดยเทียบกับเสียงของขลุ่ยเพียงออ ดังนี้
สายเอก เทียบกับเสียงโด้ต่ำ
สายทุ้ม เทียบกับเสียงซอลต่ำ คู่แปด ของซอลต่ำ
สายลวด เทียบกับเสียงโด้ ที่ต่ำเป็นคู่แปด ของสายเอก
- ๑.๓.๗ เลือกขนาดของสายเอก และสายทุ้มได้เหมาะสมกับธรรมชาติของ
จะเข้ตัวนั้น โดยเสียงที่เกิดจากการบรรเลงเหมาะสมกับธรรมชาติของ
จะเข้

๑.๔ หย่อง (ซุ้มหย่อง)

- ๑.๔.๑ มีหย่อง ตั้งตรง และตั้งได้จากขวางกับตัวจะเข้
- ๑.๔.๒ หย่องต้องรองรับสายสูงต่ำได้สัดส่วนกับตัวจะเข้ในลักษณะที่ถูกต้อง

๑.๕ นม

- ๑.๕.๑ มีนมครบ ๑๑ อัน
- ๑.๕.๒ นมเรียงถูกต้องตามขนาดและความสูงต่ำอย่างสัมพันธ์กับระดับเสียง
โดยนมอันที่สูงที่สุด (อันที่ ๑) อยู่ทางหางจะเข้
- ๑.๕.๓ สายต้องไม่สัมผัสกับเสาของนม ซึ่งปกติควรอยู่สูงกว่าประมาณ ๒-๓ มม.
- ๑.๕.๔ บอกความรู้สึกของนมที่เป็นแอ่งมากจนอาจทำให้เสียงเสีย และติดไม้ไม่ได้
- ๑.๕.๕ ติดนมได้ถูกต้องตำแหน่งโดยเสียงไม่เพี้ยน
- ๑.๕.๖ ติดนมได้ถูกต้องตำแหน่ง ได้เสียงที่เสถียร และไม่ทำให้ต้องออกแรง
ดีดมากเกินไป (จะเข้หนัก)
- ๑.๕.๗ เปรียบเทียบและบอกได้ว่าจะเข้ตัวใดเสียงดีกว่ากัน
- ๑.๕.๘ เลือกจะเข้ได้เหมาะสมในด้านคุณภาพเสียง และกำลังที่ใช้ดี

๑.๖ โຕ้ะ

- ๑.๖.๑ อยู่ในรายนม บนโຕ้ะมีแหนอยู่
- ๑.๖.๒ แहनไม่อยู่ที่จุดนูน หรือจุดสูงที่สุดของโຕ้ะ
- ๑.๖.๓ โຕ้ะบริเวณที่สายผ่านไม้สีก และตรงจุดนูนสูงสุดไม่บุบหรือยุบลงไป เพราะสายกด หรือถูกกระแทก

๑.๗ แहन

- ๑.๗.๑ มีแหนรองรับสายจะช้อยู่บนโຕ้ะ ๒ ชั้น คือรองรับสายเอกกับทุ้ม ๑ ชั้น และรองรับสายลวดอีก ๑ ชั้น
- ๑.๗.๒ สามารถปรับตำแหน่งของแหน หากจุดที่เสียงไพเราะจนได้เสียงที่มีคุณภาพเหมาะสม
- ๑.๗.๓ สามารถเลือกวัสดุทำแหน และตบแต่งเพื่อปรับปรุงคุณภาพของเสียงให้เหมาะสมได้

๑.๘ ไม้ดีด และเชือกพันไม้ดีด

- ๑.๘.๑ เมื่อพันเชือกแล้ว บอกได้ว่าความยาวของเชือกพันไม้ดีดเหมาะสมกับนิ้วผู้บรรเลงหรือไม่
- ๑.๘.๒ สามารถเลือกขนาดไม้ดีด และเชือกที่ใช้พันได้เหมาะสม โดยเมื่อพันเชือกแล้ว และพร้อมที่จะดีด สัดส่วนของการใช้มือและนิ้วถูกต้องในกระบวนการดีดจะเข้า คือมือจะโค้งสวยและอยู่ในลักษณะตามสบาย ไม่เกร็งมือจนต้องงอหลังมือเพราะไม้สั้นเกินไปหรือเหยียดนิ้วมือเกินไปเพราะไม้ดีดยาว
- ๑.๘.๓ พันไม้ดีดได้ถูกต้อง
 - ๑.๘.๓.๑ โดยจัดไม้ดีดพาดขวางตั้งฉากกับหลังนิ้วชี้ที่กลางกระดูกนิ้วท่อนที่ ๒ และหนีบเชือกพันไม้ดีดไว้ด้วยนิ้วชี้และนิ้วกลาง

- หรือ ใช้นิ้วกลางและนิ้วหัวแม่มือ จับไม้ติดที่ตั้งไว้ โดยพาดไม้ติดไว้กับท่อนกลางของนิ้วชี้ก่อนที่จะพันเชือก
- ๑.๘.๓.๒ พันไม้จากบนลงล่างไขว้สลับกัน ๒ รอบ และพันคาดคออีก ๑-๒ รอบ แล้วขมวดหาง ๑ รอบ ก่อนดึงหางเชือกตามเงื่อนไขเงื่อนไขกระชับ
- ๑.๘.๓.๓ เมื่อพันแล้ว และคว่ำมือกับพื้น ไม้ติดจะตะแคงทำมุมประมาณ ๔๕ องศากับแนวราบ
- ๑.๘.๓.๔ พันเชือกพันไม้ติดได้แน่น โดยสังเกตได้ว่า เมื่อใช้นิ้วหัวแม่มือกดปลายไม้ติด นิ้วชี้จะบิดตามแรงกด

๑.๙ การใส่ และขึ้นสาย

- ๑.๙.๑ สายจะเข้ามี ๒ ลักษณะ การใส่สายจึงแตกต่างกัน ดังนี้
- ๑.๙.๑.๑ การใส่สายที่เป็นขด หรือกลุ่ม ต้องเริ่มต้นใส่จากทางลูกบิดขึ้นมาหลัก
- ๑.๙.๑.๒ การใส่สายที่เป็นเส้นเฉพาะสาย สามารถใส่ได้ ๒ แบบคือ จะเริ่มใส่ทางลูกบิด ตามวิธีที่ ๑ หรือจะเริ่มต้นใส่ด้วยการผูกปลายสายข้างหนึ่งไว้กับหลักก่อนก็ได้ แล้วจึงนำอีกปลายไปที่ลูกบิด

รายละเอียดของวิธีการใส่มีดังนี้

วิธีที่ ๑ การเปลี่ยนสายโดยเริ่มต้นด้วยการร้อยสายเข้าสู่ที่ลูกบิด

ผูกปลายสายข้างหนึ่งกับหลักด้วยเงื่อนไขผูกซุง พาดสายบนโต๊ะ ผ่านนมหลอดและพาดต่อไปบนหย่อง ผ่านลงไปใวรางใหม่ ร้อยสายเข้าสู่ที่ลูกบิด ดึงสายจนตั้งก่อนหมุนลูกบิดลง (กรณีใช้มือซ้าย) ด้วยการให้สายพาดอยู่บนลูกบิด โดยให้พันทับสายที่โผล่พ้นออกมาจากรูที่ลูกบิด

๑.๙.๒ ขึ้นสายได้ถูกต้อง แล้วสายไม่รูด

๑.๙.๓ สายต้องขนานกันสม่ำเสมอทั้งสามสายตามร่องของหย่อง แต่ละสาย

ต้องไม่ชิดกัน โดยสายเอก และสายลวดต้องไม่หุ้มขอบของนมทุกอันเกินไป

๑.๙.๔ ระยะห่างของแต่ละสาย ประมาณไม่เกิน ๑ ซม.

๑.๑๐ การทดสอบและปรับเสียง

สามารถทดสอบได้ดังนี้

๑.๑๐.๑ ตั้งเสียงสายเปล่าทั้งสามสายได้ตรงเสียง

๑.๑๐.๒ ดัดสายเอกสายเปล่า เปรียบเทียบกับเมื่อกดสายทุ้มที่นมอันที่ ๓ ต้องเป็นเสียงเดียวกัน

๑.๑๐.๓ ดัดสายทุ้มสายเปล่า เปรียบเทียบกับเมื่อกดสายลวดที่นมอันที่ ๔ ต้องเป็นเสียงเดียวกัน

๑.๑๐.๔ ดัดสายเอกและสายลวดเปล่า ต้องได้เสียงเดียวกันกับเมื่อกดสายทุ้มที่นมอันที่ ๓

และถ้าพบว่าเสียงเรเพี้ยนต่ำหรือสูงต้องทดสอบต่อไปเพราะมักจะเพี้ยนตั้งแต่นมอันที่ ๖ ขึ้นไปจนถึงนมอันที่ ๑๑ และจะเพี้ยนมากขึ้นไปตามลำดับ แสดงว่าโต๊ะเคลื่อนเพราะนมติดกาวยู่

การทดสอบขั้นต่อไปมีดังนี้

๑.๑๐.๖ เมื่อกดที่บริเวณกึ่งกลางสาย (นมอันที่ 7) ซึ่งเป็นคู่หลักของสายกับสายเปล่าต้องได้เสียงเป็นคู่แปดของสายเปล่า

๑.๑๐.๗ สํารวจโต๊ะ ถ้าคู่แปดเสียงเพี้ยนต่ำ ต้องชັบโต๊ะไปทางซ้ายมือของเครื่อง (ทางจะเข้) จนได้เสียงที่ถูกต้อง

๑.๑๐.๘ ถ้าเสียงยังไม่ดี ต้องสํารวจระดับนมว่าถูกต้องหรือไม่

๑.๑๐.๙ ถ้าทุกอย่างข้างต้นปกติ แต่เสียงยังไม่มีคุณภาพ ต้องสํารวจและปรับขนาดหรือตำแหน่งของแหน เพราะคุณภาพของเสียงจะเข้ขึ้นอยู่กับความสั่นทนะเทือนของสายจากแหนที่หุนอยู่

๒ ทำนั้ง

ปัจจุบันนิยมนั้ง ๒ ลักษณะ

๒.๑ แบบที่ ๑

๒.๑.๑ นั้งพับเพียบสองขาแนบชิดกัน ขาซ้ายทับขาขวา

๒.๑.๒ ลำตัวตรง ตัวเฉียงไปทางหางจะเข้ หรือทางซ้ายมือของผู้บรรเลง
ไม่ก้มหน้า

๒.๑.๓ เข่าขวาต้องเข้ามุมตรงรอยต่อระหว่างหัวกับหางจะเข้

๒.๒ แบบที่ ๒

๒.๒.๑ นั้งพับเพียบสองขาแนบชิดกัน ขาขวาทับขาซ้าย

๒.๒.๒ ลำตัวตรง ตัวเฉียงไปทางหางจะเข้ หรือทางซ้ายมือของผู้บรรเลง

๒.๒.๓ ผู้บรรเลงอาจใช้ปลายเท้าซ้ายเกี่ยวยึดขาจะเข้ที่อยู่ตรงมุมด้านใน
ของส่วนหัวของจะเข้ เป็นการบังคับมิให้ตัวจะเข้เลื่อนไถลหากนั้งดีด
บนพื้นที่ลื่น

๓. ทำจับ

เมื่อพันไม้ดีดเรียบร้อยแล้วเริ่มจะบรรเลง

๓.๑ แขนและลำตัวต้องอยู่ในลักษณะตามสบายไม่เหยียดเกร็ง

๓.๒ มือซ้ายเป็นมือบังคับเสียงกตสายเพื่อดีดให้เกิดเสียงด้วยปลายนิ้ว ดังนี้

๓.๒.๑ มืออยู่ในลักษณะหย่งนิ้ว ไม่เหยียดนิ้วมือตรง

๓.๒.๒ กอดด้วยบริเวณท้องนิ้ว ห่างจากปลายนิ้วประมาณ ๑ ซม.

๓.๒.๓ กอดสายทางด้านซ้ายของسابนม เพื่อให้เกิดเสียงตามต้องการ

๓.๒.๔ ปลายนิ้วหัวแม่มือแตะไว้ที่ขอบนอกของจะเข้เพื่อประคองไว้และเป็น
จุดยันให้มืออยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่ยกขึ้นลง หรือเลื่อนมือมากเกินไป
ความจำเป็น

๓.๒.๕ บังคับให้เกิดเสียงที่สายเอกและสายทุ้มเพียงสามนิ้ว คือไม่ใช้นิ้วก้อย
และนิ้วหัวแม่มือบังคับเสียง

- ๓.๒.๖ นิ้วทั้ง ๕ นิ้วมีโอกาสในการใช้ควบคุมเสียงที่สายลวด แล้วแต่กรณี
- ๓.๓ มือขวา เป็นมือที่ติดให้เกิดเสียง
- ๓.๓.๑ คว่ำมือที่พันไม้ดีดอย่างเหมาะสมแล้วในลักษณะตะแคงมือออกด้านนอก เล็กน้อย โดยใช้สันมือทางด้านนิ้วก้อยวางเป็นจุดหลักในการบรรเลง ตรงจุดกึ่งกลางระหว่างโต๊ะกับนมอันที่ ๑๑
- ๓.๓.๒ นิ้วหัวแม่มือจะต้องเหยียดตรง ไม้ดีดไม้ดีดด้วยการงอนิ้วหัวแม่มือ ส่วนนิ้วที่เหลือจะอยู่เรียงชิดกับนิ้วชี้เพื่อเป็นหลักหรือกำแพงให้กับ นิ้วชี้ได้พักในลักษณะเช่นนี้ ไม้ดีดจะอยู่ในแนวตรงตลอดเวลา (ไม่เขี้ยว หรือ ควักสายระหว่างบรรเลง)

หมายเหตุ อื่นๆ ในกรณีที่ต้องบรรเลงเป็นช่วงเวลายาวหลาย ๆ ชั่วโมง ผู้บรรเลง อาจใช้นิ้วกลางช่วยนิ้วชี้ในการดีดได้

๔. วิธีการบรรเลง

ลักษณะการดีดจะเข้มีดังต่อไปนี้

๔.๑ ดีดไม้เอก ไม้เข้า

๔.๑.๑ การดีดสายเปล่า

๔.๑.๑.๑ ทดสอบโดยให้ดีดตั้งแต่ ๒ เสียงขึ้นไป ไม้ดีดต้องจับด้วย ไม้เข้าเสมอ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการใช้ไม้ดีดออกเข้าให้ ถูกต้องกับทำนองเพลง

๔.๑.๑.๒ น้ำหนักมือในการดีดออกและดีดเข้าต้องได้เสียงดังเท่ากัน

๔.๑.๒ การดีดกดสาย ชนิดดีดเรียงเสียง หรือไล่เสียงขึ้นลง

๔.๑.๒.๑ ตำแหน่งของนิ้วที่กดบนนมถูกต้อง คือ อยู่ชิดนมด้านซ้าย

๔.๑.๒.๒ ใช้นิ้วไล่เสียงตามตำแหน่งของนมทั้ง ๑๑ อันได้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์

๔.๑.๒.๓ ดีดได้เสียงถูกต้อง

๔.๑.๒.๔ ตัดได้เสียงชัดเจน

๔.๑.๓ การติดกตสาย ชนิดข้ามเสียงในทำนองที่ง่าย

๔.๑.๓.๑ ตำแหน่งของนิ้วที่กดบนนมถูกต้อง

๔.๑.๓.๒ ใช้นิ้วได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์

๔.๑.๓.๓ ตัดได้เสียงถูกต้อง

๔.๑.๓.๔ ตัดได้เสียงชัดเจน

๔.๒ ติดสายลวดทึงนอย

การติดสายลวดทึงนอย มีหลักในการใช้นิ้วประกบกัน ระหว่าง นิ้วชี้ นิ้วกลาง หรือนิ้วนาง กับนิ้วหัวแม่มือ หรือนิ้วก้อย

๔.๒.๑ กดสายลวดในการติดเสียงทึงนอยด้วยนิ้วหัวแม่มือได้ถูกต้องตรงเสียงชัดเจน และดังเท่ากัน

๔.๒.๒ กดสายลวดในการติดเสียงทึงนอยด้วยนิ้วก้อยได้ถูกต้อง ตรงเสียงชัดเจน และดังเท่ากัน

๔.๓ ติดเก็บ โดย

๔.๓.๑ ใช้นิ้วถูกต้อง

ถ้าทำนองไล่ไปทางเสียงต่ำต้องใช้นิ้วนางเสมอ

ถ้าทำนองไล่ไปทางเสียงสูงต้องใช้นิ้วชี้เสมอ

และเสียงชิดกันต้องใช้นิ้วที่ชิดกัน

๔.๓.๒ ติดดังเท่ากันทั้งไม้เอกและไม้เข้า

๔.๓.๓ ติดได้ความถี่สม่ำเสมอ ไม่โยก

๔.๔ ติดรว

๔.๕ รูดสายลวด

๔.๖ ติดสะบัดเสียง โดย

ก) ตัดได้ชัดเจนทุกเสียง

ข) ตัดได้ครบเสียง

ค) ตีตสะบัดสองเสียง

แบ่งการประเมินการตีตสะบัดเสียง ๓ ลักษณะตามขั้นความสามารถ คือ

๔.๖.๑ ตีตสะบัดเสียงเดียว

๔.๖.๒ ตีตสะบัดสามเสียง

๔.๖.๓ ตีตสะบัดสองเสียง

๔.๗ ตีตควบเสียง (กระทบสาย ๒ สาย)

๔.๘ ตีตรูดกรอ

๔.๙ ตีตรูดนิ้ว รูดเสียง (ตีว หรือ แต่ว) ทุกสาย

๔.๑๐ ตีตได้เสียงสุดคล้ายเป่าปรีบของปี่ (ขอความเห็นจากที่ประชุมสัมมนา)

๔.๑๑ ตีตแล้วตบสายเอก

๔.๑๒ ตีตพร้อมตบสาย (มือขวาตีตบสายเปล่าขึ้น มือซ้ายยกกดลงบางเสียงให้พอดีกับมือขวาตีต)

๔.๑๓ ตีตชัย

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

ยึดตามทำนองหลัก ซึ่งคือทำนองเนื้อแท้ของผู้ประพันธ์ที่ยังไม่ได้มีการแปลทำนอง

๖. ความแม่นยำตามลักษณะการตีตจะเข้ แนวการดำเนินทำนอง และจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการตีตจะเข้ เป็นการประเมินความสามารถในการบรรเลงตามทางของจะเข้ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครูดนตรี ทางเพลงเหล่านี้ ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักให้เหมาะสมกับลักษณะและบทบาทของจะเข้ ซึ่งจะผสมผสานกลวิธีหรือ วิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกัน หรือเป็นทางที่ครูดนตรีไทยผู้ฝึกได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติก็ได้

๖.๒ แนวการดำเนินทางทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของ ทำนองเพลง

๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้อง ตามจังหวะสามัญ และ ตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและรสมือ

๗.๑ คุณภาพเสียง

คุณภาพของเสียงต้องมีความชัดเจน โปร่งใส ไม่มีเสียงลักษณะอื่นใดเข้าเจือปน

๗.๒ รสมือ

หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการต่อจะเข้ เพื่อบังคับให้เกิดเสียงที่ฟัง แล้วก่อให้เกิดความไพเราะ ซึ่งเกิดได้จากการได้ฝึกปฏิบัติมาโดยถูกต้องตาม ลำดับในการดำเนินทำนอง ซึ่งเหมาะสมกับการบรรเลงจะเข้

๘. การแปลทำนอง

หมายถึงความสามารถในการแจกแจงเนื้อทำนองเพลงโดยยึดเนื้อทำนองหลัก ของแต่ละเพลงเป็นแนวทางให้เกิดเป็นท่วงทำนองซึ่งเป็นทางของจะเข้โดยเฉพาะการ แปลทำนองนี้อาจทำให้เกิดทางจะเข้ขึ้นได้หลายทาง (ยกเว้นเพลงบังคับทาง)

๙. ขีดความสามารถและสุนทรีย์

หมายถึงความสามารถของผู้บรรเลง ซึ่งมีความแม่นยำในทุกด้าน เช่น แม่นนิ้ว แม่นเสียง แม่นจังหวะ แม่นทาง สามารถทำเป็นทำนองพร้อมด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของ การดีดจะเข้โดยเฉพาะ ให้มีความหนักเบา ซ้ำเร็ว เข้าจังหวะได้อย่างถูกต้องสามารถ สอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงตามหลักวิชาแลบทเพลงนั้น ๆ จนเกิดเป็นความ งามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงขลุ่ย

๑. การสำรวจและปรับเครื่องดนตรีก่อนการบรรเลง
 - ๑.๑ ส่วนที่ทำให้เกิดการหักเหของลม (ตั้งแต่ส่วนบนของรูส่งลมจนถึงปากนกแก้ว) ไม่ปรากฏการชำรุด ดังนี้
 - ๑.๑.๑ วัสดุประกอบรูส่งลม (தாக) ส่วนบนเสมอกับขอบส่วนบนของเลาขลุ่ย ส่วนล่างเสมอประมาณชื่อ (ด้านบนของปากนกแก้ว)
 - ๑.๑.๒ ปากนกแก้ว
 - ๑.๑.๒.๑ ไม่ชำรุด แตก หรือ บิ่น
 - ๑.๑.๒.๒ ไม่อุดตัน หรือมีสิ่งกีดขวาง
 - ๑.๑.๒.๓ อยู่ตรงกับรูส่งลม
 - ๑.๑.๓ ทดสอบเป่าแล้ว ลมไม่รั่ว
 - ๑.๑.๓.๑ ไม่มีลมรั่วตามแนวรอบวัสดุประกอบรูส่งลมด้านบนและด้านล่าง
 - ๑.๑.๓.๒ ถ้ามีลมรั่วตามแนวรอบวัสดุประกอบรูส่งลม แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยใช้วัสดุอุดชั่วคราว
 - ๑.๑.๓.๓ จำแนกลักษณะเสียงที่มีลมรั่วกับเสียงที่ไม่มีลมรั่วด้วยการสังเกต ทั้งนี้เสียงที่มีลมรั่วมักจะมีลักษณะเบาและมีเสียงลมแทรก
 - ๑.๒ เลาขลุ่ย
 - ๑.๒.๑ ไม่แตก
 - ๑.๒.๒ รูบังคับเสียงทั้ง ๘ รู ไม่อุดตัน หรือมีสิ่งกีดขวาง
 - ๑.๒.๓ ปลายล่างของเลาขลุ่ย และรูร้อยเชือก ไม่อุดตัน
 - ๑.๒.๔ ถ้ามีรูเยื่อต้องมีวัสดุปิดเรียบร้อย
 - ๑.๒.๔.๑ โดยปกติการเป่าทั่วไปต้องมีเทียน ขี้ผึ้ง กระดาษกาว หรือวัสดุอื่น ๆ ที่เหมาะสมปิดรู

- ๑.๒.๔.๒ สำหรับเสียงพิเศษต้องปิดด้วยเยื่อไม้ไผ่หรือเยื่อหัวหอม
- ๑.๒.๕ ปรับแต่งระดับเสียงของขลุ่ยทั้งเลาที่รูร้อยเชือก หรือที่ปากนกแก้ว หรือที่รูปิดเปิดเสียงให้เข้ากับระดับเสียงของเครื่องดนตรีที่ต้องการ
- ๑.๒.๖ แก๊ซเสียงโตเสียงหนึ่งที่ยื่น ด้วยการแต่งขนาดรูนิ้วปิดเปิดเสียง ทั้งกรณีเพี้ยนสูงและเพี้ยนต่ำ

๑.๓ การทดลองเป่า

- ๑.๓.๑ เป่านิ้วควงที่เสียงซอล โด และเสียงเร แต่ละเสียงต้องได้เสียงเดียวกัน
- ๑.๓.๒ เสียบแหบ (เสียงสูง) ใส่ชัดเจน
- ๑.๓.๓ เลือกขลุ่ยที่มีคุณภาพได้
 - ๑.๓.๓.๑ เลือกได้ขลุ่ยที่เป่าระบายลมแล้วกินลมน้อยที่สุดได้
 - ๑.๓.๓.๒ เลือกได้ขลุ่ยที่เป่าระบายลมกินลมน้อยที่สุดและเสียงโปร่งใสชัดเจนได้
 - ๑.๓.๓.๓ เลือกขลุ่ยที่เสียงไม่เพี้ยนได้

๒. ทำนั้ง นั้งพับเพียบ ลำตัวตรง ไม่ก้มหน้า

๓. ทำจับ

โดยประเพณีนิยมใช้มือขวาไว้ข้างบน และใช้หัวแม่มือค้ำเลาขลุ่ยบริเวณ รูนิ้วค้ำที่อยู่ด้านล่างของเลาขลุ่ย นิ้วชี้ นิ้วกลางและนิ้วนางอยู่ในลักษณะที่พร้อมที่ปิดรู บังคับเสียง (ซึ่งอยู่ด้านบนของเลาขลุ่ย) เรียงลงมาตามลำดับตั้งแต่รูที่อยู่บนสุด ถึงรูที่ สาม พร้อมทั้งใช้นิ้วก้อยประคองด้านข้างของเลาขลุ่ย

มือซ้ายจับเลาขลุ่ยส่วนล่างโดยใช้หัวแม่มือค้ำเลาขลุ่ยไว้ที่ด้านล่างของ เลาขลุ่ยและใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะปิดรูบังคับ เสียงต่อจากนิ้วนางของมือขวาเรียงลงมาตามลำดับ จับเลาขลุ่ยแล้วให้แขนส่วนปลาย ทั้งขวาและซ้ายได้ฉากกับเลาขลุ่ยพอประมาณโดยไม่กางข้อศอก

ลักษณะการวางนิ้วทั้ง ๓ ของทั้งมือขวาและมือซ้าย ให้วางลักษณะขวาง

กับเลขขลุ่ย โดยนิ้วอยู่เหนือรูบังคับเสียงประมาณ ๑ นิ้วฟุต และใช้นิ้วบริเวณผิวหนังส่วนที่หนาได้ปลายนิ้วมือเป็นส่วนที่ใช้ปิดเปิดรูบังคับเสียง

๔. วิธีการเป่าขลุ่ย

๔.๑ หลักการ เป่าอริมฝีปากบนและล่างจรดส่วนบนของรูส่งลม และจัดเลขขลุ่ยให้ตั้งได้มุมประมาณ ๔๕ องศากับลำตัว โดยทอดแขนไว้ข้างลำตัวพองาม (ไม่กางข้อศอกจนเกินงาม) และใช้วิธีเป่าระบายลมเป็นหลักในการดำเนินทำนองร่วมกับวิธีทำให้เกิดเสียงด้วยการเป่าลมเปล่าโดยใช้ลิ้นแตะบริเวณพื้นส่วนหน้า อุดช่องปากตัดลมให้เป็นช่วง ๆ ไปตามเสียงที่ต้องการและเป่าตอตลอดจนเสียงอื่น ๆ ที่เกิดจากการทำให้เสียงสั้น ยาว เบา แรง และหยุดเสียง กลวิธีการเป่าสามารถทำให้เกิดเสียงเรียบ เสียงตอด เสียงพรม เสียงครั้น เสียงโหย เสียงหวน และเสียงปริบ เป็นต้น

๕. ความแม่นยำของทำนองหลัก

๕.๑ ความแม่นยำของทำนองหลัก หมายถึง ถูกต้องตามทำนองเพลงของเครื่องสาย ก่อนที่มีการทำทางบรรเลงสำหรับขลุ่ย

๖. ความแม่นยำตามลักษณะการเป่าขลุ่ย แนวการดำเนินทำนอง และจังหวะ

๖.๑ ความแม่นยำตามลักษณะการเป่าขลุ่ย เป็นการประเมินความสามารถในการบรรเลงตามทางของขลุ่ย ตามที่ได้ฝึกฝนกันมาจากครู ทางเพลงเหล่านี้ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาจากทำนองหลักได้เหมาะสมกับลักษณะและบทบาทของขลุ่ย ซึ่งจะผสมผสานกลวิธีหรือวิธีการบรรเลงต่าง ๆ ให้เหมาะสมในการบรรเลงเพลงตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยแต่ละชั้น อันอาจเป็นทางเพลงที่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเป็นที่นิยมถ่ายทอดทางกันมา หรือเป็นทางที่ครูผู้สอนดนตรีไทยได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติได้ ขลุ่ยมีหน้าที่ดำเนินทำนอง โดยบางครั้งช่วยนำวง กลวิธีของขลุ่ยในการดำเนินทำนองคือ เป่าพันด้วยวิธีเก็บ สอดแทรกไปกับทำนองเพลงซึ่งบรรเลง

- โดยเครื่องดนตรีชนิดอื่น สลับการการเป่าเป็นเสียงยาว ในลักษณะทอดลง (เป่าโหย) หรือขึ้น (เป่าหวน) ไปตามช่วงของทำนองเพลง อย่างเหมาะสม
- ๖.๒ แนวการดำเนินทำนอง หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามความซ้ำเร็วของ ทำนองเพลง
- ๖.๓ ความแม่นยำของจังหวะ หมายถึง บรรเลงได้ถูกต้องตามจังหวะสามัญ และ ตรงกับจังหวะฉิ่ง

๗. คุณภาพเสียงและระทมมือ

๗.๑ คุณภาพเสียง

๗.๑.๑ ต้องมีความชัดเจน โปร่งใส ไม่มีเสียงลักษณะอื่นใดเข้าเจือปนทั้งใน ขอบเขตของกลุ่มเสียงแหบ (การเป่าด้วยลมแรงขึ้นทำให้เกิดเสียงสูง เป็นคู่แปด กับเสียงตรงที่เป่าด้วยลมปกติ) และกลุ่มเสียงปกติ

๗.๑.๒ เสียงไม่เพี้ยน

๗.๑.๓ คุณภาพเสียงจากการประคบลม

๗.๒ ระทมมือ คือ ฝีมือในการเป่าที่สามารถเป่าเสียงลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน เช่น เสียงเรียบ เสียงตอด เสียงพรม เสียงครั้น เสียงโหย เสียงหวน เสียงปริบ เป็นต้น ทั้งนี้ทั้งส่วนเฉพาะของแต่ละลักษณะเสียง และ เมื่อเรียงร้อยเข้าร่วมกัน

๘. การแปลทำนอง

ขลุ่ยเป็นเครื่องเป่าในวงปี่พาทย์ เครื่องสายและมโหรี การบรรเลงจะช่วย เสริมความไพเราะของการบรรเลงรวมวง โดยยึดทำนองหลักของแต่ละเพลงให้เกิดท่วง ทำนองซึ่งเป็นทางของขลุ่ยโดยเฉพาะ การแปลทำนองนี้อาจจะทำให้เกิดทางขลุ่ยได้ หลายทาง (ยกเว้นเพลงบังคับทาง)

๙. ขีดความสามารถและสุนทรีย์

หมายถึง ความสามารถของผู้บรรเลง ซึ่งมีความแน่นในทุกด้าน เช่น แม่นนิ้ว แม่นเสียง แม่นจังหวะ แม่นทาง สามารถทำเป็นทำนองพร้อมด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของการเป่าขลุ่ยโดยเฉพาะ ให้มีความหนักเบา โหยหวน ช้า เร็ว เข้าจังหวะได้ อย่างถูกต้องสามารถสอดใส่อารมณ์เหมาะสมกับบทเพลงตามหลักวิชาและบทเพลง นั้น ๆ จนเกิดเป็นความงามและความพึงพอใจ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

หมายเหตุ การเป่าขลุ่ย สามารถเป่าได้มากกว่า ๑๑ เสียง แต่ในการบรรเลงไม่นิยม เป่าเกินเสียง ฟา สูง เพราะจะทำให้สำนวนเพลงไม่น่าฟัง

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงโทนโหรี

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนการบรรเลง

๑.๑ เลือกโทนโหรีได้ถูกต้อง

๑.๒ สภาพของหนังหน้าโทน ไม่ชำรุด ไม่แตก

๑.๓ ความตึงของหนังหน้าโทน อยู่ในสภาพที่ดีที่สุดแล้วดังกังวาน

๑.๔ ดึงสายเร่งเสียงให้หนังหน้ากลอง (โทนโหรี) ดึงจนได้เสียงที่เหมาะสม

๒. ทำน้

นั่งขัดสมาธิ หรือพับเพียบ (ซ้ายทับขวา) ลำตัวตรง ให้ตัวโตนวางอยู่บนตัก ลักษณะเฉียงกับลำตัว โดยให้ส่วนของปากลำโพงอยู่ด้านซ้ายของผู้ตี

๓. หลักการตี

ใช้มือขวาตีให้เกิดเสียง ใช้มือซ้ายประคองและบังคับเสียงที่ปากลำโพง โดยมีมือขวา ตีด้วยบริเวณส่วนกลางของฝ่ามือ เริ่มจากบริเวณโคนนิ้วทั้งสี่ (ชี้ กลาง นาง ก้อย) เรียงชิดติดกัน จนถึงส่วนปลายของอุ้งมือ ด้วยวิธีการกดฝ่ามือลง บริเวณกลางหนังหน้าโทน ให้ไกลไปด้านหลัง ในลักษณะกึ่งกดกึ่งถัดมือซ้าย ทำหน้าที่ในการบังคับเสียง ด้วยการใช้อุ้งมือเปิดและปิดที่บริเวณปากลำโพงของโตน พร้อมกันนั้นช่วยพยุงและประคองตัวโตนไว้ด้วย

๔. วิธีการตีโตน

จากหลักการตี ก่อให้เกิดวิธีและเสียงโตนดังนี้

เสียงโตนมี ๓ เสียง คือ เสียงท้ม จังหวะ และตะ ทั้งสามเสียงนั้น ใช้มือขวาตีในลักษณะดังนี้

๔.๑ เสียงท้ม คือการตีด้วยมือขวา ลงที่หน้าหนังโตน ดีแล้วยกมือขึ้นทันที เพื่อให้เสียงดังกังวาน

๔.๒ เสียงจังหวะ คือการตีด้วยปลายนิ้วชี้มือขวาตีลงบริเวณส่วนริมของหนังหน้าโตน (บริเวณชิดขอบของหน้าโตน) พร้อมกับใช้มือซ้ายบังคับเสียงด้วยการใช้อุ้งมือปิดปากลำโพงให้สนิท เมื่อตีลงแล้วจะยกมือขึ้นทันทีเพื่อให้เสียงกังวาน

๔.๓ เสียงตะ คือการตีด้วยมือขวาตีลงที่หน้าหน้าโทน คล้ายเสียงท้ม แต่เสียง
ตะดีแล้วต้องห้ามเสียงโดยการกดแนบมือกับหน้าหน้าโทน

๕. ความแม่นยำและถูกต้องของหน้าทับ

๕.๑ ผู้ตีสองคนต้องตีให้ถูกต้องตามหน้าทับที่ใช้กำกับบทเพลง ซึ่งได้แก่

๕.๑.๑ หน้าทับปรบไก่ ทุกอัตรา

๕.๑.๒ หน้าทับสองไม้ ทุกอัตรา

๕.๑.๓ หน้าทับพิเศษ หรือหน้าทับเฉพาะที่ใช้กับเพลงบางเพลง เช่น
หน้าทับลาว พม่า แสก มอญ เขมร เป็นต้น

๕.๒ เริ่มต้นเข้าเพลงได้ถูกต้อง โดยไม่คร่อมจังหวะหน้าทับ

๕.๓ ดำเนินต่อเนื่องไปโดยไม่คร่อมจังหวะหน้าทับและทำนองเพลง

๖. รสมือและคุณภาพเสียง

๖.๑ คือการตีที่ได้เสียงถูกต้อง ชัดเจน หนักแน่น ด้วยความดั่งที่เหมาะสมกับ
ทำนองเพลงและน้ำหนักเสียงที่เสมอกันกับรำมะนา

๗. การแปลทำนอง

หมายถึงวิธีการตีโทน ที่ประดิษฐ์ ดบแต่ง หรือพลิกแพลงมือเพิ่มขึ้นจากเดิม
โดยยึดมือพื้นฐานของแต่ละหน้าทับเป็นหลัก ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของโทนมโหรีเพื่อ
ให้เข้ากับทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน

๘. ชีตความสามารถ

๘.๑ สามารถพลิกแพลงการตีหน้าทับให้สัมพันธ์กับท่วงทำนองเพลงได้อย่าง
เหมาะสม โดยไม่เสียจังหวะและความหมายของเพลง

๘.๒ ช่วยประดับประดาให้แนวการบรรเลงเป็นไปด้วยดีโดยตลอด

๘.๓ ช่วยเสริมให้การบรรเลงกลมกลืน และมีรสชาติทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

๘.๔ เนื่องด้วยต้องตีร่วมกับรำมะนา ดังนั้นทั้งคู่จะต้องตีให้สัมพันธ์กันด้วยระดับเสียง
ที่กลมกลืนกัน ตลอดจนมีความสามารถเท่าทันกันในการตีพลิกแพลงร่วมกัน
เพื่อเพิ่มความไพเราะสนุกสนานตามสมควร

เกณฑ์ประเมินการบรรเลงรำมะนาโหรี

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนบรรเลง

๑.๑ การเลือกรำมะนาโหรีได้ถูกต้อง

๑.๒ สภาพของหนังหน้ารำมะนา อยู่ในสภาพที่ไม่ชำรุด ไม่แตก

๑.๓ ความตึงของหนังหน้ารำมะนา อยู่ในสภาพที่เมื่อตีแล้วดังกังวาน

๑.๔ ใส่สนับให้หนังหน้ารำมะนาตึง จนได้เสียงที่เหมาะสม

๒. ทำนอง

นั้งชัดสำมะอิ หรือพับเพียบ ลำตัวตรง ให้รำมะนาอยู่บนส่วนกลางของต้นขาซ้าย

๓. หลักการตี

ตีด้วยมือขวาทำให้เกิดเสียง และใช้มือซ้ายประคองตัวรำมะนา โดย

- มือขวา ตีด้วยฝ่ามือ ตั้งแต่โคนนิ้วทั้งสี่ที่เรียงชิดติดกัน จนถึงปลานิ้ว ตีลงที่หนังหน้ารำมะนาให้ปลายนิ้วทั้งสี่ชี้ตรงไปยังศูนย์กลางของหน้าหนัง
- มือซ้าย ใช้ประคองตัวรำมะนาให้หันหน้าออกรับมือผู้ตี อาจจะตรงหรือเฉียงเล็กน้อยก็ได้

๔. วิธีตีรำมะนา

จากหลักการตี ก่อให้เกิดวิธีตีรำมะนาและเสียง ดังนี้

๔.๑ เสียงตึง คือการตีด้วยมือขวา ลงที่หนังหน้ารำมะนา ตีแล้วยกมือขึ้นทันที เพื่อให้เสียงดังกังวาน

๔.๒ เสียงจ๊ะ คือการตีด้วยมือขวา โดยให้นิ้วทั้งห้าแยกออกจากกัน ตีลงบริเวณกึ่งกลางหน้าหนัง ใช้กำลังพอประมาณตีแล้วห้ามเสียงโดยการแนบ

๕. ความแม่นยำและถูกต้องของหนังหน้าทับ

๕.๑ ผู้ตีทั้งสองคนต้องตีให้ถูกต้องตามหน้าทับที่ใช้กับบทเพลง ซึ่งได้แก่

๕.๑.๑ หน้าทับปรบไก่ ทุกอัตรา

๕.๑.๒ หน้าทับสองไม้ ทุกอัตรา

๕.๑.๓ หน้าทับพิเศษ หรือหน้าทับเฉพาะที่ใช้กับเพลงบางเพลง เช่น หน้าทับลาว หน้าทับพม่า หน้าทับแขก หน้าทับเขมร เป็นต้น

๕.๒ เริ่มต้นเข้าเพลงได้ถูกต้อง โดยไม่คร่อมเพลงหรือคร่อมจังหวะ

๕.๓ ดำเนินต่อเนื่องไปได้โดยไม่คร่อมจังหวะหน้าทับและทำนองเพลง

๖. คุณภาพเสียงและระสมีอ

คือการตีให้ได้เสียงถูกต้อง ชัดเจน หนักแน่น ด้วยความดังที่เหมาะสมกับ ทำนองเพลงและน้ำหนักเสียงที่เสมอกันกับโทนมโหรี

๗. การแปรทำนอง

หมายถึงวิธีการตีของรำมะนา ที่ประดิษฐ์ ตบแต่ง หรือพลิกแพลงมือเพิ่มขึ้น จากเดิมโดยยึดมือพื้นฐานของแต่ละหน้าทับเป็นหลัก ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของ รำมะนา เพื่อให้เข้ากับท่วงทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน

๘. ขีดความสามารถและสุนทรีย์

๘.๑ สามารถพลิกแพลงการตีหน้าทับให้สัมพันธ์กับท่วงทำนองเพลงได้อย่าง เหมาะสม โดยไม่เสียจังหวะและความหมายของเพลง

๘.๒ ช่วยประดับประดาให้แนวการบรรเลงเป็นไปด้วยดีโดยตลอด

๘.๓ ช่วยเสริมให้แนวการบรรเลงกลมกลืน มีรสชาติ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

๘.๔ เนื่องด้วยต้องตีร่วมกันโทนมโหรี ดังนั้นทั้งคู่จะต้องตีสัมพันธ์กัน ด้วยระดับ เสียงที่กลมกลืนกัน ตลอดจนมีความสามารถเท่าเทียมกันในการตีพลิกแพลง ร่วมกันเพื่อเพิ่มความไพเราะและสนุกสนานตามสมควร

โทน-ร่ำมะนา (มโหรี)

เนื่องด้วยปัจจุบันนิยมใช้คนเดียวตีโทน และร่ำมะนา การประหมื่นในหัวข้อต่าง ๆ จะคล้ายกันกับการตีแยกคน ยกเว้น

๑. ทำนอง ผู้ตีจะนั่งขัดสมาธิหรือนั่งพับเพียบ ใช้มือซ้ายตีร่ำมะนา โดยให้ตัวระมะนาตั้งอยู่บนขาซ้ายเฉียงลำตัวร่ำมะนาเล็กน้อย ส่วนโทนใช้ตีด้วยมือขวา โดยให้โทนตั้งอยู่บนหน้าตัก ให้ปลายโทนหันมาทางซ้ายและหน้าโทนอยู่ทางขวาของผู้ตี

๒. หลักการตี

มือขวา ตีด้วยบริเวณส่วนกลางของฝ่ามือ เริ่มจากโคนนิ้วทั้งสี่ที่เรียงชิดติดกันจนถึงส่วนปลายของอุ้งมือ ด้วยวิธีการกดฝ่ามือลงบริเวณกลางหน้าหน้าโทน และให้ไกลไปด้านหน้าในลักษณะกึ่งกดกึ่งถัดจะได้เสียง "ทม" อีกอย่างหนึ่งตีด้วยการใช้ปลายนิ้วชี้ตีลงบริเวณริมขอบโทนหรือขอบหน้าหน้า จะได้เสียง "จ้ง"

มือซ้าย ตีด้วยบริเวณโคนนิ้วทั้งสี่จนถึงปลายนิ้ว ลงที่หน้าหน้าร่ำมะนา และใช้โคนอุ้งมือบังคับหรือพุงตัวร่ำมะนาไว้ สำหรับมือซ้ายที่ตีร่ำมะนา จะได้เสียง "ตึง" กับ "จ๊ะ"

เกณฑ์ประเมินการขับร้องเพลงไทย

๑. ทำนอง

๑.๑ นิ่งพับเพียบ

๑.๒ ไม่ทำแขน มือทั้งสองประสานวางอยู่บนหน้าตัก

๑.๓ ลำตัวตรง

๑.๔ มีสมาธิ อยู่ในอาการสำรวม ขณะร้องไม่หลุกหลิกไม่เหลียวซ้ายแลขวา หรือ
ชายตาไปมา

๑.๕ ไม่ใช่ทำหรือมือเคาะจังหวะอย่างเปิดเผย

๒. วิธีการขับร้อง

พื้นฐานการขับร้องเพลงไทย คือการเอื้อนเดินทำนองสลับกับการร้องถ้อยคำ
องค์ประกอบของวิธีการขับร้อง ได้แก่

๒.๑ ถ้อยคำ

๒.๒ การเปล่งเสียง

๒.๓ การหายใจ

๒.๔ จังหวะ

๒.๑ ถ้อยคำ

หมายถึงผู้ขับร้อง จะต้องร้องให้ชัดเจน ตามบทประพันธ์ แบ่งถ้อยคำในแต่ละ
ตอนได้ถูกต้องกับวิธีการขับร้อง การอ่านฉันทลักษณ์ รวมทั้ง คำควบกล้ำ ร, ล

๒.๑.๑ อ่านหรือท่องบทร้องตามเกณฑ์ได้ถูกต้อง

๒.๑.๑ อ่านหรือท่องบทร้องตามเกณฑ์โดยแบ่งได้ถูกต้องตามวรรคตอนของ
การประพันธ์ แต่คำควบกล้ำอาจยังออกเสียงได้ไม่สมบูรณ์

๒.๑.๓ อ่านหรือท่องบทร้อง ตามเกณฑ์ และหรือเพลงอื่น ๆ โดยแบ่งได้
ถูกต้องตามวรรคตอนของการประพันธ์รวมทั้งคำควบกล้ำและถูกต้อง
ตามจังหวะของเพลง

๒.๑.๔ อำนวยการทำงานของเสนาจะได้ถูกต้องตามลักษณะของโคลง ฉันท์ กาพย์ และกลอน

๒.๑.๕ ชี้นำร้องโดยเน้นถ้อยคำได้เหมาะสมและบรรจงกล่าวคำร้องได้อย่างประณีต

๒.๒ การเปล่งเสียง

หมายถึง การออกเสียงจาก ลำคอ ทรวงอก ท้อง และนาสิกได้ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ ไม่ออกเสียงเบา หรือตั้งจนเกินไป และการรักษาระดับเสียงได้คงที่ซึ่งหมายถึงเสียงไม่สูงหรือต่ำกว่าระดับเสียงดนตรีที่ต้องการ

๒.๒.๑ เปล่งเสียงไล่ระดับเสียงตามโน้ตสากล จาก โดต่ำ ถึงโดสูงลงหาต่ำ โดยไม่เพี้ยน

๒.๒.๒ เปล่งเสียงได้ยาว 1 ช่วง ของจังหวะฉิ่งฉับ ในอัตราสองชั้น และหายใจระหว่างการเปลี่ยนแต่ละระดับเสียง

๒.๒.๓ ไล่ระดับเสียงตามโน้ตสากลจากเสียงโดต่ำถึงโน้ตสูงขึ้นลงโดยไม่หายใจ

๒.๒.๔ เปล่งเสียงได้ยาว ๑ ช่วงของจังหวะฉิ่งฉับในอัตราสามชั้น

๒.๒.๕ เปล่งเสียงยาวได้ความดังที่คงที่

๒.๒.๖ ไล่ระดับเสียงขึ้นหรือลง ได้เกิน ๑ ช่วงเสียงโดยไม่หายใจ

๒.๒.๗ เปล่งเสียงได้ตรงตามเสียงเครื่องดนตรีที่บรรเลงนำ

๒.๒.๘ ออกเสียงเออโดยไม่เสียงจากต่ำไปหาสูงในลักษณะดังนี้

๒.๒.๘.๑ จากทรวงอก (เสียงระดับต่ำ)

๒.๒.๘.๒ จากลำคอ (เสียงระดับกลาง)

๒.๒.๘.๓ จากนาสิก (เสียงระดับสูง)

๒.๒.๙ เอื้อนตามทำนองของเพลงตามเกณฑ์ได้ชัดเจน โดยไม่เอื้อนเป็นคำ ๆ

๒.๒.๑๐ เสียงครั้น

๒.๒.๑๑ เสียงกระทบคู่ ๒

๒.๒.๑๒ เสียงกระทบคู่ ๓

๒.๒.๑๓ หลบเสียงจากสูงลงมาหาต่ำได้เหมาะสมถูกต้องตามหลักของการ
ชี้นำร้องเพลงไทย

๒.๒.๑๔ เน้นเสียง ประคบเสียง และกล่อมเสียง ตามผู้ประเมินทำตัวอย่างได้

๒.๒.๑๕ แสดงการออกเสียงแต่อาจไม่สมบูรณ์ ได้แก่

- เสียงเลื่อนไหล
- เสียงสะดุด
- เสียงขึ้น และลงจากนาสิก
- เสียงควง
- ม้วนเสียง

๒.๒.๑๖ แสดงการออกเสียงตามวิธีการโน้ตต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

๒.๓ การหายใจ

หมายถึง การหายใจได้ถูกต้อง ถูกต้องตามวรรคตอนของการเอื้อนทำนอง โดยไม่ขัดกับลีลาของเพลง

๒.๓.๑ หลักการและวิธีการ

๒.๓.๑.๑ ต้องพยายามหายใจเข้าให้ลึกเต็มที่โดยหายใจเข้าทางจมูก
อย่างไม่เกิดเสียงและเป็นไปตามธรรมชาติ

๒.๓.๑.๒ การผ่อนลม ค่อย ๆ ผ่อนลมให้ออกจากปากขณะที่ขับร้อง
ประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะตัวจะช่วยให้ผู้ขับร้อง
สามารถผ่อนลมออกจากปอดได้นานจึงร้องได้วรรคยาวใน
แต่ละช่วงการหายใจ

๒.๓.๑.๓ การหายใจถูกต้องวรรคตอนของทำนองและเนื้อเพลง
แต่เนื่องจากการขับร้องเพลงไทยการดำเนินทำนองอยู่ที่การ
เอื้อน ดังนั้นในการเอื้อนที่ไพเราะเหมาะสม ผู้ร้องจะต้อง
หายใจให้ถูกที่ ซึ่งส่วนใหญ่ช่วงการหายใจเข้าจะอยู่หลัง
จังหวะฉับ ของการตีฉิ่ง

๒.๓.๒ การประเมินการหายใจ

๒.๓.๒.๑ หายใจเข้าออกได้ลึก และผ่อนลมหายใจออกยาว ๒ คู่ของ

จังหวะฉิ่งในอัตราสองชั้น ได้ถูกต้องตามหลักการแต่อาจ
ยังไม่สมบูรณ์

- ๒.๓.๒.๒ หายใจเข้าได้ลึก และผ่อนลมหายใจออกยาว ๒ คู่ของจังหวะ
ฉิ่งในอัตราสองชั้นได้ถูกต้องตามหลักการและสมบูรณ์
- ๒.๓.๓.๓ หายใจ และผ่อนลมถูกต้องตามวรรคตอนของทำนองหรือ
เนื้อเพลง แต่อาจยังไม่สมบูรณ์
- ๒.๓.๒.๔ หายใจถูกต้องตามวรรคตอนของทำนองให้เป็นธรรมชาติ
ระหว่างการขับร้องได้อย่างสมบูรณ์

- การเปล่งเสียง** ผู้ขับร้องจะต้องเอื้อนทำนองโดยใช้ เสียง เออ เอย อี อือ เอ้ย
เออะ เฮอ ฮือ เอ็งเงอ และเอ็งเงย
- วิธีการทำเสียง เออ** ใช้น้ำหนักเสียงลึกลงอยู่ที่โคนลิ้น บังคับคอให้แข็ง ผะอริม
ฝีปากเล็กน้อย แล้วเปล่งเสียงออกจากคอโดยตรง โดยไม่ขยับ
คางและไม่หุบปาก
- วิธีการทำเสียง เอย** มีวิธีเช่นเดียวกับเสียง "เออ" จนเมื่อจะออกเสียง "เอย" ให้ขยับ
โคนลิ้นกระดกขึ้นหาเพดานปากเล็กน้อยให้ขอบลิ้นสองข้าง
กระทบเพดานปากแล้วแยกมุมปากออกเล็กน้อยให้เกิดเป็นเสียง
"อี" ที่ไม่ชัดเจนนักควบล้ำตามเสียงเออออกมาร่วมด้วย
- วิธีการทำเสียง อือ** ผะอริมฝีปากอ้าจากกันเล็กน้อยเปล่งเสียงออกจากคอโดยตรง
บังคับคางไว้ให้หนึ่งแล้วยกโคนลิ้นขึ้นเล็กน้อยเพื่อเปลี่ยนทางลม
ให้มากระทบเพดานปาก และเปล่งเสียงให้ออกมาทั้งทางจมูก
(เสียงขึ้นนาสิก) และทางปาก
- วิธีการทำเสียง อี** หลักการเหมือนการเปล่งเสียง "อือ" แต่ทำให้เสียงสะดุดสั้นลง

วิธีการทำเสียง เอ้ย เหมือนการทำเสียง "เออ" แต่ผันเสียงให้สูงขึ้นโดยไม่หุบปาก เปลี่ยนน้ำหนักเสียงในช่วงหางเสียงให้ไปอยู่ที่จุก

วิธีการทำเสียง อือ เหมือนกับการเปล่งเสียง "เฮอ" แต่ต้องออกเสียงให้มีน้ำหนัก เสียงขึ้นนาสิกแรงกว่าปกติ โดยยกโคนลิ้นกระดกขึ้นหาเพดาน ปากแต่ไม่ชิด เมื่อตามด้วยเสียงเออ มักจะมีเสียง "ง" ติดออกมาด้วยอันเป็นลักษณะการเอื้อนอย่างหนึ่งของไทยแต่ถ้าใช้ "เออ" คู่กับเสียง "อือ" จะไม่มีเสียง "ง" ติดมา

วิธีการทำเสียง ฮือ เผยริมฝีปากเล็กน้อย เปล่งเสียง "ฮือ" ผ่านออกมาช้า ๆ พร้อมกับผันเสียงขึ้นสูงให้เสียงออกทางจุก การเปล่งเสียงจะออกคำไม่ชัดเจนเมื่อจวนสุดเสียง ต้องค่อย ๆ ลดกำลังเสียงลงที่ละน้อย จนสุดหางเสียงใช้ปนในช่วงของการเอื้อน

วิธีการทำเสียง เอ็งเออ เริ่มต้นด้วยการเปล่งเสียง "เออ" แล้วกระดกโคนลิ้นขึ้นไปสัมผัสชิดเพดานปาก เสียงจะออกทางจุก และเกิดเสียง "เอ็ง" แล้วเปล่งเสียงต่อเหมือน "เออ" โดยติดเสียง "ง" มาด้วย

วิธีการทำเสียง เอ็งเอย เริ่มต้นด้วยการเปล่งเสียง "เออ" แล้วกระดกโคนลิ้นขึ้นไปสัมผัสชิดเพดานปาก เสียงจะออกทางจุก และเกิดเสียง "เอ็ง" แล้วเปล่งเสียงต่อเหมือน "เอย" โดยติดเสียง "ง" มาด้วย

๒.๔ จังหวะ

โปรดดูรายละเอียดในหัวข้อที่ ๔

๓. คุณภาพเสียง และรส

คุณภาพเสียง หมายถึง

- ๑. เสียงดังชัดเจน ซึ่งเกิดจากการร้องเต็มเสียงที่มีใช้การตะเบ็ง
- ๒. ระดับเสียงดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ และไม่เพี้ยน

๓. เสียงแจ่มใส ชัดเจน ไม่แตกพร่า หรือแหบ ทั้งในทางขึ้นสูงและทางลงต่ำ

รส หมายถึง ผลลัพธ์จากการขับร้องด้วยกลวิธีของการขับร้องต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์

๔. ความแม่นยำของทำนองหลัก

หมายถึงความสามารถในการท่องทำนองหลักของห้องวงใหญ่ ได้ถูกต้อง ทั้งนัยกเว้นเพลงที่แต่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างมิได้สัมพันธ์กับทำนองหลักในเชิงความของห้องวงใหญ่ เช่น เพลงละครบางเพลง ได้แก่ เพลงข้าปี โอบี เพ่เข็ดฉิ่ง ซึ่งอยู่ในวิชาเลือกด้านเพลงละครของระดับอุดมศึกษา

๕. ความแม่นยำในการขับร้องตามทำนองทางร้องที่กำหนดไว้ แนวการดำเนินทำนอง และจังหวะ

เพราะทางร้องของแต่ละเพลงอาจมีได้หลายทาง หัวข้อนี้จึงเป็นการประเมินความสามารถในด้าน

๑. การขับร้องถูกต้องครบถ้วน ตรงตามลักษณะของบทร้องและทำนองทางร้องที่กำหนดไว้ตลอดจนแนวการดำเนินทำนองตามที่อยู่ประพันธ์ได้กำหนดไว้

๒. ขับร้องไม่พลาดจังหวะ และครบถ้วนตามจังหวะหน้าทับของเพลง

๖. การเปลี่ยนทำนองบางประโยค และการทำทางเปลี่ยนของทางร้อง หมายถึง

๖.๑ ความสามารถในการเปลี่ยนทำนองใหม่จากทางร้องของเดิมเพียงบางประโยค อย่างถูกต้องตามหลักวิชา

๖.๒ แปรทำนองจากทางเครื่องให้เป็นทางร้องได้

๖.๒.๑ บางประโยค

๖.๒.๒ ทั้งเพลง

๖.๓ ทำทางเปลี่ยนใหม่จากทางร้องของเดิมทั้งท่อนอันได้แก่ กระบวนการเอื้อนเสียงที่เปลี่ยนแปลงไปจากแนวเดิม โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงลูกตกของทำนองหลัก

๗. ขีดความสามารถ และสุนทรีย์

หมายถึงความสามารถในการใช้เสียงขับร้อง ด้านการขับร้องถ้อยคำได้ชัดเจนและไม่เพี้ยนวรรณยุกต์ซึ่งแสดงออกได้อย่างชัดเจนทั้งความหมาย และอารมณ์ของบทร้องและการตกแต่งทำนองเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดไว้จนเกิดความงามและความพึงพอใจทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง ด้านการขับร้องให้เหมาะสมกับบทร้อง ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเห็นภาพทั้งนี้ผู้ขับร้องจะต้องใช้ทักษะ และกลวิธีการขับร้องให้เหมาะสมในแต่ละโอกาสด้วย เช่น การทอดเสียง ครั้นเสียง เน้นเสียง ผ่อนเสียง ย้ำเสียง กล่อมเสียง เป็นต้น

หมายเหตุ เนื่องด้วยกลวิธีการขับร้องไม่เคยมีกำหนดไว้ การฝึกหัดในอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นการเลียนเสียงตามแบบของครูผู้ฝึกที่เห็นว่าวิธีการขับร้องแบบนั้น ทำเสียงแบบนี้ จึงทำให้ไพเราะ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการขับร้องจะช่วยกันกำหนดกลวิธีและขานชื่อเพื่อให้เป็นศาสตร์การขับร้องที่เหมาะสมหรือสมบูรณ์ต่อไป

เกณฑ์ประเมินการใช้ฉิ่งกำกับจังหวะ (สำหรับการประเมินผู้ขับร้อง)

เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ด้านการขับร้องเพลงไทยได้กำหนดไว้ตั้งแต่ชั้น ๔ ว่า ผู้ขับร้องต้องสามารถใช้ฉิ่งกำกับจังหวะควบคู่กับการขับร้องด้วยตนเอง

- หัวเรื่องการประเมิน มีดังต่อไปนี้
 ๑. สำนวความพร้อมของเครื่องดนตรี และการปรับเครื่องดนตรี
 ๒. ท่านั่ง
 ๓. ท่าจับ
 ๔. วิธีการตี
 ๕. คุณภาพเสียง
 ๖. ความแม่นยำของจังหวะ
 ๗. ชีตความสามารถ
- รายละเอียดมีดังต่อไปนี้
 ๑. การสำวความพร้อมของเครื่องดนตรี และการปรับเครื่องดนตรี ความพร้อมของฉิ่งในการบรรเลง และการปรับให้เหมาะสมมีดังนี้
 - ๑.๑ ฉ่าฉิ่งทั้งคู่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
 - ๑.๒ ความยาวของเชือกระหว่างฉิ่งทั้งสองต้องยาวประมาณ ๑ ฟุตครึ่ง
 - ๑.๓ ปมเชือกทั้งด้านใน และด้านนอกของแต่ละฉ่าฉิ่งผูกไว้เหมาะสมและมั่นคง
 - ๑.๔ สามารถเลือกฉิ่งที่มีคุณภาพเหมาะสม
 - ๑.๕ สามารถปรับและจัดฉิ่งให้อยู่ในสภาพเหมาะสมสำหรับการบรรเลง
 ๒. ท่านั่ง นั่งพับเพียบ ลำตัวตรง
 ๓. ท่าจับ มือซ้าย ใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือจับเชือกและถือฉิ่งหงายในลักษณะตะแคงมือ บังคับไม่ให้ฉิ่งโคลง
 มือขวา นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือนิยมจับเชือกในลักษณะจับ ถือฉิ่งคว่ำในลักษณะคว่ำมือ บังคับให้ฉิ่งมั่นคง

แขนทั้งสอง อยู่ในลักษณะงอ ทางศอกพองาม มือขวาอยู่เหนือ
มือซ้าย มือล่างอยู่ประมาณระดับลิ้นปี่ (อนุโลมให้กับกันได้
สำหรับผู้ถนัดซ้าย)

๔. วิธีการตี

เมื่อปฏิบัติฉิ่งของมือขวาจะอยู่เหนือฉิ่งของมือซ้ายประมาณไม่เกินฝ่ามือการตี
มีดังนี้ ๔.๑ การตีให้เกิดเสียงฉิ่ง และฉับ

๔.๒ การรัวฉิ่ง

เสียงฉิ่ง ตีโดยใช้มือขวาบังคับให้ขอบของฝ่าฉิ่งบนกระทบขอบฝ่าฉิ่งล่างที่จับโดย
มือซ้ายประมาณบริเวณไม่เกินครึ่งฝ่าในลักษณะของการตีสะบัดออกเล็กน้อยให้เกิด
เสียงสั้นสะเทือนกังวานยาว ซึ่งทำได้โดยการเปิดนิ้วกลาง นาง และก้อยของมือขวาให้
พ้นจากฝ่าฉิ่งบน

เสียงฉับ ตีโดยใช้มือขวาบังคับให้ขอบของฝ่าฉิ่งบนประกบเต็มของฝ่าฉิ่งล่างโดย
ไม่ต้องใช้แรงกระแทก พร้อมกับรวบนิ้วกลาง นาง และก้อย ของมือขวา มาให้สัมผัส
กับฝ่าฉิ่งบนในขณะที่ฝ่าฉิ่งทั้งสองกระทบกัน

การรัวฉิ่ง จับฉิ่งทั้งสองในลักษณะการจับเช่นเดิม ด้วยระยะห่างกันไม่เกิน ๑ นิ้ว
มือ แล้วใช้ขอบของฝ่าฉิ่งบนกระทบขอบของฝ่าฉิ่งล่างไปมาในจังหวะที่ถี่

๕. คุณภาพเสียงฉิ่ง หมายถึงการตีฉิ่งที่

๕.๑ เกิดเสียงที่ใส กังวาน ชัดเจน

๕.๒ เสียงฉิ่งดังก้องประมาณกันกับเสียงฉับ

๕.๓ เสียงรัวต้องถี่และเรียบ ซึ่งหมายถึงระดับเสียงเท่ากันและสม่ำเสมอ

๖. ความแม่นยำของจังหวะ

หมายถึงการตีฉิ่งให้ถูกต้องกับวรรคตอน อัตราจังหวะ และประเภทของเพลงทั้งนี้
จะต้องกลมกลืนไปกับการบรรเลงรวมกลุ่มด้วย

๗. ชีตความสามารถ

หมายถึง ความสามารถในการตีฉิ่งดำเนินจังหวะได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ
เท่ากันกับการบรรเลงของกลุ่ม ตามลักษณะ และประเภทของบทเพลง

เครื่องกำกับจังหวะย่อย

ฉิ่ง

(สำหรับผู้บรรเลงเครื่องหนัง)

๑. การสำรวจความพร้อมและปรับเครื่องดนตรีก่อนการบรรเลง

- ๑.๑ ฉิ่งทั้งคู่ไม่ชำรุด ไม่แตกหรือบิ่น
- ๑.๒ ฉิ่งทั้งคู่ผูกเชือกไว้สำหรับตีอย่างเหมาะสม
- ๑.๓ เลือกฉิ่งที่มีน้ำหนักและเสียงที่ไพเราะเหมาะสม

๒. ทำนั้ง

นั้งขัดสมาธิ ลำตัวตรง มือทั้งสองจับฉิ่งไว้ข้างละอัน

๓. ทำจับ

๔. วิธีตีฉิ่ง

ตีด้วยการยกมือขวาที่จับฉิ่ง ตีลงมาในลักษณะกระทบกับฉิ่งอันล่างที่หงายรองรับซึ่งทำให้เกิดเสียงดังนี้

๔.๑ เสียงฉิ่ง คือการตีให้สองฝากระทบกัน ให้ขอบบนตีลงมาบริเวณกึ่งกลางของฝาล่าง พร้อมกันนั้นเปิดนิ้วกลาง นาง ก้อยออก เพื่อให้เสียงฉิ่งดังกังวาน

๔.๒ เสียงจับ คือการตีให้สองฝากระทบกัน ให้มือบนตีลงโดยประกบกับฝาล่างสนิท พร้อมกับให้นิ้วกลาง นาง ก้อย แพนชิดฝาล่างไว้

๕. ความแม่นยำและความถูกต้องของจังหวะ

๕.๑ ตีถูกต้องตามจังหวะที่ใช้กับบทเพลง เช่น

๕.๑.๑ จังหวะอัตรา ๓ ชั้น

๕.๑.๒ จังหวะอัตรา ๒ ชั้น

๕.๑.๓ จังหวะอัตราชั้นเดียว

๕.๑.๔ จังหวะพิเศษ คือจังหวะที่ตีเฉพาะบางเพลง เช่น

- ตีกับเพลงโธ่ต่าง ๆ
- ตีกับเพลงซำป๋อ หรือเพลงยานี้
- ตีกับเพลงร่ายชาติตรีต่าง ๆ
- ตีกับเพลงสำเนียงจีน
- ตีกับเพลงชมตลาด
- ตีกับเพลงเข็ดจีน
- ตีกับเพลงเข็ดจิ้ง หรือเข็ดกลอง
- ตีกับเพลงสรภัญญะ เป็นต้น

๕.๒ เริ่มต้นเข้าเพลงได้ถูกต้อง โดยไม่คร่อมจังหวะและคร่อมเพลง

๕.๓ ดำเนินต่อเนื่องไปโดยไม่คร่อมจังหวะ และทำนองเพลงโดยตลอดบทเพลง

๖. คุณภาพของเสียง

คือการที่ได้เสียงถูกต้อง ชัดเจน หนักแน่น ด้วยความดังที่เหมาะสม กลมกลืนกับเสียงร้อง และทำนองเพลง ตลอดจนวงดนตรีแต่ละประเภท

๗. ชีตความสามารถและสุนทรีย์

๗.๑ สามารถพลิกแพลงการตีจังหวะให้สัมพันธ์กับท่วงทำนองเพลงได้อย่าง

เหมาะสมโดยไม่เสียจังหวะและความหมายของเพลง

๗.๒ ช่วยประดับประดาให้แนวการบรรเลงเป็นไปด้วยดีโดยตลอด

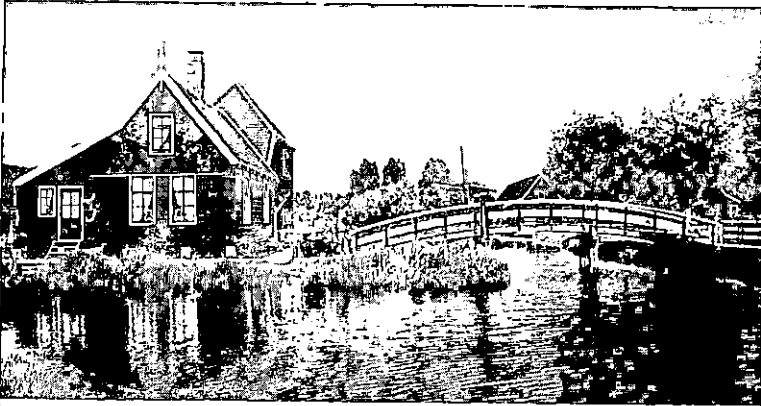
๗.๓ ช่วยเสริมให้การบรรเลงกลมกลืน และมีรสชาติ ทั้งฝ่ายผู้ฟังและผู้บรรเลง

การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ

อาจารย์ชานี สุวรรณช่าง *

การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศครั้งนี้มิใช่เป็นครั้งแรก ตลอดเวลาสี่ปีที่ผ่านมาเราได้ไปเผยแพร่ที่มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย มาแล้ว แต่คราวนี้นับเป็นการเดินทางที่ไกลที่สุดเท่าที่เคยไปเผยแพร่มา ทั้งนี้ เพราะศ.ไพพรรณ อินทนิล ประธานโครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับเชิญจากการท่องเที่ยวประเทศเนเธอร์แลนด์และ RVC Netherland-Indonesia ให้ไปร่วมแสดงนาฏศิลป์และดนตรีไทยในงานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของโลก หรือชื่อเป็นภาษาเนเธอร์แลนด์ว่า DEELNEMER/EXHIBITOR VAKANTIEBURS UTRECHT '๘๕ DEWERELD WIRDT STEEDS GROTER ๑๐-๑๕ JAN ณ เมืองอูเทรคต์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ มกราคม ๒๕๓๘ การแสดงที่นำไปเผยแพร่ได้แก่ รำอวยพร กฤดาภินิหาร มโนห์ราบุชายัญ พิณมอลัย เข็งกระดืบ และการวาดภาพประกอบเพลงเขมรไทรโยค ทั้งนี้เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ครบ ๕๐ ปี เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติได้รู้จักและเข้าใจเป็นการกระชับความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอีกด้วย

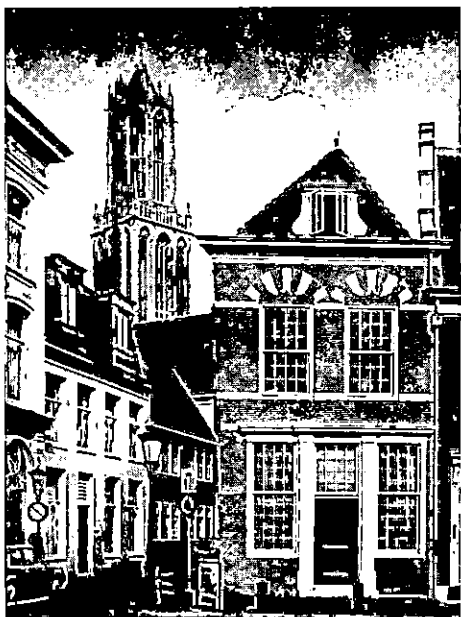
* อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยบูรพา

H O L L A N D

พระราชินีพร้อมด้วยพระสวามีและพระราชโอรส

เมืองอูลเทรคซ์
ประเทศเนเธอร์แลนด์
ที่พวกเราไปแสดง

UTRECHT

DEELNEMER/EXHIBITOR

VAKANTIEBEURS UTRECHT '95

Naam/Name _____

Organisatie/Organization _____

Handtekening/Signature _____

บัตรเข้าชมงานและสัญลักษณ์ของงาน

ที่พักของเราที่เมือง
AUSTERLIZ

ถ่ายภาพร่วมกับ
นักแสดงชาติต่าง ๆ

ผู้ประสานงานติดต่อให้โครงการของเราได้ไปเผยแพร่คือ ม.ร.ว.พสวรรณ จักรพันธ์ และคุณรมจิต สุภิมารส ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา เคยมารับการอบรมมัคคุเทศก์รุ่นที่ ๓ ตอนมาเรียนเออประทับใจเมื่ออาจารย์ผู้บรรยายเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทยได้เชิญคณะของเราไปสาธิตดนตรี นาฏศิลป์ และการวาดภาพประกอบดนตรีไทย เมื่อเธอเรียนจบหลักสูตรออกไปทำงานประจำอยู่ที่บริษัททัวร์ที่นำชาวเนเธอร์แลนด์มาเที่ยวประเทศไทย เขาก็อยากให้คณะของเราได้ไปเผยแพร่วัฒนธรรมไทยในงานนี้ เราจึงเสี่ยงไปทั้ง ๆ ที่ยังมีได้รับการช่วยเหลือค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากใครเลย เราต้องการไปเผยแพร่วัฒนธรรมไทยจริง ๆ อยากไปหาประสบการณ์ เพราะงานระดับโลกจะหาโอกาสเข้าร่วมงานเช่นนี้ได้ยากมาก มีเพียงไม่กี่ประเทศที่ได้รับคัดเลือกให้แสดงที่เวทีใหญ่ คณะของเราไปกัน ๑๐ คน มีทั้งเยาวชนและนิสิตที่ได้รับการคัดเลือกและอาจารย์ ข้าราชการที่ทำหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ พวกเราไปเล่นดนตรีแสดงนาฏศิลป์และวาดภาพประกอบดนตรีไทยงานนี้จัดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๐-๑๕ มกราคม ๒๕๓๘ แต่เราไปร่วมงานเฉพาะวันที่ ๑๓-๑๕ มกราคม ๒๕๓๘ มีผู้เข้าชมในงานนี้วันละ ๑๒๐,๐๐๐ คนเป็นอย่างต่ำ วันสุดท้ายมี ๑๕๐,๐๐๐ คน บริเวณจัดงานอยู่ภายในอาคารกว้างขวางมีพื้นที่มาก จัดเป็นกลุ่มประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ในอเมริกา ในเอเชีย จะมีแผ่นป้ายแสดงแผนผังจุดที่ตั้งของชาติต่าง ๆ ให้ทราบ เพื่อให้ผู้เข้าไปชมในงานได้ไปถึงที่หมายได้รวดเร็วไม่ต้องเดินวนเวียนจนหลงทาง แต่ละร้านของแต่ละชาติจะออกแบบตกแต่งโดยนำเอาเอกลักษณ์ของชาติมาเสริมเป็นจุดเด่น เมื่อเข้าไปในงานย่อมเกิดการเปรียบเทียบ จะสามารถวัดกันได้ถึงฐานะทางเศรษฐกิจ การเมือง การสังคม จะรู้ว่าชาติใดเห็นคุณค่าของการท่องเที่ยว ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และเอกชนมากน้อยเพียงไร ในด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม เพราะศิลปกรรมที่นำมาตกแต่งทั้งด้านจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม และศิลปะพื้นบ้าน ย่อมบ่งบอกถึงรสนิยม การเห็นคุณค่าของความงามตามธรรมชาติและความงามตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตลอดจนการเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม

เมื่อเดินผ่านร้านของชาติใดก็ตาม เจ้าหน้าที่จะคอยยิ้มต้อนรับ แม้จะสื่อความหมายทางภาษาไม่รู้เรื่อง แต่การต้อนรับแสดงออกถึงความมีน้ำใจที่ดีมีให้กับ พร้อมทั้งจะมอบแผ่นพับบ้างหนังสือบ้างแนะนำสถานที่น่าท่องเที่ยว พิมพ์ภาพสีสวยชัดเจนเห็นแล้วอยากไปเที่ยวไปสัมผัสด้วยตนเอง บางร้านยังแจกถุงเพื่อให้ใส่เอกสารน่าเที่ยวเหล่านี้ ส่วนมากเป็นร้านของสายการบินชาติต่าง ๆ ร้านของการบินไทยก็ทำถุงแจกเหมือนกัน การมาร่วมงานครั้งนี้ผมจึงได้รับเอกสารที่ทำการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเกือบทั่วโลก ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่หาได้ยากในเวลาอันสั้นเช่นนี้ เรามาร่วมงานในฐานะนักแสดง เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมจึงไม่ต้องซื้อบัตรเข้าชมงาน ทราบว่าบัตรราคาใบละ ๑๕ เหรียญกิลเดอร์ ๑ เหรียญเท่ากับ ๑๔.๖๗ บาท บัตรใบหนึ่งจึงมีค่าเป็นเงินไทยราว ๒๐๐ บาทเศษ ประชาสัมพันธ์ในงานจะประกาศให้ทราบว่า แต่ละวันมีผู้เข้าชมจำนวนเท่าใดโดยตรวจสอบได้จากการขายบัตร

เวทีการแสดงและการแสดงของเรา

พวกเราไปช่วยการแสดงที่ร้านการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การแสดงของชาติต่าง ๆ

ในงานนี้พวกเราตื่นตื่นที่ได้เห็นดอกทิวลิป ดอกไม้ประจำชาติของเนเธอร์แลนด์อย่าง
ใกล้ชิด สีสวย กลีบดอกก้านและใบดูคงทนไม่บอบบาง ซึ่งเขานำมาจัดจำลองสวนสาธารณะที่
ขึ้นชื่อ ดอกไม้ชนิดอื่น ๆ ด้วยมีที่หนึ่งเพื่อพักผ่อนภายในบริเวณสวนด้วย บางร้านจะแสดงการ
สาธิตการทำศิลปะพื้นบ้าน เช่น การทำเครื่องโลหะ การเย็บปักถักร้อยของแม่บ้าน ศิลปะการ
สานหญ้าเป็นเครื่องใช้อย่างงดงาม การแสดงดนตรีพื้นเมือง เมื่อว่างจากการแสดงบนเวทีใหญ่
คณะของเราได้ไปแสดงการเล่นดนตรีไทย สาธิตการเขียนภาพไทย เช่น หน้าพระ หน้านาง
หน้ายักษ์ หน้าลิง ภาพกษัตริย์ และลายกนกต่าง ๆ ที่ร้านของ RVTC และไปช่วยเล่นดนตรีไทย
ที่ร้านอาหารท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วยทำให้ชาวต่างชาติเกิดความสนใจหยุดชม นิสิตสาวที่
ไปแสดงนาฏศิลป์แต่งกายชุดการแสดงที่สวยงามสะดุดตาช่วยแจกแผ่นพับโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยว
ในเมืองไทย เพื่อเป็นการปลุกเร้าใจให้เขาอยากมาเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น

บนเวทีใหญ่ภายในงาน จะมีการแสดงของชาติต่าง ๆ หมุนเวียนกันไปซึ่งเริ่มการ
แสดงตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. ถึง ๒๑.๐๐ น. คณะของเราได้แสดง ๓ วัน คือวันที่ ๑๓ มกราคม
แสดงรอบค่ำ วันที่ ๑๔ มกราคม แสดงรอบเช้าและรอบค่ำ วันที่ ๑๕ มกราคม แสดงรอบบ่าย
รวม ๔ รอบ การแสดงของเราทุกคนเป็นที่ประทับใจของชาวต่างชาติที่เข้ามาชม เขาตั้งใจชม
อย่างมีสมาธิ บ้างก็ถ่ายรูป บ้างก็ทวิตไอ้ จบการแสดงของเราแต่ละรอบได้รับเสียงปรบมือ
ยาวนาน ทำให้พวกเราดีใจ ภูมิใจ หายเหน็ดเหนื่อย

การมาร่วมงานครั้งนี้เราลงทุนสูง มีความตั้งใจแรงกล้าที่จะมาเผยแพร่ วัฒนธรรมไทย
เนื่องในวโรกาสเฉลิมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
หัวเพื่อตอบสนองพระราชดำริและดำเนินรอยตามพระยุคลบาทที่พระองค์ทรงมีพระราชประสงค์
ให้ประชาชนชาวไทยได้รู้จักการทำงานแบบปิดทองหลังพระ เพื่อความเจริญมั่นคงของชาติ
สืบไป คณะของเราได้ไปเผยแพร่ครั้งนี้ประสบความสำเร็จ ก็เพราะพระบารมีของพระองค์
คุ้มครองให้ปลอดภัย และทำงานใหญ่ได้สำเร็จสมประสงค์ทุกประการ ในคณะของเราทุกคน
รู้อยู่แก่ใจ เราได้ทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จ เรารู้สึกภูมิใจ และตั้งใจที่ได้ทำในสิ่งที่จะก่อให้เกิด
ประโยชน์แก่ประเทศชาติอีกมากที่จะตามมา เราได้นำเอาศิลปวัฒนธรรมไทยมาใช้เป็นสื่อให้
นานาชาติได้มีความเข้าใจ รู้จักประเทศไทย อยากมาเที่ยวเมืองไทย อยากมาแลกเปลี่ยน
วัฒนธรรมกับเรา จึงเท่ากับเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิด
สันติสุขใหม่वलมนุษยชาติเป็นความหวังอันสูงสุดของมนุษย์ที่อยู่ร่วมโลกด้วยกันทั้งในปัจจุบัน
และอนาคต

รายชื่อผู้ได้รับรางวัลและนักดนตรีดีเด่น

ประเภทต่าง ๆ

จากผลการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๔

รายชื่อนักเรียนที่ชนะเลิศการประกวดดนตรีไทย ครั้งที่ ๑๔
วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียน นวมราชานุสรณ์ อ.เมือง จ.นครนายก

ผู้อำนวยการ ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมือน

ประเภทวงดนตรี ปี่พาทย์ไม้นวม

ผู้ควบคุม ๑. ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมือน ๒. นางสาวอุไร ชินะกาญจน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสามารถ ภิญโญ ๒. นางสุนีย์ จำรงค์

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายปรีชา	ทัฬหคง
๒. นายวิรัตน์	บุญลี
๓. เด็กชายอนุชา	มั่งมี
๔. นายวิเชียร	เอี่ยมกอง
๕. นายอุเทน	สิงห์ปาน
๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครือละม้าย
๗. เด็กชายพิชญ์	วิภักดี
๘. เด็กชายสิทธิชัย	ศรีมงคล
๙. เด็กชายศิริชัย	นารี
๑๐. เด็กชายวิระ	หอมประยูร
๑๑. นายฉลอง	ลีลาเขต
๑๒. เด็กชายภาณุวัฒน์	ยอดทอง
๑๓. เด็กหญิงอัญชุลีภรณ์	ฟ้าสำโรง

วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียน ศรียานุสรณ์ อ.เมือง จ.จันทบุรี

ผู้อำนวยการ นางสาวอารมณี ประพันธ์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอารมณี ประพันธ์ ๒. นางกัญญา สุทศศีล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายพันธ์ศักดิ์ โพธิ์เกษม ๒. นายนิยม สุขกิจ

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุภาพร	คงเพิ่มวงศ์
๒. เด็กหญิงคุณิณี	สอนสนธิ์
๓. เด็กหญิงราตรี	อ่อนคำศรี
๔. เด็กหญิงพัชรินทร์	บุญลอย
๕. เด็กหญิงศิริวรรณ	ขันติกุล
๖. เด็กหญิงกรกมล	ลี้อาเมตตาคุณ
๗. นางสาวปราณี	วิณวันก์
๘. เด็กหญิงจินตนา	พินิจสุขใจ
๙. เด็กหญิงศิริพร	ทองอยู่
๑๐. เด็กหญิงวราลี	สมารักษ์
๑๑. เด็กหญิงวรางคนิกา	พวงธนะสาร
๑๒. เด็กหญิงณัฏฐิรา	สมารักษ์
๑๓. เด็กหญิงพรพรรณ	ประเสริฐพรรณ
๑๔. เด็กหญิงอินทรา	มีชัย
๑๕. นางสาวโสภา	กวี
๑๖. นางสาวอภิญา	ภูมิศิริชโย

วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา

โรงเรียน อนุบาลชลบุรี อ.เมือง จ.ชลบุรี

ผู้อำนวยการ นายชัยรัตน์ ไมตรี

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายชัยรัตน์ ไมตรี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวเอมอร บุญยศิโรตม์ ๒. นางรุ่งนภา ร่วมมงคล

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงเกศสิรินทร์ ตันติวุฒิ
๒. เด็กหญิงดารารณี เสนารักษ์
๓. เด็กหญิงเอกสิริ เจนงยุทธ
๔. เด็กชายศமாகานต์ คำภารัตน์
๕. เด็กหญิงกิตติพร ปรีดาธรรม
๖. เด็กหญิงอภิตยา วาจายิ้ม
๗. เด็กชายนัยวัฒน์ เสริมศรี
๘. เด็กชายพฤทธิพล สร้อยสุวรรณ
๙. เด็กหญิงปฐมภรณ์ ถนอมศิลป์
๑๐. เด็กหญิงตรีญา บริบูรณ์
๑๑. เด็กชายปิยานนท์ ชูนิกร
๑๒. เด็กชายตะวัน อภิชิตพงษ์ชัย
๑๓. เด็กชายประติพัทธ์ อินทนิล
๑๔. เด็กหญิงชฎารัตน์ โพธิสมบุญ
๑๕. เด็กหญิงจิรวดี ยอดยิ่ง
๑๖. เด็กหญิงดาริน ตั้งทรงจิตรากุล

วงอังกะลุง ระดับประถมศึกษา

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระภาค อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

ผู้อำนวยการ นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ

ประเภทวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ ๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ ฉ่ำตุ้ย

ระดับมัธยมศึกษา

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุ่งนภา	เมืองสุข
๒. เด็กหญิงจินตนารัตน์	หมั่นกักดี
๓. เด็กหญิงฉวีวรรณ	แก้วรุ่งเรือง
๔. เด็กหญิงเอื้อมเดือน	แจ่มใจ
๕. เด็กชายวีรยุทธ	แจ่มใจ
๖. เด็กหญิงนิภาพรรณ	บัวใบ
๗. เด็กหญิงสุพรรณิ	ปิ่นมงคล
๘. เด็กชายสุวิทย์	เกตุพัฒนา
๙. เด็กชายสุรสิทธิ์	ทองอ่วม
๑๐. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี
๑๑. เด็กหญิงเพชรนัดดา	ทวีพันธ์
๑๒. เด็กหญิงสุจินต์	ศรีนรเศรษฐ์
๑๓. เด็กหญิงรวินันท์	โพธะ
๑๔. เด็กชายจตุพร	ปล้องทอง

химतीयว ररतुडडरठडकीकषर

रुररररररर अरनवरररररर अ.डरररररररररर र.रररररररर

रुरररररररर रररररररर ररररररर

रररररररररररर ररररररर

रुरररररर ॑. नररररररर ररररररर ॒. नररररररर ररररररररररर

रुररररररर ॑. नररररररर रररररररर ॒. नरररररररररर ररररररररर

॓. नरररररररररर रररररररर

रररररररररररर

॑. रररररररररररर ररररररर

รายชื่อผู้ได้รับรางวัลการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๑๔

วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ จ.นครนายก

๑. เด็กชายปรีชา	ทัฬหคง	(ม.๓/๔)	๒. นายวิรัตน์	บุญดี	(ม.๔/๒)
๓. เด็กชายอนุชา	มั่งมี	(ม.๑/๒)	๔. นายวิเชียร	เอี่ยมกอง	(ม.๖/๒)
๕. นายอุเทน	สิงห์ปาน	(ม.๖/๑)	๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครือละม้าย	(ม.๑/๑)
๗. เด็กชายพิษณุ	วิภาคดี	(ม.๓/๒)	๘. เด็กชายสิทธิชัย	ศรีมงคล	(ม.๑/๒)
๙. เด็กชายศิริชัย	นารี	(ม.๑/๒)	๑๐. เด็กชายวชิระ	หอมประยูร	(ม.๑/๔)
๑๑. นายฉลอง	ลีลาเขต	(ม.๕/๑)	๑๒. เด็กชายภาณุวัฒน์	ยอดทอง	(ม.๑/๑)
๑๓. เด็กหญิงอัญชลีภรณ์	ฟ้าสำโรง	(ม.๒/๕)			

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จ.จันทบุรี

๑๔. นายถิรัตน์	สมารักษ์	(ม.๖/๒)	๑๕. เด็กชายณัฐพงษ์	วงศ์แก้ว	(ม.๑/๒)
๑๖. นายองอาจ	เชิงไชย	(ม.๓/๑)	๑๗. นายนราธิป	โกศบาล	(ม.๓/๒)
๑๘. เด็กชายอนิรุต	วรวาท	(ม.๒/๑)	๑๙. เด็กชายคมสันต์	เทาสิริ	(ม.๑/๑)
๒๐. เด็กชายวัฒนา	เท่งกอน	(ม.๑/๑)	๒๑. เด็กชายแนววิทย์	นิยมวงษ์	(ม.๑/๑)
๒๒. เด็กชายจักรินทร์	บ้านเนิน	(ม.๑/๑)	๒๓. เด็กชายอรรรถพล	เทียมเงิน	(ม.๑/๘)
๒๔. เด็กชายอัคเดช	โชติปัญญา	(ม.๒/๒)	๒๕. นางสาวศิริวรรณ	พิริยธนากร	(ม.๖/๓)
๒๖. เด็กชายพัฒนศักดิ์	มณีเพชร	(ม.๑/๔)	๒๗. เด็กชายวิจักษณ์	วสุธาดา	(ม.๑/๕)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนวัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ

๒๘. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	(ม.๒)	๒๙. นางสาวเรวดี	อึ้งโพธิ์	(ม.๕)
๓๐. นางสาวอรอนงค์	อิงธานี	(ม.๔)	๓๑. เด็กชายวิรัตน์	กิตติธนศรี	(ม.๒)
๓๒. นายสุนทรชาติ	จระระ	(ม.๔)	๓๓. เด็กชายเจษฎา	พูลสำราญ	(ม.๒)
๓๔. เด็กชายเอนก	ทรงสนั่น	(ม.๒)	๓๕. เด็กหญิงชลธิชา	คำสุวรรณ	(ม.๒)
๓๖. เด็กหญิงวิลาวัลย์	ศรีเล็ก	(ม.๒)	๓๗. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยสีหา	(ม.๒)
๓๘. เด็กหญิงดวงใจ	โหมดวัฒนา	(ม.๒)	๓๙. เด็กหญิงปานวรรณ	สุวรรณ	(ม.๒)
๔๐. เด็กหญิงปิยวรรณ	สงวนทรัพย์	(ม.๒)			

วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จ.สมุทรปราการ

๔๑. นายสิทธิศักดิ์ สุขใสศากร (ม.๖)	๔๒. นายยุทธนา	ฉัทพรณรัตน์ (ม.๔)
๔๓. นางสาววิไลลักษณ์ โจ้หลัก (ม.๖)	๔๔. เด็กหญิงมณฑภา	ชมะโชติ (ม.๓)
๔๕. นางสาวอังสนา อินทร์บุญ (ม.๕)	๔๖. เด็กหญิงสุปราณี	ปิ่นมงคล (ม.๓)
๔๗. นางสาวสายฝน มั่นบำเพ็ญ (ม.๔)	๔๘. เด็กชายมานะ	มากกลาง (ม.๓)
๔๙. เด็กหญิงชนินฐา หอมแ่ม (ม.๓)	๕๐. นายสุรชาติษฐ์	ศรีสัตย์ชยะ (ม.๕)
๕๑. นางสาวภิราณี ศรีสัตย์ชยะ (ม.๕)	๕๒. เด็กหญิงณัฐราพร	หอมแ่ม (ม.๓)
๕๓. เด็กหญิงวราภรณ์ สุจริยา (ม.๒)	๕๔. นายชัยยศ	กันมา (ม.๖)
๕๕. นางสาวกุสุมา เทพสง่า (ม.๖)		

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนศรียานุสรณ์ จ.จันทบุรี

๕๖. เด็กหญิงสุภาพร คงเพ็มวงศ์ (ม.๒)	๕๗. เด็กหญิงคุณุฎิ	สอนสนธิ์ (ม.๒)
๕๘. เด็กหญิงราตรี อ่อนคำศรี (ม.๑)	๕๙. เด็กหญิงพัชรินทร์	บุญลอย (ม.๑)
๖๐. เด็กหญิงศิริวรรณ ชันติกุล (ม.๒)	๖๑. เด็กหญิงกรกมล	ลีชาเมตตาคุณ (ม.๑)
๖๒. นางสาวปราณี วิวัฒน์ (ม.๕)	๖๓. เด็กหญิงจินตนา	พินิจสุขใจ (ม.๒)
๖๔. เด็กหญิงศิริพร ทองอยู่ (ม.๑)	๖๕. เด็กหญิงวาราลี	สมารักษ์ (ม.๓)
๖๖. เด็กหญิงวรางคณา พงษ์ณะสาร (ม.๑)	๖๗. เด็กหญิงณัทธิรา	สมารักษ์ (ม.๔)
๖๘. เด็กหญิงพรพรรณ ประเสริฐพรณ (ม.๑)	๖๙. เด็กหญิงอินทรา	มีชัย (ม.๓)
๗๐. นางสาวโสภา กวี (ม.๔)	๗๑. นางสาวอภิญญา	ภูมิตริชโย (ม.๖)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนวัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ

๗๒. เด็กหญิงสุชาดา ทองคำ (ม.๒)	๗๓. เด็กหญิงนันทวัน	สมหวังพานิชย์ (ม.๒)
๗๔. เด็กหญิงรุ่งนภา ชัยสีหา (ม.๒)	๗๕. เด็กหญิงปานวรรณ	สุวรรณ (ม.๒)
๗๖. เด็กหญิงวิไลพร รักศรี (ม.๒)	๗๗. เด็กหญิงสารินี	โชติช่วง (ม.๓)
๗๘. เด็กหญิงนิดา พงษ์สุนทรศรี (ม.๒)	๗๙. เด็กหญิงธนิดา	เบ็งสงวน (ม.๒)
๘๐. เด็กหญิงเรณู นวลอาด (ม.๓)	๘๑. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน (ม.๒)
๘๒. เด็กชายเจษฎา พูลสำราญ (ม.๒)	๘๓. เด็กหญิงดวงใจ	โหมตวัฒนา (ม.๒)
๘๔. เด็กหญิงนิตา ชินสำราญ (ม.๒)	๘๕. เด็กหญิงลิริวิมล	สรรพประเสริฐ (ม.๒)
๘๖. เด็กหญิงวิลาวัลย์ ศรีเล็ก (ม.๒)	๘๗. เด็กหญิงปิยวรรณ	สงวนทรัพย์ (ม.๒)

วงอังกษलग ระดับประถมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวัดบ้านระกาศ จ.สมุทรปราการ

๘๘. เด็กหญิงรุ่งนภา เมืองสุข (ป.๕)	๘๙. เด็กหญิงจินตนารัตน์ หมั่นศักดิ์ (ป.๕)
๙๐. เด็กหญิงฉวีวรรณ แก้วรุ่งเรือง (ป.๕)	๙๑. เด็กหญิงเอี่ยมเดือน แจ่มใจ (ป.๕)
๙๒. เด็กชายวีรยุทธ แจ่มใจ (ป.๕)	๙๓. เด็กหญิงนิภาพรรณ บัวใบ (ป.๖)
๙๔. เด็กหญิงสุพรรณิ ปิ่นมงคล (ป.๕)	๙๕. เด็กชายสุวิทย์ เกตุพัฒน์ (ป.๕)
๙๖. เด็กชายสุรสิทธิ์ ทองอ่วม (ป.๕)	๙๗. เด็กชายอนุสรณ์ ม่วงศรี (ป.๕)
๙๘. เด็กหญิงเพชรนัดดา ทวีพันธ์ (ป.๕)	๙๙. เด็กหญิงสุจินต์ ศรีนรเศรษฐ์ (ป.๕)
๑๐๐. เด็กหญิงรวินันท์ โประ (ป.๓)	๑๐๑. เด็กชายจตุพร ปล้องทอง (ป.๕)

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนวัดขมนิมิตร จ.สมุทรปราการ

๑๐๒. เด็กหญิงประยงค์ พวงมาลัย (ป.๖)	๑๐๓. เด็กหญิงพิมพ์ใจ สบายแท้ (ป.๖)
๑๐๔. เด็กหญิงรัตยา อินสุวรรณ (ป.๖)	๑๐๕. เด็กหญิงปิยนุช บุญเกิน (ป.๖)
๑๐๖. เด็กหญิงนพรัตน์ อำพุด (ป.๖)	๑๐๗. เด็กหญิงสุนิษา กริ่งจันทร์ (ป.๖)
๑๐๘. เด็กหญิงเรวดี เกิดสุวรรณ (ป.๖)	๑๐๘. เด็กชายวีระ เกตุสาคร (ป.๖)
๑๑๐. เด็กชายพิสันต์ พุฒพึงทรัพย์ (ป.๖)	๑๑๑. เด็กชายพีระวัฒน์ บุญสูง (ป.๖)
๑๑๒. เด็กชายสิงหล โยธารินทร์ (ป.๖)	๑๑๓. เด็กชายนนทชัย มะโนมัน (ป.๖)
๑๑๔. เด็กชายมนตรี สนตระกูล (ป.๖)	๑๑๔. เด็กหญิงสุพัฒตรา สิงห์ยาม (ป.๖)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวัดหัวสำโรง จ.ฉะเชิงเทรา

๑๑๖. เด็กหญิงอรพิน สมใจ (ป.๖)	๑๑๗. เด็กหญิงราตรี เลิศศิริ (ป.๖)
๑๑๘. เด็กหญิงนันทรัตน์ แต่เจริญ (ป.๖)	๑๑๙. เด็กหญิงลักขณา ชาปู้ (ป.๕)
๑๒๐. เด็กหญิงจรัสศรี สำเรียง (ป.๕)	๑๒๑. เด็กหญิงวิมล ชูเจริญ (ป.๕)
๑๒๒. เด็กหญิงสมลักษณ์ สรามศิริ (ป.๕)	๑๒๓. เด็กหญิงดวงใจ บำรุงสำราญ (ป.๖)
๑๒๔. เด็กหญิงบุปผา ศิลประเสริฐ (ป.๖)	๑๒๕. เด็กหญิงสิริญา แยกเทศ (ป.๓)
๑๒๖. เด็กหญิงสุภาพร โสมเมธา (ป.๕)	๑๒๗. เด็กหญิงรุ่งรัตน์ โสมเมธา (ป.๕)
๑๒๘. เด็กชายกรีธาพล สิริพรหม (ป.๕)	๑๒๘. เด็กชายนคร มุลพานิช (ป.๖)

วงเครื่องสายผสม ระดับประถมศึกษา

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลชลบุรี จ.ชลบุรี

๑๓๐. เด็กหญิงเกศสิรินทร์ ตันดีวุฒิ	(ป.๖/๔)	๑๓๑. เด็กหญิงดารามณี เสนารักษ์	(ป.๕/๒)
๑๓๒. เด็กหญิงเอกสิริ เจนงยุทธ	(ป.๖/๑๐)	๑๓๓. เด็กชายศมากานต์ คำภารัตน์	(ป.๖/๑)
๑๓๔. เด็กหญิงกิตติพร ปรีดาธรรม	(ป.๖/๗)	๑๓๕. เด็กหญิงอภิตยา วาจาอิม	(ป.๖/๙)
๑๓๖. เด็กชายนัยวัจน์ เสริมศรี	(ป.๕/๗)	๑๓๗. เด็กชายพฤทธิพลสร้อยสุวรรณ	(ป.๖/๙)
๑๓๘. เด็กหญิงปฐมภรณ์ ณหอมศิลป์	(ป.๖/๘)	๑๓๙. เด็กหญิงดรินยา บริบูรณ์	(ป.๖/๑๐)
๑๔๐. เด็กชายปธานนท์ ชูนิกร	(ป.๖/๙)	๑๔๑. เด็กชายตะวัน อภิชาติพงษ์ชัย	(ป.๖/๗)
๑๔๒. เด็กชายประติพัทธ์ อินทนิล	(ป.๕/๕)	๑๔๓. เด็กหญิงชฎารัตน์ โพธิ์สมบุญ	(ป.๖/๙)
๑๔๔. เด็กหญิงจิรวดี ยอดยิ่ง	(ป.๖/๙)	๑๔๕. เด็กหญิงดาริน ตั้งทรงจิตรากุล	(ป.๖/๙)

รองชนะเลิศอันดับหนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนบ้านห้วยกะปิ จ.ชลบุรี

๑๔๖. เด็กหญิงวรัญญา อรุโณ	(ป.๖/๒)	๑๔๗. เด็กหญิงรัชну เพ็ญอัน	(ป.๕/๑)
๑๔๘. เด็กหญิงระเบียบ จีบแก้ว	(ป.๖/๒)	๑๔๙. เด็กชายณัฐพล แก้วรุ่ง	(ป.๕/๓)
๑๕๐. เด็กหญิงพรทิพย์ เพิ่มพูนผล	(ป.๖/๑)	๑๕๑. เด็กหญิงธิดารัตน์ พฤทธิไพฑูริย์	(ป.๖/๒)
๑๕๒. เด็กชายกรกฎ ฤทธิงาม	(ป.๖/๒)	๑๕๓. เด็กชายคมสัน มีวน	(ป.๖/๒)
๑๕๔. เด็กหญิงศิริภาณี พิงวารี	(ป.๕/๑)	๑๕๕. เด็กหญิงสุนิสา ศรีละโคตร	(ป.๕/๓)
๑๕๖. เด็กหญิงระวี สังข์ทอง	(ป.๖/๒)	๑๕๗. เด็กหญิงอรวรรณ จันทร์แสง	(ป.๖/๒)
๑๕๘. เด็กชายกริชชัย ร่องคำ	(ป.๖/๓)	๑๕๙. เด็กชายนิพนธ์ บุญเรือน	(ป.๖/๑)
๑๖๐. เด็กหญิงจุฑามาศ จิระภัทรตระกูล	(ป.๕/๑)	๑๖๑. เด็กชายอนันต์ นุชพันธ์	(ป.๕/๑)

รองชนะเลิศอันดับสอง ได้แก่ โรงเรียนคลองมหาวก์ จ.สมุทรปราการ

๑๖๒. เด็กหญิงบุษบง กุนอก	(ป.๕)	๑๖๓. เด็กหญิงอรุณรัตน์ มละโยธา	(ป.๕)
๑๖๔. เด็กหญิงดารณี เศษรินทร์	(ป.๖)	๑๖๕. เด็กหญิงสมานรัตน์ บุญชาติ	(ป.๖)
๑๖๖. เด็กหญิงวาสนีย์ ศรีเทระญู	(ป.๕)	๑๖๗. เด็กหญิงจันทิมา นาทองลาย	(ป.๕)
๑๖๘. เด็กหญิงปิยาภรณ์ เจริญลา	(ป.๕)	๑๖๙. เด็กหญิงสัมพันธ์ แสงวงษ์	(ป.๖)
๑๗๐. เด็กหญิงเพียว ชาวทรงธรรม	(ป.๖)	๑๗๑. เด็กหญิงนาตยา คำแก่นแก้ว	(ป.๕)
๑๗๒. เด็กหญิงจุฬาลักษณ์ หวังประเสริฐ	(ป.๖)	๑๗๓. เด็กชายอภิชาติ สารเล็ก	(ป.๖)
๑๗๔. เด็กชายประวิทย์ ชัยนการ	(ป.๕)	๑๗๕. เด็กหญิงดวงดาว เศษรินทร์	(ป.๓)
๑๗๖. เด็กชายชันโตส ทาปาเซตรี	(ป.๕)	๑๗๗. เด็กหญิงพรทิพย์ ยอดแซ	(ป.๕)

**รายนามนักดนตรีดีเด่นประเภทต่าง ๆ
จากผลการประกวดดนตรีไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 14**

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	โรงเรียน (จ.ชลบุรี)	ประเภท ระดับประถมศึกษา
๑.	เด็กหญิงรวงทิพย์ คนชม	พนัสศึกษาลัย (ป.๖/๗)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒.	เด็กชายณัฐพล โจนไพฑูรย์	พนัสศึกษาลัย (ป.๔/๕)	โหม่ง วงเครื่องสายผสม
๓.	เด็กชายปิยานนท์ ชูนิกร	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๙)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๔.	เด็กชายตะวัน อภิชาติพงษ์ชัย	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๗)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๕.	เด็กชายศมาภานต์ คำภารัตน์	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๖.	เด็กหญิงปฐมภรณ์ ถนอมศิลป์	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๘)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๗.	เด็กหญิงกิตติพร ปรีดาธรรม	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๗)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๘.	เด็กชายประดิพัทธ์ อินทนิล	อนุบาลชลบุรี (ป.๔/๕)	ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
๙.	เด็กหญิงดาริน ตั้งทรงจิตรากุล	อนุบาลชลบุรี (ป.๖/๙)	รองชนะเลิศอันดับหนึ่งซิมเดี่ยว
๑๐.	เด็กหญิงพรทิพย์ เพิ่มพูนผล	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๑.	เด็กหญิงธิดารัตน์ พงษ์ไพฑูรย์	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๒.	เด็กชายกริชชัย ร่องคำ	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๓)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๓.	เด็กชายนิพนธ์ บุญเรือน	บ้านห้วยกะปิ (ป.๖/๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๔.	เด็กหญิงจุฑามาศ จิระภัทรตระกูล	บ้านห้วยกะปิ (ป.๔/๑)	ซิม วงเครื่องสายผสม
๑๕.	เด็กชายณัฐพล แก้วรุ่ง	บ้านห้วยกะปิ (ป.๕/๓)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๖.	เด็กหญิงพรพิมล สุดใจรัก	วัดมโนรม (ป.๖)	ซิม วงเครื่องสายผสม
๑๗.	เด็กหญิงสุทธวรรณ หลงมา	วัดมโนรม (ป.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๘.	เด็กหญิงรุ่งทิพย์ ฮวนนรินทร์	วัดมโนรม (ป.๖)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๑๙.	เด็กหญิงสุจิตรา ทองม้วน	วัดมโนรม (ป.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๐.	เด็กหญิงวัชรี พึ่งพวก	วัดมโนรม (ป.๖)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
		(จ.สมุทรปราการ)	ระดับมัธยมศึกษา
๒๑.	นางสาวภิราณี ศรีสัตย์ชยะ	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๕)	ฉาบเล็ก วงเครื่องสายผสม
๒๒.	เด็กชายมานะ มากกลาง	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๓.	นายสิทธิศักดิ์ สุขใสสาร	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๔.	นายยุทธนา ฉันทพรณรัตน์	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๔)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๕.	นางสาววิไลลักษณ์ ใจหลัก	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๖)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๒๖.	เด็กหญิงมณฑกา ชมะโชติ	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม

๒๗. นางสาวอังสนา	อินทร์บุญ	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๒๘. เด็กหญิงสุปราณี	ปิ่นมงคล	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๒๙. เด็กหญิงชนิษฐา	หอมแซม	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๓)	ขิม วงเครื่องสายผสม
๓๐. นายชัยยศ	กันมา	ราชวินิตบางแก้ว (ม.๖)	โหม่งระฆังวงเครื่องสายผสม (จ.ปราจีนบุรี) ระดับมัธยมศึกษา
๓๑. เด็กหญิงคณิงนุช	จิตรพานิช	มารีวิทยา (ม.๑)	ฉาบ วงเครื่องสายผสม
๓๒. เด็กหญิงพรพิมล	สุขสมบัติ	มารีวิทยา (ม.๑)	กรับ วงเครื่องสายผสม
๓๓. เด็กชายวัชระ	เขี้ยวสะอาด	มารีวิทยา (ม.๑)	ขลุ่ยหลีบ วงเครื่องสายผสม
๓๔. เด็กชายปริญญา	ฉ่ำเจริญ	มารีวิทยา (ม.๓)	ขลุ่ยเพียงออ วงเครื่องสายผสม
๓๕. เด็กหญิงธีรพันธ์	สุดใจชื่น	มารีวิทยา (ม.๑)	ขับร้อง วงเครื่องสายผสม
๓๖. เด็กหญิงวิภาวรรณ	คัมศิริ	มารีวิทยา (ม.๒)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๓๗. เด็กชายภาณุมาศ	ชุ่มชื่น	มารีวิทยา (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๓๘. เด็กหญิงวิชนีย์	ศรีสะอาด	มารีวิทยา (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๓๙. เด็กชายจาตุรงค์	กิจดี	มารีวิทยา (ม.๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๔๐. เด็กชายชนา	อาชีพเจริญ	มารีวิทยา (ม.๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๔๑. เด็กหญิงวงศัวรรณ	คมสราวุธ	มารีวิทยา (ม.๓)	ซอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๔๒. เด็กหญิงสุภาวดี	กษิณศรี	มารีวิทยา (ม.๑)	ซอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๔๓. เด็กชายประจักษ์	ดัดงาม	มารีวิทยา (ม.๑)	ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
๔๔. เด็กหญิงชวันธร	มงคลเลิศลพ	มารีวิทยา (ม.๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๔๕. เด็กหญิงธีรพันธ์	สุดใจชื่น	มารีวิทยา (ม.๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม (จ.สมุทรปราการ) ระดับมัธยมศึกษา
๔๖. เด็กหญิงคันธรส	อินดูไทย	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ขลุ่ยหลีบ วงเครื่องสายผสม
๔๗. เด็กหญิงพนิดา	กาญจนเรืองรัตน์	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ขลุ่ยเพียงออ วงเครื่องสายผสม
๔๘. เด็กหญิงกังกมล	มนต์อ่อน	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๔๙. เด็กหญิงวาสนา	ดอกรักษ์	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๕๐. เด็กหญิงชุดิมา	สุวรรณมาลัย	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๕๑. เด็กหญิงปิยธิดา	อาราวี	วิสุทธิกษัตริ์ (ม.๓)	ขิม วงเครื่องสายผสม (จ.สมุทรปราการ) ระดับมัธยมศึกษา
๕๒. เด็กหญิงนิดา	พงษ์สุนทรศรี	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ขลุ่ยหลีบ วงเครื่องสายผสม
๕๓. เด็กหญิงธนิดา	เบ็งสงวน	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ขลุ่ยเพียงออ วงเครื่องสายผสม
๕๔. เด็กหญิงสุชาดา	ทองคำ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๕๕. เด็กหญิงนันท์วัน	สมหวังพานิชย์	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม

๕๖. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๕๗. เด็กชายเจษฎา	พูลสำราญ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๕๘. เด็กหญิงวิไลพร	รักศรี	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๕๙. เด็กหญิงสาริณี	โชติช่วง	วัดทรงธรรม (ม.๓)	ซอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๖๐. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยสีทา	วัดทรงธรรม (ม.๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๖๑. เด็กหญิงปานวรรณ	สุวรรณ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๖๒. เด็กหญิงเรณู	นวลสอาด	วัดทรงธรรม (ม.๓)	ซิม วงเครื่องสายผสม
๖๓. นางสาวอรอนงค์	อิงธานี	วัดทรงธรรม (ม.๔)	ระนาดทุ้ม วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๖๔. เด็กหญิงชลธิชา	คำสุวรรณ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ซอฮู้ วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๖๕. นางสาวเรวดี	อึ้งโพธิ์	วัดทรงธรรม (ม.๕)	ฆ้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๖๖. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ขลุ่ย วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๖๗. เด็กชายเจษฎา	พูลสำราญ	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๖๘. เด็กชายเอนก	ทรงสนั่น	วัดทรงธรรม (ม.๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๖๙. เด็กหญิงดวงใจ	โหมดวัฒนา	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ฉาบเล็ก วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๗๐. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยสีทา	วัดทรงธรรม (ม.๒)	ฉิ่ง วงปี่พาทย์ไม้ نرم
		(จ.นครนายก)	ระดับมัธยมศึกษา
๗๑. นายอุเทน	สิงห์ปาน	นมราชานุสรณ์ (ม.๖/๑)	ขลุ่ยเพียงออ วงเครื่องสายผสม
๗๒. เด็กชายอนุชา	มั่งมี	นมราชานุสรณ์ (ม.๑)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๗๓. เด็กหญิงโฉมศรี	ปลื้มใจ	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๗๔. นายฉลอง	สีลาเขต	นมราชานุสรณ์ (ม.๕/๑)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๗๕. นายวิรัตน์	บุญลี	นมราชานุสรณ์ (ม.๔/๒)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๗๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครื่องละม้าย	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	ซอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๗๗. เด็กหญิงสมจิตร	ทรัพย์พรหม	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	ซอฮู้ วงเครื่องสายผสม
๗๘. เด็กหญิงจุรีรัตน์	ช่วยธานี	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๗๙. เด็กหญิงสุกัญญา	อไพจิตร	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๘๐. เด็กชายปรีชา	ทัพคง	นมราชานุสรณ์ (ม.๓/๔)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๘๑. นายวิรัตน์	บุญลี	นมราชานุสรณ์ (ม.๔/๒)	ระนาดทุ้ม วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๘๒. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครื่องละม้าย	นมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	ซอฮู้ วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๘๓. เด็กชายอนุชา	มั่งมี	นมราชานุสรณ์ (ม.๑)	ฆ้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๘๔. นายอุเทน	สิงห์ปาน	นมราชานุสรณ์ (ม.๖/๑)	ขลุ่ยเพียงออ วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๘๕. นายวิเชียร	เอี่ยมมก	นมราชานุสรณ์ (ม.๖/๒)	ฆ้องวงเล็ก วงปี่พาทย์ไม้ نرم
๘๖. นายฉลอง	สีลาเขต	นมราชานุสรณ์ (ม.๕/๑)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้ نرم

๘๗. เด็กชายภาณุวัฒน์	ยอดทอง	นวมราชานุสรณ์ (ม.๑/๑)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๘. เด็กชายวชิระ	หอมประยูร	นวมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	โหม่ง วงปี่พาทย์ไม้นวม
๘๙. เด็กชายศิริชัย	นารี	นวมราชานุสรณ์ (ม.๑/๔)	กรับ วงปี่พาทย์ไม้นวม
๙๐. เด็กชายสิทธิชัย	ศรีมงคล	นวมราชานุสรณ์ (ม.๗/๔)	ฉาบเล็ก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๙๑. เด็กชายพิชญ์	วิภาภักดิ์	นวมราชานุสรณ์ (ม.๓/๒)	ฉิ่ง วงปี่พาทย์ไม้นวม
๙๒. เด็กหญิงอัญชลีภรณ์	ฟ้าสำโรง	นวมราชานุสรณ์ (ม.๒/๔) (จ.จันทบุรี)	ซับริ่อง วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา
๙๓. นางสาวอภิญญา	ภูมิศิริชโย	ศรียานุสรณ์ (ม.๖)	ซับริ่อง วงเครื่องสายผสม
๙๔. เด็กหญิงสุภาพร	คงเพิ่มวงศ์	ศรียานุสรณ์ (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๙๕. เด็กหญิงดุชนฎี	สอนสนธิ์	ศรียานุสรณ์ (ม.๒)	ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
๙๖. เด็กหญิงศิริวรรณ	ชันติกุล	ศรียานุสรณ์ (ม.๒)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๙๗. เด็กหญิงกรกมล	ลือชาเมตตาคุณ	ศรียานุสรณ์ (ม.๑)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๙๘. นางสาวโสภา	กวี	ศรียานุสรณ์ (ม.๔) (จ.ชลบุรี)	ซิม วงเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา
๙๙. เด็กหญิงจิรภา	เมธาวรกุล	ชลกันยานุกุล (ม.๒/๑)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๑๐๐. เด็กหญิงอัญญา	ธรรมเจริญ	ชลกันยานุกุล (ม.๓/๒)	ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
๑๐๑. นางสาวสมพร	แซ่ฮ้อ	ชลกันยานุกุล (ม.๕/๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๐๒. เด็กหญิงพนิดา	อากาศอำนวย	ชลกันยานุกุล (ม.๓/๒) (จ.ระยอง)	โทนระฆังหวางเครื่องสายผสม ระดับมัธยมศึกษา
๑๐๓. เด็กหญิงชมพูนุช	คำแหง	แกลง "วิทยสถาวร" (ม.๒/๑)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๔. นายโอฬาร	พาชื่น	แกลง "วิทยสถาวร" (ม.๓/๕) (จ.ฉะเชิงเทรา)	ซลู่ย วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา
๑๐๕. เด็กชายมนต์รัก	อ้วนสร้อย	บางคล้าวิทยาคม (ม.๗/๕)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๖. เด็กชายราเชนทร์	ใหม่เมธี	บางคล้าวิทยาคม (ม.๒/๔)	ฆ้องวงใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๗. เด็กชายณรงค์	สิงห์นวล	บางคล้าวิทยาคม (ม.๒/๔)	ฆ้องวงเล็ก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๘. เด็กชายฉลาด	ศิริเพชร	บางคล้าวิทยาคม (ม.๓/๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๐๙. เด็กชายจักรพันธ์	บุญเผือก	บางคล้าวิทยาคม (ม.๒/๔) (จ.จันทบุรี)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม ระดับมัธยมศึกษา
๑๑๐. เด็กชายณัฐพงษ์	วงษ์แก้ว	เบญจมราชูทิศ (ม.๑)	ระนาดเอก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๑๑. นายนราธิป	โภคบาล	เบญจมราชูทิศ (ม.๓/๒)	ระนาดทุ้ม วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๑๒. เด็กชายอรุณพล	เทียนเงิน	เบญจมราชูทิศ (ม.๑/๔)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม
๑๑๓. เด็กชายอัคเดช	โชติปัญญา	เบญจมราชูทิศ (ม.๒/๒)	กลองแขก วงปี่พาทย์ไม้นวม

๑๑๔. เด็กหญิงอรทัย กั้นประเสริฐ	(จ.ฉะเชิงเทรา)	ระดับมัธยมศึกษา
๑๑๕. เด็กหญิงอุไรวรรณ ประทุมเมศร์	วัดบางวัว (ม.๓/๑)	ห้องงใหญ่ วังปัทมย์ไม้หนวม
	วัดบางวัว (ม.๒/๑)	ฉิ่ง วังปัทมย์ไม้หนวม
๑๑๖. เด็กชายอำนาจ เมืองใหญ่	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับมัธยมศึกษา
	หลวงพ่อบ้านด่านอนุสรณ์(ม.๓/๑)	ห้องงใหญ่ วังปัทมย์ไม้หนวม
๑๑๗. เด็กหญิงปาริตา อาสนกุล	(จ.จันทบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๑๘. เด็กหญิงปาริชาติ วิสุทธิพันธ์	อำนวยการวิทย์ (ป.๔/๕)	ชนะเลิศชิมเดี่ยว
	อำนวยการวิทย์ (ป.๕/๓)	รองชนะเลิศอันดับสองชิมเดี่ยว
	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๑๙. เด็กหญิงสมานรัตน์ บุญชาติ	คลองมหาวงศ์ (ป.๖)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๐. เด็กหญิงวาสนีย์ ศรีเหรียญ	คลองมหาวงศ์ (ป.๕)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๑. เด็กหญิงดารณี เศษรินทร์	คลองมหาวงศ์ (ป.๖)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๒๒. เด็กหญิงอรุณรัตน์ มละโยธา	คลองมหาวงศ์ (ป.๔)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๒๓. เด็กชายอภิชาติ สารเล็ก	คลองมหาวงศ์ (ป.๖)	กลอง วงเครื่องสายผสม
๑๒๔. เด็กชายประวิทย์ ชัยนการ	คลองมหาวงศ์ (ป.๕)	กลอง วงเครื่องสายผสม
๑๒๕. เด็กหญิงดวงดาว เศษรินทร์	คลองมหาวงศ์ (ป.๓)	ขับร้อง วงเครื่องสายผสม
	(จ.ชลบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๒๖. เด็กหญิงวรางคณา วงศ์อุทัยรัตน์	พนัสศีกษาลัย (ป.๖/๒)	ขับร้อง วงเครื่องสายผสม
๑๒๗. เด็กหญิงพจนีย์ กัมมารวิวัฒน์	วัดกลางดอน (ป.๖/๒)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๘. เด็กชายชัยยศ ธาตุทอง	วัดกลางดอน (ป.๖/๑)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๒๙. เด็กชายจเร เจริญจิตร	วัดกลางดอน (ป.๕/๒)	โหม-รำมะนา วงเครื่องสายผสม
๑๓๐. เด็กชายกรวิทย์ สนวนสุวรรณ	วัดกลางดอน (ป.๕/๑)	ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
๑๓๑. เด็กชายวันชัย คงเจริญ	วัดกลางดอน (ป.๕/๒)	ขลุ่ยหลีบวงเครื่องสายผสม
๑๓๒. เด็กชายวิริยะ ยิ่งสุข	วัดวรพรตสังฆาวาส (ป.๖)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๓๓. เด็กชายจตุพร อุทัยศรี	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๖)	ขับร้อง วงเครื่องสายผสม
๑๓๔. เด็กหญิงเอ้อมเดือนแจ้งใจ	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๓๕. เด็กหญิงฉวีวรรณ แก้วรุ่งเรือง	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	ชอด้วง วงเครื่องสายผสม
๑๓๖. เด็กหญิงสุพรรณิ ปิ่นมงคล	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๓๗. เด็กหญิงปานจันทร์ ปล้องทอง	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	จะเข้ วงเครื่องสายผสม
๑๓๘. เด็กชายสุรสิทธิ์ ทองอ่วม	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม
๑๓๙. เด็กชายอนุสรณ์ ม่วงศรี	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงเครื่องสายผสม

๑๔๐. เด็กหญิงเรวดี เกิดสุวรรณ
 ๑๔๑. เด็กชายวีระ เกตุสาคร
 ๑๔๒. เด็กชายพิสิทธิ์ พุ่มพุ่มทรัพย์
 ๑๔๓. เด็กหญิงสุภัตรา สิงห์ยาม

 ๑๔๔. เด็กหญิงปาริณี ธรรมยา
 ๑๔๕. เด็กหญิงอัญชลี คนแก้ว
 ๑๔๖. เด็กชายวิชญ์ อำไพจิตร
 ๑๔๗. เด็กชายเฉลิมชัย แสงเงิน

 ๑๔๘. เด็กหญิงปาริชาติ วิสุทธิพัฒน์
 ๑๔๙. เด็กหญิงสุนันฎา ปราณศิลป์
 ๑๕๐. เด็กหญิงอภิริญา วิสุทธิรัตน์
 ๑๕๑. เด็กชายอนุทัศน์ ศรีสวัสดิ์
 ๑๕๒. เด็กชายพงศธร วรรณรังษี
 ๑๕๓. เด็กหญิงปัทมา กาฬภักดิ์
 ๑๕๔. เด็กชายโสฬส ชัยสิทธิ์
 ๑๕๕. เด็กชายพรชยุต สังขนาค
 ๑๕๖. เด็กชายทศพล บุญโยประการ
 ๑๕๗. เด็กหญิงอนุธิดา ศรีสวัสดิ์

 ๑๕๘. เด็กชายเฉลิมพงษ์ สังข์เทียบ
 ๑๕๙. เด็กหญิงมัจฉา พรหมประเสริฐ

 ๑๖๐. เด็กหญิงรุ่งทิพย์ ชวบนรินทร์
 ๑๖๑. เด็กหญิงพรพิมล สุดใจรัก
 ๑๖๒. เด็กหญิงวัชรีย์ พิงพวก
 ๑๖๓. เด็กหญิงสุจิตรา ทองม้วน
 ๑๖๔. เด็กหญิงสุทธวรรณ หลงมา
 ๑๖๕. เด็กหญิงรัตติกาลอภัยวงศ์
 ๑๖๖. เด็กหญิงวัชรา นาวิพงษ์ผจญ

(จ.สมุทรปราการ) ระดับประถมศึกษา
 วัดชมนิมิตร (ป.๖) ระนาดเอก วงเครื่องสายผสม
 วัดชมนิมิตร (ป.๖) กลองแขก วงเครื่องสายผสม
 วัดชมนิมิตร (ป.๖) กลองแขก วงเครื่องสายผสม
 วัดชมนิมิตร (ป.๖) ชับร้อง วงเครื่องสายผสม
 (จ.นครนายก) ระดับประถมศึกษา
 วัดหนองสองห้อง (ป.๔) ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
 วัดหนองสองห้อง (ป.๕) ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
 วัดหนองสองห้อง (ป.๕) กลองแขก วงเครื่องสายผสม
 วัดหนองสองห้อง (ป.๕) กลองแขก วงเครื่องสายผสม
 (จ.จันทบุรี) ระดับประถมศึกษา
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๓) จะเข้ วงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๑) จะเข้ วงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๒) ชับร้อง วงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๖/๒) กลองแขก วงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๓) กลองแขก วงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๕) ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๖/๑) ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๕) ซลุ่มเพียงอวงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๒) ซลุ่มหลักบวงเครื่องสายผสม
 อำนวยวิทย์ (ป.๕/๔) ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
 (จ.สระแก้ว) ระดับประถมศึกษา
 บ้านบุงะลัง (ป.๔) ฉาบเล็ก วงเครื่องสายผสม
 บ้านบุงะลัง (ป.๕) ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
 (จ.ชลบุรี) ระดับประถมศึกษา
 วัดมโนรม (ป.๖) ฉิ่ง วงเครื่องสายผสม
 วัดมโนรม (ป.๖) ชิม วงเครื่องสายผสม
 วัดมโนรม (ป.๖) จะเข้ วงเครื่องสายผสม
 วัดมโนรม (ป.๖) ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
 วัดมโนรม (ป.๖) ซอด้วง วงเครื่องสายผสม
 วัดเตาปูน (ป.๕) ซลุ่มเพียงอวงเครื่องสายผสม
 วัดเตาปูน (ป.๕) ซลุ่มหลักบวงเครื่องสายผสม

๑๖๗. เด็กชายสุรสิทธิ์	ทองอ่วม	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๖๘. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงอังกฤษสูง
๑๖๙. เด็กชายจตุพร	ปล้องทอง	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	กลองแขก วงอังกฤษสูง
๑๗๐. เด็กชายวีระ	เกตุสาคร	ชุมชนวัดบ้านระกาศ (ป.๕)	ขับร้อง วงอังกฤษสูง
๑๗๑. เด็กชายพิสนธ์	พุ่มพิ้งทรัพย์	วัดชมนิมิตร (ป.๖)	กลองแขก วงอังกฤษสูง
		วัดชมนิมิตร (ป.๖)	กลองแขก วงอังกฤษสูง
		(จ.จันทบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๗๒. เด็กหญิงสุภัตรา	จิตซัง	วัดเกาะโดนด (ป.๖)	กรับ วงอังกฤษสูง
๑๗๓. เด็กหญิงสินีนาง	บำรุงเจริญสุข	วัดเกาะโดนด (ป.๖)	ขับร้อง วงอังกฤษสูง
		(จ.ฉะเชิงเทรา)	ระดับประถมศึกษา
๑๗๔. เด็กชายกรีธาพล	สิริพรหม	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๔)	กลองแขก วงอังกฤษสูง
๑๗๕. เด็กชายนคร	มูลพานิช	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๖)	กลองแขก วงอังกฤษสูง
๑๗๖. เด็กหญิงรุ่งรัตน์	โสสมเภา	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	ขับร้อง วงอังกฤษสูง
๑๗๗. เด็กหญิงสิริญา	แยกเทศ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๓)	โหม่ง วงอังกฤษสูง
๑๗๘. เด็กหญิงอรพิน	สมใจ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๗๙. เด็กหญิงราตรี	เลิศศิริ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๘๐. เด็กหญิงนันทรัตน์	แต่เจริญ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๘๑. เด็กหญิงลักขณา	ชาปุ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๘๒. เด็กหญิงจรสศรี	สำเร็จ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๘๓. เด็กหญิงวิมล	ชูเจริญ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๘๔. เด็กหญิงสมลักษณ์	สรวมศิริ	ชุมชนวัดหัวสำโรง (ป.๕)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
		(จ.ชลบุรี)	ระดับประถมศึกษา
๑๘๕. เด็กหญิงสุรรัตน์	ชั้นทอง	วัดกลางดอน (ป.๖)	ฉาบ วงอังกฤษสูง
๑๘๖. เด็กชายภาณุวัฒน์	ประวัช	วัดกลางดอน (ป.๔)	โหม่ง วงอังกฤษสูง
๑๘๗. เด็กหญิงจันทร์จิรา	กล้าหาญ	บ้านชลอด (ป.๑)	กรับ วงอังกฤษสูง
๑๘๘. เด็กหญิงศุภลักษณ์	งามสุวรรณ	สถาพรพิทยา (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๘๙. เด็กหญิงธิดา	แดงข้า	สถาพรพิทยา (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๙๐. เด็กหญิงอลิษา	พิพัฒน์	สถาพรพิทยา (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๙๑. เด็กหญิงเบญจวรรณ	ถวิลหา	สถาพรพิทยา (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๙๒. เด็กหญิงณัฐรา	วานิชชากรสวัสดิ์	สถาพรพิทยา (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๙๓. เด็กหญิงวันเพ็ญ	แช่สี	สถาพรพิทยา (ป.๖)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง
๑๙๔. เด็กชายกฤษฎา	ถนอม	สถาพรพิทยา (ป.๕)	อังกฤษ วงอังกฤษสูง

๑๙๕. เด็กหญิงพิมพ์พร	ภัสสรเรืองรอง	(จ.สมุทรปราการ)	ระดับประถมศึกษา
๑๙๖. เด็กหญิงปราณี	ฝ้าผล	บ้านคลองหลวง (ป.๖/๒)	กรับ วงอังกฤษ
๑๙๗. เด็กชายปิยะพงษ์	น้อยพิทักษ์	บ้านคลองหลวง (ป.๕)	ฉิ่ง วงอังกฤษ
๑๙๘. เด็กชายธนวิศ	พิกุลทอง	(จ.จันทบุรี)	ระดับประถมศึกษา
		อำนาจวิทย์ (ป.๕)	ฉิ่ง วงอังกฤษ
		อำนาจวิทย์ (ป.๖)	กรับ วงอังกฤษ

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๕

ระดับมัธยมศึกษา

ถวายพระราชทานใน

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามมกุฎราชกุมาร

ประเภท วงปี่พาทย์ไม้นวม

โรงเรียน แกลง 'วิทยสถาวร' อ.แกลง จ.ระยอง ๒๑๑๑๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายอุทัย รัตนพงศ์

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้หนัง

ผู้ควบคุม ๑. นางวิภา มีใจดี

๒. นายชาคร ลีไพโรจน์กุล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายอรรถพล พรหมรักษา

๒. นายอุดม คำแหง

รายชื่อนักดนตรี

๑. นางสาวชมพูนุช	คำแหง	ชั้น ม.๓/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. นางสาวอมรรัตน์	วิทยานุกรณ์	ชั้น ม.๔/๒	'	ระนาดทุ้ม
๓. นางสาวลักขณา	คำซ่า	ชั้น ม.๔/๑	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. นายวิชณุ	คุณทลบุตร	ชั้น ม.๓/๒	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. นายไอรพร	พาชื่น	ชั้น ม.๔/๑	'	ชลุ่ย
๖. เด็กหญิงนิตยารวรรณ	ประกอบกิจ	ชั้น ม.๒/๑	'	ซอด้วง
๗. นายคิลปชัย	พูลเพิ่ม	ชั้น ม.๒/๒	'	กลองแขก
๘. เด็กชายสินชัย	หนาแน่น	ชั้น ม.๑/๗	'	กลองแขก
๙. เด็กชายเสวต	ทาดีสม	ชั้น ม.๑/๒	'	โหม่ง
๑๐. เด็กชายนพดล	จริตงาม	ชั้น ม.๑/๖	'	กรับ
๑๑. เด็กชายศรีวิวัฒน์	ตริกหากิจ	ชั้น ม.๑/๘	'	ฉาบ
๑๒. เด็กชายวีระ	ปกป้อง	ชั้น ม.๑/๘	'	ฉิ่ง
๑๓. นางสาวอัจฉรา	พิทักษ์ก่อผล	ชั้น ม.๓/๔	'	ซัปร้อง

โรงเรียน นวมราชานุสรณ์ อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมือน

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้หนัง

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอุไร ชินะกาญจน์

๒. นายณรงค์ นำศรีเจริญกุล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสามารถ ภิญญไญ

๒. นางสุนีย์ จำนงค์

รายชื่อนักดนตรี

๑. นายปรีชา	ทัพคง	ชั้น ม.๔/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. นายวิรัตน์	บุญลี	ชั้น ม.๕/๒	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กชายอนุชา	มังมี	ชั้น ม.๒/๔	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายสมเกียรติ	พูลประเสริฐ	ชั้น ม.๑/๕	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กชายภาณุวัฒน์	ยอดทอง	ชั้น ม.๒/๑	'	ชลุ่ยเพียงออ
๖. เด็กหญิงฉวีวรรณ	เครือละม้าย	ชั้น ม.๒/๔	'	ซอด้วง
๗. เด็กชายวชิระ	หอมประยูร	ชั้น ม.๒/๔	'	ฉิ่ง
๘. เด็กชายวรากร	แดงอ่อน	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กชายภมร	นาคทั้ง	ชั้น ม.๑/๕	'	กรับ
๑๐. เด็กหญิงประนอม	อิมเอิบ	ชั้น ม.๑/๒	'	โหม่ง
๑๑. นายฉลอง	ลีลาเขต	ชั้น ม.๖/๑	'	กลองแขก
๑๒. นายสิทธิชัย	ศรีมงคล	ชั้น ม.๔/๓	'	กลองแขก
๑๓. เด็กหญิงอัญชลิภรณ์	สิริกนก	ชั้น ม.๓/๔	'	ซัปร้อง
๑๔. เด็กหญิงโฉมศรี	ปลื้มใจ	ชั้น ม.๒/๑	'	สำรอง
๑๕. เด็กหญิงสมจิตร	ทรัพย์พรหม	ชั้น ม.๒/๑	'	สำรอง

โรงเรียน พุทธรังสีพิบูล อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาววิมล โชตนา

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้နှวม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาววิมล โชตนา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายรังสรรค์ ดนตรีพงษ์ ๒. นางพัชรินทร์ เปรมประเสริฐ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายภาคภูมิ	ซมขึ้น	ชั้น ม.๑/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กชายมงคลชัย	มั่งมี	ชั้น ม.๒/๔	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กชายพรชลิต	กรัษประพันธ์	ชั้น ม.๑/๕	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายวรศักดิ์	ศรประสิทธิ์	ชั้น ม.๑/๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กชายอาหาร	มูทาพร	ชั้น ม.๒/๖	'	ซอด้วง
๖. เด็กชายรุ่ง	รจนการ	ชั้น ม.๑/๕	'	ซอด้วง
๗. เด็กชายชวลิต	บุญรอด	ชั้น ม.๑/๕	'	ฉิ่ง
๘. เด็กชายอานนท์	วานิชพงษ์พิเชษฐ	ชั้น ม.๑/๕	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กชายศรารวรรณ	บัณฑิตกุล	ชั้น ม.๑/๖	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายพงศธร	พรหมเมศ	ชั้น ม.๑/๘	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงวิภา	ลอยหา	ชั้น ม.๒/๔	'	ทับร้อง

โรงเรียน มารีวิทยา

ชื่อผู้อำนวยการ ชิสเตอร์พินิดา สุขสำราญ

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้နှวม

ผู้ควบคุม ๑. ชิสเตอร์พินิดา สุขสำราญ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. จ.ส.อ.สังัด เจริญผล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายประจักษ์	ดัดงาม	ชั้น ม.๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กชายภาณุมาศ	ซุ่มขึ้น	ชั้น ม.๓	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กหญิงธีรนนท์	สุดใจขึ้น	ชั้น ม.๑	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กหญิงวิภาวรรณ	คุ้มศิริ	ชั้น ม.๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กหญิงชวันธร	มงคลเลิศพล	ชั้น ม.๒	'	ซอด้วง
๖. เด็กชายวัชร	เขี้ยวสะอาด	ชั้น ม.๒	'	ซอด้วง
๗. เด็กชายดลนารด	นามนาค	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๘. เด็กชายวิหวัธ	เจริญไพบุลย์	ชั้น ม.๓	'	กลองแขก
๙. เด็กหญิงศศิวิมล	จันเจริญ	ชั้น ม.๑	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กหญิงวรธิมา	สุอากะวาทีน	ชั้น ม.๑	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงวิชนีย์	ศรีสะอาด	ชั้น ม.๓	'	ทับ
๑๒. เด็กหญิงสุภาวดี	เกษมศรี	ชั้น ม.๒	'	โหม่ง
๑๓. เด็กหญิงโสภา	จันทรมล	ชั้น ม.๓	'	ทับร้อง

โรงเรียน ราชวินิตบางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางมาลี ไพรินทร์

ประเภทวงดนตรี วงปี่พาทย์ไม้နှวม

ผู้ควบคุม ๑. นางกาญจนา สุภารี

๒. นายเศรษฐ์พงษ์ จุฑารัตน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายเสวก โสวัตร

๒. นายคณพล จันทรหอม

รายชื่อนักดนตรี

๑. นายสุราชดิษฐ์	ศรีสัตย์ชยะ	ชั้น ม.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงกัญทิมา	พงษ์พรหม	ชั้น ม.๓	'	ระนาดทุ้ม
๓. นางสาวภิราณี	ศรีสัตย์ชยะ	ชั้น ม.๖	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กหญิงวรรณภา	ภูทอง	ชั้น ม.๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กหญิงสุภาภรณ์	ชินพลี	ชั้น ม.๓	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงปราณี	ตงสาลี	ชั้น ม.๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๗. เด็กชายอภิชาติ	สารเล็ก	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๘. เด็กชายประพันธ์	กลั่นรัก	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๙. นางสาวชนิษฐา	หอมแซม	ชั้น ม.๔	'	ฉิ่ง
๑๐. นางสาวณัฐราพร	หอมแซม	ชั้น ม.๔	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงพนารัตน์	จันทาวี	ชั้น ม.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงรัชดา	กิจที่พึ่ง	ชั้น ม.๓	'	โหม่ง
๑๓. เด็กหญิงวราภรณ์	สุจริยา	ชั้น ม.๓	'	ซับร้อง
๑๔. นายมานะ	มากกลาง	ชั้น ม.๔	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๕. เด็กชายธีรยุทธ์	ศรีรุ่ง	ชั้น ม.๑	'	ซับร้อง

โรงเรียน วัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายอุดม เทียนไพโรจน์

ประเภทวงดนตรี วงปี่พาทย์ไม้နှวม

ผู้ควบคุม ๑. อาจารย์สอาดศรี สันติจารี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายณภัทร ศรีละมัย

๒. นายสัญชัย เอื้อศิลป์

รายชื่อนักดนตรี

๑. นายสุรนาตรี	จระระ	ชั้น ม.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. นางสาวเรวดี	อึ้งโพธิ์	ชั้น ม.๖	'	ฆ้องวงใหญ่
๓. นางสาวอรอนงค์	อึ้งธานี	ชั้น ม.๕	'	ระนาดทุ้ม
๔. เด็กชายวิรัช	กิตติธนศรี	ชั้น ม.๓	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	ชั้น ม.๓	'	ซลุ่ย
๖. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยลีทา	ชั้น ม.๓	'	ซออู้
๗. เด็กชายวิรัช	กิตติธนศรี	ชั้น ม.๓	'	ฉิ่ง
๘. เด็กหญิงดวงใจ	โหมตวิฒนะ	ชั้น ม.๓	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กหญิงนันทวัน	สมหวังพาณิชย์	ชั้น ม.๓	'	กรับ
๑๐. เด็กหญิงนิดา	พงษ์สุนทรศรี	ชั้น ม.๓	'	โหม่ง
๑๑. เด็กชายเจษฎา	พูลสำราญ	ชั้น ม.๓	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายเอนก	ทรงสนั่น	ชั้น ม.๓	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงอารยา	เกษร	ชั้น ม.๓	'	ซับร้อง

โรงเรียน วัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) ต.บางวัว อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๑๘๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายรักษา ปิยะพงษ์

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้ฆ้อง

ผู้ควบคุม ๑. นายรักษา ปิยะพงษ์ ๒. นายดำรงศักดิ์ อนันตะยา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสุรศักดิ์ ตั้งเกียรติศิริ ๒. นายโยธินทร์ ติประวัตติ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายอลงกรณ์	ตาดสุวรรณ	ชั้น ม.๑/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงสุวิภา	แก้วงาม	ชั้น ม.๑/๒	'	ระนาดทุ้ม
๓. เด็กหญิงสุกัญญา	ชินธันท์	ชั้น ม.๑/๒	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายชรินทร์	ตาดสุวรรณ	ชั้น ม.๑/๑	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. เด็กหญิงกาญจนา	มิ่งทุม	ชั้น ม.๓/๑	'	ขลุ่ยเพียงออ
๖. เด็กหญิงรัชณี	ไชยปัญญา	ชั้น ม.๓/๒	'	ซอด้วง
๗. เด็กหญิงมาลี	คงเจริญ	ชั้น ม.๑/๑	'	ฉิ่ง
๘. เด็กหญิงจารุณี	เรืองเดช	ชั้น ม.๑/๒	'	ฉาบเล็ก
๙. เด็กหญิงรัชณี	มิ่งทุม	ชั้น ม.๑/๑	'	กรับ
๑๐. เด็กหญิงกุลวดี	สร้อยบุตร	ชั้น ม.๑/๒	'	โหม่ง
๑๑. เด็กชายสมเกียรติ	เหมือนสิทธิ์	ชั้น ม.๒/๒	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายศิริวัฒน์	การหมั่นดี	ชั้น ม.๑/๒	'	กลองแขก
๑๓. เด็กหญิงพนิดา	สุพานิช	ชั้น ม.๑/๒	'	ซับร้อง

โรงเรียน สตรีมารดาพิทักษ์ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา ๒๒๐๐๐

ชื่อผู้จัดการและครูใหญ่ นางสาวศุภางค์ กุลมงคลรัตน์

ประเภทของดนตรี วงปี่พาทย์ไม้ฆ้อง

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวศุภางค์ กุลมงคลรัตน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวิรัช สนิทราชฎ์ ๒. นายสุวิทย์ เจริญมี

รายชื่อนักดนตรี

๑. นางสาวอาภาพร	พรทักษิณ	ชั้น ม.๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซับร้อง
๒. เด็กชายวิทยา	โกมลจิตติภานต์	ชั้น ม.๒	'	ระนาดเอก
๓. เด็กชายวณนัท	วรรณปาน	ชั้น ม.๑	'	ฆ้องวงใหญ่
๔. เด็กชายมารุต	คณารมย์	ชั้น ม.๒	'	ฆ้องวงเล็ก
๕. นายชรรค์	ชัยกุล	ชั้น ม.๓	'	ระนาดทุ้ม
๖. เด็กชายอัคริน	เทียนทองถาวร	ชั้น ม.๑	'	ขลุ่ยเพียงออ
๗. เด็กหญิงปารีสสา	ลำวิไล	ชั้น ม.๑	'	ซอด้วง
๘. เด็กชายสุริยัน	พัทสวัสดิ์เทพ	ชั้น ม.๑	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายมงคล	ชมนุญช่วย	ชั้น ม.๑	'	ฉาบใหญ่
๑๐. เด็กชายณัฐกร	ชัยเวชการ	ชั้น ม.๑	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กชายจักรี	จีปน	ชั้น ม.๑	'	กรับ
๑๒. เด็กชายจุฬา	ยาคำ	ชั้น ม.๑	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายนพดล	สุดสวาสดิ์	ชั้น ม.๑	'	กลองแขก
๑๔. เด็กชายคริต	นรากร	ชั้น ม.๑	'	

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๕

ระดับมัธยมศึกษา

ถวายพระราชทานใน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ประเภท วงเครื่องสายผสม

โรงเรียน ชลกันยานุกูล อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวสุน มาลีพิทักษ์

ประเภทางดนตรี วงเครื่องสายผสมซิม

ผู้ควบคุม ๑. อ.ทองหล่อ สวัสดิภาพ ๒. อ.วิชุด เมฆโหรา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. อ.ทองหล่อ สวัสดิภาพ ๒. อ.วิชุด เมฆโหรา

รายชื่อนักดนตรี

๑. นางสาวแสงเดือน	จิรัตติกาหนท์	ชั้น ม.๖/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงเกศสิรินทร์	ตันติวุฒิ	ชั้น ม.๑/๗	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงวิริยาภรณ์	แสงชวลิตร	ชั้น ม.๓/๗	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงเอกสิริ	เจนยงยุทธ	ชั้น ม.๑/๕	'	ซออู้
๕. นางสาวสมพร	เชื้อง	ชั้น ม.๖/๕	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงกิตติพร	ปรีดาธรรม	ชั้น ม.๑/๑	'	จะเข้
๗. นางสาวพรรณรำเพย	นามพระจันทร์	ชั้น ม.๔/๗	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. นางสาวตลัปรัตน์	ตรีสุคนธ์	ชั้น ม.๔/๗	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กหญิงวิภาวี	ปทุมพงศ์	ชั้น ม.๑/๑	'	ซิม
๑๐. เด็กหญิงพินิตา	วีรัชกุล	ชั้น ม.๑/๑	'	ซับริ่ง
๑๑. เด็กหญิงพินิตา	อากาศอำนวย	ชั้น ม.๔/๗	'	โทน-รำมะนา
๑๒. เด็กหญิงปฐมภรณ์	ถนอมศิลป์	ชั้น ม.๑/๖	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กหญิงดาริน	ตั้งทรงจิตรากุล	ชั้น ม.๑/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๔. เด็กหญิงจิราภรณ์	โกมลสุด	ชั้น ม.๑/๑	'	กรับ
๑๕. นางสาวอาภรณ์	ตระกุลวุฒิ	ชั้น ม.๔/๗	'	โหม่ง

โรงเรียน ราชนิเวศน์บางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางมาลี ไพรินทร์

ประเภทของดนตรี วงเครื่องสายผสมซิมสลาย

ผู้ควบคุม ๑. นางกาญจนา สุภาวี ๒. นายเศรษฐพงษ์ จุฑารัตน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายยุทธนา ฉิมพรรณรัตน์ ๒. นายคณพล จันทร์หอ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสมานรัตน์ บุญชาติ	ชั้น ม.๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงสุชาดา ชูฝั่ง	ชั้น ม.๒	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงจุฬาลักษณ์ หวังประเสริฐ	ชั้น ม.๑	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงวราภรณ์ เขิดชู	ชั้น ม.๑	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงอรทัย ภมรทรัพย์	ชั้น ม.๒	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงวิรัตน์ วชิรสุนทร	ชั้น ม.๒	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงสัมพันธ์ แสงวงษ์	ชั้น ม.๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กหญิงเพียววี ชาวทรงธรรม	ชั้น ม.๑	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กหญิงพัชรินทร์ สมหมาย	ชั้น ม.๑	'	ซิมสลาย
๑๐. เด็กหญิงวรรณภา เสมสวัสดิ์	ชั้น ม.๑	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กหญิงทวีพร ดอนกลาง	ชั้น ม.๑	'	ฉาบเล็ก
๑๒. เด็กหญิงวิรงรอง เขียวเอม	ชั้น ม.๑	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงจิรวรรณ จี๋หนองค้	ชั้น ม.๑	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายอุทิศ หล้าสาย	ชั้น ม.๒	'	โทน-รำมะนา
๑๕. เด็กหญิงศุภมาส ไวกุลเพชร	ชั้น ม.๒	'	ซับร้อง
สำรอง			
๑. เด็กชายธีรยุทธ ศรีรุ่ง	ชั้น ม.๑	'	ซับร้อง
๒. นางสาวสุปราณี ปิ่นมงคล	ชั้น ม.๔	'	จะเข้
๓. นางสาวอังสนา อินทร์บุญ	ชั้น ม.๖	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงดารณี เศษรินทร์	ชั้น ม.๑	'	จะเข้

โรงเรียน บางละมุง ต.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายชุมแจ่ม ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ประเภทหวงดนตรี วงเครื่องสายผสมระนาดเอก

ผู้ควบคุม นายนพดล เกิดมั่งคง

ผู้ฝึกซ้อม นายนพดล เกิดมั่งคง

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงมณฑา	อยู่สบาย	ชั้น ม.๒/๙	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงแสงดาว	บุญสังข์	ชั้น ม.๑/๙	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงอ้อมฤทัย	สวัสดิ์กิจ	ชั้น ม.๑/๙	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงวรรณภา	ทองประกอบ	ชั้น ม.๑/๙	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงแสงเดือน	บุญสังข์	ชั้น ม.๑/๘	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงยุพรัตน์	แสวงหาทรัพย์	ชั้น ม.๑/๑๒	'	จะเข้
๗. เด็กชายอนุชัช	อรุณสิงห์	ชั้น ม.๑/๗	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายมงคลชัย	รำเรียนกิจ	ชั้น ม.๑/๗	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กชายพงษ์ศักดิ์	เพชรงาม	ชั้น ม.๑/๙	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กชายนพดล	แช่กำ	ชั้น ม.๒/๑๒	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กชายศุภชัย	บุญทิม	ชั้น ม.๒/๑	'	กรับ
๑๒. เด็กชายชิงชัย	ศรีสุก	ชั้น ม.๑/๖	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายกำธร	ลอบพลอย	ชั้น ม.๑/๘	'	โทน-รำมะนา
๑๔. เด็กชายสมชาย	สีสิงห์	ชั้น ม.๑/๖	'	ระนาดเอก
๑๕. เด็กหญิงพรพรรณ	เลียมเปี่ยม	ชั้น ม.๒/๙	'	ซบรื่อง
๑๖. นายสัญญา	ทับทิมศรี	ชั้น ม.๖	'	ระนาดเอก (สำรอง)

โรงเรียน วัดนาคนคร อ.วัดนาคนคร จ.สระแก้ว ๒๗๑๖๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายสัญญา สุทธิชัย

ประเภทหวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม นายจักรพล ไพโรจน์

ผู้ฝึกซ้อม นายจักรพล ไพโรจน์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุนทรีย์	พันธุ์ชมภู	ชั้น ม.๒/๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงเกศินี	จันทร์แก้ว	ชั้น ม.๓/๙	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงแสงระวี	พันธุ์ชมภู	ชั้น ม.๔/๓	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงสุภาภรณ์	บุญมา	ชั้น ม.๒/๖	'	ซออู้
๕. เด็กชายอนุวัตร	วิชัยตะ	ชั้น ม.๒/๖	'	จะเข้
๖. เด็กชายเอกราช	จันทร์เลิศ	ชั้น ม.๓/๙	'	จะเข้
๗. เด็กชายอนันต์	พยุพา	ชั้น ม.๒/๙	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายวัฒนา	งามอู่สำห	ชั้น ม.๒/๓	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. นางสาวบุปผา	การจี	ชั้น ม.๓/๙	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กชายเลิศชาย	สุไพศาล	ชั้น ม.๒/๖	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กหญิงจิตรา	จันทร์ภักดี	ชั้น ม.๒/๖	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงอรจิรา	เหยอกเงิน	ชั้น ม.๒/๖	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายจเร	เสมา	ชั้น ม.๒/๙	'	โทน
๑๔. เด็กชายโสภณ	โชคชัยพฤกษ์	ชั้น ม.๓/๑	'	รำมะนา
๑๕. เด็กหญิงลำไย	หงษ์จินดา	ชั้น ม.๔/๓	'	นักร้อง
๑๖. นายปรกาการ	เกาะงาม	ชั้น ม.๔/๓	'	ซิม

โรงเรียน วัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) อ.

ชื่อผู้อำนวยการ นายรักษา ปิยะพงษ์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสมซิม (เครื่องคู่)

ผู้ควบคุม ๑. นายรักษา ปิยะพงษ์ ๒. นายดำรงศักดิ์ อนันตะยา

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวสายอง ชองวงศ์ษา ๒. นางเนาวรัตน์ ปลั่งสมบัติ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงมารินทร	พ่วงพุด	ชั้น ม.๒/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงสุหิสา	แก้วงาม	ชั้น ม.๒/๒	'	ซิม
๓. เด็กหญิงขวัญทิพย์	เกี่ยวเขตการณ์	ชั้น ม.๒/๒	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงปราณี	ปาละพันธ์	ชั้น ม.๒/๒	'	จะเข้
๕. เด็กหญิงเยาวรัตน์	เรืองฤทธิ์	ชั้น ม.๒/๒	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงจันทร์ธา	พละศิลป์	ชั้น ม.๒/๒	'	ซอด้วง
๗. เด็กหญิงกรรณา	สุวรรณะ	ชั้น ม.๒/๑	'	ซออู้
๘. เด็กหญิงพรพิมล	เนียมผาสุข	ชั้น ม.๒/๑	'	ซออู้
๙. เด็กหญิงอัญชลี	โชนงเขียว	ชั้น ม.๒/๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๐. เด็กหญิงน้ำผึ้ง	สุซุลทกumar	ชั้น ม.๒/๑	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๑. เด็กหญิงพรลิลลา	พุ่มพ่วง	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กหญิงสุพรรณษา	อินทร์กราด	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๓. เด็กหญิงกรพินธ์	พุ่มพ่วง	ชั้น ม.๒/๑	'	โทน-รำมะนา

โรงเรียน ศรียานุสรณ์ อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวอารมณี ประพันธ์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอารมณี ประพันธ์ ๒. นางกัญญา สุทธิศิลป์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายประสาน ธีญญาชาติ ๒. นายพันธ์ศักดิ์ โพธิเกษม

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุภาพร	คงเพ็มวงศ์	ชั้น ม.๓/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงดุขฎิ	สอนสนธิ์	ชั้น ม.๓/๘	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงราตรี	อ่อนคำศรี	ชั้น ม.๒/๑	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงพัชรินทร์	บุญลอย	ชั้น ม.๒/๑๐	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงจินตนา	พินิจสุโข	ชั้น ม.๓/๘	'	ซลุ่ยเพียงออ
๖. นางสาวปราณี	วิณวัฒน์	ชั้น ม.๖/๖	'	ซลุ่ยหลีบ
๗. เด็กหญิงศิริวรรณ	ขันติกุล	ชั้น ม.๓/๓	'	จะเข้
๘. เด็กหญิงกรกมล	ลือชาเมตตาคุณ	ชั้น ม.๒/๓	'	จะเข้
๙. นางสาวโสภา	กวี	ชั้น ม.๕/๓	'	ซิม
๑๐. เด็กหญิงศิริพร	ทองอยู่	ชั้น ม.๒/๓	'	โทน-รำมะนา
๑๑. เด็กหญิงเศรษฐวรรณ	สร้อยระย้า	ชั้น ม.๓/๒	'	ฉิ่ง
๑๒. นางสาวนัยนา	อัศววงศ์พัฒน์	ชั้น ม.๔/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๓. เด็กหญิงพรพรรณ	มายากร	ชั้น ม.๑/๒	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงนันทวัน	มังกร	ชั้น ม.๓/๒	'	โหม่ง
๑๕. เด็กหญิงวรางคณิกา	พวงธนะสาร	ชั้น ม.๒/๓	'	ซับร้อง

โรงเรียน สาธิต 'พิบูลบำเพ็ญ' มหาวิทยาลัยบูรพา อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑
 ชื่อผู้อำนวยการ นางสมพิศ อุดมศิลป์
 ประเภทดนตรี วงเครื่องสายผสม
 ผู้ควบคุม ผศ.เพ็ญศิริ เปรมสมิทธิ์
 รายชื่อนักดนตรี

๑.	เด็กหญิงพรพรรณณ์ วัลลภา	ซอด้วง	ชั้น ม.๒/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒.	เด็กหญิงสุวิณี เจริญพงษ์	ซออู้	ชั้น ม.๒/๓	'	ซออู้
๓.	นางสาวณัฐริรา วิเชียรฉาย	ซออู้	ชั้น ม.๔/๒	'	ซออู้
๔.	นางสาวชวหา อังคนุรักษ์พันธ์	ซอด้วง	ชั้น ม.๔/๓	'	ซอด้วง
๕.	นางสาวตราจิตต์ เมืองคล้าย	ซอด้วง	ชั้น ม.๕/๑	'	ซอด้วง
๖.	เด็กหญิงหทัยชนก แสงสุข	จะเข้	ชั้น ม.๒/๓	'	จะเข้
๗.	นางสาวฉันทนา เมืองคล้าย	จะเข้	ชั้น ม.๖/๑	'	จะเข้
๘.	เด็กหญิงพิรยา อินทนิล	ฉิ่ง	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉิ่ง
๙.	เด็กหญิงรัตติยา ยศวิไล	ฉาบ	ชั้น ม.๑/๒	'	ฉาบ
๑๐.	เด็กหญิงสรารุญ พางทสวัสดิ์	กรับ	ชั้น ม.๒/๓	'	กรับ
๑๑.	เด็กหญิงปรียานุช ประสพเนตร	โหม่ง	ชั้น ม.๒/๓	'	โหม่ง
๑๒.	เด็กชายเฉลิมชัย แสขปัญญา	กลอง	ชั้น ม.๑/๑	'	กลอง
๑๓.	เด็กชายอภิชาติ เท่งเจียว	กลอง	ชั้น ม.๑/๑	'	กลอง
๑๔.	นางสาวสุรินทร์ แก้วมณี	ซล้อย	ชั้น ม.๖/๑	'	ซล้อย
๑๕.	นายสันติ เจริญ	ซล้อย	ชั้น ม.๖/๑	'	ซล้อย
๑๖.	นายวรธรรม พงษ์สิทธิ์ชมพู	ซบ้อง	ชั้น ม.๓/๓	'	ซบ้อง

โรงเรียน นวมราชานุสรณ์ อ.เมือง จ.นครนายก
 ชื่อผู้อำนวยการ ว่าที่ ร.ต.ปลิว หงษ์เหมือน

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวอุไร ชินะกาญจน์

๒. นายณรงค์ นาคศรีเจริญกุล

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายสามารถ ภิญโญ

๒. นางสุนีย์ จำนงค์

รายชื่อนักดนตรี

๑.	เด็กหญิงโฉมศรี ปุัสมีใจ	ซอด้วง	ชั้น ม.๒/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒.	เด็กหญิงสุนันท์ อิมเอิบ	ซอด้วง	ชั้น ม.๑/๒	'	ซอด้วง
๓.	เด็กหญิงสมจิตร ทร์พยอมรม	ซออู้	ชั้น ม.๒/๑	'	ซออู้
๔.	เด็กหญิงกิตติมา บุญคล้าย	ซออู้	ชั้น ม.๑/๒	'	ซออู้
๕.	เด็กหญิงจรัสรัตน์ ช่วยธานี	จะเข้	ชั้น ม.๒/๑	'	จะเข้
๖.	เด็กหญิงสุกัญญา อ่ำไพจิตร	จะเข้	ชั้น ม.๒/๑	'	จะเข้
๗.	เด็กชายภาณุวัฒน์ ยอดทอง	ซล้อยเพียงออ	ชั้น ม.๒/๑	'	ซล้อยเพียงออ
๘.	เด็กหญิงวาสนา มุ่งมงคล	ซล้อยทลิว	ชั้น ม.๑/๒	'	ซล้อยทลิว
๙.	เด็กชายอนุชา มิ่งมี	ฉิ่ง	ชั้น ม.๒/๔	'	ฉิ่ง
๑๐.	เด็กชายวรากร แดงอ่อน	ฉาบเล็ก	ชั้น ม.๒/๑	'	ฉาบเล็ก
๑๑.	เด็กชายสมเกียรติ พูลประเสริฐ	กรับ	ชั้น ม.๑/๕	'	กรับ
๑๒.	เด็กชายภมร นาคทั้ง	โหม่ง	ชั้น ม.๑/๕	'	โหม่ง
๑๓.	นายวิรัตน์ บุญสี	โพน-รำมะนา	ชั้น ม.๕/๒	'	โพน-รำมะนา
๑๔.	เด็กหญิงประนอม อิมเอิบ	ซิมสาย	ชั้น ม.๒/๓	'	ซิมสาย
๑๕.	เด็กหญิงอัญชุลีภรณ์ ลีรกนก	ซบ้อง	ชั้น ม.๓/๔	'	ซบ้อง
๑๖.	เด็กหญิงฉวีวรรณ เครือละม้าย	สำรอง	ชั้น ม.๒/๔	'	สำรอง
๑๗.	เด็กชายวิชระ หอมประยูร	สำรอง	ชั้น ม.๒/๔	'	สำรอง

โรงเรียน วัดทรงธรรม จ.สมุทรปราการ
 ชื่อผู้อำนวยการ นายอุดม เทียนโพธิ์โรจน์
 ประเภทดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. สอangsค์ศรี สันติจารี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายภัทร ศรีละมัย ๒. นายสัณชัย เอื้อศิลป์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุชาดา	ทองคำ	ชั้น ม.๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงนันทวัน	สมหวังพานิชย์	ชั้น ม.๓	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงชลธิชา	คำสุวรรณ	ชั้น ม.๓	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงอรอุมา	อันพิมพ์	ชั้น ม.๓	'	ซออู้
๕. นางสาวอรองค์	อิงชานี	ชั้น ม.๕	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงรุ่งนภา	ชัยสีหา	ชั้น ม.๓	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงนิดา	พงษ์สุนทรศรี	ชั้น ม.๓	'	ซลุ่ยหลีบ
๘. เด็กหญิงธนิดา	เบ็งสงวน	ชั้น ม.๓	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงนิศา	ชื่นสำราญ	ชั้น ม.๓	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กหญิงดวงใจ	โหมตวัฒน์	ชั้น ม.๓	'	ฉาบเล็ก
๑๑. เด็กหญิงอารยา	เกษร	ชั้น ม.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงวิลาวัลย์	ศรเล็ก	ชั้น ม.๓	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายไพศาล	ฤทธิโยธิน	ชั้น ม.๓	'	โทน-รำมะนา
๑๔. เด็กชายเอนก	ทรงสนั่น	ชั้น ม.๓	'	ระนาดเอก
๑๕. เด็กหญิงปิยะวรรณ	สงวนทรัพย์	ชั้น ม.๓	'	ซับร้อง

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ครั้งที่ ๑๕

ระดับประถมศึกษา

ถวายพระทานใน

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี
พระวรราชทินนิตตามาตุ

ประเภท วงเครื่องสายผสม

โรงเรียน คลองม่วงก่ ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายจำรูญ อ่องแดง

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางอุบลทิพย์ พจนสุนทร

๒. นางสุนีย์ แทนชา ๓. นางชนิษฐา ประภาสวดี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวดี คล่องแคล่ว

๒. นายยุทธนา ฉับพรรณรัตน์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงวาฬณีย์	ศรีเหรียญ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงพรทิพย์	ยอแซ	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงอรุณรัตน์	มละโยธา	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงนาตยา	คำแก่นแก้ว	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๕. เด็กหญิงจันทิมา	นาทองลาย	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงปิยาภรณ์	เจริญลา	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๗. เด็กหญิงบุษบง	กุนอก	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๘. เด็กหญิงรุ่งรัตน์	นาทองลาย	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงจาวรรณ	เชยปรีชา	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กหญิงกนกวรรณ	สุวรรณวงษ์	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กชายสุรศักดิ์	นางงาม	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายวีระชาอุ	นาวาทอง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๓. เด็กหญิงปิย	สุสิทธิ์	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๔. เด็กหญิงกำไลนิล	ป้อมทอง	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๕. เด็กชายวีระชัย	นาวาทอง	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๖. เด็กหญิงดวงดาว	เศรชรินทร์	ชั้น ป.๕	'	ซัปร้อง

โรงเรียน เทศบาลบ้านศรีราชา เทศบาลตำบลศรีราชา

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายอดิศร จันท์เทียน

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายอดิศร จันท์เทียน

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางรัตนภรณ์ ศรีกิตติกุล

๒. นางสาวนิตยา ตระกูลไทย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงทัศนีย์	วัฒนนาวิรัตน์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	จะเข้
๒. เด็กหญิงสุนีย์	ศรีชลายนต์	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๓. เด็กหญิงกฤติกา	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ซิม
๔. เด็กหญิงจันทิรา	ฉัตรวานิช	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงนิตยา	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงเสาวภาค	มากำไร	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๗. เด็กหญิงศิริลักษณ์	แก้วพิสิฏ	ชั้น ป.๓	'	ซอด้วง
๘. เด็กหญิงณัฐยา	บริสุทธิ์	ชั้น ป.๓	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงชูศรี	พันธ์ผล	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กหญิงวรางคณา	มากำไร	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงเสาวณีย์	โพธิ์แก้ว	ชั้น ป.๖	'	โทน-รำมะนา
๑๒. เด็กหญิงทิพากร	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กหญิงสุวิดา	ยัดชัน	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๔. เด็กหญิงจิรวดี	บุญชมภู	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๕. เด็กหญิงวิภาวดี	ชาติไทยสง	ชั้น ป.๕	'	ซัปร้อง

โรงเรียน บ้านคลองหลวง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายสุวัฒน์ แก้วประดิษฐ์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางศรีวัฒนา บัวภูมิ

๒. นายดำรง คล่องแคล่ว

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายดำรง คล่องแคล่ว

รายชื่อนักดนตรี

ลำดับ	ชื่อเด็ก	ตำแหน่ง	ชั้น	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๑.	เด็กหญิงปราณี	ฝ่าผล	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒.	เด็กหญิงปวีณา	อยู่มาก	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๓.	เด็กหญิงนันทกร	หวงรัตนทุมมา	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๔.	เด็กหญิงตัก	บุญเพ็ญ	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๕.	เด็กหญิงศิริพร	สุสดมภ์	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๖.	เด็กหญิงน้ำผึ้ง	ดระกุลบุญ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๗.	เด็กหญิงปานะพันธุ์	ศรีบุญเพ็ง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๘.	เด็กหญิงวรรณภา	ฤทธิรงค์	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยหลีบ
๙.	เด็กหญิงชลาลัย	รสเครือ	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๐.	เด็กหญิงปทุมพร	วิศวาปิ่น	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๑.	เด็กชายทิศพร	กาญจนฤกษ์ชัย	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๑๒.	เด็กชายสุรศักดิ์	การินทรรัตน์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๓.	เด็กชายภาคภูมิ	กองอยู่	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๔.	เด็กชายประจักษ์	กาญจนฤกษ์ชัย	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๕.	เด็กชายสุทธิศักดิ์	บุญชาติ	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๖.	เด็กหญิงสายใจ	โตจ่าเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านโคกสว่าง

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายบุญล้อม มั่งคั่ง

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายบุญล้อม มั่งคั่ง

๒. นายสามารถ ภิญโญ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายอุทัย พลสันศรี

๒. นายสุทิน อนุศาสน์

รายชื่อนักดนตรี

ลำดับ	ชื่อเด็ก	ตำแหน่ง	ชั้น	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๑.	เด็กหญิงภาวนา	เพิ่มมงคล	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒.	เด็กหญิงเสาวภา	นบปอง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๓.	เด็กหญิงวรรณภา	นาดี	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๔.	เด็กหญิงประพัฒน์สร	คนแคล้ว	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕.	เด็กหญิงรัชสี	ปุกเกษม	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๖.	เด็กหญิงสุภาภรณ์	บุญยิ่ง	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗.	เด็กหญิงทรัพย์ทวี	ถาวรเจริญ	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๘.	เด็กชายณรงค์ศักดิ์	โชคคำ	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙.	เด็กชายอนุสรณ์	คิดร่วม	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๐.	เด็กชายประไพ	แชลิ้ม	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๑.	เด็กชายสมนึก	วาจาสัตย์	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๒.	เด็กหญิงจงกลณี	วรศรี	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๓.	เด็กชายสุรภิจ	ราศรีมีน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๔.	เด็กชายอำนาจ	บุญยิ่ง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๕.	เด็กหญิงแสงจันทร์	สิงหวิบูลย์	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านเจริญสุข สปอ.แก่ง สบจ.ระยอง
 ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายพงศ์เทพ บุรารัตนวงศ์
 ประเภททวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายสมศักดิ์ คงเอี่ยม ๒. นางราตรี ตรีภตรอง
 ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายจักร ปกป้อง ๒. นางสาวหยุด เจริญรวย
 รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงศศิธร	ฉายาชาวลิตร	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กชายสุรียา	ดีหมั่น	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงชุมพร	หมอยา	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงวิลยา	หมั่นสมิตร	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงวิลยา	ปัตยุรักษ์	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๖. เด็กชายอนุชา	หาญกล้า	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กชายปฐุม	รัตนวิจิตร	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายธงชัย	อริญวงศ์	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กชายธำปกรณ์	กนกมณี	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กชายธีรศักดิ์	วิมล	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงวัชรีย์	บุญแพ่ง	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๒. เด็กชายอาทิตย์	เกิดศิริ	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๓. เด็กชายบัญญัติ	คำแหง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๔. เด็กชายมงคล	ดีขวัญศิลป์	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๕. เด็กหญิงอัจฉรา	เดชะประภาสวัสดิ์	ชั้น ป.๖	'	ซิมส้าย
๑๖. เด็กหญิงวิภา	เจริญรวย	ชั้น ป.๕	'	ซบรื่อง

โรงเรียน บ้านโป่งสะแกต ต.ตะเคียนเตี้ย อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐
 ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายชูรัตน์ จีนขาวซ่า

ประเภททวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางอุษา แจ่มเปล้า ๒. นางกัญญา ชูฤทธิ์
 ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางอุษา แจ่มเปล้า ๒. นายทธิชัย มโหระ ๓. นางกัญญา ชูฤทธิ์
 รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุวรรณี	ชาติวงศ์	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงอาภากร	สุขโต	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงกรรณิการ์	สุขเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงตักดา	แหนทอง	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงศิริรัตน์	ทรัพย์ศิริ	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงรจนา	ทรัพย์ศิริ	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงแหวนพลอย	ชมชื่น	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๘. เด็กหญิงนวลแดง	แหนทอง	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๙. เด็กหญิงพิมพ์จันทร์	ปราบุโสเม	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๐. เด็กชายสุริโย	นุ่มนัม	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๑. เด็กชายอำนาจ	เอือการณ	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๒. เด็กชายชานนท์	รำเรียนกิจ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กชายเอนก	ทองคำไม้	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๔. เด็กชายสมบุรณ์	หิมแสง	ชั้น ป.๖	'	กลอง
๑๕. เด็กหญิงฤทัย	บรรณไพกรณ์	ชั้น ป.๖	'	ซบรื่อง

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระกา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ

๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ ฉำตุ้ย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุ่งนภา	เมืองสุข	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงจิรนนท์	ฝอยทอง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงเอียมเดือน	แจ้ใจ	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงฉวีวรรณ	แก้วรุ่งเรือง	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๕. เด็กหญิงสุพรรณิ	ปิ่นมงคล	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงปานจันทร์	ปลั่งทอง	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงสุรีย์วัลย์	สุวรรณวงค์	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๘. เด็กชายสุรสิทธิ์	ทองอ่วม	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๙. เด็กชายนิคม	จิตสมบูรณ์สุข	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๑๐. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๑๑. เด็กชายสมศักดิ์	ไทยเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๑๒. เด็กชายนพดล	พิพัฒน์รังสรรค์	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๑๓. เด็กหญิงปริญดา	อันพร้อม	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๑๔. เด็กชายสุวิทย์	เกตุพัฒนา	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๑๕. เด็กหญิงสุจินต์	ศรีนรเศรษฐ์	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๑๖. เด็กหญิงจินตนาวัฒน์	หมั่นภักดี	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง

โรงเรียน บ้านห้วยกะปิ (จิตราขรรค์รักษา) อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายธวัช บุทธรักษา

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายธวัช บุทธรักษา

๒. นางสมหญิง วิภาตะนาวิณ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางวราศรี ทองยี่น

๒. นางสาวสมบูรณ์ โกลส

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงจุรีพร	โกศลศิลาหน้	ชั้น ป.๖/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงรัชช	เพ็ญอัน	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๓. เด็กชายณัฐพล	แก้วรุ่ง	ชั้น ป.๖/๓	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงนนทียา	จำเนียรทรัพย์	ชั้น ป.๓/๑	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงสุรีย์พร	เพิ่มพูลผล	ชั้น ป.๕/๑	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงนริทัย	นิสลัยสุข	ชั้น ป.๕/๑	'	จะเข้
๗. เด็กชายพีระพงษ์	บุญเพ็ชร	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๘. เด็กชายไกรฤกษ์	สีสุข	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๙. เด็กหญิงจุฑามาศ	จิรภัทธรตระกูล	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง
๑๐. เด็กหญิงศิราณี	พิงวารี	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๑๑. เด็กหญิงวิเชียร	ไกรราตรี	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๑๒. เด็กหญิงปวีณา	แซ่จิว	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๑๓. เด็กหญิงพิสมัย	พูลเพิ่ม	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง
๑๔. เด็กชายชัยพดกษ	สุนทรวงค์	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๑๕. เด็กชายไพศาล	รองคำ	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง
๑๖. เด็กหญิงจรรยา	สนิทกุล	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง

โรงเรียน บ้านอมพรม

ชื่อผู้อำนวยการ นายประยูร ชาตะกุล

ประเภทของดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. อ.ประยูร ชาตะกุล

๒. อ.คุณุตม์ คงนิวัฒน์ศิริ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. อ.รัชชกร มโหธร

๒. อ.ทริชย์ มโหธร ๓. อ.กัญธิมา พันธุ์ถาวรนาวิณ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายขุนทอง	มโหธร	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงดวงสุรีย์	มีกะจิตต์	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงรุจินดา	อุ๋นอรุณ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงชลดา	หงษา	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงภัทรมาศ	ดวงสิทธิโชค	ชั้น ป.๔	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงอมรรัตน์	คำพา	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยหลิบ
๗. เด็กชายนที	เจริญยิ่ง	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กหญิงนฤมล	ศรีประสงค์	ชั้น ป.๔	'	จะเข้
๙. เด็กหญิงอุไรวรรณ	แจ่มจิ่ง	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๑๐. เด็กหญิงลักขณา	แจ่มกวัน	ชั้น ป.๔	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กหญิงกาญจนา	อ่อนสอน	ชั้น ป.๕	'	ฉาบกรอ
๑๒. เด็กหญิงวันเพ็ญ	จันทร์นา	ชั้น ป.๔	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงศิริดี	ศรีหวล	ชั้น ป.๔	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายประจุมพงษ์	ถิ่นทวี	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๕. เด็กชายจักรกฤษณ์	วิวัฒน์พิทยากุล	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๖. เด็กหญิงเจริญขวัญ	อิมใจเจริญ	ชั้น ป.๕	'	ซับร้อง

โรงเรียน พันธ์ศึกษาลัย หมู่ที่ ๖ ต.กุฎโง้ง อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายเจริญ ชมถิ่น

ประเภทของดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายเสมอ ทองหยวก

๒. นายเสมอ ทองหยวก

ผู้ฝึกซ้อม ๑. พ.ต.ท.ทวน ทองนพคุณ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนริชดา	ว่องไว	ชั้น ป.๕/๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซับร้อง
๒. เด็กหญิงสุวารี	สำราญราษฎร์	ชั้น ป.๖/๗	'	จะเข้
๓. เด็กหญิงราชาวดี	รัชตอดุลย์	ชั้น ป.๖/๕	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงศิวาพร	วงศ์เกิด	ชั้น ป.๖/๖	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงศิริพร	ทับทิม	ชั้น ป.๖/๖	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงสุภาพร	อินทร	ชั้น ป.๖/๗	'	ซิม
๗. เด็กหญิงภัทรา	ผสมทรัพย์	ชั้น ป.๖/๒	'	ซออู้
๘. เด็กหญิงวันวิสาข์	สดโสภินเพชร	ชั้น ป.๖/๕	'	ซออู้
๙. เด็กหญิงณัฐพร	เฉลิมสุข	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ยหลิบ
๑๐. เด็กหญิงนันทิณี	บัวทอง	ชั้น ป.๖/๕	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๑. เด็กชายณัฐพล	โรจน์ไพฑูริย์	ชั้น ป.๕/๗	'	โทน-รำมะนา
๑๒. เด็กชายณรงชัย	เจติยานันท์	ชั้น ป.๓/๒	'	ฉาบกรอ
๑๓. เด็กหญิงศศิธร	พรหมวัลย์	ชั้น ป.๒/๔	'	ฉิ่ง
๑๔. เด็กหญิงอรพรรณ	วารุสิศ	ชั้น ป.๒/๕	'	โหม่ง
๑๕. เด็กหญิงชัชฎาพรรณ	โพธิ์ทอง	ชั้น ป.๒/๖	'	กรับ

โรงเรียน มารีวิทยา อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ ชิสเตอร์พินดา สุขสำราญ

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ชิสเตอร์พินดา สุขสำราญ

ผู้ฝึกซ้อม จ.ส.อ.สังัด เจริญผล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงเมทินี	เนียมแก้ว	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงปรียานุช	ชวดบัว	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงดวงใจ	แสงทอง	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงพัชรี	ลาวัลย์	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงรณยณา	จันทิณี	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงอัมราพร	เจริญชาติ	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กชายสำเร็จ	แก้วผาสุก	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายปิยะวัตติ	ลาวัลย์	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กหญิงปิ่นชนก	อินทรีจวิชัย	ชั้น ป.๓	'	ซิมสาย
๑๐. เด็กชายจาตุรงค์	กิจดี	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายรชิต	อาชีพรเจริญ	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๒. เด็กหญิงวาทินี	ประสมทรัพย์	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กหญิงสุภาพร	สุขสมบัติ	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๔. เด็กชายนรุพล	ลาวัลย์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๕. เด็กชายชเนศ	อาชีพรเจริญ	ชั้น ป.๖	'	โหม่ง
๑๖. เด็กหญิงรัตติกาล	จิตรพานิช	ชั้น ป.๖	'	ทับร้อง

โรงเรียน วัดกลางดอน หมู่ที่ ๑ ต.แสนสุข จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายดิเรก ธรรมวาจา

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายดิเรก ธรรมวาจา

๒. นางประพิน กิรติพัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางประพิน กิรติพัฒน์

๒. นายนรินทร์ ชื่นเบิกบาน

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงดาริกา	สุทธิเรือง	ชั้น ป.๖/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงทิพา	รอรัง	ชั้น ป.๖/๓	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงปรารถนา	ประวงษ์	ชั้น ป.๖/๓	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงเกศินี	ห่มโมง	ชั้น ป.๖/๓	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงศิวพร	มนปราวณี	ชั้น ป.๖/๓	'	จะเข้
๖. เด็กชายกรวิทย์	สวนสุวรรณ	ชั้น ป.๖/๑	'	จะเข้
๗. เด็กชายสุนทร	เทพพนม	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กชายธงชัย	คงเจริญ	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กหญิงนิศารัตน์	บัวเพ็ญ	ชั้น ป.๖/๓	'	ซิม
๑๐. เด็กชายจเร	เจริญจิตร	ชั้น ป.๖/๑	'	โทน-รำมะนา
๑๑. เด็กชายสุนทร	ชูประยูร	ชั้น ป.๖/๒	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กชายบุญญฤทธิ์	มิ่งคง	ชั้น ป.๖/๑	'	ฉาบ
๑๓. เด็กชายเอกลักษณะ	ลิ้มบำรุง	ชั้น ป.๖/๒	'	กรับ
๑๔. เด็กชายวัชรพล	นุตเวช	ชั้น ป.๖/๓	'	โหม่ง
๑๕. เด็กหญิงเปียนโน	เพ็งสา	ชั้น ป.๕/๒	'	นักร้อง

โรงเรียน วัดเตาปูน อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐
 ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายองอาจ ไพศาลภูมิ
 ประเภทดนตรี วงเครื่องสายผสม
 ผู้ควบคุม ๑. นายองอาจ ไพศาลภูมิ
 ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางแนนนอย ชูนิกร
 รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงวันดี	จิตรหาญ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซับร้อง
๒. เด็กหญิงพรพิมล	ประสมทรัพย์	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๓. เด็กหญิงธิดารัตน์	ทองระอา	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงพัชราพร	เจริญสุข	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงอัญชลี	ปั้นปรางค์	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงวันดา	เพ่งศรี	ชั้น ป.๕	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงพัชรี	นาคทอง	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๘. เด็กหญิงแคทยา	สาครรัตน์	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๙. เด็กหญิงรัตติกาล	อภัยวงศ์	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๑๐. เด็กหญิงวิชรา	นารีพงษ์ผจญ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๑๑. เด็กหญิงนุสรา	นาคทอง	ชั้น ป.๒	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กหญิงนารีรัตน์	ศิลปชัย	ชั้น ป.๒	'	ฉาบ
๑๓. เด็กหญิงสุกัญญา	บุญวงศ์	ชั้น ป.๒	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงवासนา	แช่อ้อ	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๕. เด็กชายประมุข	นาคทอง	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๖. เด็กชายสมมรรคชัย	มალารักษ์	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน วัดบางโรง กิ่งอำเภอคลองเขื่อน จ.ฉะเชิงเทรา ๒๕๐๐๐
 ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายเลิศเดช ทาศรีฎ
 ประเภทดนตรี วงเครื่องสายผสม
 ผู้ควบคุม นายศุภชัย หงษ์สุวรรณ
 ผู้ฝึกซ้อม นายศุภชัย หงษ์สุวรรณ
 รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงปรียาภรณ์	คงสวัสดิ์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กชายจตุรงค์	บุญหิรัญ	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กชายพีระศักดิ์	หงษ์สุวรรณ	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงวันเพ็ญ	เริกหรั่ง	ชั้น ป.๕	'	ซิมสาย
๕. เด็กชายจิรวินน์	บุญหิรัญ	ชั้น ป.๓	'	ซิมเหล็ก
๖. เด็กหญิงรุจิรา	จันทร์มาลา	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๗. เด็กชายจักรกฤษณ์	คงสวัสดิ์	ชั้น ป.๒	'	ซอด้วง
๘. เด็กหญิงกนกรัตน์	ภูเกษร	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง และซับร้อง
๙. เด็กชายวรรณชิต	โฉมงาม	ชั้น ป.๑	'	กรับ
๑๐. เด็กชายอาคม	สุขสมบูรณ์	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก

โรงเรียน วัดสุขไพโรวัน ม ๓ ต.กองดิน อ.แก่งจ.ระยอง ๒๒๑๖๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายวินิจ พงศ์พีรชนิกร

ประเภททางดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายชวลิต อุดม ๒. นายภุชดา สุขสวย

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสุรานี โชติรักษา ๒. นายอุดม ลingham

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนิภาพร	เข้าเทียบ	ชั้น ป.๕/๑	เครื่องดนตรีที่เล่น	ระนาดเอก
๒. เด็กหญิงวัชรีย์	ฝ่ายรี	ชั้น ป.๖/๑	'	จะเข้
๓. เด็กหญิงพรอุมา	กาญจนจันทร์	ชั้น ป.๖/๑	'	จะเข้
๔. เด็กหญิงเนตรนภา	วงศ์หาจักร	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง
๕. เด็กชายหันธ์	ชาญปรีชา	ชั้น ป.๕/๒	'	ซอด้วง
๖. เด็กหญิงประภาพร	บุญนี้มีตร	ชั้น ป.๕/๑	'	ซออู้
๗. เด็กชายสุริษา	สวายนช	ชั้น ป.๕/๑	'	ซออู้
๘. เด็กชายพิทักษ์ชัย	โค่นชัยภูมิ	ชั้น ป.๖/๑	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายไพรัช	รุ่งไพโรวัน	ชั้น ป.๖/๑	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายวิหวัฒน์	นพคุณ	ชั้น ป.๖/๑	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงเบญจวรรณ	ดั่งสน่ห์	ชั้น ป.๖/๑	'	ซลุ่ยหลิบ
๑๒. เด็กชายสุวรรณ	ลอยเลื่อน	ชั้น ป.๕/๑	'	ฉาบ
๑๓. เด็กชายสิทธิพร	ทองหล่อ	ชั้น ป.๕/๑	'	โหม่ง
๑๔. เด็กชายสินชัย	สุนทรชัยกิจ	ชั้น ป.๖/๑	'	กรับ
๑๕. เด็กชายจิระศักดิ์	ศรีเสริม	ชั้น ป.๕/๑	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๖. เด็กหญิงรุ่งวิไล	ทองวิเวก	ชั้น ป.๖/๑	'	ซบร้อง

โรงเรียน สฤชติเดช ถนนเทศบาลสาย ๑ อ.เมืองจันทบุรี จ.จันทบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นางสุนันทา กมฺพโยธิน

ประเภททางดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสุนันทา กมฺพโยธิน ๒. นางกมลวรรณ สายสม

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายชงอัน หงษ์ทอง ๒. นายวิวัฒน์ เพชรศรี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายวรรณลภย์	รุทธิธย์	ชั้น ป.๖/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงวีรณี	อิมเอิบ	ชั้น ป.๕/๑	'	ซอด้วง
๓. เด็กชายกันต์	สุรินทร์	ชั้น ป.๖/๔	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงศันสนีย์	เคลือบแก้ว	ชั้น ป.๖/๔	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงอรุณรัตน์	ผลศิริ	ชั้น ป.๖/๗	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงชูขวัญ	อุไรพงษ์	ชั้น ป.๖/๗	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงชูษณา	เทียนทอง	ชั้น ป.๖/๔	'	ซิม
๘. เด็กชายจักรกฤษ	เมฆกมล	ชั้น ป.๖/๗	'	ซลุ่ย
๙. เด็กชายณรงค์ชัย	สุวรรณฤทธิ	ชั้น ป.๖/๗	'	ซลุ่ย
๑๐. เด็กชายกียรติ	ทับทิมหิน	ชั้น ป.๕/๑	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายปัญญา	สร้อยจำปา	ชั้น ป.๖/๗	'	กลองแขก
๑๒. เด็กหญิงมณฑิรา	แก้วดี	ชั้น ป.๖/๗	'	ฉาบ
๑๓. เด็กหญิงนิรมล	เพ็ชรมณี	ชั้น ป.๕/๑	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงปณิตตา	แดงศิริ	ชั้น ป.๖/๗	'	ฉิ่ง
๑๕. เด็กชายวิหวัศ	อิมเอิบ	ชั้น ป.๕/๑	'	โหม่ง
๑๖. เด็กหญิงเมทินี	เนินไชย	ชั้น ป.๖/๔	'	ซบร้อง

โรงเรียน วัดสำนักบก สปช. ต.สำนักบก อ.เมืองฯ จ.ชลบุรี ๒๐๐๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายสุขุม ตัญญาญจน์

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม นายยอด ทานนท์

ผู้ฝึกซ้อม นางเพ็ญพรรณ สร้อยสุวรรณ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงหวนนภา	พงษ์เผ่าพงษ์	ชั้น ป.	เครื่องดนตรีที่เล่น	ขับร้อง
๒. เด็กหญิงวราภรณ์	จิตต์สม	ชั้น ป.	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงเพชรรัตน์	ชื้อสุธรรม	ชั้น ป.	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงนิตยา	แจ่มเจริญ	ชั้น ป.	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงอัญชลี	สุชา	ชั้น ป.	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงน้องนุช	ชินศิริกุล	ชั้น ป.	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงศิริพร	พรหมภักษร	ชั้น ป.	'	จะเข้
๘. เด็กหญิงรัชดาภรณ์	ทองเย็น	ชั้น ป.	'	ซิม
๙. เด็กชายชลอ	ศรีพัฒนไทย์	ชั้น ป.	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กชายอนันต์พร	ผอยทีร์ญ	ชั้น ป.	'	ซลุ่ยเพียงออ
๑๑. เด็กหญิงปิ่นอนงค์	น้อยโต	ชั้น ป.	'	ฉิ่ง
๑๒. เด็กชายนรา	แสงอรุณ	ชั้น ป.	'	โหม่ง-ร่ำมะนา
๑๓. เด็กชายวิชิต	แช่เฮ้ง	ชั้น ป.	'	ฉาบ
๑๔. เด็กชายรังสรรค์	ผสมทรัพย์	ชั้น ป.	'	กรับ
๑๕. เด็กชายสมภาพ	ปานวิไล	ชั้น ป.	'	โหม่ง

โรงเรียน วัดหนองเกตุน้อย ต.หนองปลาไหล อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายสำราญ กระแสร์ชล

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายสำราญ กระแสร์ชล

๒. นางสัณญา สุธรรมมาวิวัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสัณญา สุธรรมมาวิวัฒน์

๒. นางอารีรัตน์ วีระสวัสดิ์ ๓. นายทวีชัย มโหธร

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงลินดา	บุญสังข์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงจันจิรา	แจ่มกระจ่าง	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงนิสาพร	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๔. เด็กหญิงสุภาวดี	ประกอบธรรม	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงสาวิตรี	คำแจ่ม	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๖. เด็กหญิงศรีนวล	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงมาริษา	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยเพียงออ
๘. เด็กหญิงสุทธาทิพย์	แจ่มนงนุช	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๙. เด็กชายวันชนะ	คำแจ่ม	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๐. เด็กหญิงน้อยหน้า	เผ่าสมพงษ์	ชั้น ป.๖	'	ฉาบ
๑๑. เด็กหญิงชนิ	ประมประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๒. เด็กหญิงสุภาภรณ์	อ่อนมี	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๓. เด็กหญิงนันทนา	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	โหม่ง-ร่ำมะนา
๑๔. เด็กหญิงนิมนวล	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๑๕. เด็กหญิงสุนิสา	บุญก่อ	ชั้น ป.๕	'	นักร้อง

โรงเรียน วัดหนองสองห้อง สปอ.ปากพลี สปจ.นครนายก

ชื่อผู้อำนวยการ นายประมุข วังยายฉิม

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นายประมุข วังยายฉิม

๒. นายโสภณ ชรบัณฑิต

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายมนตรี งามวาจา

๒. นายสามารถ ภิญญู

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสมจินตนา	ธรรมภักดี	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิมสาย
๒. เด็กหญิงยุวดี	ยอดทอง	ชั้น ป.๖	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงปาริณี	ธรรมยา	ชั้น ป.๕	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงอรทัย	คนจริง	ชั้น ป.๕	'	ซออู้
๕. เด็กหญิงอัญชลี	คนแคล้ว	ชั้น ป.๖	'	ซออู้
๖. เด็กหญิงสุมาลี	บุญชนธ์	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๗. เด็กหญิงนงลักษณ์	แสงเงิน	ชั้น ป.๖	'	จะเข้
๘. เด็กหญิงนันทวรรณ	เนิ่นใหม่	ชั้น ป.๖	'	ซลุ่ยเพียงออ
๙. เด็กหญิงนฤมล	ใจยงค์	ชั้น ป.๕	'	ซลุ่ยหลีบ
๑๐. เด็กชายวิษณุ	อำไพจิตร	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายเฉลิมชัย	แสงเงิน	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๒. เด็กชายมานะ	มุ่งหน้าที่	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กชายสุคนธ์	ใจยงค์	ชั้น ป.๖	'	ฉาบเล็ก
๑๔. เด็กหญิงสุพัตรา	ปลื้มใจ	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๕. เด็กหญิงจุฬาลักษณ์	ทวีทรัพย์	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๖. เด็กหญิงนัยนา	คำสกุล	ชั้น ป.๓	'	ซับร้อง

โรงเรียน อาษาวิทยา ถนนทรงธรรม พระประแดง สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายสมชาย อินทรชา

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม นายชลอ ทั้บรรด

ผู้ฝึกซ้อม นายชลอ ทั้บรรด

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสัจจาพร	เรื่องพัฒนาวิวัฒน์	ชั้น ป.๕/๔	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซออู้
๒. เด็กหญิงวาสนา	ธาราธิฐาน	ชั้น ป.๖/๔	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายศรายุทธ	เอกสมบุรณ์	ชั้น ป.๖/๔	'	กลองแขก
๔. เด็กหญิงอัญชลี	กรอบรูป	ชั้น ป.๖/๒	'	จะเข้
๕. เด็กหญิงวิวิรรณ	แดงหาร	ชั้น ป.๖/๒	'	จะเข้
๖. เด็กชายพัฒนพงษ์	เชือถือ	ชั้น ป.๖/๒	'	กลองแขก
๗. เด็กหญิงนัฐรัฐ	แสงประทีป	ชั้น ป.๖/๒	'	ซิม
๘. เด็กหญิงจิราภา	อรุณพรณ	ชั้น ป.๖/๒	'	กรับ
๙. เด็กหญิงกุลชลี	ขุ้ย้อย	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๑๐. เด็กหญิงศศิธร	สว่างแจ้ง	ชั้น ป.๖/๒	'	ซอด้วง
๑๑. เด็กหญิงชนิพร	แช่ก้อง	ชั้น ป.๖/๒	'	ซออู้
๑๒. เด็กหญิงจรรุวรรณ	อินทร์จันทร์	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ย
๑๓. เด็กหญิงบังอร	ศรีโพวัน	ชั้น ป.๖/๒	'	ซลุ่ย
๑๔. เด็กหญิงจันทร์	อัคควุฒิกุล	ชั้น ป.๖/๔	'	ฉาบเล็ก

โรงเรียน อนุบาลชลบุรี ส.ช. ถนนวิจิตรปราการ อ.เมืองชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายชัยรัตน์ ไมตรี

ประเภทวงดนตรี วงเครื่องสายผสม

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวเอมอร บุญยศิริโรตม์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายเจษฎาภค ร่มมงคล ๒. นางรุ่งนภา ร่มมงคล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงดารารณี	เสนารักษ์	ชั้น ป.๖/๘	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซอด้วง
๒. เด็กหญิงทิฆัมพร	เทศสวัสดิ์	ชั้น ป.๖/๑	'	ซอด้วง
๓. เด็กหญิงมนัสวี	โพธิ์ไพจิตร	ชั้น ป.๖/๓	'	ซอด้วง
๔. เด็กหญิงจริยวดี	สุริยพันธุ์	ชั้น ป.๖/๑๐	'	ซอด้วง
๕. เด็กหญิงกสิดา	งามวงศ์วาน	ชั้น ป.๖/๘	'	จะเข้
๖. เด็กชายชิษณุพงศ์	เนื่องจำนงค์	ชั้น ป.๖/๖	'	จะเข้
๗. เด็กชายนัยวัฒน์	เสริมศรี	ชั้น ป.๖/๖	'	ซอด้วง
๘. เด็กชายกฤษฎา	โกศล	ชั้น ป.๕/๘	'	ซอด้วง
๙. เด็กชายประติพัทธ์	อินทนิล	ชั้น ป.๕/๗	'	ระนาดเอก
๑๐. เด็กหญิงภาวินี	อุตรวณิช	ชั้น ป.๖/๓	'	กรับ
๑๑. เด็กหญิงศุภสินี	ไตรทิพย์วารากุล	ชั้น ป.๖/๑๐	'	ฉาบ
๑๒. เด็กหญิงวิภามาศ	อุตรวณิช	ชั้น ป.๖/๔	'	ฉิ่ง
๑๓. เด็กชายณิชา	ขวัญดี	ชั้น ป.๖/๖	'	โหม่ง
๑๔. เด็กหญิงธนชพร	สมหวัง	ชั้น ป.๖/๕	'	ซอด้วง
๑๕. เด็กชายภัทร	จงถวัลย์	ชั้น ป.๖/๖	'	กลองโทนรำมะนา

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ครั้งที่ ๑๕

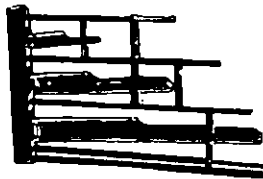
ระดับประถมศึกษา

ถ้วยประทานใน

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี

พระวรราชทินนัดตามาตุ

ประเภท วงอังกะลุง

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระกาศ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐
 ชื่อผู้อำนวยการใหญ่ นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ

ประเภทวงดนตรี วงอังกฤษ

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุคนธ์ ศิริพัลลภ ๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ ฉ่าคุ้ม

รายชื่อหนักดนตรี

๑.	เด็กหญิงรุ่งนภา	เมืองสุข	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกฤษ
๒.	เด็กหญิงเอี่ยมเดือน	แจ่มใจ	ชั้น ป.๖	'	อังกฤษ
๓.	เด็กหญิงฉวีวรรณ	แก้วรุ่งเรือง	ชั้น ป.๖	'	อังกฤษ
๔.	เด็กหญิงสุพรรณิ	ปิ่นมงคล	ชั้น ป.๖	'	อังกฤษ
๕.	เด็กหญิงสุรียวิทย์	สุวรรณวงศ์	ชั้น ป.๕	'	อังกฤษ
๖.	เด็กหญิงจินตนารัตน์	หมั่นนักดี	ชั้น ป.๖	'	อังกฤษ
๗.	เด็กชายสุรสิทธิ์	ทองอ่วม	ชั้น ป.๖	'	อังกฤษ
๘.	เด็กชายสมศักดิ์	ไทยเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๙.	เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๐.	เด็กชายนิคม	จิตสมบูรณ์สุข	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๑.	เด็กหญิงจิรนนท์	ผอยทอง	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๒.	เด็กหญิงสุจินต์	ศรีนครเศรษฐ์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๓.	เด็กชายนพดล	พิพัฒน์รังสรรค์	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๔.	เด็กหญิงปานจันทร์	ปลั่งทอง	ชั้น ป.๖	'	ฆ้อง

โรงเรียน ชุมชนวัดหัวสำโรง (ศรีราษฎร์บำรุง) ต.หัวสำโรง อ.แปลงยาว จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๑๔๐
 ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายธนาภ ทองเพชร

ประเภทวงดนตรี วงอังกฤษ

ผู้ควบคุม ๑. นายศิลปะชัย โขมศิริ ๒. นางสาวปิยนุช สรวมลศิริ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวบุญเรือน บุญคุ้มเกล้า

รายชื่อหนักดนตรี

๑.	เด็กหญิงนันท์รัตน์	แต่เจริญ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	โต-เร
๒.	เด็กหญิงวิมล	ชูเจริญ	ชั้น ป.๖	'	เร-มี
๓.	เด็กหญิงลักขณา	ชาปุ	ชั้น ป.๖	'	มี-ฟา
๔.	เด็กหญิงมลฤดี	นพศิริ	ชั้น ป.๖	'	ฟา-ซอล
๕.	เด็กหญิงจันทร์จิรา	โสภางค์	ชั้น ป.๕	'	ซอล-ลา
๖.	เด็กหญิงสมลักษณ์	สรวมลศิริ	ชั้น ป.๖	'	ลา-ที
๗.	เด็กหญิงจรัสศรี	สำเร็จ	ชั้น ป.๖	'	ที-โด
๘.	เด็กหญิงสถาพร	โสเมมา	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๙.	เด็กหญิงบุปผา	ศิลปะศิริ	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๑๐.	เด็กหญิงภาณุจนา	สระปรีนทร์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๑.	เด็กหญิงสิริญา	แขกเทศ	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๑๒.	เด็กหญิงรุ่งรัตน์	โสเมมา	ชั้น ป.๖	'	ฆ้อง
๑๓.	เด็กชายกวีธาพล	สิริพรหม	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๔.	เด็กชายสุเมธ	สินพิชัย	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน บ้านคลองหลวง จ.สมุทรปราการ

ชื่อผู้อำนวยการ นายสุวัฒน์ แก้วประดิษฐ์

ประเภทวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นางศรีวัฒนา บัวภูมิ ๒. นายดำรง คล่องแคล่ว

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายดำรง คล่องแคล่ว

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนฤมล	ชิดเครือ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กหญิงสายสุนีย์	บุญหลาย	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๓. เด็กหญิงสุวลี	เขี้ยวรอดไพโร	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงชุตติมา	ธรรมดวงศรี	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงสาวตรี	ปราทกะกา	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงศิริลักษณ์	อิงเอน	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงวิยะดา	เผ่าภูรี	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๘. เด็กหญิงนำฝน	มณฑิเยร	ชั้น ป.๔	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายอธิปดี	รอดดิษฐ์	ชั้น ป.๔	'	ฉาบ
๑๐. เด็กชายสุปราการ	อินทศร	ชั้น ป.๔	'	กรับ
๑๑. เด็กชายธวัช	หะวงค์เงิน	ชั้น ป.๔	'	โหม่ง
๑๒. เด็กชายนิธิศักดิ์	ระกาสี	ชั้น ป.๔	'	กลองแขก
๑๓. เด็กชายสุทธิศักดิ์	บุญชาติ	ชั้น ป.๔	'	กลองแขก
๑๔. เด็กหญิงสายใจ	โตจำเริญ	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน บ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๒ ต.นาหินลาด อ.ปากพลี จ.นครนายก

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายบุญล้อม มั่งคั่ง

ประเภทวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายบุญล้อม มั่งคั่ง ๒. นายสามารถ ภิญโญ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายอุทัย พลสันศรี ๒. นายสุทิน อนุศาสน์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุปราณี	วงษ์รัตน์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กหญิงสุวรรณี	สีเขียว	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๓. เด็กหญิงสารอง	มุดผ่อง	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงอิงอร	ชุมเงิน	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงนภาพร	ศรีงาม	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงวิรวรรณ	บัวลา	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงละไม	พูลสง่า	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๘. เด็กชายเขาวลิต	ไชคำ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๙. เด็กหญิงศิริรัตน์	วรพุทธ	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายสมพิศ	ทวีงาม	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๑๑. เด็กหญิงนิภาวรรณ	สรินหา	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๒. เด็กหญิงสมฤทัย	พันธุ์สะอาด	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงสายฝน	บัวฝน	ชั้น ป.๖	'	ฉาบเล็ก
๑๔. เด็กหญิงห้องอ้อ	อาจเลิศ	ชั้น ป.๖	'	ซับร้อง

โรงเรียน วัดเกาะโดนด (จังหวัดศีลราชบุรีประสิทธิ์) ต.เกาะขวาง อ.เมือง จ.จันทบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นายเอก เจริญพร

ประเภทของดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายเอก เจริญพร ๒. นางอุดมลักษณ์ โพธิเกษม

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางเพ็ญมาศ ศรีแสวง ๒. นางกัลยา เรืองทอง

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงประไพวรรณ	มาลัยทอง	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ฉิ่ง
๒. เด็กชายสัมฤทธิ์	วาสนาวิน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๓. เด็กชายสงัด	เพชรบริสุทธิ์	ชั้น ป.๔	'	กลองแขก
๔. เด็กชายปิยพงศ์	อุทัยเสวก	ชั้น ป.๕	'	โหม่ง
๕. เด็กชายอานัติ	อุทัยเสวก	ชั้น ป.๕	'	ฉาบ
๖. เด็กหญิงสุรีรัตน์	มีมาก	ชั้น ป.๓	'	กรับ
๗. เด็กหญิงสินีนภา	บำรุงเจริญสุข	ชั้น ป.๕	'	ซ้บรื่อง
๘. เด็กหญิงสุธิษา	อุทัยเสวก	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๙. เด็กหญิงสุชาติดา	วงษ์ประเวศน์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๑๐. เด็กหญิงสุรีย์	สุชากรณ์	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๑. เด็กหญิงนงนุช	สุขเสรีญ	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๒. เด็กหญิงวีรนุช	แชเอี้ยว	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๓. เด็กหญิงรัตนา	สุชากรณ์	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๑๔. เด็กชายจุมพล	นารถ	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง

โรงเรียน วัดท่ามะปราง สปอ.ปากพลี สปจ.นครนายก ๒๖๑๓๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายอำนาจ มั่งคั่ง

ประเภทของดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายอำนาจ มั่งคั่ง

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายประภาส บุญมั่ง ๒. นายวิโรจน์ สุขประสงค์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กชายพรรคดี	แจ่มศรี	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กชายพิมาย	พวยอ้วน	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๓. เด็กชายวรวิทย์	เหม็นศิริ	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงสุนิษา	ไชงาม	ชั้น ป.๖	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงอมรรัตน์	สุริยะ	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงกุสุมา	ศรีศรีราม	ชั้น ป.๔	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงสุจิตรา	สัตยานุรัตน์	ชั้น ป.๔	'	อังกะลุง
๘. เด็กหญิงอัจฉรา	ใจสัจด์	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายชจรศักดิ์	ดีเสียง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๐. เด็กชายพินิจ	พวยอ้วน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๑๑. เด็กชายสรชาติ	กวยทอง	ชั้น ป.๖	'	โหม่ง
๑๒. เด็กหญิงวิไลรัตน์	พุ่มดี	ชั้น ป.๔	'	กรับ
๑๓. เด็กหญิงวิภากรณ์	ใจสัจด์	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๔. เด็กหญิงจุฑาทิพย์	คลองแคล้ว	ชั้น ป.๔	'	ซ้บรื่อง

โรงเรียน วัดสันติธรรมราชวรวิหารบำรุง สปอ.องค์กรักษ์ อ.องค์กรักษ์ จ.นครนายก ๒๖๑๒๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายมณี เพิ่มสุข

ประเภททวงดนตรี วงอังกะลุง

ผู้ควบคุม ๑. นายมณี เพิ่มสุข ๒. นางสุวณี ผู้ภักดี

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายมณี เพิ่มสุข ๒. นายบรรเจ็ด ท้วมลี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงน้ำฝน	วงษ์กวน	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	อังกะลุง
๒. เด็กหญิงสร้อยสุดา	พูลทรัพย์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๓. เด็กหญิงนิภา	สมอากาศ	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๔. เด็กหญิงวาสนา	หนองพงษ์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๕. เด็กหญิงสฤทธิตา	ป้องภัย	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๖. เด็กหญิงสรญา	บัวพิมพ์	ชั้น ป.๕	'	อังกะลุง
๗. เด็กหญิงจุฑารัตน์	รุ่งสว่าง	ชั้น ป.๓	'	อังกะลุง
๘. เด็กชายปานศักดิ์	วงษ์กวน	ชั้น ป.๖	'	กลองแขกตัวเมีย
๙. เด็กชายวันธนะ	สะไบบาง	ชั้น ป.๖	'	กลองแขกตัวผู้
๑๐. เด็กชายโชคอนันต์	หนองพงษ์	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๑๑. เด็กหญิงสุพรรณษา	คำแสน	ชั้น ป.๓	'	โหม่ง
๑๒. เด็กชายสุรเนตร์	อ้อมมูล	ชั้น ป.๕	'	ฉาบเล็ก
๑๓. เด็กหญิงวิมลรัตน์	ตระกูลสงฆ์	ชั้น ป.๕	'	กรับ
๑๔. เด็กหญิงทิพวลี	เทียมมุกดา	ชั้น ป.๕	'	ซำบ้อง
๑๕. เด็กหญิงสุภัทรา	อ้อมมูล	ชั้น ป.๓	'	สำรอง

รายชื่อโรงเรียนและนักดนตรีไทย

ที่สมัครเข้าประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ครั้งที่ ๑๕

ระดับประถมศึกษา

ถ้วยประทานใน

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

ประเภท ขิมเดี่ยว

โรงเรียน ชุมชนวัดบ้านระกา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๕๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวสุนันท์ ศิริพัลลภ ๒. นางสาวสุภา ศิริพัลลภ

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายวีระ ฉ่ำดู่

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงเอ๋อมเดือน	แจ้ใจ	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงสุจินต์	ศรินทร์เศรษฐ์	ชั้น ป.๕	'	ซิม
๓. เด็กหญิงรวิหัท	โพธะ	ชั้น ป.๔	'	ซิม
๔. เด็กหญิงมณฑนา	วงษ์ประสิทธิ์	ชั้น ป.๓	'	ซิม
๕. เด็กหญิงสุรีย์พร	ข้ามาก	ชั้น ป.๔	'	ซิม
๖. เด็กชายสมศักดิ์	ไทยเจริญ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๗. เด็กชายอนุสรณ์	ม่วงศรี	ชั้น ป.๕	'	โทน
๘. เด็กชายนิคม	จิตสมบูรณ์สุข	ชั้น ป.๖	'	รำมะนา

โรงเรียน เทศบาลบ้านศรีราชา เทศบาลตำบลศรีราชา จ.ชลบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นายอดิศร จันทร์เทียน

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายอดิศร จันทร์เทียน

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางรัตนภรณ์ ศรีกิตติกุล ๒. นางสาวนิตยา ตระกูลไทย

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงกฤติกา	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงเสาวณีย์	โพธิ์แก้ว	ชั้น ป.๖	'	โทน-รำมะนา
๓. เด็กหญิงทิพากร	ภูประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง

โรงเรียน บ้านโป่งสะแก ต.ตะเคียนเตี้ย อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายชรัตน์ จินขาวชา

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางอุษา แจ้เปล้า ๒. นางกัญญา ชูฤทธิ์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางอุษา แจ้เปล้า ๒. นายทวีชัย มโหธร

๓. นางกัญญา ชูฤทธิ์

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงแหวนพลอย ชมชื่น		ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
----------------------------	--	----------	---------------------	-----

โรงเรียน บ้านลัดทึบ อ.ลัดทึบ จ.ชลบุรี ๒๐๑๘๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางรำพึง ชำนาญ

ประเภททรงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นางวาสนา เนินฉาย

ผู้ฝึกซ้อม นายสุริยะ เขยกำเนิด

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงอาภาภรณ์	พุ่มโพธิ์ทอง	ชั้น ป.๖/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงคิวยพร	พุ่มโพธิ์ทอง	ชั้น ป.๖/๒	'	กลองแขก
๓. เด็กหญิงนฤมล	นิ่มสัมฤทธิ์	ชั้น ป.๖/๑	'	ฉิ่ง

โรงเรียน บ้านห้วยกะปิ (จิตราษฏร์ศรัทธา) อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายธวัช บุทธรักษา

ประเภททรงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายธวัช บุทธรักษา ๒. นางสุมล พิริยะวัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสาวสมบูรณ์ โกศล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงจุฑามาศ	จิรภัทธรตระกูล	ชั้น ป.๕/๒	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงกรทิพย์	ฐิติธรรมจรรยา	ชั้น ป.๔/๑	'	ซิม
๓. เด็กหญิงศิริพร	แซ่ตัน	ชั้น ป.๔/๓	'	ซิม
๔. เด็กชายชัยพฤกษ์	สุนทรวงศ์	ชั้น ป.๕/๑	'	กลองแขก
๕. เด็กชายไพศาล	รุ่งคำ	ชั้น ป.๕/๒	'	กลองแขก
๖. เด็กหญิงศิราณี	พึงวารี	ชั้น ป.๖/๒	'	ฉิ่ง

โรงเรียน วัดกลางดอน หมู่ที่ ๑ ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายดิเรก ธรรมวาจา

ประเภททรงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายดิเรก ธรรมวาจา ๒. นางประพิณ กิรติพัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางประพิณ กิรติพัฒน์ ๒. นายนันทรักษ์ ชื่นเบิกบาน

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนิศารัตน์	บัวเพ็ญ	ชั้น ป.๖/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงเต็มตา	เฉลิมชีพ	ชั้น ป.๕/๑	'	ซิม

โรงเรียน วัดหนองเกตุน้อย ต.หนองปลาไหล อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายสำราญ กระแสร์ชล

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายสำราญ กระแสร์ชล ๒. นางสัญญา สุธรรมาวีวัฒน์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางสัญญา สุธรรมาวีวัฒน์ ๒. นายทวีชัย มโหธร

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงนิ่มนวล	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงนันทนา	อยู่สบาย	ชั้น ป.๖	'	โทน-รำมะนา
๓. เด็กหญิงลินดา	บุญสังข์	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง

โรงเรียน วัดเตาปูน สปอ.เมืองชลบุรี สปจ.ชลบุรี

ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายองอาจ ไพศาลภูมิ

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นายองอาจ ไพศาลภูมิ

ผู้ฝึกซ้อม นางแห่งน้อย ชูนิกร

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงพรพิมล	ประสมทรัพย์	ชั้น ป.๖	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงวิชรา	นารีพงษ์ผจัญ	ชั้น ป.๖	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายประมุข	นาคทอง	ชั้น ป.๖	'	กลองแขก
๔. เด็กชายสมมรรคชัย	มาลารักษ์	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน พันธ์ศึกษาลัย อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี ๒๐๑๔๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายเจริญ ชมถิ่น

ประเภทวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นายเสมอ ทองหยวก

ผู้ฝึกซ้อม ๑. พ.ต.ท.ทวน ทองนพคุณ ๒. นายเสมอ ทองหยวก

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงสุภาพร	อินทร	ชั้น ป.๖/๗	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงวานิดย์	ฉิมมา	ชั้น ป.๖	'	ซิม
๓. เด็กชวิญชาว	มานะชจรเวช	ชั้น ป.๔/๕	'	ซิม
๔. เด็กหญิงศศิธร	พรหมวัลย์	ชั้น ป.๒/๔	'	ฉิ่ง
๕. เด็กชายมนตรี	ฉิมมา	ชั้น ป.๔/๕	'	โทน-รำมะนา

โรงเรียน เซนต์ปอลคอนแวนต์ จ.ชลบุรี
 ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวบังอร กิจเจริญ
 ประเภททวงดนตรี ซิมเดี่ยว
 ผู้ควบคุม คุณครูชรินทร์ ปั้นบุญ
 ผู้ฝึกซ้อม คุณครูสรารัฐ มีเงิน
 รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงฤทัย ฤกษ์เกรียงไกร ชั้น ป.๕/๒ เครื่องดนตรีที่เล่น ซิมเดี่ยว

โรงเรียน อนุบาลชลบุรี อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๐๐๐
 ชื่อผู้อำนวยการ นายชัยรัตน์ ไมตรี
 ประเภททวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางสาวเอมอร บุญยศิริโรตม์

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นางรุ่งนภา ร่วมมงคล

๒. นายเจษฎาภคม์ ร่วมมงคล

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุจิรา	บริบูรณ์	ชั้น ป.๖/๗	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงเรวดี	ยะติวัฒน์	ชั้น ป.๖/๖	'	ซิม
๓. เด็กหญิงรวริสา	โพธิ์ไพจิตร	ชั้น ป.๕/๗	'	ซิม
๔. เด็กหญิงวิภาวี	ธัญญาพงษา	ชั้น ป.๖/๑๐	'	ซิม
๕. เด็กหญิงลีลาลักษณ์	บัณฑิตธรรมกุล	ชั้น ป.๕/๑๐	'	ซิม
๖. เด็กหญิงกฤติยา	เจนยงยุทธ	ชั้น ป.๕/๑๐	'	ซิม
๗. เด็กหญิงปรางฉาย	สิริทวีบุญ	ชั้น ป.๕/๑๐	'	ซิม
๘. เด็กหญิงวิภามาศ	อุตรวณิช	ชั้น ป.๖/๙	'	ฉิ่ง
๙. เด็กชายภัทร	จงถวิลย์	ชั้น ป.๖/๖	'	กลองโทนรำมะนา

โรงเรียน บ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๒ ต.นาหินลาด อ.ปากพลี จ.นครนายก ๒๖๑๓๐
 ชื่ออาจารย์ใหญ่ นายบุญล้อม มั่งคั่ง
 ประเภททวงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นายบุญล้อม มั่งคั่ง

ผู้ฝึกซ้อม นายอุทัย พลสันศรี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงพรนรินทร์	พลสงบ	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กชายอนุสรณ์	คิดร่วม	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายสุรกีจ	ราตรีมีน	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก
๔. เด็กชายอำนาจ	บุญยิ่ง	ชั้น ป.๕	'	กลองแขก

โรงเรียน เมืองปราจีนบุรี ถนนราษฎรดำริ จ.ปราจีนบุรี ๒๕๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นายสมศักดิ์ บุญซ่ง

ประเภททรงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นางกัลยาณี รัตนพานพ

ผู้ฝึกซ้อม นายเส็ก ภูมณี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงรุ่งทิวา	พัฒสุข	ชั้น ป.๕	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงสุรัสวดี	แสงคำ	ชั้น ป.๕	'	โทน-รำมะนา
๓. เด็กหญิงศรินทร์	พรมประเสริฐ	ชั้น ป.๕	'	ฉิ่ง

โรงเรียน สฤติเดช สปจ.จันทบุรี

ชื่อผู้อำนวยการ นางสุนันทา กมฺุทโยธิน

ประเภททรงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม ๑. นางสุนันทา กมฺุทโยธิน ๒. นางกมลวรรณ สวยสม

ผู้ฝึกซ้อม ๑. นายชง่อน หงษ์ทอง ๒. นายวิวัฒน์ เพชรศรี

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงอัญญาณี	พุลทรัพย์	ชั้น ป.๖/๔	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
๒. เด็กหญิงปณิตดา	แดงศิริ	ชั้น ป.๖/๗	'	ฉิ่ง
๓. เด็กชายเกียรติ	ทับทิมหิน	ชั้น ป.๔/๑	'	กลองแขก
๔. เด็กชายบัญญัติ	สร้อยจำปา	ชั้น ป.๖/๗	'	กลองแขก

โรงเรียน อนุบาลวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฏ์ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา ๒๕๐๐๐

ชื่อผู้อำนวยการ นางสาวม่องพรรณ ประเสริฐพันธ์

ประเภททรงดนตรี ซิมเดี่ยว

ผู้ควบคุม นายวิชัย เหล่าประเสริฐ

ผู้ฝึกซ้อม นายวิชัย เหล่าประเสริฐ

รายชื่อนักดนตรี

๑. เด็กหญิงธณิศา	จันทร์รา	ชั้น ป.๖/๓	เครื่องดนตรีที่เล่น	ซิม
------------------	----------	------------	---------------------	-----

สรุปจำนวนโรงเรียนและประเภท
วงดนตรีไทยระดับนักเรียน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้าประกวด

ซึ่งถวายพระราชทานฯ

ครั้งที่ ๑-๑๕

รายชื่อโรงเรียนที่ส่งเข้าประกวด
ประเภทวงและจำนวนครั้งที่ประกวด

รายชื่อโรงเรียนที่ส่งเข้าประกวด
ประเภทวงและจำนวนครั้งที่ประกวด

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง ประกวด	ครั้งที่ เข้าร่วม ประกวด	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปี่พาทย์ ไม้แนวม	เครื่อง สายผสม	อังกะลุง	ขิมเดี่ยว
๑	กบินทร์บุรี	ปราจีนบุรี	๑	๑๐	-	๑	-	-
๒	กองทัพบกอุปถัมภ์จักร พงษ์พิทยาลัย	ปราจีนบุรี	๒	๑๓-๑๔	-	๑	-	๒
๓	แกลง"วิทย์สถาวร"	ระยอง	๑	๑๔	๑	-	-	-
๔	คลองมหาวงศ์	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	-	๒	-	-
๕	เจียวมิน	ปราจีนบุรี	๑	๗	-	-	๑	-
๖	ชลกัลยานุกูล	ชลบุรี	๑๒	๒-๓,๕- ๙,๑๑-๑๔	๕	๑๐	๑	-
๗	ชลบุรี "สุขบท"	ชลบุรี	๒	๑,๕	-	๒	๑	-
๘	ชลราษฎร์อำรุง	ชลบุรี	๒	๕-๙	๑	๑	๑	-
๙	ชุมชนบ้านตลาดทุ่งเหียง	ชลบุรี	๑	๗	-	-	๑	-
๑๐	ชุมชนวัดบ้านระภาค	สมุทรปราการ	๕	๘,๑๒, ๑๔-๑๕	-	๕	๓	๑๕
๑๑	ชุมชนวัดหัวสำโรง	ฉะเชิงเทรา	๒	๑๔-๑๕	-	-	๓	-
๑๒	เซนต์ปอลคอนแวนต์	ชลบุรี	๑	๑๔	-	-	-	๑
๑๓	ดัดดรุณี	ฉะเชิงเทรา	๒	๓,๔	-	๒	-	-
๑๔	ตราดสรรเสริญพิทยาคม	ตราด	๑	๕	-	๑	-	-
๑๕	ทุ่งศุขลาพิทยาคม	ชลบุรี	๑	๒	-	-	๑	-
๑๖	เทศบาลศรีราชา	ชลบุรี	๔	๖,๑๒, ๑๓,๑๕	-	๔	-	๓
๑๗	เทศบาล ๔	ชลบุรี	๑	๖	-	-	๑	-
๑๘	อัมมสิริศึกษาสตรีหีบ	ชลบุรี	๒	๘-๙	-	๒	-	-
๑๙	นวมราชานุสรณ์	นครนายก	๙	๑๑-๑๔	๗	๓	-	-
๒๐	บางคล้าพิทยาคม	ฉะเชิงเทรา	๒	๗,๑๔	๑	๑	-	-
๒๑	บางละมุง	ชลบุรี	๕	๙-๑๐, ๑๒-๑๓, ๑๕	๔	๑	-	-
๒๒	บ้านกาญจนาภิเษกวิทยา	ระยอง	๑	๘	-	๑	-	-

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง ประกวด	ครั้งที่ เข้าร่วม ประกวด	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปีพหุ ไม้นวม	เครื่อง สายผสม	อังกะลุง	ขิมเดี่ยว
๒๓	บ้านชลด	ชลบุรี	๔	๑๑-๑๔	-	-	๔	-
๒๔	บ้านค้าย	ระยอง	๒	๒-๓	-	๒	-	-
๒๕	บ้านเจริญสุข		๑	๑๕	-	๑	-	-
๒๖	บ้านท่ากลอย(ทรัพย์กลม ประชาสรรค์)	ฉะเชิงเทรา	๑	๑๐	-	-	๑	-
๒๗	บ้านทุ่งละหาน							
๒๘	บ้านนา "นครนายก พิทยาคาร"	นครนายก	๓	๖-๗,๑๐	๒	๑	-	-
๒๙	บ้านอมพนม	ชลบุรี	๔	๑๑-๑๔	-	๔	-	-
๓๐	บ้านห้วยกะปิ		๒	๑๔-๑๕	-	๒	-	๕
๓๑	บ้านโคกสว่าง	นครนายก	๑	๑๕	-	๑	๑	๑
๓๒	บ้านโป่งสะแก		๒	๑๔-๑๕	-	๒	-	๑
๓๓	บ้านบุงะลัง		๑	๑๕	-	๑	-	-
๓๔	บ้านคลองหลวง	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	-	๑	๒	-
๓๕	บ้านสัตหีบ	ชลบุรี	๑	๑๕	-	-	-	๑
๓๖	บ่อไร่วิทยาคม	ตราด	๑	๑๔	-	๑	-	-
๓๗	เบญจมาราชรังสฤษฏ์	ฉะเชิงเทรา	๓	๙,๑๑-๑๒	-	๓	-	-
๓๘	เบญจมาชูทิศ	จันทบุรี	๑	๑๔	๑	-	-	-
๓๙	ปราจีนกัลยาณี	ปราจีนบุรี	๑๑	๒-๑๒	-	๑๑	-	-
๔๐	ปรีชาอนุศาสน์	ชลบุรี	๑	๑๔	-	-	-	๒
๔๑	พนัสพิทยาคาร		๑๑	๑-๑๐,๑๓	๑	๑๐	-	-
๔๒	พนัสศึกษาลัย		๒	๑๒,๑๔	-	๑	-	๒
๔๓	พานทอง		๒	๑๑-๑๒	๒	๒	-	-
๔๔	พุทธสังสีพิบูล	ฉะเชิงเทรา	๑	๑	๑	๑	๑	-
๔๕	พุทธโสธร		๑	๑๔	๑	-	-	-
๔๖	เพลินจิตวิทยา	ชลบุรี	๑	๔	-	-	๑	-
๔๗	มัธยมด่านสำโรง	สมุทรปราการ	๒	๘-๙	-	๒	-	-
๔๘	มารีวิทยา	ปราจีนบุรี	๓	๑๓-๑๕	๑	๓	-	-
๔๙	เมืองปราจีนบุรี		๑	๑๕	-	-	-	๑
๕๐	เมืองพิทยา (วัดโพธิ์สัมพันธ์)	ชลบุรี	๑	๗	-	-	๑	-

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง ประกวด	ครั้งที่ เข้าร่วม ประกวด	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปีพาทย์ ไม้นวม	เครื่อง สายผสม	อังกะลุง	ขิมเดี่ยว
๕๑	ระยองวิทยาคม	ระยอง	๓	๕-๖,๘	๑	๒	-	-
๕๓	ราชวินิตบางแก้ว	สมุทรปราการ	๓	๑๓-๑๕	๒	๓	-	-
๕๓	ลาดตะเคียนราษฎร์บำรุง	ปราจีนบุรี	๔	๘-๑๐,๑๓	๔	-	-	-
๕๔	วัดน่านคร		๓	๑๑,๑๓,๑๔	๑	๒	-	-
๕๕	วัดกลางดอน	ชลบุรี	๔	๑๒-๑๕	-	๓	๓	๔
๕๖	วัดเกาะโดนด (จันทร์ศีล ราษฎร์ประสิทธิ์)	จันทบุรี	๒	๑๔-๑๕	-	-	๒	-
๕๗	วัดคลองเขื่อน (มงคล บุตรประชาสรรค์)	ฉะเชิงเทรา	๑	๑	-	-	๑	-
๕๘	วัดชมนิมิตร	สมุทรปราการ	๑	๑๔	-	๑	๑	-
๕๙	วัดดอนทอง	ฉะเชิงเทรา	๖	๓-๘	-	๖	๓	-
๖๐	วัดตโปทาราม	ชลบุรี	๒	๑๑,๑๓	-	๑	๑	๑
๖๑	วัดเตาปูน		๔	๑๒-๑๕	-	๒	๑	๒
๖๒	วัดทรงธรรม	สมุทรปราการ	๓	๑๑-๑๓	๒	๒	๒	-
๖๓	วัดท่ามะปราง	นครนายก	๑	๑๕	-	-	๑	-
๖๔	วัดบางโรงบางคล้า	ฉะเชิงเทรา	๒	๑,๑๕	-	๒	-	-
๖๕	วัดบางวัว(สายเสริมวิทย์)		๖	๔,๘-๑๐, ๑๔-๑๕	๒	๑	๔	-
๖๖	วัดมโนรม	ชลบุรี	๘	๔,๗,๙, ๑๒-๑๔	-	๘	๑	๑
๖๗	วัดวรพรตสังฆาวาส		๒	๑๒,๑๔	-	๒	-	-
๖๘	วัดสว่างอารมณ์	นครนายก	๑	๑๑	-	-	๑	-
๖๙	วัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง		๒	๙,๑๕	-	-	๒	-
๗๐	วัดหนองเกตุน้อย	ชลบุรี	๒	๑๒,๑๔	-	๒	-	๑
๗๑	วัดใหม่เนินพยอม		๑	๒	-	๑	๑	-
๗๒	วิสุทธิกษัตริ์	สมุทรปราการ	๑	๑๔	-	๑	-	-
๗๓	ศรียานุสรณ์	จันทบุรี	๔	๘,๑๐, ๑๔-๑๕	๑	๓	-	-
๗๔	ศรีราชา		๑	๒	-	๑	๑	-
๗๕	ศึกษาสงเคราะห์	ชลบุรี จันทบุรี	๒	๑-๒	-	-	๒	-

ลำดับที่	ชื่อ	จังหวัด	จำนวน ครั้ง ประกวด	ครั้งที่ เข้าร่วม ประกวด	ประเภทและจำนวนครั้งที่ประกวด			
					ปีพาทย์ ไม่นานม	เครื่อง สายผสม	อังกะลุง	ขิมเดี่ยว
๗๖	สถาพรพิทยาศาสตร์	ชลบุรี	๒	๑๒-๑๔	-	-	๒	-
๗๗	สมุทรปราการ	สมุทรปราการ	๑	๘	๑	-	-	-
๗๘	สองดาววิทยา	จันทบุรี	๒	๘-๙	๒	-	-	-
๗๙	สุกษติเดช	จันทบุรี	๑	๑๕	-	๑	-	๑
๘๐	สัตหีบ	ชลบุรี	๑	๑	-	๑	-	-
๘๑	สัตหีบวิทยาคม	ชลบุรี	๒	๘-๙	-	๑	๑	-
๘๒	สาธิตพิบูลบำเพ็ญ	ชลบุรี	๑	๑๕	-	-	-	๑
๘๓	สิงห์สมุทร	ชลบุรี	๑	๕	-	-	๑	-
๘๔	สุขสวัสดิ์	สมุทรปราการ	๑	๑๓	-	๑	-	-
๘๕	หนองรีมงคลสุขสวัสดิ์	ชลบุรี	๑	๖	-	-	๑	-
๘๖	หลวงพ่อบ้านคลองด่าน อนุสรณ์	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	๑	-	๑	-
๘๗	อนุบาลชลบุรี	ชลบุรี	๕	๑,๕, ๑๒-๑๕	-	๓	๒	๑๓
๘๘	อนุบาลวัดปิดตุลาราช รังสฤษดิ์	ฉะเชิงเทรา	๑	๑๕	-	-	-	๑
๘๙	อนุบาลระยอง	ระยอง	๒	๑๓-๑๔	-	๒	-	๕
๙๐	อำนวยการวิทย	จันทบุรี	๒	๑๓-๑๔	-	๒	๒	๕
๙๑	อาษาวิทยา	สมุทรปราการ	๒	๑๔-๑๕	-	๑	-	๒

ประมวลภาพการจัดประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง

ซึ่งถวายพระราชทานฯ

ครั้งที่ ๑๔

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

สรุปผลการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ครั้งที่ ๑ - ๑๔

ประเภทวงปีพาทยไม้นวม
ระดับมัธยมศึกษา
ถ้วยพระราชทานใน สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ
สยามมกุฎราชกุมาร

(เริ่มประกวดประเภทนี้ตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๗)

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๗ ๒๕๒๙	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก		
๘ ๑๓ ก.พ. ๓๑	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ชลบุรี	โรงเรียนชลกันยานุกูล ชลบุรี
๙ ๕ ก.พ. ๓๒	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก		
๑๐ ๙ ก.พ. ๓๓	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนพนัสสัทธิยาคาร ชลบุรี	
๑๑ ๙ ก.พ. ๓๔	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก
๑๒ ๘-๙ ก.พ. ๓๕	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๓๖	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ
๑๔ ๑๙ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ

ประเภทวงเครื่องสายผสม
ระดับมัธยมศึกษา
ถวายพระราชทานใน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี

ครั้งที่ ๑ - ๑๔

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑ ๓ ก.พ. ๒๒	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี	โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ นครนายก	โรงเรียนชลกันยานุกูล ชลบุรี
๒ ๕ ม.ค. ๒๓	โรงเรียนศรียานุสรณ์ จันทบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี
๓ ๙ ก.ค. ๒๕	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนศรียานุสรณ์ จันทบุรี	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี
๔ ๙ ก.ค. ๒๖	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนดัดดรุณี ฉะเชิงเทรา
๕ ๘ ธ.ค. ๒๗	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนพนัสพิทยาคาร ชลบุรี	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จันทบุรี
๖ ๔ ธ.ค. ๒๘	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	-
๗ ๒๕/๒๙	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	-	-
๘ ๑๓ ก.พ. ๓๑	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	-
๙ ๔ ก.พ. ๓๒	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	-

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๐ ๙ ก.พ. ๓๓	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา
๑๑ ๙ ก.พ. ๓๔	โรงเรียนปราจีนกัลยาณุกุล ปราจีนบุรี	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา
๑๒ ๘-๙ ก.พ. ๓๕	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ และโรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนมหาวิทยาลัย ปราจีนบุรี	-
๑๔ ๑๙ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนศรียานุสรณ์ จันทบุรี	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ

ประเภทภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษา
ถ้วยพระราชทานใน สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ
เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

ครั้งที่ ๑ - ๑๔

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑ ๓ ก.พ. ๒๒	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ มะขาม จันทบุรี	-
๒ ๕ ม.ค. ๒๓	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ มะขาม จันทบุรี	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	-
๓ ๙ ก.ค. ๒๕	-	-	-
๔ ๙ ก.ค. ๒๖	โรงเรียนวัดดอนทอง ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนเพลินจิตวิทยา ชลบุรี	-
๕ ๘ ธ.ค. ๒๗	โรงเรียนวัดดอนทอง ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	-
๖ ๙ ธ.ค. ๒๘	โรงเรียนวัดดอนทอง ฉะเชิงเทรา	-	-
๗ ๒๕๒๙	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	-	-
๘ ๑๓ ก.พ. ๓๑	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม ชลบุรี	โรงเรียนวัดบางวัดส่งเสริมวิทย ชลบุรี

ครั้งที่ วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๙ ๔ ก.พ. ๓๒	โรงเรียนอำนวยการ จันทบุรี	-	-
๑๐ ๙ ก.พ. ๓๓	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ	โรงเรียนอำนวยการ จันทบุรี	โรงเรียนวัดบางวัว ส่งเสริมวิทย ชลบุรี
๑๑ ๙ ก.พ. ๓๔	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนอำนวยการ จันทบุรี	โรงเรียนบ้านชลด ชลบุรี
๑๒ ๘-๙ ก.พ. ๓๕	โรงเรียนวัดทรงธรรม สมุทรปราการ	โรงเรียนอำนวยการ จันทบุรี	โรงเรียนบ้านชลด ชลบุรี
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ.	-	-	-
๒๕๓๖	-	-	-
๒๕	-	-	-
๒๕ ก.พ. ๓๗	-	-	-

หมายเหตุ : ครั้งที่ ๑๓-๑๕ จำนวนวงที่เข้าประกวดน้อยกว่ากติกาที่กำหนดไว้

ประเภทวงเครื่องสายผสม
ระดับมัธยมศึกษา
ถ้วยประทานใน พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี
พระวรราชาทินัดดามาตุ

(เริ่มประกวดระดับภาคตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๑๓)

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนวัดหนองสองห้อง นครนายก	โรงเรียนชุมชนวัดบ้านระกาศ สมุทรปราการ	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี
๑๔ ๑๙ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนบ้านห้วยกะปิ (จิดราษร์ศรัทธา) ชลบุรี	โรงเรียนคลองมหาวกี สมุทรปราการ

ประเภทวังอังกฤษ
ระดับประถมศึกษา

ถวายประทานใน พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี
พระวรราชาทินัดดามาตุ

(เริ่มประกวดระดับภาคตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๑๓)

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๓ ๒๔-๒๕ พ.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนอานวยวิทย จันทร์บุรี	โรงเรียนบ้านชลด ชลบุรี	โรงเรียนวัดเตาปูน ชลบุรี
๑๔ ๑๕ พ.พ. ๓๗	โรงเรียนชุมชนวัด บ้านระภาค สมุทรปราการ	โรงเรียนวัดชมนิมิตร สมุทรปราการ	โรงเรียนชุมชนวัดหัว สำโรง ฉะเชิงเทรา

ประเภทซิมเดี่ยว
ระดับประถมศึกษา

ถวายประธานใน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
(เริ่มประกวดระดับภาคตั้งแต่การประกวดครั้งที่ ๑๓)

ครั้ง วัน เดือน ปี	ชนะเลิศ	รองชนะเลิศ อันดับหนึ่ง	รองชนะเลิศ อันดับสอง
๑๓ ๒๔-๒๕ ก.พ. ๒๕๓๖	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนวัดมโนรม ชลบุรี	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี และ โรงเรียนอนุบาลระยอง ระยอง ฉะเชิงเทรา
๑๔ ๑๔ ก.พ. ๓๗	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ชลบุรี	โรงเรียนอำนวยการวิทย จันทบุรี

คณะกรรมการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ซึ่งถวายพระราชทานฯ

ครั้งที่ ๑๕

คณะกรรมการจัดการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียน ภาคตะวันออก
ซึ่งถ้วยพระราชทาน ครั้งที่ ๑๕

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิการบดี

ดร.วีระ ปิตรชาติ

คุณดุสิต ศิริวรรณ

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รองอธิการบดีฝ่ายสวัสดิการและทรัพย์สิน

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

คณะกรรมการอำนวยการ

คุณบุญยสิทธิ์

โชควัฒนา

ประธานอำนวยการ

คุณชลธิชา

โยคะกุล แอนเดอร์สัน

ประธานบริหารโครงการ

คุณสุพล

ฉายสุวรรณ

กรรมการ

คุณอำพล

สุวรรณจิตร

กรรมการ

คุณสมจิต

จินดาอภิรักษ์

กรรมการ

คุณสมพล

ชัยสิริโรจน์

กรรมการ

คุณชুমพันธ์

วิเชียรเกื้อ

กรรมการ

คุณวิมล

สุริยะมงคล

กรรมการ

คุณเยาวพา

สมพงษ์อินทร

กรรมการ

คณะกรรมการบริหารโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพพรรณ	อินทนิล	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์บุญเต็ม	พันรอบ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ปรากฏ	ประยูรรัตน์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์อำพล	ธรรมเจริญ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์กุลลาบ	รัตนสีจธรรม	กรรมการ
รองศาสตราจารย์สุชาติ	เถาทอง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ปราณี	เซียงทอง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาลี	ฐาปนวงศ์คานติ	กรรมการ
อาจารย์ประดิษฐ์	อินทนิล	กรรมการ
อาจารย์รวีวรรณ	เผ่ากัณหา	กรรมการ
อาจารย์พินิตา	สงวนบุญ	กรรมการ
อาจารย์ปราณี	วงศ์จันทร์ดี	กรรมการ
อาจารย์พิศมัย	หอมจำปา	กรรมการ
อาจารย์เรวัต	แสงสุริยงค์	กรรมการ
นางเยาวภา	สาลิ้งษ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรวรรณ	ประยูรรัตน์	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวบุษกร	มณีสุธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำโครงการ ขออนุมัติโครงการ เชิญกรรมการตัดสิน เชิญแขก
ผู้มีเกียรติ จัดทำสูจิบัตร เอื้ออำนวยและประสานงานต่าง ๆ เพื่อให้การจัดประกวด
เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ฝ่ายพิธีการและดำเนินการประกวด

อาจารย์พินิตา	สงวนบุญ	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์บุญเต็ม	พันรอบ	อนุกรรมการ
อาจารย์กอบลาภ	ตันสกุล	อนุกรรมการ
อาจารย์ธงชัย	อรจรนพงศา	อนุกรรมการ

อาจารย์สุชาติดา	รัตนวานิชพันธ์	อนุกรรมการ
อาจารย์เยาวลักษณ์	แสงจันทร์	อนุกรรมการ
นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๖ คน		อนุกรรมการ

มีหน้าที่ เป็นพิธีกร ดำเนินการประกวดตามระเบียบพิธีการต่าง ๆ

ฝ่ายทะเบียน

รองศาสตราจารย์บุญเดิม	พันรอบ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวอรัญญา	บำเพ็ญแพทย์	อนุกรรมการ
นางสาวจรัญญา	ศุภวิฑิตพัฒนา	อนุกรรมการ
นางวันทนา	กิติศรีวรรณธุ์	อนุกรรมการ
นางภุมรี	อบมลี	อนุกรรมการ
นางวิไล	พิ่งรุ่ง	อนุกรรมการ
นางสาววิไล	สมนึก	อนุกรรมการ
นางสาวศศิณี	มานูเจริญ	อนุกรรมการ
นางสาวบุษกร	มณีสุธรรม	อนุกรรมการ

มีหน้าที่ ับรายงานตัว ลงทะเบียน จัดลำดับการประกวด จัดทำป้ายชื่อ นักเรียน ป้ายชื่อโรงเรียน จัดรางวัลและของที่ระลึกให้นักเรียนผู้เข้าร่วมประกวด และประสานงานกับฝ่ายรวบรวมผลการประกวด ฝ่ายพิธีการ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และฝ่ายปฎิคม

ฝ่ายรวบรวมผลการประกวด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาณี	ฐาปนวงศ์สานติ	ประธานอนุกรรมการ
อาจารย์พัชรี	วงศ์เกษม	อนุกรรมการ
อาจารย์จนา	ประสานพานิช	อนุกรรมการ
นางสาวจรัญญา	ศุภวิฑิตพัฒนา	อนุกรรมการ
นางสาวอุไรวรรณ	ศักดิ์ศรีเจริญ	อนุกรรมการ
นางจันทร์เพ็ญ	หนูเสริม	อนุกรรมการ

นางวันทนา	กิติศรีวรรณพันธุ์	อนุกรรมการ
นางสาววิไล	สมนึก	อนุกรรมการ
มีหน้าที่ รวบรวมผลการประกวด จัดลำดับการประกวด และทำเกียรติบัตร		

ฝ่ายกรรมการตัดสิน

อาจารย์ประดิษฐ์	อินทนิล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์อำพล	ธรรมเจริญ	อนุกรรมการ
มีหน้าที่ เชิญกรรมการตัดสิน จัดทำกฎเกณฑ์กติกาการตัดสินและต้อนรับดูแล		

คณะกรรมการตัดสิน

ฝ่ายแสง เสียง และถ่ายภาพ

อาจารย์เรวัต	แสงสุริยงค์	ประธานอนุกรรมการ
อาจารย์อาดุลย์	มีพูล	อนุกรรมการ
นายนพดล	ใจเจริญ	อนุกรรมการ
นายชาดล	เมฆประดับ	อนุกรรมการ
นายวิทยา	อินทร์อุดม	อนุกรรมการ
นายประสิทธิ์	นवलแก้ว	อนุกรรมการ
นายดุสิต	ชาวเหลืออง	อนุกรรมการ
นายเดชัชชัย	นุ้มมีชัย	อนุกรรมการ

นิสิตวิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน ๔ คน อนุกรรมการ

มีหน้าที่ จัดเตรียมเครื่องเสียงและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วนทั้ง ๓ เวที
ถ่ายภาพ ถ่ายทำวีดีโอเทป และถ่ายเทปโทรทัศน์ตลอดงาน

ฝ่ายสถานที่และตกแต่งเวที

รองศาสตราจารย์อำพล	ธรรมเจริญ	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี	วงศ์จันทร์ดี	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤมล	ลีปิยะชาติ	อนุกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา	พฤกษ์พงศ์รัตน์	อนุกรรมการ
อาจารย์ชานี	สุวรรณช่าง	อนุกรรมการ
อาจารย์พินิตา	สงวนบุญ	อนุกรรมการ
อาจารย์รจนา	ประสานพานิช	อนุกรรมการ
อาจารย์พิศมัย	หอมจำปา	อนุกรรมการ
อาจารย์เรวัต	แสงสุริยงค์	อนุกรรมการ
อาจารย์อารีลักษณ์	ทิสาทพงศ์	อนุกรรมการ
นางภุมรี	อบมลี	อนุกรรมการ
นางเขาวภา	สาสียงษ์	อนุกรรมการ
นายนพดล	ใจเจริญ	อนุกรรมการ
นายชาดล	เมฆประดับ	อนุกรรมการ
นายวิทยา	อินทร์อุดม	อนุกรรมการ
นายเดือน	สาสียงษ์	อนุกรรมการ
นายสมพล	เข็มกำเหนิด	อนุกรรมการ
นายประสิทธิ์	เปล่งปลั่ง	อนุกรรมการ

คณงานฝ่ายอาคารสถานที่ จำนวน ๑๐ คน อนุกรรมการ

มีหน้าที่ จัดหาเก้าอี้และอุปกรณ์ที่จำเป็นในพิธีการ ได้แก่ โต๊ะหมู่บูชา
ธงชาติและพระบรมฉายาลักษณ์ พัดลมสำหรับเวที ๓ เวที ๗ ละ ๓ ตัว โต๊ะตั้งโล่
หน้าเวที และกระถางต้นไม้ดอกไม้ และตกแต่งเวทีให้เรียบร้อยสวยงาม

ฝ่ายประเมินผล

อาจารย์วีวรรณ	เผ่ากัณหา	ประธานอนุกรรมการ
อาจารย์อารีรัตน์	ข้าวอยู่	อนุกรรมการ
อาจารย์พิศมัย	หอมจำปา	อนุกรรมการ
อาจารย์ปราณี	วงศ์จันทร์ตะ	อนุกรรมการ
อาจารย์สุพิศ	สุวรรณประทีป	อนุกรรมการ
อาจารย์อาตุลย์	มีพูล	อนุกรรมการ

นางภุมลี	อบมลี	อนุกรรมการ
----------	-------	------------

มีหน้าที่ จัดเตรียมแบบประเมินผล รวบรวม สรุปข้อมูลประเมินผลโครงการ
จัดทำเป็นรูปเล่มให้เรียบร้อย

ฝ่ายประชาสัมพันธ์และปฏิคม

รองศาสตราจารย์ปราณี	เชียงใหม่	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ปารกรม	ประยูรรัตน์	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรวรรณ	ประยูรรัตน์	อนุกรรมการ
อาจารย์รวีวรรณ	เผ่ากัณฑ์	อนุกรรมการ
อาจารย์ปราณี	วงศ์จันทร์ดี	อนุกรรมการ
อาจารย์อารีลักษณ์	ทิสพงษ์	อนุกรรมการ
อาจารย์กันทิมา	สุวรรณพงษ์	อนุกรรมการ
นางภุมรี	อบมลี	อนุกรรมการ
นางสาวทัศนีย์	มานูเจริญ	อนุกรรมการ
นิติต จำนวน ๑๐ คน		อนุกรรมการ

มีหน้าที่ จัดทำข่าวประชาสัมพันธ์ในหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
แผ่นโปสเตอร์ แผ่นป้ายโฆษณา ฯลฯ ต้อนรับแขก และสื่อมวลชน ทำสมุดแสดง
ความคิดเห็น

ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

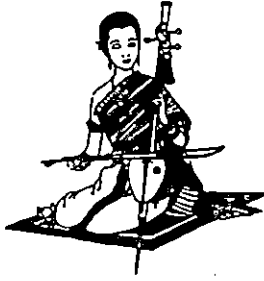
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา	พฤกษ์พงศ์รัตน์	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤมล	ลีปิยะชาติ	อนุกรรมการ
อาจารย์พินิดา	สงวนบุญ	อนุกรรมการ
อาจารย์จุฑารัตน์	เอกปัด	อนุกรรมการ
อาจารย์ไอริสสา	อยู่อุดมสุข	อนุกรรมการ
อาจารย์กันทิมา	สุวรรณพงษ์	อนุกรรมการ
นิติต จำนวน ๑๕ คน		อนุกรรมการ

มีหน้าที่ บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม และจัดหาของที่ระลึก

ฝ่ายการเงิน

นางเยาวภา	สาส์วงษ์	ประธานอนุกรรมการ
นางวันทนา	กิติศรีวรพันธุ์	อนุกรรมการ
นางสาวอรัญญา	บำเพ็ญแพทย์	อนุกรรมการ

มีหน้าที่ ดำเนินการเบิก-จ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเตรียมงานให้ถูกต้องตามระเบียบและรวบรวมค่าใช้จ่ายในการจัดงานเพื่อจัดทำบัญชี

ขอขอบคุณ

บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)

สำนักงานเขตตะวันออก

๑๓๓/๓-๖ ถนนสุขุมวิท กม.๑๓๖ อ.บางละมุง

จ.ชลบุรี ๒๐๑๕๐ โทร. (๐๓๘)๒๒๑๓๙๔

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ซึ่งด้วยพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ซึ่งถ้วยพระราชทาน
ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

คุณเอโนเกีย อุเทนสุด

ผู้อำนวยการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

สำนักสาธุกิจวัดจักรวรรดิราชมงคลนครไทย

วัดชัยพฤกษ์ที่ ๑ กรุงเทพมหานคร

ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

สถานตากอากาศ

อาหารอร่อย ที่พักผ่อน
อากาศสบาย ถัดชายทะเล

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ซึ่งถวายพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

สทกรณ ออมทรัพย์ มศว

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ซึ่งถ้วยพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ฟิล์มสี โคนิก้า

สนับสนุนการจัดการประกวดดนตรีไทย

ระดับนักเรียนภาคตะวันออก

ซึ่งถ้วยพระราชทาน

ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

บริษัท ชัยมงคลพิกษา จำกัด
ตลาดใหม่ชัยมงคล พิกษาใต้

สนับสนุนการพิมพ์โดย บริษัทดนตรีไทย
ระดับนักเรียนภาคตะวันออก
ซึ่งถวายพระราชทาน
ครั้งที่ ๑๕

ขอขอบคุณ

กลุ่มบริษัท ชลบุรีกันยง

ห้างหุ้นส่วนจำกัด กันยงคำวิสต์

๓๙/๑ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๘๙๐-๓, ๒๘๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

บริษัท ชลบุรีกันยง จำกัด

๓๙/๑ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๘๙๐-๓, ๒๘๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

บริษัท ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา จำกัด

๓๙/๓ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๘๙๐-๓, ๒๘๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

บริษัท ติงวานอสังหาริมทรัพย์ จำกัด

๓๙/๔ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๘๙๐-๓, ๒๘๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

ห้างหุ้นส่วนจำกัด กันยงคำวิสต์

๔๐/๔๓ ม.๑ ถ.สุขุมวิท ต.ห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร. (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๑-๒, ๒๗๕๘๙๐-๓, ๒๘๕๔๔๐-๑
แฟกซ์ (๐๓๘) ๒๗๒๔๔๐, ๒๗๒๔๔๓

สนับสนุนการประกวดดนตรีไทยระดับนักเรียนภาคตะวันออกเฉียง
ซึ่งถ้วยพระราชทาน ครั้งที่ ๑๕

ผู้สนับสนุนของช่วงเบ ของทีระลิก ให้คณะกรรมการและผู้ใช้ประกวด

๑. คุณพิพัฒ พะเนียงเวทย์

กรรมการผู้อำนวยการ บริษัท ไทยเพรสซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด

๒. คุณเพ็ญนภา ธนสารศิลป์

กรรมการและผู้จัดการ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ๒ บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด

๓. คุณสิริวรรณ วิลาสศักดิ์ตานนท์

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติคส์ จำกัด (มหาชน)

๔. คุณธนวัฒน์ ปุคะวนิช

ผู้จัดการฝ่าย ๒ บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติคส์ จำกัด (มหาชน) (คอร์นิก้า)

๕. คุณสมพล ชัยสิริโรจน์

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติคส์ จำกัด (มหาชน) (แอร์โรว์)

๖. คุณจินตนา เฉลิมชัยกิจ

บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คอสเมติคส์ จำกัด (มหาชน) (เพียช)

โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยบูรพา

ขอเชิญอาจารย์ นักเรียน นิสิต และผู้สนใจ
ร่วมพิธีไหว้ครูดนตรีไทย

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ณ ห้องประชุม อาคาร ๖๐ พระรามหาราชนี

(อาคารเรียนรวม ๒)

ไม่จำกัดจำนวน

เครื่องบูชา

ผู้เข้าร่วมพิธี จะต้องซื้อเครื่องบูชาและ ๖ ชุด ซึ่งประกอบด้วย

๑. ชันก้านล (ชันขาวเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓-๔ นิ้ว) ๑ ใบ
๒. ดอกไม้ ๑ คำ หรือดอกบัว ๓ ดอก
๓. ธูป ๑ แหวน
๔. เทียนขมิ้น ๑ บาท ๑ เล่ม
๕. ผ้าขาว ๑ ผืน (ใช้ผ้าเช็ดตัวขาวได้)
๖. เงินก้านล ๖ บาท

ถ้าท่านไม่สะดวกในการเตรียมเครื่องบูชา โครงการจัดตั้งสถาบันศิลปะ
และวัฒนธรรม จะจัดเตรียมให้ทั้ง ๖ รายการ

ผู้จัดทำหนังสือ

ผศ.ไพพรรณ อินทนิล

อาจารย์ประดิษฐ์ อินทนิล

อาจารย์พัชรี วงษ์เกษม

คุณบุษกร มณีสุธรรม

พิมพ์
โทร.

น้ำผึ้ง

สวยหวานปานน้ำผึ้ง

เพราะเสน่ห์ที่โดดเด่นสะอาด... เนียนใส

ใคร ๆ ก็แอบหวนรำลึก

หรือเอ่ยหักทายเป็นเกม

เช่นนี้... เพราะวิถีชีวิตที่หวาน

ด้วย HONEY MEAL... ใสละ

ไพเราะดังเสียง HONEY MEAL... มีส่วนผสม

ของ "น้ำผึ้ง"... คุณค่าสารธรรมชาติ

นอกจากจะสวยสะอาดหน้าได้หมดจด

แล้วยังบำรุงผิวให้ชุ่มชื้น

สะอาด... สดใส... เป็นที่รัก

PIAS
HONEY MEAL

เนียนใส สะอาดสายต้ายน้ำผึ้ง